

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢЧНИКЪ ХХ.
1908.

ПЕРЕМЫШЛЬ,
Зъ печати Йосифа Стифіого 1908.

Содержанє Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1908.

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число раз- порядженя	Страница
Ч. I.			
38/12 8077/07	Въ справѣ „Курсѣвъ для анальфаетѣвъ“	1	1
16/12 8443/07	Поручаея Вѣдозва Товариства св. Рафаила для охороня рускыхъ эмигрантѣвъ у Львовѣ	2	3
10/1 8655/07	О змѣнахъ въ постановахъ органичныхъ для службы душ- пастырской въ ц. к. обороня краевѣй	3	4
27/12 8694/07	Проповѣди о. Дра Якова Гурки проф. при дух. семинаріи въ Тарновѣ	4	5
10/1 8836/07	Въ справѣ педагогично-катихитичѣсѣмъ курсѣ въ Вѣднѣ	5	5
24/12 8723/07	О жертвахъ на будову церкви въ Прусъку	6	5
31/12 8765/07	Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда б. п. Павла За- рицкаго для бѣдныхъ рускихъ церквей въ Галичинѣ	7	6
17/1 280	О загальныхъ Зборахъ Товариства св. Ап. Петра въ Пе- ремышлі	8	7
Ч. II.			
9/2 56/срд.	Архіерейске посланіе о св. великѣмъ постѣ	9	13
10/2 877	Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи	10	24
Ч. III.			
9/3 63/срд.	Декретъ о заручинахъ и сопружествѣ	11	25
22/2 113/супр.	Розпоряджене въ справѣ предкладаня таксъ супружихъ	12	29

Дата и число роз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число ре- порядженн	Сторона
20/1 213	О наданю стипендій богослуж. фундаціи б. п. Архіпресвитера Гр. Шанкевича	13	30
5/2 642	Въ справѣ підвищення дару зъ ласки для вдовъ и сиротъ священническихъ	14	30
3/2 708	Розпоряджене въ справѣ робѣтниківъ, належачихъ до пенс. фонда въ гор. Шлеску	15	31
24/2 905	Въ справѣ списуваня актѣвъ легітимаціи предшлюбныхъ дѣ- тей черезъ пѣзнійше супружество родичѣвъ	15	32
3/2 592	О издавництвѣ Богословской бібліотеки у Львовѣ	16	33
18/2 1030	Протоколъ нарадъ загальныхъ Зборѣвъ членѣвъ филіи То- вариства запомогти убогихъ гр. кат. им. св. Ап. Петра въ Перемышля и оголошене конкурсу до подавъ	17	34
5/3 1270	Въ справѣ надзору надъ господаркою ерекціональныхъ лѣсѣвъ	18	39
Ч. IV.			
17/3 83/орд.	Розпоряджене до декрету „Ne temere“ о заручинахъ и су- пружествѣ	19	41
13/3 990	О формулярахъ книгъ метрикальныххъ	20	51
20/3 1586	Речинець испита квалификаційного на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ	21	51
20/3 1587	Речинець испита конкурсового о бенефіціа душпастьерскій	22	51
17/3 1629	Взглядомъ мѣсяца побыту Суры Герцогаъ взглядно Катаринны Вербицкой зъ Броварѣ повѣту Бучацкого	23	52
24/2 1182	Выказъ жертѣвъ вильнувшихъ на будову церкви въ Вѣльцѣ росновскѣй	24	53
Ч. V.			
8/4 111/орд.	Розсылка листѣвъ пастырскихъ	25	57
24/3 1695	О обнятію Уряду Италійского конзуля	26	57

Дата и число ре- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н І	Число ре- порядженя	Страница
3/4 1792	О надзорѣ надъ лѣсами ерекціональными	27	58
3/4 2288	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	28	59
24/3 1759	О жертвахъ на будову церкви въ Мычкѳвцяхъ адъ Бѳбрка .	29	60
13/2 937	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѳдъ 1. жовтня до 31. грудня 1907	30	61
Ч. VI.			
6/5 6138/07	Енциклика Св. Отца Папы Пія X. „Pascendi dominici gregis“	31	69
15/5 147/орд.	Нове розпорядженя до листу пастырского зъ дня 13 (26) XI 1907	32	73
5/5 5970/07	Додатокъ до декрету „Lamentabili sane exitu“	33	73
15/4 2442	О Товариствъ св. Ап. Петра	34	74
27/5 2494	О амнестіи вѳсковой	35	78
14/5 2948	Въ справѣ захованя старинныхъ Церквей	36	79
15/5 3217	Въ справѣ непредприниманя нѣякихъ робѳтъ при старыхъ церквахъ маючихъ историчну вартѳсть	37	80
11/5 2725	О мѣси уродженя Михаила Козловского	38	81
30/5 3420	Выказъ жертвъ на докѳчене будовы церкви въ Искани на- дѳсланыхъ вѳдъ грудня 1907 до кѳнца марта 1908 въ коронахъ	39	83
Ч. VII.			
29/6 4156	О речинци до св. Рукополаганя въ Єреи	40	85
29/6 4167	Речинець подаваня ся о принятѣ до духовного Семинара въ Львовѣ	41	85
2/7 392/супр.	О формѣ заключаня супружества вѳсковыхъ осѳбъ	42	86
26/6 4104	Конкурсъ на II. сповѣдника при катедральнѳмъ Храмѣ въ Перемышлѣ	43	87

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число раз- порядженя	Страница
12/6 3046 28/5 3519	О издавництвѣ библіотеки богословской	44	87
11/7 3165	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 17. сѣчня до 31. марта 1908	45	89
	Выказъ книгъ присланныхъ Всеч. Душпастырями до библіо- теки капитульной въ роцѣ 1907	—	94
VIII.			
27/8 276/орд.	О вправахъ духовныхъ	46	97
22/8 3107	О издавництвѣ Книжочки „Отче нашъ въ читаняхъ“	47	98
14/7 4497	Выказъ жертвъ въ користь Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли	48	98
22/8 4761	О издавництвѣ о. Льва Джулинскаго	49	100
22/8 5193	Речинсць подаваня ся до пѣвческаго заведеня	50	100
4/8 4788	Выказъ жертвъ зложеныхъ на будову церкви въ Пруску	51	100
Ч. IX.			
19/9 5738	Речинсць до явленя ся питомцѣвъ въ Семинари въ Львовѣ	52	105
4/8 4782	Въ справѣ спроданя Иконостасу въ Вѣлой	53	106
15/9 4945	Въ справѣ эмиграціи до Бразиліи	54	106
18/9 5668	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1 цвѣтня до 30. червня 1908 II. кварталъ	55	107
Ч. X.			
15/9 4958	Въ справѣ дѣла опѣки надъ занедбаными дѣтьми зъ выгоды 60 лѣтнаго ювелия панованя Его ц. к. Ап. Величества Францъ Юсифа I.	56	114

Число и дата возобновления	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число разрядов	Страница
8/10 312/орд. 2/10 5996	Праздничныя картины греко-кат. Церкви	57	114
8/10 6026	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	58	115
22/9 5754	О выданіи Дромъ Іосифомъ Мѣльничимъ книжки „Богословіе норовственне“	59	116
	О вынайденоу метрикъ уродженіи, вѣнчанія и смерти Витовинскихъ	60	117
Ч. XI,			
26/10 324/орд. 14/10 5658	О подорожьи до Риму	61	121
26/10 6590	О выданіи о. Л. Лужничимъ книжки „Оставьте дѣтей приходить ко мнѣ“	62	122
	О выданіи п. І. Стифимъ властителемъ печати въ Перемышля портрету св. Отца Пія X. по поводу 50-лѣтняго Юбилею священства	63	122
Ч. XII.			
4/11 6799	Речинець до св. Рукополаганія	64	125
5/11 6454	О Товариствѣ им. св. Андрея	65	125
5/11 6200	О устройствѣ и реформѣ календаря гр. руск. Церкви	66	130
31/10 6579	Конкурсъ на посаду катихита въ школь 5 кл. муж. въ Мостахъ вел. и 4 клас. муш. школь въ Куликовѣ	67	132
5/11 6795	Въ справѣ Товариства запомогіи убогихъ гр. к. Церквей им. св. Ап. Петра	68	133
7/11 6645	О будовѣ дому на примѣщеніе приватной жен. семинаріи въ Львовѣ	69	133
6/11 6847	Выказъ касовый філіи Товариства запомогіи убогихъ гр. к. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышля	70	134

Дата и число раз- поряджена	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число раз- поряджена	Страница
Ч. XIII.			
19/11 7053	Конкурсъ на посаду казначита при школе 5-классной мужской въ Борнелавю	71	141
25/11 7065	О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. Архипрезвитера Шапкевича	72	142
31/10 7980	Конкурсъ стипендіиной фондациі бл. п. Ерея Михаила Пожаковского	73	142
23/11 7206	Станъ касы вдов. сир. Института за часть вѣдь 1. липня до 15. жовтня 1908 III кварталъ	74	143
Ч. XIV.			
21/12 524/орд.	Паломничество до Риму по поводу Юбилею Папы Пія X	75	149
22/12 517/орд.	Авдіенція Австрійского Епископату и представителѣвъ Клиру у Его цѣс. и кор. Апост. Величества Цѣсаря	76	152
21/12 6675	Енцикліка св. Отца Пія П. X.	77	154

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 18. СѢчнѧ

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 8077/07. Въ справѣ „Курсѡвъ для анальфабетѡвъ“.

Головнѧй Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ въ Львовѣ письмомъ зъ 28. листопада 1907 Ч. 6010 надѡславъ ту слѣдующій:

»ПОКЛИКЪ

ГОЛОВНОГО ВЫДѢЛУ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТА“

до рускои еуспѡльности въ справѣ т. з.

„Курсѡвъ для анальфабетѡвъ“.

Найширшій змаганя нашихъ идейныхъ единицъ и товариствъ до полѣпшеня долѣ нашего народу розбивають ся о его темноту, неграмотнѡсть, немовъ о тверду скалу гранітну. Доки не розбемо сеи скалы, доти нема надѣѣ на лѣпше, бо се „лѣпше“ можливе лишь черезъ просвѣчене найширшыхъ масъ, черезъ розбите скалы темноты неграмотности. Правда, вже станули передъ сею скалою наші каменяри, ту и тамъ чути удари молота, въ деякихъ мѣсцевостяхъ закладають ся курсы для науки письма, на столахъ кингарскихъ появляются ся пѡдручники для науки неграмотныхъ, та се лишь проявы спорадичнѧй, неунытѧй въ нѣяку систему, програму, лунчѡсть. Вся наша интеллигенція муситъ заняться тымъ дѣломъ, коли хочемо приспѣшити дѣло просвѣты и полѣпшеня долѣ нашего народа, весь нарѡдъ муситъ переняти ся галкою, що вже часъ розървати соромнѧй кайданы те-

мноты. Статистика выказуе, що колибъ не взятись намъ щирійше за дѣло нищеня неграмотности, мы сталибъ грамотнымъ народамъ ажъ по 50 до 60 лѣтахъ. Страшный гороскопъ!

Головний Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“, перенятый грѣзбою сего невѣрадного рахунку, скликавъ въ тѣмъ роцѣ анкету людей, досвѣдныхъ въ справѣ нищеня неграмотности, а высѣдомъ обрадъ сеи анкеты е покликъ до выдѣловъ нашихъ читалень, котрымъ Товариство повѣрило велику и почесну задачу, закладани основъ просвѣти народу, ширеня просвѣти середъ масъ, подаючи имъ заразомъ и инструкцію для сеи работы.

Однакъ Товариство „Просвѣта“ е свѣдоме сего, що самъ его покликъ до читалень и хочбы наилучше облумана инструкція не вдіе ничо, коли цѣла просвѣчена суспѣльнѣсть наша не подѣпре его змагань. И тому кличемо до всѣхъ, кому лежить на сердци доля нашего народа, кличемо передовѣмъ до духовной и свѣтской нашей интелигенціи, кличемо до всѣхъ прихильныхъ нашому народови одиниць и товариствъ: Скидаймо зъ себе соромне пятно неграмотного народа!

Наставайте, нашій Отци духовній, Выдѣлы Читалень, щобы они ишли за нашимъ покликѣмъ и инструкцією въ справѣ нищеня неграмотности, провѣрьюте ихъ дѣяльнѣсть, помагайте имъ у выконаню нашего завзыву, неграмотныхъ заохочуйте до науки! Вашій духовній дѣти кличуть неразъ у горю своимъ: „Господи, да прозрю! Отворѣть ихъ очи, а они вѣдомкнутъ Вамъ сердце своє!“

И на Вашу помѣчь въ тѣмъ дѣлѣ числимо, П. Т. члены свѣтской интелигенціи нашей, особливо тыхъ, що ближе стоятъ темныхъ нашихъ масъ. Не пропускайте жадной нагоди, щобы подперти нашій змаганя, заохочуйте, провѣрьюте, наставляйте на се, щобы по всѣхъ нашихъ громадахъ заводжено науку письма для неграмотныхъ.

Въ тѣй важной справѣ нехай нѣхто зъ насъ не буде байдужный! Подъ знаменемъ „черезъ просвѣту до ладу и гаразду“ ведѣмъ нашъ народъ якъ вѣрній его слуги и вдячній дѣти! За Головний Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“. Петро Огоновскій голова т. р. Др. Иванъ Брикъ секретарь т. р.“

Еписк. Ординаріятъ зъ радостью витаючи повысшій покликъ многозаслуженого Товариства „Просвѣта“ якъ найтеплѣйше поручае Всечестному Духовенству епархіяльному, щобы справою „Курсѣвъ для анальфаетѣвъ“ въ своимъ кружѣ дѣлани якъ найщирѣйше заопѣковався.

Духовенство душпастьерске на основѣ своего, вѣдъ Божеского Учителя и Господа Ісуса полученого, посланництва „научите вся языки“ въ первѣмъ ридѣ естъ покликане просвѣщати повѣренный собѣ вѣрній народъ и черезъ науку вести его до Христа та до щоразъ лучшой долѣ дочасной и вѣчного щастя.

Церковь Христова по всѣ часы основувала школы. Тѣ майже въ цѣлой Европѣ завдячують своє истповане церкви. Закимъ правительства подумали о ма-

лыхъ дѣтсхъ, Церковь якъ по всюди такъ и у насъ на Руси заклала и утримовала школы парохіальніи для ширеня просвѣты. Не такъ давніи то часы, коли наше Духовенство попри обязанкахъ душпастирскихъ зъ власной волѣ и безъ нѣякого винагородженя учило въ сельскихъ школахъ дѣти, коли наши пѣвцы церковніи були такожь учителями русскихъ дѣтей по селахъ.

До основаня теперѣшнихъ школъ народныхъ Духовенство наше безпечно много причинилося. Оно то своимъ впливомъ основуе численніи читальніи яко школы для старшихъ и щиро опѣкуе ся ихъ розвоємъ. И щаслива ся парохія, котра въ особѣ Пароха має ревниго сподвижника просвѣты своего духовного стада!

Руске Духовенство має свою свѣтлу славу зъ народолюбія и працѣ надъ просвѣтою народа. Вираждѣ ся ревна праца Духовенства еще не выдала повсюди пожеланыхъ успѣховъ, но для блага и славы нашего народу треба подвоити нашій змаганя въ томъ напрямѣ!

Праца въ томъ взглядѣ теперѣ е вже о много легшою якъ передъ 50 лѣтами. Значне число школъ, прирѣстъ интеллигентныхъ силъ, питомі товариства просвѣтніи, численніи издавництва руски, горнене ся до науки, горяче бажане просвѣты у нашего народу, широко розповсюдиене лѣзнане си пожитку и т. п. суть великою помощю для Духовенства.

Наколи Всеч. Духовенство зволить умно выкористати сіи чинники и обставини и ревнио заопѣкватися „Курсами для анальфабетовъ“, певно зъ нихъ для церкви св. и народу рус. выйдуть богатіи плоды. Порадною же есть рѣчею, щобы „Курсы для анальфабетовъ“ вѣдбували ся въ поодинокихъ парохіяхъ пѣдъ проводомъ Всеч. Духовенства.

Въ той милѣй надѣи на рѣчь закупна вѣдповѣднихъ пѣдручникѣвъ, если того конечна заходилабы потреба позволяемо зъ скарбонъ церковныхъ, чи брацкихъ въ порозумнѣю зъ церковными провизорами или зарядами брацтвъ подати матеріальну помѣчь.

Рѣвножь поручаемо, щобы Всеч. ОО. Деканы справу „Курсѣвъ для анальфабетѣвъ“ поставили яко предметъ нарадѣ на наиблизшѣмъ Соборчику деканальномъ а евентуальніи труды и заслуги поодинокихъ Єреевъ въ томъ напрямѣ нотовали въ табеляхъ квалификаційныхъ.

Вѣдъ Еп. Ординарія

Черемышль 28. Грудня 1907.

Ч. 2.

Ч. 8443/07. Поручаея Вѣдозва Товариства св. Рафаїла для охороны русскихъ емігрантовъ у Львовѣ.

./. Персылаючи въ залученію ./.. вѣдозвы товариства св. Рафаїла для охороны русскихъ емігрантовъ у Львовѣ, Еписк. Конс. поручае тую въ теперѣшнихъ

часахъ вельми важну справу приклонному увзглядненю и особлявшой трюскливости Всеч. Духовенства Нашон Епархїи.

Водъ Еп. Консисторїи
Пережышь 16. Грудня 1907.

Ч. 3.

Ч. 8655/07. О змѣнахъ въ постановахъ органичныхъ для службы душпастырской въ ц. к. оборонѣ краевѣй.

Всеч. Священству подае ся до вѣдомости слѣдующе:

„K. k. Ministerium für Kultus und Unterricht. Zhl. 35073. Wien, am 26. Oktober 1907. An die k. k. Statthalterei in Lemberg. Mit Zuschrift vom 16. August 1907 Z. 3342, wurde vom k. k. Ministerium für Landesverteidigung die Zirkularverordnung des k. und k. Reichskriegsministeriums vom 15. Juli 1907 Präs. Nr. 4703/V. Bl. für das k. und k. Heer-Normal-Verordnungen 23 Stück vom 18. Juli 1907 nachstehenden Inhaltes übermittelt.

Seine k. und k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 21. Juni 1907 Folgendes allergnädigst anzuordnen geruht:

„Die der Landwehr der im Reichsrate vertretenen Königreiche und Länder, sowie der ungarischen Landwehr zugeteilten aktiven Personen des Heeres sind auf die Dauer ihrer Zuteilung der militia stabilis auszuweisen und somit von der militärgeistlichen Jurisdiktion ausgenommen“.

Hienach ist der § 17 des Dienstbuches A-16, c zu ergänzen.

Demzufolge ist auch der dritte Absatz im § 1 der Organischen Bestimmungen für den Seelsorgedienst in der k. k. Landwehr (A-1, h) enthalten im Verordnungsblatte für die k. k. Landwehr, Nr. 32 ex 1906) zu streichen und durch nachstehenden Text zu ersetzen.

„Die bei der k. k. Landwehr zugeteilten aktiven Personen des k. und k. Heeres unterstehen für die Dauer dieser Dienstzuteilung im Frieden gleichfalls der zivilgeistlichen Jurisdiktion“.

Die k. k. Statthalterei wird ersucht, hinsichtlich der Berichtigung der mit h. o. Erlasse vom 15. September 1906 Zl. 33814, dorthin übermittelten Exemplare der „Organischen Bestimmungen für den Seelsorgedienst in der k. k. Landwehr“ im Sinne der obigen Zirkularverordnung das Entsprechende zu veranlassen. Für den Minister für Kultus und Unterricht“.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Пережышь 10. Сьчня 1908.

Ч. 4.

Ч. 8694/07. Проповѣди о. Дра Якова Гурки проф. при дух. семинари въ Тарновѣ.

Всечестному Клярови душпастьерскому поручае ся выдане Всесвѣтл. О. Дромъ Яковомъ Гуркою (X. Dr. Jakób Górka) професоромъ при лат. Еп. Семинари въ Тарновѣ 1) Проповѣдей подъ написомъ „Cześć Maryi“ и 2) Проповѣдей великопостныхъ о. Павла Сенъерого (Segnier) перекладеныхъ згаданымъ повысно авторомъ зъ італійского на польскій языкъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 27. Грудня 1907.

Ч. 5.

Ч. 8836/07. Въ справѣ педагогично-катихитичномъ курсѣ въ Вѣднѣ.

Въ дняхъ 16—29 Лютого 1908 устроюе Leo-Gesellschaft другій педагогично-катихитичный курсъ въ Вѣднѣ. Курсъ той буде занимати ся въ першомъ тыждни переважно темами вѣдносячими ся до шкѣлъ середныхъ, а въ другомъ тыждни темами шкѣлъ народныхъ, однакъ въ цѣломъ курсѣ будутъ переводити ся гажкожъ вѣдповѣднѣ загальнѣ темы.

Повѣдомляюси о томъ курсѣ въ першѣй линіи ОО. Катихитѣвъ а потѣмъ и всѣхъ священикѣвъ-душпастьерѣвъ, для котрыхъ шкѣльництво не естъ чужимъ, Епископскій Ординаріятъ звертае увагу на тоє. що каждый священникъ повиненъ неперестанно образовати ся и поступати зъ наукою, если мае вѣдповѣсти своему высокому назначеню. До той цѣли дуже много могутъ причинити ся особливо въ справахъ шкѣльництва такі курсы якъ выше реченый. Дятого Епископскій Ординаріятъ поручае Всеч. Духовенъству по можности взяти участь въ другомъ педагогично-катихитичномъ курсѣ въ Вѣднѣ.

Зголошатись до участи въ курсѣ и о удѣлене програмы и всякихъ информаций належитъ подъ адресою: Pädagogisch-katechetischer Kurs der österr. Leo-Gesellschaft in Wien I. Bäckerstrasse 14

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 10. Сьчня 1908.

Ч. 6.

Ч. 8723/07. О жертвахъ на будову церкви въ Прусъку.

Всеч. Священъству подае ся до вѣдомости слѣдуюча вѣдозва:
„Слава Иесусу Христу! Село Прусъкъ коло Сянока — бѣдне — гѣрске —

400 душъ рускихъ — 300 польскихихъ! Церковь деревяна — старенька — 120 лѣтъ прожила! побѣчь — недалеко, красна обширна, мурована „латиньска каплиця“ захоочуе и кличе до себе рускихъ гѳрнякѳвъ!

Но тѳ бѳднѳ гѳрняки рускѳ нехочуть пропасти — зѳ останного тягнуть ся, кусникъ хлѣба собѳ вѳднимають и вже 2.000 зр зложили на фондъ мурованя церкви!

Красна то квота вже, але еще богато бракуе, щобы можь розпочати заразъ будову.

Що конкуренція примусова неможлива, то кождый Русинь легко догадае ся причинь! Кому отже лежить на серци та твердиня руска — той певно буде еь ратовати! Въ имени отже тыхъ бѳдакѳвъ прошу: киньте Веч. ОО. духовнѳ, братства церковнѳ, скарбонь, институція рускѳ и свѣтска интелѳгенціе бодай маленьку лепту на тую цѣль — а будете мати моральне вдоволене, що душъ рускихъ непропало!

Тѳ лепты будуть золотыми буквами записанѳ въ серцяхъ тыхъ бѳдакѳвъ — Богъ нехай стократно надгородить за датокъ — хотяйбы найменнѳй — за цю вже зѳ горы: Боже заплать! Въ имени Комитету парохѳяльного о. Петро Меке-лета гр. кат. парохъ въ Пруеѳку п. п. Сянѳкъ.“

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистоїи

Перемышль 24. Грудня 1907.

Ч. 7.

Ч. 8785/07. Конкурсъ на одноразову запомогу зѳ фонда б. п. Павла Зарицкого для бѳдныхъ рускихъ церквей въ Галичинѳ

Ставропигѳйскѳй Институтъ у Львовѳ просить о умѳщене въ Вѳстн. Еп. слѳдующого конкурсу:

Ставропигѳйскѳй Институтъ въ Львовѳ оголошуе конкурсъ зѳ речинцемъ по 31 н. ст. марта 1908 на одноразову запомогу въ сумѳ сто шестьдесятъ (160) коронъ зѳ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомоцествованя бѳдныхъ въ украшеню или реставраціи нуждающихся п отвѣтныхъ на то фондѳвъ непомѳдающихъ гр. к. Церквей въ Галичинѳ.

Прошеня зѳ точнымъ наведемемъ потребъ и нуждъ убѳгающихъ о запомогу церквей, потвержденѳ дотычнымъ деканальнымъ урядомъ, довжнѳ церковнѳ комитеты внести посредствомъ своихъ Консистоїи въ ограниченѳмъ термѳнѳ.

Надѣлена тою запомогою церковь, довжна буде приняти на себе обовязокъ щобы имя фундатора було поминаеме черезъ цѣлый рѳкъ въ недѣли и праз-

дники при литургии объ отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прогнѣшеніи его.

Евентуальні прошенія належить тутъ найдальше до дня 22. Марта 1908 предложить.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 31. Грудня 1907.

Ч. 8.

Ч. 280. О загальныхъ Зборахъ Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли.

На прошене Выдѣлу Филіи Товариства запомогі убогихъ гр. к. церквей имени св. Ап. Петра въ Перемышли зъ 8. сѣчня 1908 подаеся Всеч. Клирови Нашои Епархіи до вѣдомости слѣдующе оголошене:

„Загальні Зборы членѣвъ Товариства им. св. Ап. Петра для запомогі убогихъ церквей вѣдбудутся дни 24. сѣчня 1908 въ Перемышли въ рефектаріи духовной Семинаріи зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. о год. 8. св. літургія.
2. о год. 10. Отворене Зборѣвъ и выбѣръ президіи на часъ Зборѣвъ.
3. Справоздане а) Секретаря, б) касіера, в) комисіи контрольной.
4. Удѣлене уступающему Выдѣлови абсолюторіюмъ.
5. Выбѣръ нового Выдѣлу.

6. Внесене Выдѣлу, щобы суму 4033 к. 87 сот. ухвалити убогимъ церквямъ на запомогі роздати.

7. Внесена членѣвъ.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомогі убогихъ церквей въ Перемышли, дни 8. сѣчня 1908. о. Мрыць председатель. о. Василькевичь секретарь“.

Вѣдъ гр. кат. Ординаріята.

Перемышль 17. Сѣчня 1908.

ХРОНИКА.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 6805/07. о. Николай Несторовичь, парохъ въ Татарахъ.
„ 6844/07. „ Александеръ Паславскій, парохъ въ Лежайску.
„ 6855/07. „ Анатолий Козаневичь, парохъ въ Быстрыци.
„ 7208/07. „ Іоанъ Гомза, парохъ въ Молодычи, о. Левъ Саноцкій, парохъ въ Мякиши и о. Петро Годованьскій, парохъ въ Суроховѣ.

Иманованя.

- Ч. 7205/07. о. Михайль Жарскій, парохъ въ Цыковъ им. М. деканомъ Нижанкѣвскимъ.
„ 8189/07. „ Володоміръ Ясеницкій, деканъ Мостискій и парохъ въ Радыничахъ им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнѣй въ Мостискахъ, на мѣсце о. Григорія Льва пароха въ Борятынѣ.

Завѣдательства получили.

- Ч. 7436/07. о. Михайль Дякъ въ Дашѣвцѣ.
„ 7965/07. „ Емиліянъ Вахнянинъ въ Турочкахъ нижнихъ.
„ 7477/07. „ Іоанъ Богускій въ Яблонцѣ польскѣй.
„ 110/08. „ Мирославъ Лысякъ въ Тылячи.

Сотрудництва получили:

- Ч. 8362/07. о. Теодоръ Банахъ самостѣйне въ Цвѣржи.
„ 8586/07. „ Миронъ Долошицкій въ Добрусинѣ.
„ 8710/07. „ Стефанъ Волянскій въ Фльорынцѣ.
„ 8874/07. „ Іоанъ Тарасовичъ въ Мостахъ великихъ.
„ 8823/07. „ Людвикъ Гасько въ Дальовой.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующій сопомощництва:

- Ч. 8824/07. о. Емиліянъ Котысъ въ Желдци.
„ 8825/07. „ Василій Гучко въ Курылѣвцѣ.
„ 8826/07. „ Милошъ Левицкій въ Команчи.
„ 8827/07. „ Михайль Фуглевичъ въ Жовтанцахъ.
„ 8828/07. „ Ілія Гавришкевичъ въ Валявѣ.
„ 8829/07. „ Константинъ Бугера въ Липѣ.
„ 8830/07. „ Антоній Твердохлѣбъ въ Бутынахъ.
„ 8831/07. „ Михайль Тарчанинъ въ Зѣболкахъ.
„ 8832/07. „ Антоній Федорякъ въ Терцѣ.
„ 8833/07. „ Стефанъ Гайда въ Зипрановой.
„ 8834/07. „ Іоанъ Лѣщинскій въ Сѣвинѣ.

Въ пропозицію п иняті:

- Ч. 8757/07. На парохію Звертовъ дек. Куликѣвского: 1. Лахъ Димитрій, 2. Демціо Михайль, 3. Яросевичъ Петро.
Ч. 8766/07. На парохію Дорожѣвъ дек. Мѣкрянского: 1. Скобельскій Теофилъ, 2. Децко Андрей, 3. Савицкій Андрей, 4. Кордасевичъ Анатолий, 5. Же-

леховській Леонтій, 6. Ковальській Айталь, 7. Кляжинській Петро, 8. Костекъ Іоанъ, 9. Кмицикевичъ Савинъ.

- Ч. 8768/07. На парохію Рождаловъ, дек. Сокальського; 1. Кордасовичъ Анатоль, 2. Ковальській Айталь, 3. Целехъ Евстахій, 4. Солтикевичъ Орестъ, 5. Лаврецькій Василій, 6. Фартухъ Василій, 7. Яремкевичъ Юліанъ, 8. Миколаевичъ Конст., 9. Мекелита Петро.
- Ч. 8778/07. На парохію Каменка льсна дек. Потелицького: 1. Сиротинській Викторъ, 2. Манастирській Юстинъ, 3. Осъмьловській Ник., 4. Насальській Волод., 5. Кузьмакъ Іосифъ, 6. Добрянській Николай, 7. Шумелда Іоанъ, 8. Саламонъ Левъ, 9. Посѣкира Михайлъ, 10. Диковъ Теодоръ, 11. Карпевичъ Іоанъ, 12. Накловичъ Михайлъ.
- Ч. 8781/07. На парохію Щутковъ дек. Любачовського: 1. Сорокевичъ Іоанъ, 2. Лезикъ Іоанъ, 3. Крайчикъ Емилъ.
- Ч. 8759/07. На парохію Волковыя дек. Балигородського: Клишъ Теофілъ.
- „ 8765/07. На парохію Годинъ дек. Мостиского: 1. Кмицикевичъ Савинъ, 2. Мацюракъ Стефанъ, 3. Карпевичъ Іоанъ, 4. Шумелда Іоанъ, 5. Юзвьякъ Михайлъ зъ Звора, 6. Клишъ Теофілъ, 7. Осѣдачъ Мих., 8. Саноцькій Волод., 9. Гамерській Волод., 10. Ольшанській Волод., 11. Журавецкій Михайлъ, 12. Гуменюкъ Романъ, 13. Горчицькій Іосифъ.
- Ч. 8780/07. На парохію Буцовъ дек. Перемыско Загород: 1. Адріановичъ Вас., 2. Вербицькій Георгій, 3. Филиповичъ Іоанъ, 4. Паппъ Орестъ, 5. Кузикъ Петро, 6. Мекелита Петро, 7. Гичко Николай.
- Ч. 8763/07. На парохію Завадовъ дек. Яворовського: 1. Колєнській Волод., 2. Городецкій Іоанъ, 3. Федевъ Іоанъ, 4. Паппъ Волод., 5. Крайчикъ Ем., 6. Ольшанській Валеріанъ, 7. Гоцькій Алексей, 8. Максимовичъ Григорій, 9. Тесля Мих., 10. Ганасевичъ Іоанъ.
- Ч. 8764/07. На парохію Лѣсковате дек. Устрицького: 1. Максимовичъ Іосифъ, 2. Стукачъ Павелъ, 3. Кляжинській Петръ.
- Ч. 8768/07. На парохію Михалевици дек. Комарнянського: Середынській Теодоръ.
- Ч. 8769/07. На парохію Мшанна, дек. Дуклянського: 1. Дуркотъ Іоанъ, 2. Тарновичъ Стефанъ, 3. Кусайла Теодоръ, 4. Милянничъ Ник., 5. Король Кароль.

- Ч. 8761/07. На парохію Самбѣръ дек. Самбѣрскаго: 1. Рабѣй Францъ, 2. Ясеницкій Кипріянь, 3. Савицкій Андрей.
- Ч. 8771/07. На парохію Шмиткѣвъ, дек. Белзкаго: 1. Яцевъ Алек., 2. Венгриновичъ Илярій, 3. Ганасевичъ Іоанъ. 4. Крилицкій Юліанъ.
- Ч. 8774/07. На парохію Звизячъ гѣр. дек. Затварницкаго: 1. Кмитъ Юрій, 2. Крайчикъ Вас., 3. Король Кароль.
- Ч. 8775/07. На парохію Ценерѣвъ дек. Куликѣвскаго: 1. Мацюракъ Стефанъ, 2. Гоцкій Алек., 3. Ганасевичъ Іоанъ, 4. Кончило Вікторъ, 5. Крайчикъ Василій.
- Ч. 8776/07. На парохію Сълецъ дек. Мокряньскаго: 1. Филиновичъ Іоанъ, 2. Луцкій Петро, 3. Козбуръ Стефанъ, 4. Дякѣвъ Теодоръ, 5. Ковальчинъ Іоанъ, 6. Кмитъ Юрій, 7. Городискій Димитрій, 8. Артемовичъ Мих. 9. Король Кароль.

Презенты получили:

- Ч. 8758/07. о. Гаранджа Павелъ на парохію Токарня дек. Сяпоцкаго.
- „ 8760/07. „ Артемовичъ Михаилъ на Близянку дек. Коросвяньскаго.
- „ 8762/07. „ Дуткевичъ Сімеонъ на парохію Грушова дек. Мокряньскаго.
- „ 8772/07. „ Дуцько Іоанъ на парохію Малнѣвска воля дек. Мостискаго.
- „ 8777/07. „ Лазоринакъ Миронъ на парохію Осердѣвъ дек. Белзкаго.
- „ 8779/07. „ Мейцянскій Антоній на парохію Торки дек. Сокальскаго.
- „ 279. „ Сорокевичъ Іоанъ на парохію Щуткѣвъ дек. Любачѣвскаго.

- Ч. 7364/07. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 30/10 1907 Ч. 130721 призволило дотацію зъ рел. фонда для налатися маючого сопомочника о. парохови въ Тростянци дек. Яворѣвскаго.
- Ч. 74217/07. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/11 1907 Ч. 141347 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Опаць.
- Ч. 7575/07. Тоежь розпорядженемъ зъ 12/11 1907 Ч. 138606 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Боляновичахъ.
- Ч. 8333/07. Тоежь розпорядженемъ зъ 26/11 1907 Ч. 138605 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Новѣмъ мѣстѣ.
- Ч. 8440/07. Тоежь розпорядженемъ зъ 3/12 1907 Ч. 150029 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жужелю.

- Ч. 224. Тоежь розпорядженемъ зъ 4/1 1908 Ч. 164072 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Карликовѣ.
- Ч. 245. Тоежь розпорядженемъ зъ 23/12 1907 Ч. 157125 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Кальниковѣ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 6333/07. Чест. парохіяне въ Середьомѣ селѣ за вѣдновлене красно и величаво Дому Божого коштомъ 14000 кор. а то при помочи своихъ братей зѣстающихъ въ Амерць на зарѣбку.
- Ч. 6389/07. Чест. Василій Мошоръ, Димитрій Войтовичъ, Димитрій Сивый, Михайль Махникъ и Николай Яронъ господарь въ Миговой, першій за справлене пару хоругѣвъ за 160 к. а прочі господарѣ за справлене плащениць за 380 кор.
- Ч. 7002/07. Иванъ Мацькѣвъ и Илько Приндинъ господарѣ въ Вороблевичахъ першій за справлене бальдахима за 140 кор. а другій за справлене хоругѣвъ за 140 кор. Чест. Иванъ Кордіякъ за справлене до мѣсцевои церкви хоругѣвъ за 200 кор.
- Ч. 7557/07. Чест. господарѣ въ Грозьовѣй дек Жукотиньского а именно: Фелько Копачъ за жертву 200 к. на закупно кивота, Чест. Петро Потѣшлякъ за жертву 200 к. на тую саму цѣль. Павло Демяновскій за жертву 200 к. на тую саму цѣль, Андрей Дудичъ за жертву 200 к. на закупо свѣтлого фелона и дывана передъ престолъ, Яковъ Матѣшакъ, Андрей Стасъкевичъ, Максимъ Савчакъ за привязане до церкви, старанесе о чистоту въ церквѣ, за труды и кошта понесені при украшеню церкви и въ праць мѣсцевого дужнастыря.
- Ч. 7923/07. Преч. о. Іоанъ Ключасъ сак. сотруд. въ Постоловѣ за заслуги положені около добра церкви и парохіи. Чест. парохіяне въ Постоловѣ за вѣдновлене и приукрашене церкви своєю коштомъ 3070 кор.
- Ч. 8146/07. Чест. Василій и Стефанъ Кнапики господарь въ Милику за справлене до мѣсцевои церкви лампы передъ св. Дары, свѣчники на престолъ и инші рѣчи за суму 600 к.
- Ч. 8337/07. Чест. парохіяне въ Тылявѣ Михайль Билиця за справлене креста зъ свѣчками на тетраподъ за 110 к., Стефанъ и Даниль Ришко

за справленє креста процесіонального за 100 к. а Павелъ Юровскій
за справленє металевого креста на олтарь за 68 к.

- Ч. 8410/07. Чест. Михаилъ Лесикъ, Михаилъ Романовъ господарѣ въ Сянѡчку ад
Прусѣкѣ за зѡбранє мѣжѣ своими квоты 465 к. на справленє паука
до церкви мѣстцевои Ч. Ч. Петро Лазорикъ, Стефанъ Стецво, Иванъ
Цапъ, Ивакъ Зембицкій и Илько Селеманъ господарѣ въ Прусѣкѣ за
зѡбранє квоты 800 к. на будову новои мурованои церкви въ Прусѣкѣ.

Некрологія.

- О. Лонцкій Сімеонъ въ пенсіи уп. 6/11 1907.
» Бачинскій Станиславъ пар. въ Турочкахъ ниж. уп. 20/11 1907.
» Петрикъ Анатоль сотруд. въ Валявѣ уп. 3/12 1907.
» Козакевичъ Іосифъ пар. въ Конюшкахъ королев. уп. 12/12 1907.
» Полянскій Софронъ парохъ въ Тилчи уп. 27/12 1907.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консисто́риі

Пере́мышль 17. Сьчня 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ**
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлерь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 14. Лютого

Ч. II.

Ч. 9.

Ч. 56/орд. Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божою Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій.

Пралать домовый и Ассистентъ папскаго престола, Графъ римскій.

Всечестному Духовенству мірскому и монашескому и всемъ вѣрнымъ Нашои Епархіи
Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Здае ся недавно я до Васъ, Возлюбленный, вѣдывавъ ся зъ нагоды вел. Поста, а однако вѣдъ того часу минувъ вже цѣлый рѣкъ. Многій, що послѣднаго мого пастырско-го листу слухали, вже лежать въ могилѣ, а душѣ ихъ вѣдобрали зъ рукъ Найсправедлившого Судіи тое, на що житемъ своимъ собѣ заслужили. И сего пастырско-го листу не оденъ зъ Васъ слухас теперь въ повной силѣ здоровья, але хто зъ насъ дочекас на другій рѣкъ вел. Посту, а хто въ протягу того року попращас сей свѣтъ, чи старшій, чи молодшій, сего Вамъ сказати не могу, бо не знаю. Знаю лише, що многій зъ насъ стануть передъ судомъ Божиимъ въ протягу року, якъ и Вы тое знаете.

Тожъ щобы Вашъ конецъ не выпавъ зле, послушайте терпеливо щирыхъ слѣвъ Вашого Архипастыря, якій при приближаючѣмъ ся св. Постѣ до Васъ выскаже, а буду говорить до Васъ о найважнѣйшѣмъ нашѣмъ обовязку, для котрого властиво одного лише насъ Богъ сотворивъ и до усовершеня котрого всѣ иншій обовязки повиній сходитися, а тымъ естъ любовь Бога.

Вправдѣ всѣ мои листы до Васъ стремѣли до того, щобы въ Васъ взбудити любовь до Бога, однакъ для важности предмегу постановивъ я особно въ той справѣ

до Васъ вѣдзвати ся. Але коли зачинаю писати до Васъ о любви Божѣй, заразъ мене обймає страхъ, чи буду мѡгъ си гѡдно представити. Така она красна, така взнесла и важна! Колибы Вамъ въ снѣ явила ся небесна, прославлена стать Прч. Дѣвы, або якъ бы такъ Вы дивили ся, якъ на яснѡмъ погѡднѡмъ небѣ палає сонце, а хтось бы Вамъ казавъ тоє докладно оповѣсти и описати, то Вы сказалибы: нѣ я того не зможу! Такъ и того, що я Вамъ ту пишу, представить Вамъ лише тѣнь любви до Бога, але слухайте уважно и старайте ся тоє порозумѣти и запам'ятати.

Чоловѣкъ вже зъ природы єсть такъ успособлений, що въ тѡмъ, що пѡзнавъ яко красне и добре, чує уподобанє. Уподобанє въ добрѡмъ и краснѡмъ и стремлѣнє до того называємо любовію. Мы можемо любити вѡтця, матѣрь, рѡдно, пріятелѣвъ, дѣти, а навѣтъ нерозумнѣ сотворѣня, якъ звѣрята, цвѣты и иншѣ рѣчи. Безъ любви истнувати чоловѣкъ не може. Але цѣла та любовь до сотворѣнъ выплыває зъ пѡзнаня красоты сотворенои. А если чоловѣкъ неразъ такъ дуже прилягає до тѣни красоты, якою єсть всьо на земли, то якъ доперва повиненъ вѡнъ прилягнути до красы, котра вѡдъ нѣкого не сотворена, якъ повиненъ всѣми силами старати ся дѡйти до найбѡльшой красы, до идеалу красы, а се тымъ бѡльше, що на те вѡнъ и сотвореный.

Любовъ до Бога єсть чеснотою Божою, що пѡдносить нашу волю до того, щобы цѣнити Бога надъ все для Него Самого и для нескѡнченои вартости, для котрой варто Єго любити. Пѡднесенє нашої волѣ до Бога повинно бути такє, щобы мы любили Бога понадъ все, що зъ Нимъ порѡвнати маємо нагоду. У всѣмъ, до чого лише єсть спѡсѡбне людске серце, повинно оно перше мѣсце вѡддавати Богу и Боже добро ставити высше понадъ всяке инше добро. Бо если порѡвнаємо добро, що єго душа находить въ Бозѣ зъ всѣми иншими добрами, то они представлять ся намъ нѣчимъ. Якъ нерозумнымъ проте бы було, еслибъ мы ставили высше землю, якъ небо або хробачка надъ чоловѣка, такъ ще бѡльше и то нескѡнчено бѡльше нерозумнымъ булобы, якъ бы мы сотворѣня ставили высше надъ Сотворителя.

А можемо розважити Бога, о скѡлько Вѡнъ є добрый, т. зн. о скѡлько має всѣ совершенства и все добро Самъ въ Собѣ и о скѡлько є добрый для насъ. И такъ є Вѡнъ Безконечный, Всемогучій, Наймудрѣйшій, Найкрасшій, Безмежный, Величавый и то въ такѡмъ степени, що всѣ тѣ прикметы перевысшають всяке наше понятє, бо — якъ слушно каже пророкъ Исаія — жадна рѣчь сотворена не може прійти въ порѡвнанє зъ совершенствами Божиими. Той Богъ, що є такъ безконечно добрый Самъ въ Собѣ, є такожъ безконечно добрый для насъ.

Если мы єго любимо длятого, що є добрымъ Самъ въ Собѣ, то та любовь называє ся совершенною любовію; коли знову любимо Єго длятого, що є для насъ добрымъ, то та любовь буде несовершенною. Однакожь одна и друга любовь дадутъ ся зъ собою погодити, такъ що можна любити Бога длятого, що є безконечно добрымъ Самъ въ Собѣ, якъ такожъ, що є добрымъ для насъ.

Щобы лѣпше зрозумѣти ту правду, наведу Вамъ оденъ примѣръ.

Одна убога мати породила малє дитятко, але находила ся сама въ такѡй нуждѣ, що не мала надѣѣ єго выживити. Длятого постановила пѡдкинути єго одному богачеву въ тѡй надѣѣ, що сей прійме дитятко за своє и єго выживить и выховає. И дѣйсно такъ стало ся. Бо той богатый, пѡдъ котрого брамою бѣдна мати пѡдложила дитя, такъ спѡдобавъ собѣ дитину, що не тѡлько взявъ си до дому, але и прінявъ за свою. Але мати,

скоро л-ца: довершила свого чину, не могла знайти собѣ мѣсця, така була неспокойна. Здавало ся ей, що она горша вѣдъ дикихъ звѣрятъ, що прецѣнь самі виховують и живлять свои дѣти, а она позбула ся своею дитиной. Дятого доложила всѣхъ старань, щобы згаданий богачъ принявъ ея за мамку. И не завела ся въ надѣѣ. Богачъ не тѣлько, що давъ ей виховувати дитину, але ще добре за те плативъ. Въ тѣмъ случаю любила женщина свою дитину зъ одной стороны любовію совершенною яко мати, бо добровѣльно позбавляла ся своєю власною користи и свободы для добра своего дитяти. Але рѣвночасно любила дитину любовію несовершенною яко наймичка, бо надѣяла ся заплаты за его выхованс. Любовъ материнська мала такую силу, що булзбы его кормила, хотяйбы и жадной нагороды за те не дѣстала. Зъ другой стороны знову любовъ до дитиной походяча зъ власной ей користи була така, що булабы ту дитину кормила навѣтъ тогда, коли бы она не была си, а то дятого, щобы могла собѣ помочи въ своѣй бѣднотѣ. Такъ проте въ той женщиѣ була получена подвойна любовъ: одна, котрою забувала на свою користь, а друга, котрою була цѣлкомъ вѣддана своему зарѣбкови.

Такъ и воля наша може любити Бога любовію безкористною лише дятого, що Вѣнь безконечно заслугоє на ту любовъ и готова вытревати въ той любви, хотяйбы не мала приняти за се жадной надгороды. Видячи однакъ, що Богъ хоче чоловѣка вынагородити, любить Его такожъ за ту нагороду, котрой сподѣе ся. Симъ способомъ въ одной и той самой воли лучить ся любовъ Бога совершенна, що забула на власну користь и любовъ що о своей користи памятає, т. е. несовершенна, а въ такѣй стоять зѣ собою гармоніи, що одна другою нѣякъ не перешкаджає, але противно взаимно собѣ помагають и одна другу доповняє.

Любити Бога, се нашъ першій и найважнѣйшій обовязокъ.

Вже въ Старѣмъ Завѣтѣ завзываетъ Мойсей Израильтянъ, щобы любили Бога зъ цѣлого сердца, зъ цѣлою душѣю и зѣ всѣхъ своихъ силъ и выразно додає, що се есть першою заповѣдію. (Второзак. 6, 5) Рѣвножь и Иисусъ Навинъ упоминає той самый народъ, щобы уважавъ собѣ се за найважнѣйшій обовязокъ Бога цѣлымъ сердцемъ любити. (Ис. Нав. 22, 5). Не за меншій обовязокъ любити Бога почитує собѣ и царь Давидъ, коли себе и другихъ заохочує до того обовязку словами: „Хвалите Гѣа вси пришедеки иго“ (Пс. 30, 24), и на другомъ знову мѣсци словами: *Къзлюблю тѣ Гѣи крѣпости мое: Гѣа утвердише мє, и прикжиши мє*. (Пс. 17, 2), котрыми словами мы священники що дня заохочуемо себе при Службѣ Божѣ до любви Божою.

Письмо св. Нового Завѣта есть переповнене мыслями высказуемыми ту правду, що Божя любовъ повинна занимати перше мѣсце въ нашихъ сердцахъ. Зъ натискомъ повтаряє Иисусъ Христосъ слова Мойсея, що показывают на важнѣсть обовязку любви Бога; бо коли Его одного разу запытавъ законоучитель, яку заповѣдь уважає за найважнѣйшу вѣдповѣвъ Иисусъ торжественно: „Перекжиши всѣхъ заповѣдей: слыши Іаю: Гѣа Бѣжъ ваши, Гѣа единый есть. И возлюбии Гѣа Бѣгъ твоєгѣ всѣмихъ сердцами твоими и всею душию твоєю, и всѣмихъ члѣмихъ твоими, и всею крѣпостию твоєю: сѣа есть первая заповѣдь“ (Марк. 12, 29, 30). То значить: Першою зѣ всѣхъ заповѣдей есть: Слухай Израилью! Господь Богъ вашъ, Господь единый. И люби Господа Бога твоего всѣмъ сердцемъ твоимъ, и всею душею твоею, и всѣми мыслями твоими и всею силою твоею, отсе перша заповѣдь.

Важность морального обязательства любви Бога опирает Иисус на вѣрѣ въ одного Бога. Такъ какъ оденъ лише есть Богъ, въ котрого маемо вѣрити, такъ и оденъ есть лише Богъ, котрого маемо любити, а все инше лише для него. Любовь Бога есть такъ важна, що безъ неи всѣ иншѣ прикметы, хотяйбы и найбільшѣ и найкрасшѣ а навѣтъ даръ робити чуда и предсказувати будучѣ подѣѣ суть нѣчимъ, якъ то красно выражае св. Апостоль Павло въ I. посланію до Коринтянъ (13, 1—3): „Ѣще ѡзыки чловѣческими глаголю и яг҃ла-скими, любвѣ же не ймаю, вѣхъ (ѡко) мѣдѣ звяцѣни или кимвалю звяцѣнїи: И ѡще ймаю пророчество, и вѣлю тайны всѣ и всѣ рѡзвѣлю, и ѡще ймаю всю вѣроу, ѡко и гѡры преставаѡти, любвѣ же не ймаю, ничтѡже ѡсмь. И ѡще рѡздѡлю есѡ илчнїю людѣ, и ѡще рѡдѡлю тѣло мое кх ѡже сжирїи ѡ, любвѣ же не ймаю, никаѡ польза ми ѡсть“ То значить, еслибы я говоривъ языками людскими а ангелскими. а любви не мавъ, то есть мѣдїю, що звенить, и кимваломъ, що бренишь. И хотѣбы я мавъ даръ пророчества и знавъ всѣ тайны и всю науку, и если бы я мавъ навѣтъ такую вѣру, що мѡгъбымъ и горы переставляти зъ мѣсця на мѣсце, а не мавъ любви, то нѣчимъ есть. И хотяйбы я роздавъ все мое майно, а навѣтъ тѣло выдавъ на спалене, а не мавъ любви, на нѣчо менѣ все те не придасть ся.

Однимъ словомъ любовь есть „союзъ совершенства“ лучникомъ совершенства, т. зн. що она надае цѣху доброты всѣмъ иншимъ чеснотамъ, якъ то знову выражае ся той самый св. Апостоль въ посл. до Колоссаѣвъ (3, 14).

Тожъ належить ся любити Бога, бо такъ намъ Вѡнъ приказавъ. Але подобно якъ добрый отець, добра мати, добрый настоятель даючи приказы старають ся улещити выповнене тыхже черезъ добрый примѣръ, черезъ свою доброту и ласкавѡсть, таксамо и Богъ не попереставъ на самѡмъ приказѣ, але цѣлымъ Своимъ поведенемъ взглядомъ насъ показавъ, що варто Его любити.

И такъ варто его любити для Его безмѣрної красоты. Щобы та побудительна причина запалила въ насъ сердечну любовь до Бога, розважаймо часто, якъ часто лише тѣнь красоты, одна кропля совершенства, що еи находимо въ сотворѣнїяхъ, насъ цѣлыхъ занимае, очаровуе, одушевляе: якужь то любовь доперва повинна взбудити въ насъ безконечна Божя красота, жерело всякого совершенства. Вся красота и величь сотворѣнь суть лише слабымъ вѡдблескомъ красоты. совершенства и величи Божои.

Коли проте сотворѣня своею красотою и любезностїю хотять насъ притягнути, привязати до себе, насъ цѣлкомъ заняти, кличмо до нихъ такъ: Дурный бы я бувъ. якъ бы я хотѣвъ побивати ся за кроплею або гнати за тѣнею, коли можу мати саму и всяку красу, всяку величь. Нѣ! Я хочу мое сердце вѡддати безконечному Богу, що Самъ оденъ може мене правдиво ушасливити. Ба навѣтъ сотворѣня зѡ всею своею красою повиннїи менѣ бути дорогосказомъ до неба. повиннїи приводити мене до любви Бога. Сотворѣня длятого суть такїи краснїи, щобы они все намъ пригадували, о скѡлько „красшїи есть ихъ Панъ; бо податель красы ихъ сотворивъ“ (Прем. 13, 3). Справедливо проте пише св. Августинъ: „Небо и земля, и все, що є на свѣтѣ, кличе до мене зѡ всѣхъ сторѡнъ, щобы я Тебе, о Боже, любивъ: они не перестаютъ кликати до всѣхъ, щобы ты не мали чимъ звиняти ся“.

Однакъ не лише сама величь и красота Божя повиннїи побуджати насъ до любви Бога. До любви Божои приводитъ насъ еще Его нескѡнчена доброта и любовь до насъ.

Вже то саме, що Богъ, Найвысшій Панъ позволяє Себе любити, є великимъ доказомъ Єго доброты. Князь сего свѣта далекій суть вѣдъ того, щобы звичайныхъ людей запрошувати до своєї любви. Велика се вже ласка зъ ихъ стороны, если позволяютъ на те, щобы ихъ любити и числити ся до ихъ пріятелѣвъ. Князь сего свѣта боять ся, щобы черезъ велике пониженє не стратили поваги. Богъ противно не дивить ся на те, чи хто князь, убранный въ дорогій шовки и пурпуры, чи убогій жебракъ убранный въ просту, полатану одежину. Богъ не боить ся и не може нѣчого стратити на чести, навѣтъ, если найубожшій и найбільше пониженный поднесе ся до Него и назве Єго милымъ словомъ „Отче“. Богъ не лише зъ найбільшою готєвостію на се позволяє, але жадає вѣдъ насъ, дає намъ на се приказъ. „О мой Боже“ кличе св. Августинъ, „чимъ я є, що Ты приказуєшь менѣ Себе любити?“ Послухаймо проте всѣ. Тому що се великимъ для насъ нещастємъ не любити Бога, длятого приказує намъ всѣмъ, щобы мы Єго любили. Ба навѣтъ и приказомъ ще не вдоволяє ся, Вѣнъ просить о нашу любовь, Вѣнъ, великій Богъ, не уважає сего за малу рѣчь очѣкувати на нашу любовь, майже такъ, якъ жебракъ, що стоить подъ дверми. „*Et stōio при двѣрехъ и толкѣ: ази ктѣ ѡуслышитъ гласъ мой, и вѣрзетъ двѣри, внидоу къ мнѣ, и вчирѣлю съ мнѣ, и той со мною*“. (Апок. 3, 20). т. з. Отсе стою при дверяхъ и пукаю: если хто почує мой голосъ и вѣдчинить двери, вѣйду до него и буду зъ нимъ вечеряти, а вѣнъ зѣ мною“. Благословѣмъ проте Божу ласку, що Божою любовью не обмежила на поодинокій станы, на поодинокій выбраній душѣ; любовь до Бога єсть спѣльнымъ добромъ, взнеслымъ наслѣдствомъ всѣхъ людей, що мають добру волю. Божя любовь загощує на лише до палатъ царѣвъ и богатыхъ, але такожь, и то зъ особливою сердечностію, до хатины убогого жебрака. Она крыє ся не лише подъ рясою монаха, але такожь, и то слава Богу, дуже часто подъ простою одежиною селянина и зарѣбника. Бѣдна служниця неразъ дорѣвнує або перевысшає своєю побожностію законницю, що лише вѣддає ся розмышленю и побожнымъ дѣламъ. И якъ зъ одной стороны любовь до Бога єсть спѣльнымъ добромъ всѣхъ людей и всѣ могутъ и повинни єи осягнути, такъ зъ другой стороны єсть она найбільшимъ добромъ чоловѣка, бо подносить єго на зысоту, до котрой єго Богъ назначивъ. Той є найсовершеннѣйшимъ, найсвятѣйшимъ, найчистѣйшимъ, найшлявотнѣйшимъ, найщаслившимъ чоловѣкомъ, що найбільше поступивъ въ любви до Бога. И неразъ зъ простого народу выходили и выходятъ люде, чи то зъ межи селянъ, чи слугъ, чи зарѣбникѣвъ, а навѣтъ невѣльникѣвъ, що всѣхъ иншихъ а навѣтъ священникѣвъ и монаховѣвъ въ Божихъ очахъ перевысшили, а сєтому, бо они якъ найдалше напередъ поступили въ Божій любви.

Чи се не є ознакою Божою доброты до насъ, що всѣхъ безъ выимки до Себе притягає?

Свою любовь и доброту взглядомъ насъ оказує Богъ такожь Своими дѣлами. Якъ добра мати для своєї дитины працює, щадить, а коли дитина захорує, при єи лѣжку цѣлы ночи высиджує, єи доглядає и не одного собѣ вѣдмовить, лише щобы дитинѣ було добре, якъ вѣдъ вчасного ранку до пѣзного вечера для неї терпить и жертвує ся, такъ и любый Богъ показує Свою любовь до насъ тымъ, що дѣлає для насъ, коло насъ и въ насъ. И такъ дѣлає Вѣнъ для нашего добра въ природѣ, бо Єго силою все росте и дозрѣває и то для нашего удержаня. Вѣнъ запаливъ сонце, щобы намъ свѣтило и насъ огрѣвало. Вѣнъ удержує цѣлый свѣтъ и кермує всѣмъ такъ, що все стоить намъ на услуги. Тѣ красній цвѣты, тѣ красній околицѣ, тѣ величавы горы, той красній свѣтъ птицъ чи не слу-

жить до того, щобы чоловік розвеселити, его тяжкй днѣ упріємнити. Однимъ словомъ цѣла природа є великою и величавою книгою, де кожда буква т. є. кожде сотворѣне говорить намъ и учитъ насъ, що Богъ єсть подателемъ всего добра.

Погляньмо дальше на насъ самихъ, на наше тѣло и нашу душу. Кто то дає намъ здоровлє и уживанє змыслѡвъ — хто дає намъ поживу и убранє, хто дає намъ рѡжній иншй добродѣйства? Все те завдячуємо Богу. Тй добродѣйства удѣляє намъ Богъ вѡдъ початку нашого житя ажъ до теперь, ба — що бѡльше — мы єсьмо зложенй зъ самыхъ добродѣйствъ. „Что ѡмани, вѣчѣже нѣси пріѡмъ? ѡце же и пріѡмъ єси, что хвалиши сѧ, ѡкѡ не пріѡмъ?“ (I. кор. 4, 7). т. з. Що маєшь такого, чого бы ты не отримавъ? А если отримавъ, чого хвалишь сѧ, якъ бысь не отримавъ? — кличе св. Апостоль Павло.

Вѡдъ дарѡвъ природныхъ перейдѣмъ до дарѡвъ надприродныхъ, якй чоловікъ отримавъ зъ рукъ Божихъ.

За грѣхъ первородный мавъ бути чоловікъ на вѣки вѡдкинсный вѡдъ Г. Бога и мавъ терпѣти страшнй муки. Але Всемогучій Богъ въ Своєй превеликѡй любви змилосердивъ сѧ надъ упавшимъ родомъ людскимъ, пѡславъ Свого єдино-родного Сына, щобы вѡдкупивъ цѣлый свѣтъ вѡдъ вѣчной погибели. Той знову, щобы притягнути насъ до Божои любви, родить сѧ для насъ не въ недоступныхъ, пышныхъ палатахъ, але въ убогѡй стаснѣ и удѣляє зарѡвно всѣмъ, такъ богатымъ якъ и убогимъ. Вѡнъ Самъ представляє Себе пѡдъ образомъ доброго пастыря, що иде въ пустыню за погибшею вѡвцею и приноситъ сѧ на своихъ раменахъ назадъ до стада. Вѡнъ єсть Вѡтцемъ бѣдныхъ и потребующихъ; щобы можна накормити голодуючій народъ, робить чудо. Вѡнъ являє сѧ повнымъ любви лѣхаремъ, що лѣчить всѣ недуги и на всѣхъ зливає потѣху и розраду. Вѡнъ єсть тымъ милосернымъ Самаряниномъ, що зъ всякою любовію бере пѡдъ свою опѣку смертельно раненого и плекає его зъ шляхотнымъ пожертвованємъ. Зъ якою знову сердечностію вѡдноситъ сѧ до Своихъ ученикѡвъ. Отсе умыває имъ ноги, а св. Іоанови позваляє навѣтъ спочивати на Своихъ грудяхъ. До ученикѡвъ высказує тй краснй слова: „Вы дрѣзи мой єстє, ѡце творитє, єлика ѡжъ заповѣдѡю ками. Не ктоиє вѡскъ гагѡлю ракы, ѡко ракы не вѣєтъ, что творитъ Гѡдъ и вѡ, вѡскъ же рѡкѡу дрѣги, ѡко всѡ, ѡже слышѡхъ ѡ Отцѡ монѡ, сказахъ вамъ. (Іоанъ 15, 14, 15.) То значить: Вы єсте моими пріятелями, если робите, що я Вамъ приказую. Я вже не называю васъ слугами, бо слуга не знає що робить его панъ, но я называю васъ пріятелями длятого, що я сказавъ вамъ все, що чувъ вѡдъ мого Вѡтця. Ба ще дальше пѡйшовъ Божій Сынъ для насъ. Вѡнъ перетерпѣвъ за насъ тяжкй жертвы и муку, а навѣтъ понѣсь страшну и понижающу смерть для нашего спасєня, котрою запечатавъ Свою любовь, бо пѡсля самыхъ Его слѡвъ, наибѡльшу любовь взглядѡмъ другого має той, хто положить за него свое жите. Та любовь окаже сѧ ще бѡльшою, коли зважимо, що Іисусъ Христѡсь умеръ не за пріятеля, не за праведного, але умеръ за грѣшникѡвъ, котрй черезъ свѡй грѣхъ стали Божими ворогами. Красно въ тѡмъ взглядѣ пише св. Бернардь: „Не такъ легкѡ по упадку наступила моя поправа, якъ передъ тымъ моє сотворєне. Богъ сказавъ и ставъ сотворєнный цѣлый свѣтъ. Але Той Самый, що однимъ словомъ мене сотворивъ, щобы мене привернути, богато говоривъ, богато чудєсь дѣлавъ, богато прикрости и понижень зносивъ. Що вѡддамъ я Богу зо те, що менѣ здѣлавъ. При сотворєню дарувавъ мене менѣ, при вѡдкупленію вѡддавъ сѧ за мене, а черезъ те звернувъ мене менѣ. Що жъ

дамъ я Богу за себе? Хотяйбы и сто развѣ я жертвувавъ ся, то чимъ есмь насупротивъ Бога?»

Але всѣ труды, всѣ упокореня и пониженя а навѣтъ сама крестна смерть не выстарчали Божой любовѣ и добротѣ. Вѣнь поїшовъ ще о оденъ крокъ дальше въ Своей любви. Щобы мѣгъ на все зъ нами перебувати, установивъ Найсв. Тайну Евхаристіи и такимъ способомъ є всюды, де лише находить ся мала горстка вѣрныхъ. Вѣнь мешкає въ серединѣ межи ними день и нѣчь и волить на насъ чекати, нѣжь, щобы мы мали чекати на Него, А не можемо до Него прійти, то каже ся нести до насъ, хотяйбы наше помешканє було и найнужденнѣйше, хотяйбы то була найбільше, опущена хатина, стайня або вязниця. Ба що бѣльше, Божественный Спаситель хоче на вѣки удержати насъ въ Своей любви. „Оце, йже дѣла єси мнѣ, хощѣ, да и дѣже єсмь ѣзъ, и тѣмъ вѣдѣти є мнѣ: да и дѣлає слава моє, іже дѣла єси мнѣ, якъ козлюбѣла мѣ єси прѣжде сложенія мѣра (Іоан. 17, 24). То значить: Отче! хочу, щобы тѣ, що ихъ ты менѣ давъ, були тамъ, де я, и были зѣ мною, щобы видѣли мою славу, що єи ты менѣ давъ, бо ты полюбивъ мене передъ основанємъ свѣта. Вѣнь проте хоче бути нашою найбільшою нагородою, хоче намъ дати вѣчну радѣсть. Однимъ словомъ нескѣнчен и незмѣримъ суть добродѣйства Божїмъ взглядомъ насъ, якъ нескѣнченымъ и незмѣримымъ єсть Господь Богъ, а всѣ они кличуть насъ до того, щобы мы вѣдали любовъ за любовъ, щобы мы жили вже не для себе, але для Бога.

Одна молода дѣвчина на островѣ Сестосъ выплекала зѣ всею старанностію и любовію молодого орла. Коли той подрѣсь, почавъ поволи вылѣтати и ловити птицѣ, а якъ вже прійшовъ до повной силы, то такожь и дичину, при чѣмъ нѣколи не залишавъ класти зловлену добычу у нѣгъ своєи панѣ, щобы въ такій способъ вѣдплатити ся за дознану опѣку. Але случилось ся разъ такъ, що въ часѣ, коли орелъ вылетѣвъ на лова, умерла дѣвчина, а си трупа положили поєля тамошного тодѣшного звычайу на стѣсь дерева, щобы спалити. Коли вже поломѣнь почала пожирати тѣло, надлетѣвъ орелъ зъ незвычайною скоростію и перенятый болямъ на той прикрый и несподѣванный видъ, отворивъ клювъ, выпустивъ добычу и кинувъ ся на свою паню, закрывъ єи крылами, щобы охоронити єи вѣдъ огню и обняти зѣ спѣвчутя, и лишивъ ся постѣйно и непорушно при нѣй, доки не згорѣвъ и згинувъ мужно зъ своєю панею. Жаръ внутрѣшной прихильности орла для своєи панѣ перемѣгъ силу и жаръ огня. Вѣнь ставъ жертвою цѣлопалєня своєи хороброй и великодушной любви, подѣбно, якъ єго панѣ стала жертвою смерти и поломѣни.

Мои дорогї! До якои великой любви заохочус насъ наведеный примѣръ. Чулисьмо, що нашъ Спаситель вѣдъ першой нашої молодости насъ выховавъ, выобразувавъ и якъ рѣдна мати взявъ на руки своєго Божого Провидѣня. На св. крещенно взявъ насъ за свои дѣти, щобы дарувати намъ вѣчне жите, выдавъ ся на смерть, а теперъ знову кормить насъ Своимъ Найсв. Тѣломъ и Кровію.

Длячогожь и мы подѣбно высше згаданому орлови не кинемо ся въ дуєъ до Иисуса Христа умираючого зъ любви до насъ на крестѣ? Я єго задержу и нѣколи вѣдъ себе не пушу — повиннї мы сказати, если маємо любовъ и мужество того орла въ своєи сердци. Та сама любовъ, що Спасителя на крестѣ спалила, повинна и насъ спалити.

Але на те скаже неоденъ зъ Васъ такъ: Добре, я хочу любити Бога, але не знаю, въ якій способъ мѣгъ бы я найлѣпше Бога любити.

На те вѣдповѣдаю Вамъ словами св. Апостола Іоанна: „Чѣдѣца моѡ, не люкѣмъ слѡвомъ, ни же лѣзѣкомъ, но дѣломъ и истиною. И ѡ сѣмъ развѣмѣемъ, ѡкѡ ѡ истины есмѣ, и предъ нимъ смирѣемъ сердца наша (Іоан, 3, 18, 19). То значить: Дѣтоньки мои не любѣмъ лише словомъ анѣ языкомъ, але дѣломъ и правдою. По томъ познаемо, що наша побожнѡсть правдива, а сердца нашѣ будутъ спокойнѣи передъ Божиимъ лицемъ.

Не суть проте побожнѣи и не люблять Бога тѣ, котрыхъ языкъ е вправдѣ повнѣи любви и покоры, але въ сердца кипить ненависть и гордѡсть, що радо говорятъ о томъ, якъ то они носять Спасителя въ своимъ сердца. але въ дѣйсности почитаютъ себе и свою уросну побожнѡсть. — Не суть побожнѣи тѣ, що дуже стогнуть, перевертають очима або навѣтъ постятъ и дають милостыню, але лише на те, чтобы ихъ люде видѣли, якѣ оны побожнѣи. Не суть побожными тѣ, що для людского ока даютъ свѣи мастокъ на церкѡвъ, а о свои дѣти, о своихъ родичѣвъ не дбають и неразъ зъ торбами ихъ пускають. Такѣ люде не лише що нелюблять Бога, але и тяжко Его ображаютъ, по просту клятъ собѣ зъ Божою всевѣдучости и справедливости.

Правдива любовь Бога, правдива побожнѡсть основуе ся передѡвѣмъ на точномъ и совѣстномъ выповнюваню заповѣдей Божихъ, якъ то красно выражае св. Письмо на многихъ мѣсцяхъ. — И такъ въ книжѣ Ісуса сына Сирахова читаемо слѣдующѣи слова: „Бѡдѣрѣмъ Гдѣ не смирѣемъ ѡ глаголѣмъ его, и людемъ его, сохранимъ ибѣи его. Бѡдѣрѣмъ Гдѣ поимѣмъ благоволенѣи его, и людемъ его исполнимъ закона. Бѡдѣрѣмъ Гдѣ вгѡтовѣмъ сердца своѡ, и предъ нимъ смирѣмъ души своѡ. (Ис. Сір. 2, 15—17). То значить: Тѣ, що боятъ ся Бога, сильно вѣрятъ въ Его слова, а тѣ, що Его люблять, заховуютъ Его стежки т. зн. Его заповѣди. Тѣ, що боятъ ся Бога, шукають лишь того, що Ему миле; а тѣ, що Его люблять, и повняють ся Его закономъ, такъ, що нѣчо не законного, нѣчо злого не має приступу до ихъ сердца. — Тѣ, що боятъ ся Бога, готовятъ свои сердца и освящаютъ свои души передъ Его лицемъ (хоронячи ся и вѡдѣ наименшого грѣха). Божественнѣи Спаситель межи иншими такъ вѡдзываетъ ся до людей Его окружающихъ и слушающихъ Его науки: Ище любите мѡ, заповѣди моѡ соблюдите. (Іоан. 14, 15). Т. зн. если любите мене, заховайте мои заповѣди. Де любовь Бога, тамъ зникають грѣхи а вырастають чесноты. Подобно якъ звѣзды чимразъ больше блѣднуть въ мѣру того, чимъ выше пѡдходить солнце раннимъ ранкомъ, такъ зникае вся любовь до гроша, до забавъ, до славы у свѣта, чимъ сильнѣйше и выше зѡйде въ души солнце любви до Бога. Длѣтого у того, що любить Бога, нема анѣ лакѡмства, анѣ обману, анѣ неправды, анѣ лѣнивства, анѣ зависти, анѣ гнѣву, анѣ гордости, анѣ чванливости, але противно душа его окрашена рѡжными чеснотами, якъ то видно зѡ слѡвъ св. Апостола Павла до Коринтянъ, де вѡнъ каже такъ: „Люкѣмъ долготѣрпѣмъ, мѡрдствуетъ: любѣи не завѣдитъ, любѣи не превознесѣтсѡ, не гордѣтсѡ: Ни кизѣнствуетъ, ни ищетъ своихъ сѣи, не раздражѣветсѡ, не мыслѣтъ зла: Не рѡдѣветсѡ ѡ неправдѣ, рѡдѣветсѡ же ѡ истинѣ: Всѣмъ любѣитъ, всѣмъ вѣкрѡ имѣтъ, всѣмъ спѡвѣтѣтсѡ, всѣмъ терпѣтъ (1 кор. 13, 4—7.) Т. зн. Любовь естъ терпелива, милосерна, любовь не завидуе, не надуваетъ ся, не гордится ся, не естъ неприличною, не шукаетъ своего, не выбухаетъ гнѣвомъ, не мыслить злого, не тѣшитъ ся несправедливѡстию, а тѣшитъ ся правдою, все любить, всему вѣрѣитъ, всего надѣе ся, все зноситъ.

Тѡй, що правдиво любить Бога, охотно поноситъ и наибольшѣи жертвы для Него: „Ктѡ ны развѣчитъ ѡ любви Бжѣи? скорѣи мѣи, или тѣснѡта, или гонѣнѣи, или глѡдъ, или

нагота, или бѣда или мечь? Дкоже ёсть писано: Иѡкв тебе ради оумерилъ еси ёсмѣ вёск дёнь: вѣкнѣхъ иса дкоже ёвцы заколнѣа. Но во всѣхъ сѣхъ припождѣаеихъ за возлюблѣнаго нѣа, Ивѣктѣхъа ко, дкв ни смѣртъ ни жикётъ, ни Ангѣли ни начѣла, никѣ силъ, ни нѣстоѣрѣа ни градѣрѣа: Ни вѣсота, ни глѣбини, ни ѣна тѣаръ кѣа возмѣжетъ нѣскъ разлѣчѣти ѡ любви Бѣа, дже ѡ Хрѣтѣ Иѣк Гѣк нѣнѣихъ. (Рим. 8, 35—39). Т. зн. Кто розлучить насъ вѣдъ Божои любви? журба, чи тѣснога, чи переслѣдоване, чи голодъ чи нагота, чи бѣда, чи мечь? якъ стоить написано: за тебе переслѣдуютъ насъ каждого дня, мають насъ за вѣвцѣ на зарѣзъ, но все те поконуемо зъ любви до того, що насъ полюбивъ. Я певнѣй, що анѣ смерть анѣ жите, анѣ ангелы, анѣ начальства, анѣ силы, анѣ теперѣшнѣй и будучѣй нещастя, анѣ высота анѣ глубина, анѣ инше сотворѣне хотѣбы и найкрасше не може насъ розлучити вѣдъ Божои любви, котра ёсть въ Исусѣ Христѣ, нашѣмъ Господѣ; такъ мужно кличе св. Ап. Павло въ посланию до Римлянъ.

Але та, хотяйбы и якъ велика любовь не буде мати значеня, если въ нѣй не вытревасмо до кѣнца. „Претерпѣвый до конца, той спасенъ будетъ“ каже св. Письмо. Тожъ нашимъ св. обовязкомъ ёсть що дня не лише въ нѣй удержувати ся але такожъ возрастати. Допера така любовь лучить насъ зъ Богомъ. выеднуе намъ вѣдпущене грѣхѣвъ, особлившу радѣсть вже ту на земли, а нескѣнчену въ небѣ. Допера така любовь справляе въ насъ то, що розумъ нашъ правдиво просвѣчае ся, воля скрѣпляе ся въ добромъ, а мы одержусмо правдивый душевнѣй покой.

Кто любить Бога, мае въ собѣ св. Духа, тому и полученъ ё зъ Богомъ. Любовь справляе, що Богъ перебувае въ нашихъ сердцахъ, неначе въ небѣ. Люби Бога, а будешъ Ёго посѣдати. Бо не можна Бога любити, а рѣвночасно Ёго не посѣдати. Земнѣй однакъ рѣчи, якъ грошѣ достатки, грунта, золото, срѣбло, дороге камѣне або и славу можна любити. хотяйбы бы ихъ не посѣдали.

Черезъ любовь до Бога достаеамо дальше вѣдпущеня нашихъ грѣхѣвъ. Исусъ Христосъ длятого вѣдпустивъ Марѣи Магдалинѣ много, бо она дуже Ёго полюбила. Еи великѣй жаль за свои грѣхи походивъ зъ великои любви до Бога. Бо и якже иначе могло бы бути? Если чоловѣкъ хоче достигити вѣдпущеня грѣхѣвъ, мусить перше при помочи Божои ласки вѣдъ нихъ вѣдвернути ся и звернути ся до Бога черезъ любовь, отже цѣлкомъ противно мусить зробити, якъ тогды, коли грѣшивъ, бо черезъ грѣхъ вѣдвернувъ ся вѣдъ Бога а прилягъ до змысловости. Допера тогды, коли сердце грѣшника зъ любовию зверне ся до Бога, може Богъ удѣлити ёму ласки наверненя. Звычайно лучить ся та любовь грѣшника до Бога зъ вызнанемъ грѣхѣвъ на св. сповѣди и выкликуе въ нѣмъ жаль зъ тои причины, що образивъ Бога.

Неразъ однакъ може случити ся, що чоловѣкъ маючѣй на собѣ тяжкѣй грѣхъ находить ся въ небезпеченьствѣ смерти, а не може сповѣдати ся. Чи для него вже нема жадного ратунку? На то вѣдповѣдаю, що ёсть. Такѣй чоловѣкъ повиненъ въ такѣй важнѣй хвили взбудити въ собѣ совершенну любовь до Бога, котра опирае ся на томъ, що чоловѣкъ любить Бога зъ тои причины, що Богъ Самъ въ Собѣ ёсть Найсовершеннѣйшѣй, Найсвятѣйшѣй, Всемогучѣй, а зъ тои любви походячѣй жаль очистити нашу душу вѣдъ грѣхѣвъ.

Такъ проте любовь Бога ёсть пѣдставою вѣдпущеня грѣхѣвъ.

Черезъ любовь до Бога достаеамо радости вже ту на томъ свѣтѣ, бо якъ каже св. Апостоль Павло: „Любѣащихъ Бѣа всѣа поспѣшествѣютъ во благодѣе“ т. зн. тымъ, що

Бога люблять, все выходить на добре (Рим. 8, 28). Они и зъ прикрыхъ хвиль въ своимъ житю выносять правдиву корысть и прославлене. Терпѣня египетского Юсифа, якъ вѣнъ мушѣвъ знести зъ причипы зависти своихъ братѣвъ, причинили ся до того, що зѣоставъ першимъ урядникомъ по Фараонѣ и спасителемъ Египту и прилежныхъ краѣвъ вѣдъ голодовой смерти; терпѣня Товіи причинили ся лише до его прославленя. бо до теперъ славно его мужнѣсть, его чесноты.

Черезъ любовь до Бога достаемо дальше — и то дуже важна рѣчь — вѣчнои радости въ небѣ. Св. Апостоль Павло каже: „Нѣже око не видѣло, и оухъ не слыша, и на срдце чловекоу не изыдѣна, ала божеба Бѣжъ любящымъ его“ (I. Кор. 2, 9) Т. зн. Богъ приготоувивъ тымъ, що Его любять таку радѣсть, якои анѣ око не видѣло, анѣ ухо не чуло, анѣ сердце вѣдчути не могло.

Щира любовь до Бога приноситъ чловекови просвѣчене его розуму. Наша душа естъ подобна до зеркала; въ зеркалѣ видимо образъ того предмету, на якій мы зеркало звернули. Если протѣ звернемо нашу душу черезъ любовь до Бога, то вѣдѣбе ся въ тѣй души божество т. зн. душа пойме ясно Божій рѣчи. Якъ смакъ найлѣпше пѣзнаемо тогды, коли якусь рѣчь скоштуемо, такъ и Бога пѣзнаемо найлѣпше тогды, коли его скоштуемо черезъ любовь. Любовь естъ книгою, де можна научити ся всеи богословскои мудрости и неразъ проста бабка, що має чисте сердце и добру волю, лѣпше може почитати Бога, чимъ найученьший священникъ, у котрого нема чистого сердца и доброй волѣ.

Любовъ Божя приноситъ такожь правдивый спокѣй душѣ. Кто любить Бога, чуетъ въ собѣ Его присутнѣсть, знае, що безъ Божои волѣ ему и волосъ зъ головы не спаде, хотяйбы и всѣ люде були проти него. Окликомъ въ житю такого чловека суть слова псалмопѣвця: „Бже мой на тѣ оуповахъ, да не постыжѣ са къ вѣккѣ“. (Пс 24, 1). Боже, Ты мое едине щастѣ, на Тебе одного надѣю ся крѣпко и знаю, що въ тѣй надѣѣ не ошибу ся и не завстыдаю ся на вѣки.

Такъ въ коротцѣ застановили ся мы надъ тымъ, що то естъ любовь Божя, переконали ся, що любити Бога естъ нашимъ першимъ и найважнѣйшимъ обовязкомъ, пѣзнали причины, для якихъ повинны мы Его любити, а такожь вересвѣдчили ся, що Бога лишь тогды любимо, коли выповняемо Его св. заповѣди, коли наше сердце украшаемо чеснотами. Не меньше бачилисьмо, якъ великы дары одержуе чловекъ черезъ любовь вже ту на земли, а яку радѣсть въ вѣчности.

Еслижь протѣ любовь Божя такъ важна, то чи не повинны мы всѣми силами старати ся си набути? Памятаймо, що поза любовію Бога на тѣмъ свѣтѣ щастя не знайдемо анѣ въ розкошахъ, анѣ въ достаткахъ, анѣ въ славѣ того свѣта, якъ то можемо пѣзнати зъ нашего власного досвѣду и зъ досвѣду всѣхъ людей всѣхъ вѣковъ.

Тожъ входячи въ часъ св. Вел. Посту, де то св. Церковь рѣжними прекрасными обрядами и пѣснями накликуе насъ до любви Христа, до правдивото покаенія, вѣдкинемъ дѣла злы, дѣла тмы, покинемъ службу злого духа, а приберѣмъ ся въ одежду ласки Божои, полюбѣмъ Исуса Христа, котрый зъ любви до насъ зависъ на деревѣ крестнѣмъ, на горѣ Голготѣ межи небомъ и землею.

Полюбѣмъ такожь и нашихъ ближнихъ, маючи на оцѣ те, що безъ любви ближнього нема мовы о любви Божій, такъ якъ обѣ заповѣди, любви Бога и ближнього суть нерозрывно получены.

Хотяйбы неразъ и прикро приходило намъ стояти при хоругвѣ Исуса, держѣмъ ся си мужно памятаючи, що вѣдъ того залежить наша вѣчна ша-

сливѣсть. Кѣлька, кѣлканайцять, кѣлкадесять, а хотяйбы и сто лѣтъ, чимъ суть они проти вѣчности, навѣтъ не тымъ, чимъ зернятко пѣску проти цѣлого свѣта. Тожь пригото- вляймо ся на тую вѣчнѣсть доброю сповѣдею, и просѣмъ Исуса, що прійде до насъ въ св. Причастію, щобы не давъ намъ нѣколи вѣдъ Себе вѣдступити, але наповнявъ насъ завсѣгды щирою любовію до Себе, а по нашѣй блаженнѣй смерти давъ намъ Себе огля- дати и любити въ царствѣ небеснѣмъ.

Прошу Васъ въ кѣнци, розважайте добре тую правду, котру я Вамъ въ нынѣ- шнѣмъ моимъ листѣ пригадавъ, розважайте ен особенно въ теперѣшнѣмъ вел. Постѣ. Прошу васъ и взываю, выкорыстайте добре той часъ святый, той часъ покаянія, той часъ спасенія. Очистѣтъ душѣ Вашей доброю св. сповѣдею. Покрѣпѣтъ ихъ побожнымъ при- нятемъ св. Причастія, розпалѣтъ Вашей серця правдивою любовію Бога, щобысьте зъ прав- диво християнською радостію могли обходити празникъ свѣтлого воскресенія.

О тоє Бога молю пересылаючи Вамъ благословеніє Бога Отца † и Сына † и св. Духа † Аминь.

Дано въ Перемышлі въ Недѣлю 32 по Сош. св. Духа дня 27. сѣчня (9 люто- го) 1908.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Поручасмъ Всч. Духовенству повысшій листъ пастырскій оголосити мѣсто про- повѣди въ недѣлю сыропустну. Въ парохіяхъ, до котрыхъ дочерній церкви належать, має ся той листъ въ кождѣй церквѣ оголосити, починаючи вѣдъ недѣлѣ мясопустной.

ОО. Катихиты шкѣлъ середныхъ и выдѣловыхъ могутъ, пѣсля обставинъ, листъ, той въ недѣлю сыропустну перечитати або вѣдповѣдну ексорту выголосити.

Що до захованя посту, поручасмъ благородно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ дісцезальнѣмъ въ Перемышлі въ роцѣ 1898. то єсть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ належитъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ визше 2000 душъ розпочинати св. сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. Понедѣлка а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. Понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ вла- сти Нашей задержанихъ. Кромѣ 1) умысне челоуѣкоубійство и 2) согнане челоуѣческого плода (*secuto effectu*).

Кромѣ тохо силою вѣдъ св. апостольского Престола на пятилѣте Намъ удѣле- ною, удѣляемъ власть, всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus ami- sit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consaguinea vel consaguineo sive primo sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti, що дѣлати ся має въ слѣдуючій*

способъ: По выголошеноу формы розрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертасмъ увагу Всч. О. Сповѣдникѡвъ, що форма розрѣшеня має докладно высказати ся при кождѡмъ сповѣдающимъ ся иначе каючийся не одержавъ розрѣшеня) має ся сказати; „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу . . . удѣленою, а менѣ вѡдпорученою, привертаю тобѣ право, довгъ сопружескій вѡдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоєи (мужа твоего), поповнений утративъ есь. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь“.

Такожъ удѣляемъ до кѡнца бѣжучого року 1908 власть всѣмъ Сповѣдникамъ розрѣшати вѡдъ грѣхѡвъ задержаныхъ, вынявши два высше сказаній, на часть посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ.
- 2) при сповѣди загальнѡй, если тая сповѣдь загальна есть конечна.
- 3) при сповѣди женихѡвъ передъ вѣнчанемъ, если вже нема часу до Насъ вѡднести ся.

Вѡдъ Еп. Ординаріята

Перемышль 9. Лютого 1908.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 10.

Ч. 877. Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѡвъ духовного стану, укѡнчившихъ науки богословскій а желающихъ приняти св. Рукоположене взывас ся, чтобы внесли поданя до дня 27. лютого с. р. а явилися лично дня 3. марта 1908 въ канцеляріи Еп. Консисторіи о 9. год. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня, если суть женаті, 6) удоволеня вѡйсковою повинности.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 10. Лютого 1908.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Каццлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 12. Марта

Ч. III.

Ч. 11.

Ч. 63/орд. Декретъ о заручинахъ и сопружествѣ.

Подеа ея до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдующе:

DECRETUM

DE SPONSALIBUS ET MATRIMONIO

IUSSU ET AUCTORITATE SS. D. N. PII PAPAE X
A. S. CONGREGATIONE CONCILII EDITUM

Ne temere inirentur clandestina coniugia, quae Dei Ecclesia iustissimis de causis semper detestata est atque prohibuit, provide cavit Tridentinum Concilium, *cap. 1. Sess. XXIV de reform. matrim.* edicens: „Qui aliter quam praesente parrocho vel alio sacerdote de ipsius parrochi seu Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos Sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, et huiusmodi contractus irritos et nullos esse decernit“.

Sed cum idem Sacrum Concilium praecepisset, ut tale decretum publicaretur in singulis paroeciis, nec vim haberet nisi iis in locis ubi esset promulgatum; accidit ut plura loca, in quibus publicatio illa facta non fuit, beneficio tridentinae legis caruerint, hodieque careant, et haesitationibus atque incommodis veteris disciplinae adhuc obnoxia maneat.

Verum nec ubi viguit nova lex, sublata est omnis difficultas. Saepe namque gravis exstitit dubitatio in decernenda persona parochi, quo praesente matrimonium sit contrahendum. Statuit quidem canonica disciplina, proprium parochum eum intelligi debere, cuius in parocchia domicilium sit, aut quasi domicilium alterutrius contrahentis. Verum quia nonnunquam difficile est iudicare certo ne constet de quasi-domicilio, haud pauca matrimonia fuerunt obiecta periculo ne nulla essent: multa quoque, sive incitia hominum sive fraude, illegitima prorsus atque irrita deprehensa sunt.

Haec dudum deplorata, eo crebrius accidere nostra aetate videmus, quo facilius ac celerius comneatus cum gentibus, etiam disiunctissimis, perficiuntur. Quamobrem sapientibus viris ac doctissimis visum est expedire ut mutatio aliqua induceretur in iure circa formam celebrandi connubii. Complures etiam sacrorum Antistites omni ex parte terrarum, praesertim e celebrioribus civitatibus, ubi gravior appareret necessitas, supplices ad id preces Apostolicae Sedi admoverunt.

Flagitatum simul est ab Episcopis, tum Europae plerisque, tum aliarum regionum, ut incommodis occurreretur, quae ex sponsalibus, idest mutuis promissionibus futuri matrimonii privatim initis, derivantur. Docuit enim experientia satis, quae secum pericula ferant eiusmodi sponsalia: primum quidem incitamenta peccandi causamque cur inexpertae puellae decipiantur; postea dissidia ac lites inextricabiles.

His rerum adiunctis permotus SSmus D. N. Pius PP. X pro ea quam gerit omnium Ecclesiarum sollicitudine, cupiens ad memorata damna et pericula removenda temperatione aliqua uti, commisit S. Congregationi Concilii ut de hac re videret, et quae opportuna aestimaret, Sibi proponeret.

Voluit etiam votum audire Consilii ad ius canonicum in unum redigendum constituti, nec non Emorum Cardinalium qui pro eodem codice parando speciali commissione delecti sunt: a quibus, quemadmodum et a S. Congregatione Concilii, conventus in eum finem saepius habiti sunt. Omnium autem sententiis obtentis, SSmus Dominus S. Congregationi Concilii mandavit, ut decretum ederet quo leges a Se, ex certa scientia et matura deliberatione probatae, continerentur, quibus sponsalium et matrimonii disciplina in posterum regeretur, eorumque celebratio expedita, certa atque ordinata fieret.

In executionem itaque Apostolici mandati S. Concilii Congregatio praesentibus litteris constituit atque decernit ea quae sequuntur.

DE SPONSALIBUS.

I. — Ea tantum sponsalia habentur valida et canonicos sortiuntur effectus, quae contracta fuerint per scripturam subsignatam a partibus et vel a parochio, aut a loci Ordinario, vel saltem a duobus testibus.

Quod si utraque vel alterutra pars scribere nesciat, id in ipsa scriptura adnotetur; et alius testis addatur, qui cum parochi, aut loci Ordinario, vel duobus testibus, de quibus supra, scripturam subsignet.

II. — Nomine parochi hic et in sequentibus articulis venit non solum qui legitime praest parociae canonice erectae; sed in regionibus, ubi parociae canonice erectae non sunt, etiam sacerdos cui in aliquo definito territorio cura animarum legitime commissa est, et parochi aequiparatur; et in missionibus, ubi territoria necdum perfecte divisa sunt, omnis sacerdos a missionis Moderatore ad animarum curam in aliqua statione universaliter deputatus.

DE MATRIMONIO.

III. — Ea tantum matrimonia valida sunt, quae contrahuntur coram parochi vel loci Ordinario vel sacerdote ab alterutro delegato, et duobus saltem testibus, iuxta tamen regulas in sequentibus articulis expressas, et salvis exceptionibus quae infra n. VII et VIII ponuntur.

IV. — Parochus et loci Ordinarius valide matrimonio adsistunt,

§ 1.º a die tantummodo adeptae possessionis beneficii vel initi officii, nisi publico decreto nominatim fuerint excommunicati vel ab officio suspensi;

§ 2.º intra limites dumtaxat sui territorii: in quo matrimoniis nedum suorum subditorum, sed etiam non subditorum valide adsistunt;

§ 3.º dummodo invitati ac rogati, et neque vi neque metu gravi constricti requirant excipientque contrahentium consensum.

V. — Licite autem adsistunt,

§ 1.º constituto sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis, de iure servandis;

§ 2.º constituto insuper de domicilio, vel saltem de mensura commoratione alterutrius contrahentis in loco matrimonii;

§ 3.º quod si deficiat, ut parochus et loci Ordinarius licite matrimonio adsint, indigent licentia parochi vel Ordinarii proprii alterutrius contrahentis, nisi gravis intercedat necessitas, quae ab ea excuset.

§ 4.º Quoad *vagos*, extra casum necessitatis parochi ne liceat eorum matrimoniis adsistere, nisi re ad Ordinarium vel ad sacerdotem ab eo delegatum delata, licentiam adsistendi impetraverit.

§ 5.º In quolibet autem casu pro regula habeatur, ut matrimonium coram sponsae parochi celebretur, nisi aliqua iusta causa excuset.

VI. — Parochus et loci Ordinarius licentiam concedere possunt alii sacerdoti determinato ac certo, ut matrimoniis intra limites sui territorii adsistat.

Delegatus autem, ut valide et licite adstat, servare tenetur limites mandati, et regulas pro parcho et loci Ordinario n. IV et V superius statutas.

VII. — Imminente mortis periculo, ubi parochus, vel loci Ordinarius, vel sacerdos ab alterutro delegatus, haberi nequeat, ad consulendum conscientiae et (si casus ferat) legitimationi prolis, matrimonium contrahi valide ac licite potest coram quolibet sacerdote et duobus testibus.

VIII. — Si contingat ut in aliqua regione parochus locive Ordinarius, aut sacerdos ab eis delegatus, coram quo matrimonium celebrari queat, haberi non possit, eaque rerum conditio a mense iam perseveret, matrimonium valide ac licite iniri potest emisso a sponsis formali consensu coram duobus testibus.

IX. — § 1.º Celebrato matrimonio, parochus, vel qui eius vices gerit, statim describat in libro matrimoniorum nomina coniugum ac testium, locum et diem celebrati matrimonii, atque alia, iuxta modum in libris ritualibus vel a proprio Ordinario praescriptum; idque licet alius sacerdos vel a se vel ab Ordinario delegatus matrimonio adstiterit.

§ 2.º Praeterea parochus in libro quoque baptizatorum adnotet, coniugem tali die in sua parochia matrimonium contraxisse. Quod si coniux alibi baptizatus fuerit, matrimonii parochus notitiam initi contractus ad parochum baptismi sive per se, sive per curiam episcopalem transmittat, ut matrimonium in baptismi librum referatur.

§ 3.º Quoties matrimonium ad normam n. VII aut VIII. contrahitur, sacerdos in priori casu, testes in altero, tenentur in solidum cum contrahentibus curare, ut initum coniugium in praescriptis libris quam primum adnotetur.

X. — Parochi qui haec hactenus praescripta violaverint, ab Ordinariis pro modo et gravitate culpae puniantur. Et insuper si alicuius matrimonio adstiterint contra praescriptum § 2° et 3° num. V, emolumenta *stolae* sua ne faciant, sed proprio contrahentium parcho remittant.

XI. — § 1.º Statutis superius legibus tenentur omnes in catholica Ecclesia baptizati et ad eam ex haeresi aut schismate conversi (licet sive hi, sive illi ab eadem postea defecerint), quoties inter se sponsalia vel matrimonium ineant.

§ 2.º Vigent quoque pro iisdem de quibus supra catholicis, si cum acatholicis, sive baptizatis sive non baptizatis, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento mixtae religionis vel disparitatis cultus, sponsalia vel matrimonium contrahunt; nisi pro aliquo particulari loco aut regione aliter a S. Sede sit statutum.

§ 3.º A catholici sive baptizati sive non baptizati, si inter se contrahunt nullibi ligantur ad catholicam sponsalium vel matrimonii formam servandam.

Praesens decretum legitime publicatum et promulgatum habeatur per eius transmissionem ad locorum Ordinarios: et quae in eo disposita sunt ubique

vim legis habere incipiant e die solemni Paschae Resurrectionis D. N. I. C. proximi anni 1908.

Interim vero omnes locorum Ordinarii curent hoc decretum quamprimum in vulgus edi, et in singulis suarum dioecesium parochialibus ecclesiis explicari, ut ab omnibus rite cognoscatur.

Praesentibus valituris de mandato speciali SSmi D. N. Pii PP. X, contrariis quibuslibet etiam peculiari mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae die 2^a mensis Augusti anni 1907.

† VINCENTIUS Card. EP. PRAENEST., *Praefectus.*

C. DE LAI, *Secretarius.*

До того декрету буде въ слѣдующѣмъ числѣ Вѣстника епарх. оголошена инструкція, т. е. приписы, якъ его въ практицѣ переводити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 9. Марца 1908.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

Ч. 12.

Ч. 113/супруж. Розпорядженє въ справѣ предладаня таксъ супружыхъ.

Понеже въ послѣднихъ часахъ Канцелярія Консисторска була змушена часто звертати прошеня о розрѣшенє вѣдъ переповъ супружыхъ задля того, що по мысли тутешного розпорядженя зъ 20. лютого 1895 Ч. 10/супр. (Вѣстникъ епар. зъ р. 1895 Ч. II. стор. 24) не прислано рѣвночасно зъ прешенємъ приписаныхъ таксъ, протое для усуненя проволоки и невыгоды, яка черезъ звертанє неполагдженихъ прошенъ зъ причины не прислания приписаныхъ таксъ повстає, пригадує ся Всоч. Отцямъ Душпастьрямъ, щобы въ случаяхъ удаваня ся о розрѣшеня вѣдъ переповъ супружыхъ рѣвночасно зъ внесенымъ прошенємъ о розрѣшенє вѣдъ переповъ присылали приписані въ реченѣмъ розпорядженю таксы.

Таксы ті суть: 1) за розрѣшенє зъ первѣмъ степени своячества бочныхъ лин. 10 кор., 2) въ вторѣмъ степени сродства або своячества сягаючѣмъ степень первый бочныхъ линій 8 кор., 3) въ вторѣмъ рѣвночѣмъ степени сродства або своячества бочныхъ линій 6 кор., 4) въ третѣмъ степени сродства або своячества сягаючѣмъ степень второй бочныхъ линій 4 кор., 5) въ иныхъ випадкахъ 1 к. 6 с.

Крайно убоги, якъ зарѣбники, слуги, если дотычний Урядъ парохіальный спеціально посвѣдчить, що они суть такъ крайно убоги, що не могутъ заплатити таксы, будутъ звѣльнювані вѣдъ таксъ.

Наконецъ пригадує ся, щоби въ случаю зверненя зъ вѣдєсы поданя дотычній о. душпастырь виготовивъ поновне прошенє и до того долучивъ поданє зверненє, а неспредкладавъ лише само давнѣйше прошенє.

Справу тую належить на найблисшимъ соборчнку еще вѣзмъ ОО. Душпастырямъ пригадати.

Вѣдъ Еп. Консистеріи
Перемышль 22. Лютого 1908.

Ч. 13.

Ч. 213. О наданю стипендіи богослуж. фондаци б. п. Архіпресвитера Гр. Шашкевича.

Перемыска гр. кат. катедральна Капітула надала богослужебній стипендіи зъ фондаци б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на р. 1908 слѣдующимъ Среямъ :

1. о. Дороцкому Михайлови сопомочникови въ Дубецку.
2. „ Сѣкоръ Николаю сопомоч. въ Никловичахъ.
3. „ Кузичови Василю сопомочникови въ Купновичахъ.
4. „ Серединьскому Теодору сотрудиикови въ Оровѣмъ.
5. „ Рудавскому Антонію сопомочникови въ Сосницѣ.
6. „ Малярчикови Алексею экспозиту въ Тыновѣ.
7. „ Дацькови Михайлови завѣд. въ Малиновской Воли.
8. „ Юзвьякови Михайлови парохови въ Зворѣ.
9. „ Очабрукови Алексію парохови въ Волицѣ.
10. „ Попельови Володимиру парохови въ Арламовской воли.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи
Перемышль 20. Сѣчня 1908.

Ч. 14.

Ч. 642. Въ справѣ пѣдвысшєня дару зъ ласки для вѣдѣвъ и сирѣтъ священничихъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 27. Сѣчня 1908 до Ч. 5603/Пб доносить слѣдующє: „Его цѣсарске і королевске Апостольске Величество Найвышшимъ Постановленем з дня 30. листопада 1907 благоволяли милостивше вдовам і сирѣтам по гр. кат. сьвященниках, котрі вже побирають річний дар з ласки і даток на вихованє сирѣт з фонда релігійного позволити від 1. сѣчня 1908 пѣдвысшєне того побору о 50 %

О тѣм ц. к. Намѣстництво має честь завѣдомити Высокопреподобній Ординарият в сьлѣдстві рескрипту Пана Міністра Віроісповѣдань і Просьвити з дня 10, сѣчня 1908 Ч. 2954 з примѣчанем, що сучасно заряджє ся, що належить, аби пѣдвысшєні пѣбори могли бути з Уряду від 1. сѣчня 1908 істинно асигновані“.

Подаючи тую радѣсну вѣдомѣсть про великодушный даръ ласки Монаршю, надѣємъ ся що теперъ не одна слєза нашихъ вѣдѣвъ и сирѣтъ священничихъ буде осушена, не одєнъ стѣнь нужди притыхне. А тую милость Монаршу не можна лучше вѣдвдячити якъ тѣмъ, що не лише всѣ, що будуть користати зъ тои ласки

и доброты, але такожъ весь нашъ клиръ Епархіальный въ томъ юбилейномъ роцѣ 60 лѣтнего панованя нашего наймилостивѣйшого Монарха и Пана буде спѣльно засылати свои горячі молитвы до „Царя Царствующихъ и Господа господствующихъ“ щобы Всевышній еще довгі лѣта задержавъ Его ц. и к. Ап. Величество въ здоровлю, крѣпивъ силы, щастивъ правльню падь вѣрно пѣддаными народами. „Господи спаси царя, и услыши ны въ онъ же аще день призовемъ тя“ (Пс. 19. 10.) Неменше вказане обявляти свою вдячнѣсть и привязане до Трону численною и щирою участію во всѣхъ юбилейныхъ обходахъ сего року.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 5. Лютого 1908.

Ч. 15.

Ч. 708. Розпоряджене въ справѣ робѣтниківъ, належачихъ до пенс. фонда въ гор. Шлеску

Выдѣлѣ Товариства робѣтниківъ, занятыхъ въ гор. Шлеску жадае, щобы тѣмъ — желаючи одержати пенсію — выказали ся посвѣдченемъ уродженя и крещеня (пѣсля поданого низше формуляра,) заосмотреннымъ пѣдписомъ дотычного о. пароха и печатію парохіальною, безъ чого взглядый робѣтникъ не буде мавъ права до пенсіи.

Удѣляючи се розпоряджене Всч. Урядамъ парох. поручае ся, щобы тѣмъ высше наведеного розпорядженя точно придержували ся, и не дѣлали перешкоды такимъ мѣрамъ, котрѣ до полѣпшеня матеріального положеня робѣтниківъ-русинѣвъ на чужинѣ послужити мають.

(Взорецъ безплатного посвѣдченя слѣдующій :)

(на горь:) „до пенсіиного фонду“.

Geburts- und Taufbestätigung.

Sohn

(Tochter) des

(geboren in _____ den _____ (Tag) _____ (Monat
_____ (Jahr), getauft nach dem ruth. Ritus am _____ (Tag)
_____ (Monat) _____ (Jahr).

_____ den _____ 1908.

(Siegel)

(Unterschrift).

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль 3. Лютого 1908.

Ч. 15.

**Ч. 905. Въ справѣ списуваня актѣвъ легітимаціи предшлюбныхъ дѣтей черезъ пѣзнійше со-
пружество родичѣвъ**

Выс. ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 15/1 1908 Ч. 766 0/X розпорядило, що слѣдує: „Хотячи по можности стороны від потреби явленя ся в політичній Власти повітовій в ціли переслуханя в случаяхъ, если ходить о уявнене в книзі уродженых легітимацій передшлюбныхъ дѣтвей черезъ пѣзнійше супружество родичѣвъ, если до того уявненя треба умоваженя політичноі Власти красвоі яко Власти надзорууючої ведене метрик, ц. к. Мінїстерство справъ внутрїшнихъ рескриптомъ зъ дня 17. червня 1907 Ч. 7215 доповняючи свій рескриптъ зъ дня 7 падолиста 1884 Ч. 12350, інтимованій обіжникомъ ц. к. Намѣстництва зъ дня 30 падолиста 1884 Ч. 71842 ознаймило, що слѣдує:

До зарядженя потрібныхъ вписів до книгъ метрикальнихъ (признане ся до вітцѣвства, пошлюблене ся родичѣвъ дитини) не е невідзовно конечно, аби стороны складали требуемі осьвідченя передъ властїю політичною; заряджене таке може радше наступити також на основі осьвідчень, які зложуть стороны в належитій формі передъ ведучимъ книги метрикальні, котрий зі згляду на їхъ місце замешканя і віроісповідане е для нихъ властивим.

Перестерігаючи тої засади будуть політичні Власти краєві в тої спосіб поступати, що лише тогдї зарядять уявнене легітимаціи на основі згаданихъ осьвідчень сторін, если будуть доповнені слѣдуючі услїва:

1) Признане ся до вітцѣвства мусить совершенно відповідати услївамъ, потрібнимъ до вписаня того признаня ся до книгъ уродженыхъ. Осьвідчене повинно проте заключати не лише признане ся до вітцѣвства, але також виразне жадане муцини, узнаючого ся вітцемъ, аби его назвиско було вписане до книгъ уродженыхъ.

2) Мужчину, узнаючого ся вітцемъ, мусить яко такого всказати мати дитини. Признане ся до вітцѣвства повинно затїм наступити в присутности і за згодою матери дитини, хїба щоби з іншихъ данихъ можъ з цілою певностию повзяти відомість, що мати дитини всказала муцину, узнаючого ся вітцемъ яко такого. Мати дитини повинна затїм, если була присутна при признаню ся до вітцѣвства, тую обставину, що годить ся з тимъ осьвідченемъ, виразно обявити і ствердити тоє своімъ підписомъ.

3) Осьвідченя сторін мусять бути зложені в присутности двохъ свідків, які ствердять, що знають стороны особисто і що муцина, узнаючий ся вітцемъ, признавъ ся дійетно до вітцѣвства і зажадавъ вписаня свого признаня ся до книги уродженыхъ.

4) Протоколъ списаний зі сторонами мусить підписати такожъ ведучий книги метрикальні.

5) В протоколї належить виразно подати місце замешканя сторін і свідків.

6) Сторони мусять принести і предложити метрику уродженя дитини і метрику шлюбу родичів.

7) Автентичність протоколу заключаючого списане осьвідченя сторін не може улягати найменшому сумнівови. Єсть затім під тим зглядом важною річею (понеже відпаде потреба дальших доходжень) аби ведучий метрикальні книги сам в урядовій дорозї списаний протокол разом з документами, достарченими сторонами, предложив своїй властивій політичній Власти повітової до дальшого зрядженя.

— Політична Власть краєва оцінить, чи в поодиноких случаях помимо приміненя ся до наведених визше постанов, треба зарядити зі згляду на особенні обставини, як н. п. в случаях, сли по порівнаню метрики уродин нешлюбної дитини з метрикою шлюбу родичів, насуває ся сумнів, що до самоличности матери дитини з женою муцини, признаючого ся до вітцївства, дальні доходженя в особенности також такі, котрі вимагають переслуханя сторін політичною Властю повітовою.

Зложеное згаданого осьвідченя перед всказаним визше ведучим книги метрикальні позіставляє ся порозуміню ся сторін з ведучим книги метрикальні. Сторонам вільно затім і на дальше звертати ся з просьбою о списане акту що до легітимації нешлюбних дїтей через пізнійше супружество родичів до політичної Власти повітової і перед нею зкожити приписане осьвідчене або також внести свою просьбу і зложити дотичне осьвідчене протоколярно в Судї, в котрім то случаю відпадає потреба призваня свідків для ствердженя самоличности осіб. Протоколи списані ведучими метрики зі сторонами в справі, котрої дотичить сей рескрипт міністерияльний, суть вільні від стемпля“.

Тое розпоряджене подає ся до вѣдомости Всеч. ОО. Душпастирямъ въ цѣли вѣдповѣдного поступованя въ заходячихъ случаяхъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль 24 Лютого 1908.

Ч. 16.

Ч. 592. О выдавництеѣ Богословской бібліотеки у Львовѣ.

Выдавництво Богословской бібліотеки у Львовѣ просить о помѣщене слѣдующой вѣдозвы:

VI. томъ св. Писъма зъ поясненемъ уже выйшовъ. Мѣститъ въ собѣ:
а) книгу пророка Исаи, б) книгу пророка Ереміи, в) книгу плача Ереміи, г) По-

сланіе Ереміи, д) книгу пророка Варуха и е) книгу пророка Езекііла. Цѣна брошурованого 10 кор., оправленого в англ. полотно 11 кор.

Тї Веч. Отцѣ, що побирають св. Письмо томама, зводять надѣслати до Выдавництва бібліотеки богословской у Львовѣ, им св. Юра 5 — 11 кор. а отримать вѣдеоротною почтою VI. томъ св. Письма въ оправѣ.

Кромѣ сего въ Выдавництвѣ бібліотеки богословской можна дѣстати:

1) Богословіе догматичне въ оправѣ по цѣнѣ	8 К — с.
2) " моральне " "	8 " 60 "
3) " пастырске " "	11 " — "
4) Право церковне " "	8 " — "
5) Провѣдникъ практичный для священникѣвъ	8 " 60 "
6) Св. Письмо зъ поясненіями:	
I. томъ въ оправѣ по цѣнѣ	11 " — "
II. " " " "	10 " — "
III. " " " "	11 " — "
IV. " " " "	7 " 80 "
V. " " " "	11 " — "
VI. " " " "	11 " — "
7) Новый завѣтъ } въ Языцѣ церковно-словенськомъ зъ пе-	6 " — "
8) Псалтирь } реводомъ на языкъ народно-рускій	2 " — "

Ктобы хотѣвъ все повисшы дѣла наразъ набути за готѣнку, отримав 20% опусту, и вмѣсто 114 кор. заплатити лише 91 кор. 20 сот.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 3. Лютого 1908.

Ч. 17.

Ч. 1039. Протоколъ нарядъ загальныхъ Зборѣвъ членѣвъ филіи Товариства запомогіи убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли и оголошене конкурсу до подань о запомогіи.

Выдѣлъ филіи Товариства запомогіи убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли зъ 14. лютого 1908 Ч. 15 предложивъ ту прошене о выпечетане слѣдующого протоколу нарядъ загальныхъ зборѣвъ членѣвъ сей филіи въ дни 24. сѣчня 1908 и оголошеня конкурсу до подань о запомогіи:

ПРОТОКОЛЬ

Загальнихъ Зборѣвъ Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей, вѣдбувшихся днѣ 24, сѣчня 1908 р.

По молитвѣ „Царю Небесный“ и при достаточной участи членѣвъ вѣдкривъ предсѣдатель Товариства Впр. о. Мрыць загальнѣ зборы. Повитавши зѣбравшихъ собратѣй, представивъ въ коротцѣ дѣяльнѣсть Товариства въ минуишѣмъ роцѣ та заявивъ, що Товариство въ сѣмъ роцѣ поступило напередъ. Загрѣвши участникѣвъ загальнихъ зборѣвъ до працѣ въ користь Товариства, попросивъ пѣсля статуту vybrати на часъ Зборѣвъ предсѣдателя. Загальнѣ зборы vybrали предсѣдателемъ Веч. о. Кипріянна Ясеницкаго, тойже покликавъ собѣ до помочи на секретарѣвъ : Веч. ОО. В. Гинилевича и Б. Гоцкаго.

Першою точкою загальнихъ зборѣвъ було справозданѣ зъ дѣяльнѣсти Выдѣлу, котре зложивъ секретарь Товариства Веч. о. Василькевичъ.

Выдѣлъ придержуеисѣ ухвалы загальнихъ Зборѣвъ, роздѣливъ беззворотнѣ запомоги слѣдующимъ церквамъ: церквѣ доч. на Болоню въ Черемышли, доч. церквѣ въ Дыновѣ дек. Бирчаньскаго, церквѣ въ Шляхтовѣ дек. Мушиньскаго и церквѣ въ Опарѣвцѣ дек. Коросианьскаго по 700 К, а церквѣ въ Долинахъ дек. Бѣцкаго 450 К. Въ минуишѣмъ роцѣ роздано на запомоги 3250 К. При роздѣлюваню запомогъ придержуеисѣ Выдѣлъ той засады, чтобы давати помѣчь наибѣднѣйшимъ та наибѣльше загроженымъ парчїямъ. Зъ той причини Выдѣлъ не увзглядивъ десять прошенѣ меньше потребующихъ парохїй.

Выдѣлъ хотячи придбати Товариству якъ наибѣльше фондѣвъ вѣднѣсѣ до всѣхъ Радѣ повѣтовыхъ зъ прошенями о запомогу.

Користаючи зъ нагоды зложеня подяки Товариству „Народна Торговля“ за щедру жертву въ квотѣ 600 К Выдѣлъ вѣднѣсѣ въ часописяхъ зъ просьбою до нашихъ свѣщеникѣвъ, засѣдающихъ яко члены въ Радахъ повѣтовыхъ, чтобы тїиже не допускали, чтобы надѣ прошенями Товариства им. св. Ап. Петра о удѣленѣ запомоги не переходжено въ Радахъ повѣтовыхъ до порядку дневнаго.

Выдѣлъ пѣзнавши, що взрѣсть Товариства полягаѣ головно на працѣ цѣлого Деканату, порѣшивъ скликати загальнѣ зборы сейчасъ по зборахъ вдов-сирот. Институту, бо сподѣе ся, що вѣдпоручники деканальнѣ загостятъ такожь на зборы Товариства им. св. Ап. Петра, а тутъ спѣльно наравившись надѣ средствами причинающими ся до взрѣсту Товариства, повернуть зъ зборѣвъ перенятї взнеслими ідеями Товариства, будутъ загрѣвати своихъ собратѣй деканальныхъ та собѣ повѣрену паству до працѣ въ користь Товариства.

Въ минуишѣмъ роцѣ приступило до Товариства 179 новыхъ членѣвъ, въ тѣмъ числѣ 2 спомагающихъ. Хотяи Товариство поступило напередъ, о чѣмъ найлучше свѣдчать фонды Товариства, то все таки не дѣйшло оно еще до того

степени розвою, якъ можна було припускати зъ нарадъ загальныхъ зборѣвъ минушого року. Причина въ томъ ся, що членами Товариства суть лише священники а наша интелігенція та нашъ нарѣдъ, помимо того, що Выдѣль кѣлька разѣвъ въ часописяхъ завзывавъ до вписованя ся въ члены Товариства, не хоче знати о Товариствѣ.

На загальныхъ зборахъ минушого року ухвалено, чтобы Выдѣль вѣднѣся зъ прошенемъ до Преосвященнаго Ординаріату, чтобы тойже припоручивъ Всч. Духовенству Епархіи вѣдправить акафистъ въ день св. Ап. Петра и Павла, а дохѣдъ зѣбранный зъ акафисту прислати Товариству. Преосв. Ординаріатъ не тѣлько що прихилився до нашего прошеня але и горячо поперъ наше прошене въ Вѣстнику Епархіальномъ, зъ причинъ однакъ непредвидженыхъ Вѣстникъ зѣставъ выпечатанный за пѣзно. Та помимо того можна було сподѣватись, що священники присутній на загальныхъ зборахъ м. р. и безъ порученя Ординаріату не тѣлько самі вѣдправляютъ акафистъ и приплюють зѣбранный дохѣдъ Товариству, але такожь загрѣють и своихъ сусѣдѣвъ священникѣвъ до вѣдправленя акафисту на цѣли Товариства. Винявши трохъ священникѣвъ на жаль весь прочій забули о своимъ власномъ рѣшеню.

На томъ закѣнчивъ секретаръ свое справоздане.

Другою точкою загальныхъ зборѣвъ було справоздане касове, котре зложивъ касіеръ Товариства Свѣтл. о. Дрѣ Масцюхъ.

Доходу въ минушѣмъ роцѣ було	. . .	4361 Кор.	7 с
Розходу мало Товариство въ м. р.	. . .	221	68 "
Остае въ касѣ Тов.		. . .	4139 Кор. 39 с.

Корѣвний фондъ Товариства выносить 1490 К. 23 сот.

По справозданю касіера зложивъ именовъ комисіи контрольной Всч. о. Хоминьскій свое справоздане.

Комисія контрольна провѣрила станъ касы дня 23 сѣчня 1908 р. и найшла весь рахунки въ порядку. Веѣ книги касові найшла дуже точно ведені. Такожь въ касѣ находятся поквитованя на доказъ приходѣвъ и расходѣвъ, уложені въ порядку, що улекшуе дуже контролю. При томъ запримѣтила, що переглядъ въ книгахъ ясный и легкій. Въ виду того именовъ комисіи контрольной Всч. О. Хоминьскій вносить, чтобы Загальні Зборы приняли повыше справоздане до вѣдомости и удѣлили уступаючому Выдѣлови абсолюторіюмъ.

Мѣжь тымъ О. Предѣдатель задля вѣдѣзду опускае загальні Зборы а его мѣсеце занимае Всч. о. Корн. Кузыкъ.

Теперь Предѣдатель пѣддавъ пѣдъ дискусію справоздане секретаря и касіера. По короткѣй дискусіи приняли Загальні Зборы справоздане секретаря и касіера и удѣлили уступаючому Выдѣлови абсолюторіюмъ.

По томъ пристушено до выбору нового Выдѣлу. Предѣдателемъ ТОВА-

риства выбрано одноголосно Впр. О. Мрыца. На внесенє Веч. о. Кузика зѣстали выбранї слѣдуючі члєны Выдѣлу: 1) Веч. О. Петрѣ Дуркотѣ, 2) Свѣтл. О. Дрѣ Масцохѣ, 3) Свѣтл. О. Дрѣ Пинило, 4) Веч. О. Борисевичѣ, 5) Веч. О. Чабанѣ, 6) Веч. О. Несторовичѣ, 7) Веч. О. Комарницкїй, 8) Веч. О. Василькевичѣ: Заступниками членѣвъ Выдѣлу зѣстали выбранї: Веч. ОО. 1) Паславскїй, 2) Гоцкїй, 3) Падохѣ, 4) Калужвяцкїй.

До комисїи контрольной выбрано Веч. ОО. Захарїевича, Савчина и Хоминьского.

По выборѣ нового Выдѣлу Предсѣдатель поддав подѣ розвагу Загальныхъ Зборѣвъ слѣдуючі внесеня Выдѣлу:

1) Щобы Загальнї Зборы ухвалили роздати суму 3725 К. 46 с. титуломѣ запомогѣ убогимѣ церквамѣ а суму 413 к. 93 с. придѣлити до корѣниного фонду.

2) Щобы З. Зборы выразили сердечну подяку Ёго Ексцеленциї Преосвященному Епископови Кириѣ Константину за рѣкрѣчну сталу жертву и за ласкаве позволенє помѣщувати въ Вѣстнику Епархїяльнѣмѣ протоколу Загальныхъ Зборѣвъ и выказу жертвѣ впливаючихъ до Товариства.

3) Щобы З. Зборы выразили признанє нашимѣ Товариствамѣ якѣ Народна Торговля, Дїѣстерѣ, Ризницѣ и Вѣра за ихѣ щедри лепты пожертвованї Товариству въ минувшѣмѣ роцѣ.

4) Щобы З. Зборы припоручили будущому Выдѣлови вѣднєстисѣ до Высокопреподобной и Всесвѣтлѣйшой Епископской Консисторїи зѣ прошенємѣ, щобы тая выплынула на неревныхъ деканѣвъ (Высочанскїй, Горожанскїй, Канчуцкїй, Мостискїй, Потелицкїй, Самбѣрскїй, Старосамбѣрскїй, Угнѣвскїй и Яворѣвскїй) и ихѣ загрыла до працѣ въ користѣ Товариства.

Повышнї чотири внесеня Выдѣлу Загальнї Зборы по короткѣй дискусїи приняли.

Теперь наступили внесеня членѣвъ:

Всеч. О. Кузикѣ вносить, щобы будущїй Выдѣлѣ на слѣдуючїй рѣкъ скликавъ Загальнї Зборы въ день З. Зборѣвъ вдов. сир. Института по полудни а свєтuallyно задля браку комплету на слѣдуючїй день. Внесенє Веч. О. Кузика принято.

Веч. О. Гоцкїй вносить, щобы Товариство запровадило у себе чекове урядованє.

Внесенє се змодификовали З. Зборы въ той способѣ: Поручає ся будущому Выдѣлови взяти подѣ розвагу чекове урядованє и если буде уважати будущїй Выдѣлѣ за потрібнє запровадити у себе чекове урядованє, має на слѣдуючїй рѣкъ сю справу предложити до ухвалы Загальнымѣ Зборамѣ.

Всч. О. Вербенецѣ вносить, щобы священники заохочували дякѣвъ и причетѣ церковнїй до вписованя ся въ члєны Товариства. Внесеня сего не приняли

З. Зборы але приняли подѣбно внесене а именно, щобы священники старали ся вписувати въ члены Товариства брацтва церковнїи и читальнїи.

Въ кѣнци приняли З. Зборы внесене Веч. о. Гоцкогo, щобы пѣдчасъ акафисту маючoгo ся вѣдправити въ користь Товариства въ день св. Ап. Петра и Павла перейти еще зъ пушкою по церквѣ зѣбранїи тымъ способомъ жертвы переслати Товариству.

На тѣмъ закѣнчено нарады сегорѣчныхъ З. Зборѣвъ а Предѣдатель подиковавши за живу участь въ нарадахъ молитвою „Достойно есть“ замкнувъ Загальнїи Зборы.

Предкладаючи се справоздане Веч. Духовенству, загальнїи Зборы звертаются до всего священства зъ просьбою, щобы заняло ся тою такъ важною истиною, щобы вже разъ устали зненавидженїи колекты, котрїи служатъ яко нажива для поодинокїихъ людей а не церквей и щобы священство згромадивши въ члены все священство, всѣ церкви и жертволюбивый нашъ нарѣдъ, могло выповнити свою задачу ширеня ся славы Божої по цѣлѣй Руси въ великолѣпныхъ храмахъ.

Перемышль дня 24 сѣчня 1908.

На I засѣданю Выдѣлу дня 29 сѣчня 1908 р. наступило уконституоване Выдѣлу въ той способъ, що мѣстопредѣдателемъ зѣставъ выбранный Вч. о. Борысевичъ, касіеромъ Святл. о. Дрѣ Мясцоухъ, секретаремъ Веч. о. Василькевичъ а контрольоромъ Веч. о. Чабанъ.

На тѣмъ засѣданю Выдѣлъ порѣшивъ оголосити речинецъ, доки можна вносити прошеня о запомоги для убогихъ церквей:

Потребуючи церкви вносятъ прошеня написанїи мѣсцевымъ священникомъ и затверженїи вѣдпоручникомъ деканальнымъ посредствомъ Веч. Урядѣвъ деканальныхъ найпѣзнѣйше до 15 марта 1908 р. Примѣчае ся, що сума назначена до раздачи въ сѣмъ роцѣ на запомоги выносить 3725 коронъ 46 сот.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей. Перемышль, дня 14 лютого 1908. О. Мрыць предѣдатель, О. Василькевичъ секретарь“.

Веч. Духовенству и Вѣрнымъ Нашої Епархїи поручае ся якъ найрѣвнѣйше поспирати дальшїи розвѣи многополезного Товариства запомоги убогихъ гр. кат. Церквей им. св. Ап. Петра.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординарїята.

Перемышль 18. Лютого 1908.

Ч. 18.

Ч. 1270. Въ справѣ надзору надъ господаркою ерекціональныхъ лѣсовъ.

Ц. к. Намѣстництво зъ дня 17-го лютого 1908 Ч. 58620 выдало Обѣжникъ до всѣхъ ц. к. Старостѣвъ слѣдующогo содержания :

„Понеже послѣдними часами зайшли случаи девастаціи лѣсовъ ерекціо-
нальныхъ черезъ дотычныхъ ОО. парохѣвъ, протое завзываеся Пана ц. к. Старосту,
щобы наблюдавъ надъ господаркою въ лѣсахъ ерекціональныхъ въ томъ напрямѣ,
щобы парохы понадъ властиву выдатнѣсть ихъ не ужитковали, доконаніи вырубы
сейчасъ отвѣтными родами деревъ зсильяли, въ молодникахъ и зрубахъ худобы не
выпасали и въ загалъ въ лѣсахъ таку вели господарку, котрабы ихъ наслѣдникѣвъ
не наражала на шкodu и кривду.

Если ся окаже, що ОО. парохы оминають приписы уставы лѣсовой то на-
лежить безпроволочно до нихъ примѣнити властивіи установы уставы лѣсовой а на
случай надмѣрного ужиткованія лѣсовъ ерекціональныхъ зъ кривою наслѣдникѣвъ
або зъ утратою маестку закладового, хотяйбы безъ нарушенія установъ уставы лѣ-
совой, оречи въ току инстанціи о обовязку звороту нанесеной шкоды въ маестку
закладовѣмъ черезъ надмѣрне, властивый дохѣдъ зъ лѣса переносяче ужитковане,
примѣняючися при томъ точно до рескрипту ц. к. Министерства просвѣты зъ 5-го
Цвѣтня 1877 Ч. 5311 интимованого объжникомъ ц. к. Намѣстництва зъ 27-го
Цвѣтня 1877 Ч. 20042, а вѣдписи выданыхъ оречень предкладати ц. к. Намѣ-
стництву.

Ц. к. Староства, котрі мають придѣленихъ техникѣвъ лѣсовыхъ зволятъ
той объжникъ тымъ послѣднимъ безпроволочно удѣлити, въ цѣли примѣненія при
выкониваню надзору надъ лѣсами. Ц. к. Намѣстникъ Потоцкій в. р.⁴

Повысшій объжникъ подаеся до вѣдомости Всеч. енарх. Духовенства зъ
завѣзванемъ, щобы точно пѣсля него поступати.

Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ на найблишѣмъ соборчику справу
обговорять и въ протоколахъ зъ визитаціи декан. о станѣ лѣсовъ ерекціональныхъ
зададутъ справу.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Черемшль 5. Марта 1908.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятіи:

Ч. 8773/07. На парохію Пяткова Руска: 1. Дуркотъ Теодозій, 2. Сабарай Іоанъ,
3. Габлинскій Петро, 4. Кузьмакъ Іосифъ, 5. Гринь Іоанъ, 6. Калинович.
Гр., 7. Ганасевичъ Іоанъ, 8. Усцкій Мѣрославъ, 9. Рудавскій Іоанъ, 10.
Сембратовичъ Евгеній.

Ч. 875. На парохію Яблонця польска: Полянскій Богданъ.

Ч. 876. На парохію Дубровиця: 1. Добрянскій Ник., 2. Милничъ Николай, 3. Ка-
лимонъ Іоанъ.

Презенты получили :

- Ч. 8770/07. о. Стукачъ Павло на парохію Торчиновичи.
" 890. " Ольшанській Валеріянъ на пар. Завадѣвъ.
" 1006. " Кмитъ Юрій на Звынячъ гѣрній.
" 1233. " Яросевичъ Петро на Звертѣвъ.
" 1233. " Кузикъ Петро на Буцѣвъ.
" 1343. " Крайчикъ Василій на Цеперѣвъ.
" 1469. " Тарновичъ Стефанъ на Мшанну.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 1362. о. Мевциньскій Антоній на Торки, дек. Сокальського.
" 1363. " Єсипъ Петро на Бенькову Вишню дек. Комарняньского.
" 1364. " Саламонъ Левъ на Каменку льену дек. Потелицького,
" 1365. " Стецевъ Левъ на Лытвию дек. Мокрянського.
" 1366. " Гаранджа Павло на Токарию дек. Саноцького.
" 1367. " Лазорішакъ Миронъ на Осердѣвъ дек. Белзкого.
" 1368. " Клишь Теофилъ на Волковыю дек. Балигородского.
" 1369. " Дуцько Іоанъ на Малинѣвску волю дек. Мостиского.
" 1370. " Яремкевичъ Юліянъ на Розджалѣвъ дек. Сокальського.

Завѣдательства получили :

- Ч. 706. о. Кусайла Теодоръ въ Новосѣльцяхъ Гисвошъ.
" 1153. " Присташъ Юліянъ въ Чашинъ.
" 1364. " Посѣкира Михаилъ въ Чествиняхъ.
" 1366. " Гамерскій Іоанъ въ Рябемъ.
" 1367. " Лахъ Димитрій въ Конюшкахъ Королевскихъ.
" 1369. " Дацько Михаилъ въ Склѣ.
" 1370 " Кошель Іосифъ въ Белзци.

Сотрудництва получили.

- Ч. 1132. о. Гавришкевичъ Ілія управ. въ Валявѣ.
Ч. 1362. " Михальчукъ Евстахій самот. въ Межибродю.
" 1338. " Витикъ Стефанъ управ. въ Беньковой вишни.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль 9. Марта 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 23. Марта

Ч. IV.

Ч. 19.

Ч. 83/орд. Розпоряджене до декрету „*Ne temere*“ о заручинахъ и супружествѣ.

Апостольскій Престоль оголосивъ нове право о формѣ заручинъ и супружества декретомъ „*Ne temere*“ зъ 2. септня 1907, котрый подалисьмо до вѣдомости Всеч. Духовенства въ Епархіальномъ Вѣстнику Ч. III с. р. Понеже кѣнцевый уступъ того декрету приказуе, щобы то нове право було оголошене въ всѣхъ парохіяхъ и народови було належито выложено и обовязувало вѣдъ Празника Пасхи 1908 р. въ цѣломъ католицкомъ свѣтѣ, протое выдаемо слѣдующе заряджене:

1) Всѣ Всеч. Отцы настоятелѣ приходѣвъ взглядно ихъ сотрудники вѣдчитаютъ въ пятю недѣлю поста с. р. въ частѣ торжественной службѣ Божой по заамвонной молитвѣ нове право о заручинахъ и супружествѣ въ переводѣ зъ декрету и подадутъ до него вѣдповѣдне пояснене, щобы народъ мѣгъ порозумѣти то нове право.

2) Всеч. ОО. настоятелѣ деканатѣвъ споводуютъ надъ новымъ правомъ дискусію на найблишѣмъ соборчику деканальномъ, взглядно припоручать темать до письменного обробленя на найблишій соборчикъ деканальный зъ матеріи нового права.

Щобы тое улешити, подаемо переводъ декрету и инструкцію для ужитку Всеч. Духовенства о новѣмъ правѣ.

I.

Текстъ права о заручинахъ.

I. Лишь тѣ заручины узнають ся за важнѣи и лишь тѣ спричиняють каноничій наслѣдки, котри заключено на письмѣ подписанѣмъ сторонами и : або

парохо́мъ, або мѣсцевымъ Ординаріємъ, або бодай двома свѣдками. Если же обѣ стороны або одна зъ нихъ не вмѣе писати, то треба се назначити въ тѣмже письмѣ; тогда треба долучити еще одного свѣдка, котрый по́дпише то письмо зъ парохо́мъ або зъ мѣсцевымъ Ординаріємъ, або зъ двома высше згадаными свѣдками.

II. По́дъ назвою паро́ха приходитъ тутъ и въ слѣдующихъ уступахъ не лишъ той, що есть законнымъ настоятелемъ канонично основано́й паро́хїи, але въ краяхъ, где нема паро́хїй канонично основанныхъ, такожь той священникъ, котрому въ якѣмсь означенѣмъ окрузѣ законно поручено душпа́стырство и котрый рѣвнае ся парохови; а по мисїяхъ, где округѣвъ докладно еще не опредѣлено, каждый священникъ, котрого управитель миссїй въ загалѣ выславъ на душпа́стырство въ якѣйсѣ стаціи.

ИНСТРУКЦІЯ

до тексту права о заручинахъ.

Звертае ся особлившу увагу Всеч. Духовенства що декретъ „*Ne temere*“ не приписуе заключуваня заручинъ але лишъ постановляе форму, по́сля котрой заручины мусятъ бути заключени, если тїяже взагалѣ заключають ся, чтобы послѣдовали низше наведенї каноничнї наслѣдки.

Инструкция для духовныхъ судовъ въ Австріи дотычно справъ супружїихъ зъ року 1856 розправляє въ §§ 2—10 о заручинахъ, о важности, о усумненю и ихъ наслѣдкахъ, дальше въ §§ 35—37 о розрывающей перепонѣ публичной приличности, взглядно о не позволяющей перепонѣ, походящей зъ важно заключенныхъ заручинъ. По́сля слѣбъ нового декрету св. Зѣбрания собору есть теперь почавши вѣдъ Пасхи року 1908 нова суцна форма строго приписана для важного заключеня заручинъ.

A.

Вимоги до важного заключеня заручинъ суть слѣдующї:

- 1) Заручины мають бути заключенї письменною грамотою,
- 2) Передъ свѣдками.
- 3) Грамота заручинъ мае бути по́дписана.

ad 1) Грамота заручинъ мае мѣстити ясно и выразно заявлене во́ль о мающѣмъ заключити ся супружествѣ; не становитъ рѣжницѣ, чи грамота есть друкованымъ або литографичныхъ формуляремъ, або чи есть написана одною особою зъ заручающихъ ся, або третою особою.

ad 2) Свѣдкомъ може бути:

- a) Правнїй настоятель канонично основано́й паро́хїи, якъ небудь вѣнъ называе ся, котрый есть поставленный яко такїй. (Сотрудники, сопомочники и т. д. не мають тутъ розумѣти ся, понеже они не справують самостѣйно душпа́стырства.)
- b) Ординарїй мѣстця, Св. Отець для цѣлого католицкого свѣта, епископъ взглядно викарїй генеральный або викарїй капитульный для дотычно́й епархїи.

Водпоручене (делегация) не есть въ декретѣ предвиджена, проте есть выключена.

в) мѣсто пѣль а) або б) названыхъ урядовыхъ свѣдкѣвъ (парохъ або Ординарій) могутъ бути присутними два звычайнїи свѣдки; ихъ обовязують тї сами вымоги що и свѣдкѣвъ при вѣнчаню.

ad 3) Грамоту заручинѣ мають пѣдписати обѣ особы заключаючи заручины и урядовый свѣдокъ, взглядно два звычайнїи свѣдки.

Если одна особа або обѣ заключаючи заручины не вмѣють писати, то має то бути на грамотѣ зазначене а иншїи, новий свѣдокъ має бути ужитый, котрый бы разомъ зъ парохомъ або Ординаріемъ або обома звычайными свѣдками грамоту пѣдписавъ. Сторона, не вмѣюча писати нехай способомъ правно вымаганнымъ черезъ власноручне положене знаку ручного п. пр. трехъ крестѣвъ дасть заявлене овоеи волѣ а ужитый свѣдокъ нехай напише имя не вмѣючої писати стороны коло еи знаку ручного. Пѣдписы всеѣхъ участникѣвъ мають бути лишъ власноручнїи а не штампию, машиною до писаня або въ иншїи способѣ штучный здѣланїи.

Б.

Наведенїи постановы обовязують:

1) Всеѣхъ окрещеныхъ въ католицкѣи Церквѣ и конвертитѣвъ, хотябы пѣднїѣше вѣдпали.

2) Католикѣвъ, если зъ акатоликами окрещеными або неокрещеными заключають заручины такожъ тогды, если одержали розрѣшеня вѣдъ перепоны мѣшаного вѣросповѣданя (*mixta religio*) або нерѣвного богопочитаня (*disparitas cultus*).

Акатолики зъ уродженя безъ взгляду на то, чи они теперь суть окрещенїи чи нѣ, не суть звязанїи наведенными постановами дотычно формы заручинѣ, если они самїи межи собою заключають заручины.

В.

Каноничнїи наслѣдки заручинѣ заключеныхъ пѣсля той формы суть:

1. Зобовязене захованя вѣры заручиновой.

2. Обовязокъ заключеня супружества зъ зарученою особою, если вѣдносины не змѣнили ся въ сути рѣчи.

3. Невѣжнѣсть новыхъ заручинѣ заключеныхъ одного зъ нареченыхъ зъ третою особою въ часѣ правосильного треваня першихъ заручинѣ.

4. Заказъ заключеня супружества зъ иншою особою а не зъ нареченою (*impedimentum impediens ob sponsalia*).

5. Розрываюча перепона публичной приличности (*impedimentum dirimens publicae honestatis*) межи однимъ зъ нареченыхъ а крвнымъ въ першѣмъ степени другого зъ нареченыхъ. Та перепона треваетъ такожъ по правнѣмъ розвязаню заручинѣ.

Всѣ ті каноничні наслѣдки повстають вѣдъ праздника Пасхи 1908 лишъ зъ заручинъ заключеныхъ пѣсля наведенои фѣрмы а не мають мѣстця при заручинахъ вѣ тайный або якій небудь инший способъ.

Г.

Кодексъ горожаньскій приписуе вѣ § 45. „Заручины або вступне приречене заключены супружества безъ взгляду на то середъ якихъ обставинъ и пѣдъ якими условиями було дане або приняте, не потягае за собою правного зобовязаня анѣ до заключены супружества, анѣ до выконаня того, що на случай вѣдступленя було умовлене“. § 46 „Сторонѣ, котра не дала оправданои причины до зѣрваня, позѣстае лишъ застережене право жаданя звороту дѣйствиои шкоды, о скѣлько зможе доказати, що понесла еи вѣ наслѣдокъ того вѣдступленя“ § 1247. „Если одна сторона зъ нареченыхъ другой або кто третій одной або другой сторонѣ зъ взгляду на будуче супружество щось запевнюе або даруе, то може бути даровизна вѣдкликана, если до супружества не приѣде безъ вины дарующого.

Зъ порѣвнаня того державного законодавства зъ постановленями декрету „Ne temere“ выходитъ, що черезъ той новый декретъ не наступила жадна змѣна вѣ дотыхчасовыхъ вѣдносинахъ права каноничного до австрийского горожаньского права.

Д.

Черезъ жадане, щобы заручины заключати по фѣрмъ выше означенѣи, анѣ не приписано, якъ вже выше зазначено, анѣ такожь не выражено намѣру, щобы вѣ будучности передъ заключенемъ супружества заручины мусѣли бути заключанѣи; новый декретъ не впровадивъ вѣ томъ взглядѣ жадной новости, але лишъ постановляе, чого вымагае ся до важности заручинъ, щобы зъ нихъ выплывали каноничні наслѣдки, если заручины заключаются.

Ж.

Способъ розвязаня заручинъ не естъ порушений вѣ новѣмъ декретѣ, проте обовязують вѣ томъ взглядѣ дотеперѣшнѣи права. При обостороннѣмъ зѣрваню заручинъ належить зазначити вѣ грамотѣ заручинъ увагу, що заручины зѣстали розвязанѣи, однакъ розрываюча перепона публичной приличности позѣстае.

Если парохъ бере участь при заключеню заручинъ, не смѣе за то вымагати жадныхъ належитостей.

З.

Формулярѣ на грамоты заручинъ.

I. Грамота заручинъ.

Пѣдписанѣи зобовязують ся симъ вѣ присутности пѣдписаного свѣдка, що заключать зъ собою супружество.

Нова весь дня 1. Марта 1908.

Н. Н.
(Парохъ, завѣдатель)

Григорій Хруцъ, нареченый.
Анна Щерба, наречена.

II. Грамота заручинъ.

Пѣдписані зобовязують ся симъ въ присутності пѣдписаныхъ свѣдкѣвъ, що заключать зъ собою супружество.

Тыличъ дня 1. Марта 1908.

Михаилъ Чубатый
столяръ яко свѣдокъ

Андрей Наконечный, нареченый
Елена Наливайко, наречена

Теодоръ Горбатый
коваль яко свѣдокъ.

III. Грамота заручинъ.

Пѣдписані зобовязують ся симъ въ присутності пѣдписаныхъ свѣдкѣвъ, що заключать зъ собою супружество.

Перемышль дня 1. Марта 1908.

Изидоръ Сметана
катедр. сотрудникъ яко свѣдокъ

Иосифъ Кудронъ, нареченый
††† Марія Лопухъ

Илярій Горбалъ
кравецъ яко свѣдокъ.

наречена

Понеже наречена Марія Лопухъ не вмѣе писати, длытого взято еще одного свѣдка.

Юанъ Бабый, коваль, пѣдписавъ яко свѣдокъ.

IV. Грамота заручинъ.

Пѣдписані зобовязують ся симъ въ присутності пѣдписаныхъ свѣдкѣвъ, що заключать зъ собою супружество.

Перемышль дня 1. Марта 1908.

Стефанъ Мотовило
швецъ, яко свѣдокъ

††† Павло Пирѣгъ, нареченый
††† Софія Лада, наречена

Зенонъ Гамбалъ
купецъ яко свѣдокъ.

Нареченый Павло Пирѣгъ и наречена Софія Лада не вмѣють писати, длытого взято еще одного свѣдка.

Теодоръ Куцмайло, пѣдофицеръ. пѣдписавъ яко свѣдокъ.

II.

Текстъ декрету о супружествѣ.

III. Лишь тѣ супружества суть важны, котры заключаютъ ся передъ парохомъ або мѣсцевымъ Ординаріемъ, або передъ священникомъ котрымъ небудь зъ попереднымъ вѣдпорученымъ и передъ двома прйнайменьше свѣдками, однакъ пѣсля правилъ, въ слѣдующихъ артикулахъ поданыхъ и зъ захованемъ выняткѣвъ нисше пѣдъ VII и VIII наведеныхъ.

IV. Парохъ и мѣсцевый Ординарій важно присутствуютъ при заключеню супружества :

§ 1. Доперва вѣдъ дня, коли взяли въ лосѣдане бенефицію або обняли

урядъ, зъ виняткомъ, если бы были публичнымъ декретомъ повменно выключенъ або завъшенъ вѣдъ уряду;

§ 2. Лише въ межахъ своего округа, и тамъ они важно присутствуютъ при заключеню супружествъ не лише своихъ вѣдчивеныхъ, але и не подчиненыхъ.

§ 3. Треба, щобы были призванъ и запрошенъ, а такожъ щобы пытали ся о згуду тыхъ, котрѣ супружество заключають, и отримали вѣдповѣдь потакуючу, а не були до того присилованъ анъ силою, анѣ великимъ страхомъ.

V. Позволено же присутствуютъ:

§ 1. Если увенили ся про вѣльный станъ заключающихъ супружество, зъ захованемъ того, що приписуе законъ;

§ 2. Если увенили ся про стале мѣсце замешканя або бодай про перебуване черезъ мѣсяць одной зъ сторѣнъ въ мѣсци, где заключае ся супружество;

§ 3. Если того не достас, то парохъ або мѣсцевый Ординарѣй, щобы мѣгъ позволено присутствовати при супружествѣ, петребуе позволеня вѣдъ пароха або Ординарѣя власного одного зъ женихѣвъ, хѣба що зайшлабы якась доконечна причина, котра звѣльнялабы вѣдъ того.

§ 4. Щѣ до осѣбъ, не мающихъ сталого мѣсця перебуваня, (vagi) то парохови не вѣльно позволено присутствовати при ихъ супружествахъ, зъ виняткомъ случаю конечной потребности, хѣба що, предложивши цѣлу справу Ординарѣеви, узискае позволене присутствовати вѣдъ Ординарѣя або священника, черезъ тогоже делегованого.

§ 5. Въ кождѣмъ случаю треба придержувати ся того правила, що супружество мае бути заключене передъ парохомъ нареченом, хѣба що якась оправдана причина вѣдъ того звѣльнить.

VI. Парохъ и Ординарѣй мѣсцевѣй може и иному священникови, выразно означеному, дати позволене присутствовати при супружествахъ въ межахъ своего округа.

Вѣдпорученнѣй однакъ, щобы мѣгъ важно и позволено присутствовати, муситъ заховати границѣ вѣдпорученя и нормы постановленѣй для пароха и мѣсцевого Ординарѣя висше пѣдъ IV и V.

VII. Въ небезпеченьствѣ смерти, коли неможна призвати пароха або мѣсцевого Ординарѣя або священника котрымъ небудѣ зъ нимъ вѣдпорученого, т гды въ цѣли успокоеня совѣсти и (если заходить такѣй случай) управненя потомства, можна заключити супружество важно и позволено передъ котрымъ небудѣ священникомъ и двома свѣдками.

VIII. Если зайде случай, що въ якоѣйсь околицѣ не можна найти пароха або мѣсцевого Ординарѣя, або священника ними вѣдпорученого, передъ котрымъ можнабы заключити супружество, и такѣй станъ рѣчей требае вѣдъ мѣсяца, тогды женихи могутъ важно и позволено заключити супружество, заявляючи свою формальну згуду передъ двома свѣдками.

IX. § 1. По заключенію супружества має парохъ або его заступникъ вписати сейчасъ въ книзѣ вѣнчанныхъ имена супруговъ и свѣдкѣвъ, мѣсце и день вѣнчанія, и проче, поспосабу вказаного обрядовыми книгами, або поспосабу припису мѣсцевого Ординарія, а то и тогда, коли иншій священникъ, чи то нимъ самымъ, чи Ординаріемъ вѣдпорученій, присутствовалъ при заключенію супружества.

§ 2. Кромѣ того парохъ має такожъ зазначити въ книзѣ крещеныхъ, що супругъ того а того дня заключавъ въ его парохіи супружество. Если же супругъ бувъ окрещеный гденде, то парохъ супружества має самъ або посредствомъ Ординаріату подати вѣдомѣсть про заключене супружество парохови крещенія, щобы супружество можна вписати до книги крещеныхъ.

§ 3. Коли супружество заключае ся поспосабу поданой подѣ VII або VIII то въ першѣмъ случаю парохъ, а въ другѣмъ свѣдки вразѣ зъ женихами обовязані суть кожый зъ особна старати ся, щобы заключене супружество було якъ найскорше записане въ приписанныхъ метрикахъ.

X. Парохи, котрі нарушилибы повысші приписы, мають бути зъ стороны Ординарія покарані вѣдповѣдно до рода и тяжкости провинны. А кромѣ того, если присутствовали при чимесъ супружествѣ противъ приписѣвъ поданныхъ въ § 2 и 3 подѣ V, не смѣють присвоювати собѣ доходѣвъ епитрахильныхъ, але мають ихъ вѣдступити власному парохови женихѣвъ.

XI. § 1 Выше постановленіи законы обовязують всѣхъ въ кат. Церквѣ окрещеныхъ и до ней зъ ереси або схизмы наверненыхъ (хотяйбы тѣ або тамтѣ опѣсла вѣдвали вѣдъ ней), коли лишь заключають зъ собою заручины або супружество.

§ 2. Такасамо обовязаніи суть придержувати ся тыхъ законѣвъ згаданіи католики въ тыхъ случаяхъ, коли заключають заручины або супружество въ акатоликами, чи то окрещеными, чи неокрещеными, навѣть по одержаню розрѣшенія вѣдъ перепоны мѣнаного вѣровсповѣданія або нерѣвного богопочитанія, (*mixtae religionis et disparitatis cultus*) хйба, если до якойсъ даной мѣсцевости або краю Апост. Престоль порѣшивъ инакше.

§ 3. Акатолики такъ окрещеніи якъ и неокрещеніи необовязаніи нигде придержувати ся католицкою формы при заключаню заручинъ и супружества, если они заключають ихъ межи собою.

Сей декретъ уважати має ся за законно оголошеній и опубликованій черезъ переслане его до мѣсцевыхъ Ординаріѣвъ; а постановы въ нимъ помѣщеніи одержують всюди правосильность зъ торжественнымъ днемъ Воскресенія Г. Н. I. Хр, въ р. 1908.

Тымчасомъ всѣ мѣсцеві Ординаріи мають постаратися, щобы декретъ сей бувъ якъ вайскорше оголошеній и въ поодинокихъ парохіальныхъ церквахъ ихъ спархій поясненій, щобы всѣ его добре познали.

То право має обов'язувати на підставі особлившого зарядженя св. Отца Пія П. Х. мимо якихъ небудь противныхъ, навѣть замѣтнѣйшихъ обставинъ.

ИНСТРУКЦІЯ

до декрету о супружествѣ.

Декретъ „*Ne temere*“ розрѣзняє межи важнымъ и дозволеннымъ заключенемъ супружества.

А.

До важного заключуваня супружества вимагає ся щобы оно: вѣдбувало ся передъ парохомъ або Ординаріємъ мѣстця або передъ священникомъ уповажненимъ вѣдъ одного зъ нихъ и передъ двома свѣдками. (Пѣдъ парохомъ має ся розумѣти правный настоятель канонично основанои парохіи, якъ небудь вѣдъ называвбы ся, котрый яко такий єсть поставлений. Сотрудники, сопомочники не мають ся тутъ розумѣти, бо они не справують самостѣйно душпаствертва. Ординаріємъ мѣстця єсть св. Отець для цѣлого кат. свѣта, Епископъ, взгядно его вікарій генер. або вікарій капитульный для дотычної Епархіи.)

Парохъ и Ординарій мѣстця присутствують важно при заключеню супружества:

1. вѣдъ дня обнятя бенефиціи въ посѣданє, взгядно вѣдъ дня обнятя уряду,
2. лише ввнутрь свого округа,
3. если они до присутствованя при заключеню супружества суть запрошені и завѣзвані.

ad 1. парохіи, що суть поименно выключені або вѣдъ своего уряду завѣшені, не могутъ важно присутствовати.

ad 2. парохъ або Ординарій мѣстця могутъ кождый въ своимъ окрузь, важно присутствовати супружествамъ не лишь пѣдчиненимъ собѣ але и иньшимъ. Противно парохъ не може важно присутствовати заключеню супружества своихъ пѣдчиненыхъ, котре має вѣдбути ся въ иньшой парохіи, до того потребує вѣдъ вѣдиорученя пароха того мѣстця, въ котрѣмъ вѣвчанє вѣдбуває ся.

ad 3. до важности не выстарчає присутність, до котрой парохъ зѣоставъ змушений насильствомъ або страхомъ. Дальше вимагає ся щобы парохъ выпытувавъ ся о згду и принявъ єи заявленє.

Б.

До дозволенои присутности при заключеню супружества вимагає ся:

1. парохъ мусить запевити ся о вѣльнѣмъ станѣ женихѣвъ, якъ такожъ о тѣмъ, чи задосить учинено вѣсѣмъ вымогамъ до супружества важного въ лиціи Церкви (гл. пѣдъ Г.)

2. мусить бути певный такожъ, що одєнь або другій зъ женихѣвъ въ мѣстци вѣнчаня має стале мѣстце замешканя (*domicilium*), або тамъ замешкує найменше черезъ одєнь мѣсяць. (Дотычно горожаньскои важности гл. пѣдъ Г.) Если одно

зъ женихѣвъ, або обоє не мають въ мѣстци вѣчяня, анѣ сталого мѣстця замешканя (*domicilium*), анѣ не замешкали черезъ оденъ мѣсяць, то вымагає ся до позволеного присутствованя позволеня власного пароха або власного Ординарія одного зъ женихѣвъ. Не вымагає ся предложеня того позволеня при *gravis necessitas*. Пѣдъ *gravis necessitas* розумѣє ся и. пр. наглядчій выѣздъ, небезпеченство великои школы. Парохъ нехай каже собъ посвѣдчити свѣдками, що *gravis necessitas* дѣйсно заходятъ (гл. пѣдъ Г.)

Дотычно тыхъ, котрї не мають сталого замешканя, (*vagi*) має парохъ, щобы позволено присутствовати, звернути ся до Ординарія або его заступника о позволене; такожь тутъ оправдує лише *gravis necessitas*.

Декретъ постановляє дальше щобы зъ правила заключувано супружество передъ парохомъ нареченои, если не промавляє противъ того справедлива причина. Дятого спздає такожь зъ правила на пароха нареченои вѣдвѣчальнѣсть, чи выповнено условия вымаганї до заключеня супружества.

В.

О вѣдпорученю постановляє арт. IV декрету, що парохъ або Ординарій мѣсця можуть вѣдпоручити иншого, але докладно означеного священника, до присутствованя при заключеню супружества внутрь свого округа, той однакъ має ся придержувати докладно повномочїя и повыснихъ приписѣвъ, щобы важно и позволено присутствовати. Може бути уповномоченыхъ бѣльше докладно означеныхъ и названыхъ священникѣвъ, але николи урядъ парохїяльнїй.

Г.

Щобы запевнити супружеству такожь горожаньску важнѣсть, дѣтямъ горожаньске законне уроджене, щобы забезпечити права спадковї и родиннїй, щобы охоронити себе и стороны вѣдъ можливыхъ каръ, Всечестне Духовенство єсть таложь обовязане узглядняти дотычне горожаньске уставодавство. Особливо належить докладно заховувати условия до важности супружества приписанї въ кодексѣ горожаньскѣмъ. Въ § 69 код. гор. єсть установлено: „До важности супружества вымагає ся оповѣды и торжественного заявленя згоды“. Дотычно оповѣды належить придержувати ся дотеперь обовязуючихъ приписѣвъ (§§ 70—74 влучно код. гор.) Дотычно торжественного заявленя згоды каже § 75: „Торжественне заявлене згоды має бути передъ порядочнымъ душпастьремъ одного зъ женихѣвъ.. або передъ его заступникомъ въ присутности двоухъ свѣдкѣвъ“. До поясненя выразу „порядочный душпастьрь“ въ § 75 нехай послужить рѣшене Н. Т. зъ 17 серпня 1880 (8066 Glaser-Unger), котре звучить: „Пѣдъ порядочнымъ душпастьремъ въ § 75 розумѣє ся той душпастьрь, котрїй въ якѣйсь церквѣ, державою узнанѣй, пѣсля ся устрою, урегульованого державою въ обсягу обовязуючого код. горожаньского, для исповѣдникѣвъ той самой вѣры, котрї мають въ томъ окрузѣ свое стале

або мовбы стали мѣстце замешканя, пѣсля приписовѣ того вѣроисповѣданя выконуе дѣйствія богопочитаня и власть церковну и провадити метрики зѣ поваги австрійской державы⁴.

Д.

Дотычно вѣнчаня на постели смертной мае ся якъ дотеперь заховувати зѣ взгляду на державну важнѣсть того рода супружествѣ такожь державнѣ постановл. (§§ 86 Код. гор.; § 1. зак. зѣ 4 липня 1872 Д. У. Д. Ч. 111).

Найновѣйша церковна постанова вѣ Арт. VII декр. постановляе при грозячѣмъ небезпеченствѣ смерти, що вѣ тѣмъ случаю, если нема анѣ пароха, анѣ Ординарія мѣсця, анѣ вѣдѣ тыхъ вѣдпорученого священника, кождый довѣльный священникъ и два свѣдки выстарчають до присутствованя. Зѣ высше наведеныхъ пѣдѣ Г. и тутѣ выложеныхъ причинѣ той случай вѣ Австрѣи приходигъ вѣ практицѣ, если розходитъ ся о уважнене вже державно важного супружества.

Е.

Дотычно впису до метрикѣ постановляе декретѣ, щобы теперь парохъ або его сотрудникъ кождый случай вѣнчаня такожь вѣ книзѣ крещеныхъ зазначивѣ, если женихи вѣ его парохѣи суть окрещенѣ. Если одна особа зѣ женихѣвъ або обѣе женихи вѣ иной парохѣи були окрещенѣ, то мае вѣнчающий парохъ пароха крещеня або непосредно, що зѣ регули мае ся заховувати, або посредствомъ Ординарѣату о вѣдбутѣмъ вѣнчаню повѣдомити, послѣдний мае зазначити случай вѣнчаня вѣ книзѣ крещеныхъ. (При мѣшаныхъ супружествахъ вѣдпадае повѣдомлене провалячого метрики акатоликѣвъ).

Вѣ случаю наведенѣмъ пѣдѣ Д. вѣнчающий священникъ мае доложити старанѣ, щобы супружество було записане вѣ книзѣ вѣнчаныхъ и крещеныхъ.

Грамота вѣдпорученя (делегации, Entlassschein) мае ся выставляти вѣ дотеперь приписанный способѣ, а для державной правосильности мае ся заховувати §§ 81—82 Код. гор.

Ж.

Повызнѣи постановы обявляють:

1. всѣхъ окрещеныхъ вѣ католицкѣй Церквѣ и всѣхъ конвертитѣвъ, безѣ взгляду на то, чи першѣи або други пѣзнѣйше зновѣ вѣдѣ католицкой Церквѣи вѣдпали, коли они заключають межи собою супружество.

2. католикѣвъ, коли они заключають супружество зѣ акатоликами окрещеными або неокрещеными, такожь тогды, если они дѣстали розрѣшене вѣдѣ перепоны супружѣи мѣшаного вѣроисповѣданя (mixta religio) або нерѣвного богопочитаня (disparitas cultus).

Акатоликѣвъ, безѣ взгляду на то чи они суть окрещенѣ, чи нѣ, не обявляють постановы декрету дотычного заключуваня супружества, если они межи собою заключають супружество.

3.

Арт. X. постановляє на тыхъ священникѣвъ, котри наведені постановы переступають, кары, котрі Ординаріи мають накладати по́сля способу и величини провини. Парохи, въ котрыхъ окрузь женихи не мають анъ сталого мѣстця замескиа анъ не замешкали черезъ одеѣвъ мѣсяць, а котрі безъ позволенія власного пароха вѣнчають, тратять поборы епитрахальній, а ті припадають парохви власному.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, 17. Марта 1908.

Ч. 20.

Ч. 990. О формулярахъ книгъ метрикальныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 29 ечня 1908 Ч. 6263 розпорядило, що слѣдує:

„Ц. к. Міністерство подѣй внутрѣшнихъ зарядило рескриптомъ зъ 5. ечня 1907 Ч. 16504 ex 1902, щобы въ будучности додано въ формулярахъ книгъ метрикальныхъ всѣхъ вѣроисповѣданъ христіянскихъ въ Галичинѣ, о скѣлько такой рубрики ще нема, рубрику „Увага“ яко послѣдну рубрику, якъ такожь щобы въ формулярахъ книгъ уродженыхъ и окрещеныхъ обѣ рубрики: „Имя и назвиско кумѣвъ“ и „ихъ состояніє“ якъ такожь въ формулярахъ книгъ вѣнчаныхъ обѣ рубрики „Имя и назвиско свѣдкѣвъ“ и „ихъ состояніє“ злучено въ одну рубрику.

Повышене заряджене має выйти въ жите при споряджуваню слѣдующого нового накладу дотычныхъ друкѣвъ.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 13 Марта 1908.

Ч. 21.

Ч. 1586. Речинець испыта квалификаційного на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 12, 13 и 14 Мая и въ дняхъ 27, 28 и 29 Жовтня 1908 вѣдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ.

Предметы испыта суть ті, які въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ обѣемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На даный темать выроблять кандидаты экзурту, а на довѣльно выбраный темать выголосить пробный выкладъ.

Намѣряючі до того испытати приступити, мають свої прошеня о припущене до испытати внести въ первомъ речинци до дня 25. Цвѣтня, а въ другомъ до 5. Жовтня 1908.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 20. Марта 1908.

Ч. 22.

Ч. 1587 Речинець испытати конкурсового о бенефиция душпастырскій.

Симъ назначае ся речинць до испытатвъ конкурсовыхъ о бенефиции душпастырскій а именно: I. день 12, 13 и 14 Мая 1908 и II день 27, 28 и 29 Жовтня 1908.

Кандидаты, желаючі поддати ся испитови конкурсовому, довжні при I речинци внести свой прошеня о припущене до испиту до дня 25 Цвѣтня с. р. а при II речинци до дня 5 Жовтня с. р. Священики, приступаючі до испиту конкурсового по разъ першій, мають залучити въ своихъ прошеняхъ грамоту першого своего поставленя въ душпастырствѣ.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята.
Перемышль 20. Марта 1908.

Ч. 23.

Ч. 1629. Взглядомъ мѣсяца побыту Суры Герцогаъ взглядно Катарини Вербицкои зъ Броваръ повіту Буцацкогго.

Сура Герцогаъ звѣнчана ритуально въ р. 1872 зъ Гершкомъ Neugerwürtz водтакъ того самого року розведена приняла въ р. 1873 въру Христову по лат. обряду а окрещена въ костель въ Язловци, получила имя Катарина. Въ томже роцѣ збстала звѣнчана въ костель Язловецкомъ зъ Николаемъ Вербицкимъ обряду гр. к. зъ Броваръ повіту Буцацкогго и до гр. к. парохіи въ Язловци приналежного. Въ сѣчню 1874 р. опустила згаданого мужа своего и до сего часу анѣ до мужа не вернула, анѣ о собѣ не дала звати помимо вѣзванъ ц. к. судовыхъ Властей въ Станиславовъ, Чортковъ и Тереховли.

Подаючи се до вѣдомости Пр. парох. Урядови поручае ся оголосити по выше по проповѣди найблизшой недѣли, або празника зъ вѣзванемъ верныхъ, щобы подали до вѣдомости Уряду парохіиального, щонебудь бы знали о мѣстци побыту, житю або смерти реченои невѣсти. О выслѣдженомъ належитъ сюдадонести.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 17. Марта 1908.

Ч. 1182. Выказъ жертвъ вплинувшихъ на будову церкви въ Вѣльцѣ росновскій.

На вѣдозву помѣщену въ роцѣ 1906 въ Вѣстнику Епархіальномъ и въ часописяхъ а взымаючи до жертвъ на будову церковць въ дочерній Вѣлька росновска зволили въ рокахъ 1906 и 1907 прислати свои лепты въ коронахъ:

Всч. о. Сврко Іоанъ Шукѡвъ 1, о. Мих. Кручковскій Нагачѡвъ 6, о. Ал. Яворскій Лопушанка хом. 5, о. Яремкевичъ Шкло 5, Леся зъ Яворова 1, о. Ст. Мацюракъ Порудно складка 10-40, о. І. Головка Яждѡвъ новый 5, Ч. Св. В. О. Мел. Тыбинка Гошѡвъ 5, о. Т. Ярема Болехѡвъ 3, о. Ник. Коропасъ Крыве ад Тѣсна 2, о. Павло Стукячъ Тѣсна другій разъ 2, Вп Анна Подляшецка Гладшѡвъ 2, о. І. Барановскій Дубце ад Козова 2, о. Т. Савойка Селиска 2, о. Наз. Чабанъ Перемышль 4, о. Іоанъ Титаръ Ганчова другій разъ 10, о. Фр. Рабѣй Самбѡръ 5, о. Поліевекъ Кмитъ Дрогобычъ вѡдъ себе и другихъ 2-90, о. Волод. Вербенець Рогѡзно 2-50. о. Кароль Бардинъ Ланы 3, Урядъ парох. Береска к. Гѡчви 10, о. Захар. Лехицкій Н. Санчъ 1, Сов. Вас. Яворскій Н Санчъ 5, Вп. Ви-тошнисьскій 1, В. Лукачъ и другі 1-20. Всесв. Совѣти. проф. Др. Мих. Людкевичъ Перемышль 5, о. В. Коритовскій Глумча 3 70, Гр. к. Урядъ парох. Княжолука ад Долина 2, о. Григор. Чайковскій Бѡтля 4, о. Андр. Телешъ Ожомля 4, о. Петръ Герасимовъ Чепелъ п. Пеняки 2, о. Мих. Шумило Стронятинъ 3, о. І. Тарасовичъ Мокротинъ Жовква 2. Всч. о. Пл. Гмитрикъ Самбѡръ 3, о. Г. Дроздовскій Кій-данцѣ 2, о. І. Мудрый Бонарѡвка вѡдъ себе и парохіянъ 10, о. Л. Манастирскій ад Рудки 3, о. Изид. Цибуховичъ Ч. С. В. В. Крехѡвъ складка 14-71, о. В. Породко Глинсько 5, о. І. Радецкій Мервичи-Куликѡвъ 3-50, Крылошанинъ О. Ф. Щеп-ковичъ Станиславѡвъ 10, о. Емил. Боберскій Николай 6, Гавъ 4. о. А. Вархолякъ Орове 2, вѡдъ парохіянъ 5, о. Балко Трѡйця п. Рыботычъ 2, о. Алек. Гоцкій Опа-рѡвка 2, о. Іоанъ Злат. Отто Лишня Дрогобычъ 2, о. А. Виханьскій Смерекѡвъ п. Жовква 4, Церковь въ Радружи 2, о. Теод. Саврунъ Колодубы друг. разъ 5, о. Петро Мицьковскій Чарнокѡнцъ 5, Церковь въ Днѣстрику головецк. 2, о. Михаилъ Дякъ складка зъ церкви въ Зѣболкахъ 20-88, о. Ив. Пастернакъ Вацовичъ 2. Ур. парох. Лабова 4, Впрепод. о. пралать Изид. Дольницкій Львѡвъ 2, Монастырь СС. Василянѡкъ Яворѡвъ складка 6, М. Т. Накѡнечие 10, о. Вас. Кузичъ вѡдъ парохіянъ Роздѡловичъ и Болѡзѡвъ 16, о. П. Каламунецкій Радоцына п. Незнаева вѡдъ себе и парох. 10, Всв. о. Др. Н. Малынякъ Сливница (книжку) 2, о. Григ. Чай-ковскій Бѡтля друг. разъ 5, Въ Рогѡзѣ на Соборчвку : 14-80 а именно о. Мих. Кручковскій 3, о. Волосянскій 2, о. Мацюракъ Стеф. 4, о. Низовый 40 с., о. Те-сли Завадѡвъ 2, о. Литвинскій Мужиловичъ 2, о. Цепинскій 40 с., о. Крушинь-скій Селиска 1 к. Вс. о. Мацѣвичъ Воютычъ 6, Церковь въ Ольшаницѣ 2, о. Ст. Козенка Рѣчница п. Угйѡвъ 3, Гр. кат. Чинъ прѣходскій Лопушанка Хомина (друг.

разъ) 10, Складка въ Монастыри СС. Василиянокъ Яворѡвъ 2, о. Іос. Заремба Теплицъ 3, А. М. Порудно 1, о. Ем. Билиньскій Германовичъ 1, чеками просто до Рускои Щадницѣ на книж. вкладк. 2045 звалили прислати: Ч. Монастырь ОО. Василиянт Красноуца 1 Церковь въ Кабарѡвъцѣ и Зборѡвъ 2, о. Григ. Дяконъ Махѡвѣцѣ п. Поморинь 1, Гр. кат. Урядъ пар. Яжѡвъ старый 550, Вп. о. Дорыкъ Ветлинъ 2, о. Йосифъ Фелись Скинѡвъ 5, Гр. кат. Урядъ парох. Сянѡчокъ 1, Церковь въ Ольшаницѣ к. Яборова 2, о. Иванъ Гомза Молодичъ п. Радава 2, о. Юз. Левицкій Лицке велике 1, о. Ів. Стаячакъ Высоцко 4, о. Ром. Куневичъ Новица ад Калунъ 2, о. Иванъ Березинскій Переволочна коло Ожидова 1, о. Василь Клинь Снява 1, о. Григ. Журавецкій Дрогомысль 2, Гр. кат. Урядъ парох. Воли могова 6.

Складаючи сердечну подяку за ті всь ласкаві жертвы осмѣляюсь подати до вѣдомости що розсилаю дальше Вѡдозвы разомъ зъ чеками Рускои Щадницѣ въ Перемышля (зъ числомъ 2045) и умилно прошу о дальній ласкаві датки. Вапно вже згашене, сего року звеземо камѣнь на фундамента и будемо мусяти вже зъ слѣдующимъ рокомъ братись до будовы, а то тымъ невѣйше що дахъ на старѡй церкви дѣравый а не выплатить ся давати новый, всякѣ же напрямки не много помагають, отже и крайна потреба змушує до стараня ся о хату для Спасителя утаеного, и на прибѣжище тыхъ 250 бѣдныхъ душъ того малого села.

Потреба велика и дѣсна, отже и зъ надѣєю очкую помочи вѡдъ Всечестнѣйшихъ Собратѡвъ, вѡдъ сестриць церковей, брацтвъ церковныхъ и поодинокыхъ особъ и дуже прошу ихъ менъ на ту свѣту цѣль не вѡдмовити. О. В. Венгринович. Наконеце п. Яворѡвъ.

Вѡдъ Е. п. Консисторіи

Перемышль 24. Лютого 1908.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 8408/07. Всеч. о. Винницкій Корнилій парохъ въ Розборъ округлѡмъ им. орд. школьнимъ комисаремъ для школъ деканата Порохницкого.
- Ч. 1360. Всеч. о. Чайковскій Александеръ парохъ въ Передѣльницѣ им. Заста-телемъ деканата Добромильского на мѣстце Всч. о. Конст. Гукевича увѡльненого на власне прошене вѡдъ той довжнѡсти и получившого титулъ вы-служ. декана.
- Ч. 1579. Впр. о. Левицкій Василій парохъ въ Сокали им. деканомъ Сокальскимъ на мѣстце Всеч. о. Николаевича Михаила увѡльненого на власне прошене вѡдъ той довжнѡсти и получившого титулъ выслуженого декана.
- Ч. 874. Въ пропозицію на Панортно приняти: І. о. Зубрицкій Михаилъ, П. о.

Бурмиць Николай, III. Федевь Іоань, въ списѣ: 1. Луцкій Петро, 2. Шумелда Іоань, 3. Мацюракъ Стефанъ, 4. Карпевичъ Іоань, 5. Артемовичъ Михайль.

Презенты получили :

- Ч. 872. о. Пясецкій Зенонъ на парохію Турочки дек. Высочаньскаго.
- „ 1177. „ Городискій Димитрій на парохію Свѣць дек. Мокрянскаго.
- „ 1744. „ Уецкій Мирославъ на парохію Пяткова руска дек. Бирчанскаго.

Ч. 1573. о. Василькевичъ Григорій парохъ въ Лужку горѣшнѣмъ получилъ вѣдличія крылошанскія.

Увѣльнене вѣдъ испиту конкурсового получили :

- Ч. 963. о. Пирѣгъ Даниїль парохъ въ Тихани.
- „ 1322. „ Гукевичъ Алексей парохъ въ Жегестовѣ.
- „ 1323. „ Вислоцкій Игнатій парохъ въ Лелюховѣ.

Ч. 419. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 8/1 1908 Ч. 163443 призволило на платню зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для сопомочника въ Сѣнявѣ.

Ч. 883. Тоежь розпорядженемъ зъ 9/1 1908 Ч. 164747 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Купновичахъ.

Ч. 908. Тоежь розпорядженемъ зъ 21/1 1908 Ч. 164064 призволило на такую саму платню для сопомочника въ Чукви.

Ч. 906. Тоежь розпорядженемъ зъ 22/1 1908 Ч. 4213 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Мякиши.

Ч. 1065. Тоежь розпорядженемъ зъ 27/1 1908 Ч. 165467 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Бортятинѣ.

Ч. 1099. Тоежь розпорядженемъ зъ 22/1 1908 Ч. 4209 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Старявѣ.

Ч. 1097 Тоежь розпорядженемъ зъ 4/2 1908 Ч. 12994 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Чайковичахъ.

Ч. 1335. Тоежь розпорядженемъ зъ 11/2 1908 Ч. 12992 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Верхратѣ.

Ч. 1334. Тоежь розпорядженемъ зъ 11/2 1908 Ч. 15252 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Валявѣ.

Ч. 1404. Тоежь розпорядженемъ зъ 11/2 1908 Ч. 12990 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Мижинци.

Ч. 1429. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/2 1908 Ч. 13002 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Ожомли.

Грамоты похвальныя зъ Архієрейскимъ благословленемъ получили.

- Ч. 368. Чест. парохіііе въ Уйковичахъ за жертвы на украшене мѣстц. церкви именно: Сімеонъ Босякъ 100 к., Михаилъ, Стефанъ и Петро Цѣхулясы по 50 кор., Стефанъ Пашикъ 50 к., Кость Зазуля 50 к., Иванъ Кравецъ, Михаилъ Криль, Стефанъ Гавель, Петро Ханасъ, Стефанъ Бучанъ, Иванъ Лихота, Иванъ Котъ, Стефанъ Ханасъ Михаилъ Ханасъ по 25 кор., Анна Гавель за справлене 3 пари лѣхтаровъ за 158 к., Петро Уга за справлене проновѣдницѣ за 30 к., Иванъ Левицкій 50 к. на закупно фанъ. За украшене дочер. церкви въ Батычахъ: Чест. Михаилъ Дунай справивъ евангеліе за 220 к., Петро Поповичъ дыванъ за 60 кор., Анастасія Пѣхъ лѣхтарню за 24 к., Пелягія Поповичъ шаль за 32 к., Пелягія Максимъ фану за 54 к., Марія Бардаховска служебникъ за 60 к., Иванъ Бадовичъ патерицю за 68 к., Дмитро Лѣсный и Иванъ Галюкъ всенощникъ за 50 кор., За украшене доч. Церкви въ Орѣховцахъ: Гринь Ханасъ и Иванъ Подгурскій справили двѣ пары лѣхтаровъ за 108 к. и другихъ двѣ пары за 108 кор. справлено зъ добровѣльныхъ жертвъ, до якихъ наибѣльше причинилися: Ч. Ч. Андрей Ставаръ и Марія Майка, Катарина Балухъ справила образъ Матери Божои за 60 кор. Андрей Бохинко буреу зъ епитрахилемъ до ношеня св. Даровъ за 30 кор.
- Ч. 529. Чест. Марія Лебединъ въ Куликовъ за жертву 200 к. на украшене Церкви. Ч. Катарина Дуткевичъ за таку саму жертву, Ч. Иванъ Дуткевичъ, Андрей Добросинець и Иванъ Макаріусъ за справлене ихъ заходами и трудами Божого гробу за 500 к

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Грушкевичъ Михаилъ, парохъ въ Боянци уп. 5/3 1908.
" Величко Теофанъ, парохъ въ Речиговѣ уп. 8/3 1908.
" Доронъ Тимотей, парохъ въ Росохахъ уп. 11/3 1908.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 21. Марта 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1908.

Выдано 11. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 25.

Ч. III/орд. Розмыка листѡвъ пастырскихъ,

Зъ симъ числомъ Вѣстника епарх. пересылаемъ всѣмъ Всч. ОО. по одному примѣрнику листу пастырского Его Ексцелленціи Высокопреосвященнаго Митрополита Галицкаго до Духовенства Галицкои Провінціи зъ дня 13 (26) XI. 1907 и по одному примѣрнику вѣдѡльнаго листу пастырского цѣлого Епископату Галицкои провинціи нашего обряду до священства своихъ епархій зъ грудня 1907.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, 8. Цвѣтня 1908.

Ч. 26.

Ч. 1695. О обнятію уряду Италійскаго конзуля.

Подася до вѣдомости Всеч. епар. духовенства, що кор. италійскій конзуль обнявъ свое урядоване для Галичины и Буковины и мешкае у Львовѣ, улица Костюшки ч 1. а II. поверхъ. Тожъ до него въ справахъ пр. видимовани паспортѡвъ удавати ся можна.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 24. Марта 1908.

Ч. 27.

Ч. 1792. О надзорѣ надъ лѣсами ерекціональными.

Ц. к. окружна инспекція лѣсова въ Самборѣ предложила Епископской Консистеріи объѣжчикъ до ц. к. Староствъ въ Дрогобычи, Рудкахъ, Самборѣ, Стар. Самборѣ и Турць зъ даты 12. Марта 1908 до ч. 120/08 въ справѣ стараннѣйшого надзору надъ лѣсами ерекціональными слѣдующого содержания:

„Одвѣтно до объѣжника ц. к. Намѣстництва зъ дня 17. Лютого 1908 р. Ч. 58620 II-а зъ 1907 въ справѣ належитого надзору надъ лѣсами ерекціональными, упрашаю о заподанє менѣ точныхъ датъ що до всѣхъ лѣсовъ ерекціональныхъ въ тамошнѣмъ повѣтѣ находячихъ ся, зъ заподанемъ числа парцель грунтовыхъ, обему каждой зъ особна, заравомъ и о повѣдомленє чи и якї зарядженї зѣстали выданї.

Не залежно вѣдъ переслания тыхъ датъ тугейшой ц. к. инспекціи лѣсной, зволить ц. к. Староство, подавши може уже до вѣдомости змѣсть покликаного на початку объѣжника ц. к. Намѣстництва О. парохамъ, завѣзвати по мысли §. 38. уставы зъ дня 7. Мая 1874 (Дн. уст. держ, Ч. 501) всѣхъ парохѣвъ, котрі суть въ уживаню лѣсовъ ерекціональныхъ, щобы безпрОВОЛОЧНО а найдалше въ речинци шести мѣсячнѣмъ предложили ц. к. Староству плянъ господарскій для дотычного лѣса ерекціонального въ двохъ примѣрикахъ, виготовленийъ черезъ уквалификованого лѣсника до провѣреня и затвердження а то пѣдъ загрозою безпрОВОЛОЧНОГО забороненя ужиткованя въ тѣмъ лѣсѣ.

Вѣдписъ выданого ореченя ц. к. Староства зъ выказомъ дотычныхъ всѣхъ парохій прошу удѣлити менѣ до вѣдомости и ужитку при контролѣ якъ и въ цѣли пренотонаня въ книгахъ евиденційныхъ.

Додатково завляю що о сила менѣ вѣдомо, мали бути послѣдними лѣтами тижачї на численныхъ лѣсахъ двѣрскихъ сервітуты тамошного повѣту (Старый Самборъ и Турка) выкупленї въ натуръ черезъ выдѣленє части лѣсовъ тыхъ титуломъ эквивалентѣвъ.

Въ слѣдствє того повстало дуже богато лѣсовъ ерекціональныхъ, котрі мають бути черезъ парохѣвъ якъ зачуваю надмѣрно ужиткованї а навѣтъ деваствованї.

Зволить протое ц. к. Староство зажадати вѣдъ тамошной ц. к. Евиденции катастру податку грунтового, точного выказу тыхъ новоповсталыхъ лѣсовъ ерекціональныхъ, кромѣ розумѣвєся само черезъ себе лѣсовъ давнѣйшихъ парохіальныхъ, о котрыхъ на початку згадавемъ и переслания тыхже всѣхъ датъ зъ актами тут. ц. к. Инспекціи лѣсной. — Ц. к. Надкомисарь лѣсництва.“

Подаючи повыше до вѣдомости Всєч. єнарх. духовенства а особенно тыхъ ОО. парохѣвъ, котрі лѣсы ерекціональнї посѣдають, поручає ся зъ покликкомъ на тугешнє розпорядженє зъ дня 5. Марта 1908 Ч. 1270 (Вѣсти. єнарх.

зъ р. 1908 Ч. III.) щобы точно пѣсля повмешого поступовали, зъ всею старанно-
стію лъсы плекали, а що до ужиткованя докладно плянѡвъ господарскихъ придер-
жовался, а то въ добре зрозумѣлѡмъ интересъ власнѡмъ и парохіи.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Пережыли, 3. Целтя 1908.

Ч. 28.

Ч. 2288. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речницемъ вношена прошенъ до 31. Мая 1908 выставляютъ ся на
конкурсъ слѣдующій парохіи:

- 1) Горянка, деканата Балигородского наданя приватного.
- 2) Крыве ад Тъсна, деканата Балигородского: патрона право почиае.
- 3) Рябе, " " " " " " " "
- 4) Ждлыни, деканата Бѣцкого: наданя приватного.
- 5) Новици, " " патрона право почиае.
- 6) Рычигѡвъ, деканата Горожаньского: наданя приватного.
- 7) Грозьова, " Добромильского: " "
- 8) Мигова, " " наданя цѣсарского.
- 9) Боянецъ, " Жовкѡвского: наданя приватного.
- 10) Хмѣль, " Затварницкого: " "
- 11) Честинѣ, деканата Куликѡвского: наданя приватного.
- 12) Брусно, " Любачѡвского " "
- 13) Лука, " Мокряньского: " "
- 14) Войкова, " Мушиньского: наданя цѣсарского.
- 15) Тиличъ, " " " "
- 16) Белзецъ, " Потелицкого: наданя приватного.
- 17) Розсохи, " Старосольского: Громада шляхоцка мѣстцева.
- 18) Новосѣльцѣ Гневощъ, деканата Сяноцкого: наданя приватного.
- 19) Пѡддубцѣ, деканата Угнѡвского: наданя приватного.
- 20) Шкло, " Яворѡвского: " "
- 21) Ясель, " Ясляского: " "

Речинецъ розумѣе ся въ сей способъ, що поданя до дня 31. Мая 1908
мають бути зъ дотычныхъ Урядѡвъ дек. такъ выслані, щобы въ дни 31. Мая 1908
були въ Еп. Консистеріи.

Поданя не заосмотрені потрібними залучниками, (особенно свѣдоцтвомъ зъ испытану конкурсового), якъ и такі, котрѣбы до 31. Мая 1809 тутъ не вплинули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консistoriі

Перемышль, 3. Цвѣтня 1908.

Ч. 29.

Ч. 1758. О жертвахъ на будову церкви въ Мычкѡвцяхъ ад Бѡбрка.

Подаея до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдуюча Вѣдозва : „Слава Ісусу Христу! Знова нова прозьба — знова одинъ жебракъ бѡльше вытягае свою руку и кличе о помѡчь до руского жертволюбія.

Въ томъ случаю жебракомъ тымъ то громада Мычкѡвць дочерна до парохіѡв Бѡбрка — повѣта и деканата Лѣского, — котора молитъ о ласкавѣ лепты на будову новой церкви той твердынѣ руского народа и обряда, а котрой линила ся вѣдѣдстве нещастного приключенія, именно пожара въ дни 19. октябрия 1906, по случаю горѣющихъ двѡрскихъ будынкѡв.

Не величке оно и до крайности бѣднѣе якъ звычайно село гѡрске, чиселить высше 600 душъ, въ половинѣ майже латинникѡв зъ богатымъ могучимъ и влѣпительнымъ дворомъ, 3. километр. вѡддалене вѡдъ Угерецъ, где видѣеть импозантнѣй латинскѣй костель. Того досить щобы поняти, що село тое ани рускимъ безъ церкви остати, ани церкви въ нынѣшнихъ часахъ власными силами збудувати не въ силѣ.

Въ виду того именемъ тыхъ бѣднѣхъ кличу : „киньте Всч. оо. Духовнѣй, братства церковнѣй, скарбѡны, рускѣй заведеня, интелигенціе руска бодай и маленьку лепту на тую цѣль! Заплатаю для насъ буде хѣба внутренне задоволенѣе и пересвѣдченѣе що девершилисьте красного патріотичного дѣла, котре Богъ вамъ сторницю заплатитъ, а за котре и я вже напередъ шлю свое : Спаси Богъ. Именемъ комитета церковного. о. Дмитрѣй Чертежинскѣй гр. к. парохъ въ Бѡбрцѣ п. п. Солина ад Устрики.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консistoriі

Перемышль 24. Марта 1908.

Ч. 937. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1907.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ . . .	19326	07	382088	59	1) Переносъ . . .	—	—	1200	—
2) Священникъ не- жилаючий выжи- ти своего назвиека	100	—			2) Сплата на ра- хунокъ довгу СС. Василіянокъ . . .	—	—	738	59
3) Г. Васильксвичъ	200	—			всего . . .	—	—	1938	59
4) П. Левъ Мен- циньскій жертва	10	—							
5) Моравскій Іе- ронимъ	200	—							
6) Котысъ Емил.	200	—							
7) Крылицкій Юл.	250	—							
8) СС. Василіянку на рахунокъ довгу	738	59							
9) Гайда Стефанъ	180	—							
10) Гучко Василій	200	—							
11) Гавришкевичъ Илія	400	—							
12) Твердохлябъ А.	400	—							
13) Фуглевичъ Мих.	120	—							
14) Тарчанинъ Мих.	320	—							
всего . . .	22644	66	382088	59					
розхѣдъ . . .	—	—	1938	59					
остаесть . . .	22644	66	380150	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ѣ д ъ	Готѣвка		П р и х ѣ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	12216	53	8) Санецкій Володиміръ . . .	80	—
2) Серединскій Теодоръ . . .	30	58	9) Полянскій Николай . . .	268	—
3) Кришцикій Юліанъ	50	—	10) Яцевъ Александеръ . . .	50	—
4) Василькевичъ Григорій . . .	200	—	11) Литинскій Миронъ . . .	99	77
5) Яцевъ Александеръ	100	—	12) Ольшанскій Іоанъ . . .	21	—
6) Федоренко Стефанъ	6	96	13) Павиць Левъ	200	—
7) Декаватъ Явордвекій . . . вѣдъ о. Юліана Яремке- вича	221	50			

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
14) Голічекъ Іоанъ	100	—	Переносъ	4169	05
15) Морозъ Григорій	40	—		всего	4169
всего	13684	34			
розходъ	4169	05			
остае	9515	29			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	40968	36	о. Н. Боберскій, и о. Фр. Рабѣй за освобожденне вѣдъ испыту конкурсового 60 к.		
2) Деканатъ Самбѣрскій . именно зложили по 20 к. ОО. Ю. Билиньскій, Дим. Гордицьскій, Л. Мацускій- І. Ганасевичъ, І. Литинь- скій и о. Дим. Хлякъ 27 к.	127	—	9. Деканатъ Ярославскій . именно зложили по 20 к. ОО. Ф. Подолинскій, Д. Ухвять, Гр. Спрысъ и о. Ром Пасѣчинскій 54 86 с.	114	86
3. Крушинскій Теодоръ .	20	—	10. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 20 к. ОО. Ан. Лавровскій, Т. Скобельскій, І. Отто, Ан. Вархолякъ, І. Дашкевичъ, Ник. Ясеницкій, Мих. Жу- равецкій, Генр. Ильницкій, Т. Хоминскій, и ОО. А. Слонскій 21 к. 5, А. Бра- новскій 15 к.	216	05
4. Деканатъ Бврчанскій . именно зложили по 20 к. ОО. М. Гандякъ, Ан. Сав- чинъ, І. Жарекій, Вл. Ка- лужняцкій, Ор. Калуж- няцкій, Григ. Пержило, Ан. Копыстьянскій, Люд. Гасько, Ор. Копыстьян- скій, Т. Савойка, Ор. Сол- тикевичъ, М. Кузьмакъ, Ев. Сембратевичъ.	260	—	11. Деканатъ Порохницкій . именно зложили по 20 к. ОО. Ілля Левицкій, Анд. Наконечный, Г. Падохъ, Д. Бодревичъ, Дыглеви- вичъ, и о. І. Деминчукъ	121	—
5. Марковъ Іванъ	20	—	12. Деканатъ Куликѣвскій . именно зложили по 20 к. ОО. С. Мацюракъ, В. Край- чикъ и о. М. Залитаць 35-46	75	46
6. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 к. ОО. Ігнатій Мохнацкій, Мих. Тимчишинъ, Васил. Валко, Вол. Лысякъ, Ген. Полянскій и о. К.и. Гу- кевичъ 28 к.	128	—	13. Деканатъ Яелскій вѣдъ о. І. Мерены	20	—
7. Деканатъ Угнѣвскій . именно зложили по 20 к. ОО. Ев. Омелянскій, Вик. Мазковичъ, І. Сиротинь- скій, Вик. Матюкъ, Ан. Яцѣвъ, Ем. Дѣдичкій, А. Брунецъ.	140	—	14. Прокѣпъ Іванъ	40	—
8. Дек. Самбѣрскій именно зложили по 20 к.	80	—	15. Деканатъ Комарниск. именно зложили по 20 к. ОО. Леов. Манастирскій, Гр. Кавишь, Вол. Петрикъ, Анд. Савицкій, Гр. Тым-	220	—

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
чишняъ, Айталь Ковальскій, К. Кульчицкій, Кор. Гнатишакъ, С. Борысь, Мих. Стецевъ, Гор. Царевичъ.			именно зложили по 20 к. ОО. Теоф. Качмарчикъ, П. Сандовичъ, Пант. Скомовичъ, Дим. Хиликъ, І. и Гавриль Гнатишакъ, И. Вислоцкій, Вас. Смолинскій, Лысякъ Мирославъ, І. Прислопекій, Сев. Ильницкій, по 28 к. зложили Іоанъ Хриз Дуркотъ, Соф. Полянскій, А. Константиновичъ.		
16. Волосянскій Іоанъ . . .	60	—	24. Петро Дуркотъ . . .	40	—
17. Деканатъ Нижанковск. именно зложили по 20 к. ОО. Вол. Венгриповичъ, Госифъ Мащакъ, Модестъ Коцюба, Теод. Дикѣвъ, Юл. Кульматицкій, П. Ступницкій.	120	—	25. Деканатъ Жолковскій . . . именно зложили по 20 к. ОО. М. Грушкевичъ, В. Порождко, В. Подолинскій І. Долошицкій, А. Тимкевичъ, І. Савчакъ, П. Дуркотъ, Ю. Гумецкій, А. Саноцкій, І. Радецкій, В. Решетловичъ, І. Тарасовичъ, О. Саламонъ, В. Утрыско, А. Выханскій.	300	—
18. Деканатъ Канчуцкій . . . именно зложили по 20 к. Д. Венгриновичъ, Максимъ Зятекъ, Еустахій Кушнѣръ, Н. Ловатякъ, Алексій Ивасѣвка, Алекс. Паславскій, Анд. Пшепурскій, Тома Шумило, и о. Іоанъ Камьнскій 40 к.	200	—	26. Деканатъ Сокальскій вѣдъ Іосифа Кошеля . . .	20	—
19. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 к. ОО. Сев. Коростеньскій, Дуркотъ, І. Шемердякъ, Конст. Грыцикевичъ, Ил. Киричинскій, и о. Волод. Колонскій 50 кор.	150	—	27. Габлинскій Петръ . . .	60	—
20. Деканатъ Дрогобыцкій . . . именно зложили по 20 к. ОО. Ем. Горлицкій, Ер. Куновскій, І. Сялецкій.	60	—	28. Декат. Затварницкій . . . вѣдъ о. Атан. Котыса 60 к. за увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового и 20 к. вкладка рѣч.	80	—
21. Декан. Перемыско-город. именно зложили по 20 к. ОО. Д. Михайлѣвъ, І. Михальчукъ, Ев. Хоминскій, М. Комарницкій, М. Василькевичъ, и о. Н. Калужняцкій.	120	—	29. Дек. Дрогобыцкій вѣдъ Володис. Созаньского . . .	20	—
22. Дек. Перемыско-загор. именно зложили по 20 к. ОО. Макаръ Ан, В. Залевскій, Ан. Захаріевичъ, Ан. Борисевичъ, Ст. Федоренко, Ан. Гайдужевичъ, М. Косовоцкій, Діон. Миновичъ, З. Крвавичъ.	180	—	30. Дек. Жовковскій вѣдъ о. Алекс. Яремкевича.	20	—
23. Деканатъ Мушинскій . . .	304	—	31) Порохницкій Ур. Дек. вѣдъ о. Анат. Хилика . . .	20	—
			32. Георгій Вербицкій . . .	60	—
			33. Полянскій Генрикъ . . .	40	—
			34. Деканатъ Потелицкій . . . именно зложили по 20 к. І. Дуцко, Н. Омѣловскій, В. Плешкевичъ, Ч. Ничай, І. Гиссовскій, В. Сиротинскій, С. Стцякъ, А. Фолисъ, Ев. Горницкій, Т. Мивчакевичъ, В. Кмицкевичъ.	220	—

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
35. Дек. Балигородскій . . . вѣдъ оо. В. Мокрицкого и М. Щирбы по 20 к., а вѣдъ о П. Стукача 60 к.	100	—	55. Дек. Дрогобыцкій . . . вѣдъ оо. І. Грабовенского и І. Ильницького по 20 к.	40	—
36. Хомицкій Теофиль . . .	20	40	56. Дек. Варяжскій . . . по 20 к. вѣдъ оо. В. Лав- рецкого, К. Федоровича, В. Фартуха, П. Гиссов- ского, Ап Чарнецкого, Р. Осмака, С. Смѣла, М. Ковшевича, В. Котыса.	180	—
37. Билинскій Иосифъ . . .	20	—	57. Трешневскій Михаилъ . . .	40	—
38. СС. Василиянки $\frac{0}{100}$. . .	910	—	58. Дек. Жукотинскій . . . именно зложили по 20 к. оо. В. Яремкевичъ, І. Го- сподаревскій, А. Полян- скій, В. Левицкій, В. Кон- чило, М. Зубрицкій, Вас. Фидикъ, Мик. Калничиъ, Діонизій Гичко, а оо. Сте- цевъ Романъ и Пліи При- сташъ по 40 к.	260	—
39. Дек. Бѣдкій вѣдъ о. І. Сорокевича	20	—	59. Дек. Дрогобыцкій вѣдъ о. Іоана Пастернака	20	—
40. Поліевкть Кмитъ	20	—	60. Дек. Мокрянскій именно зложили по 20 к. оо. П. Погорецкій, М. Чир- нинскій, І. Созанскій, Конст. Хотынецкій, Петро Савицкій, М. Накловичъ, Ю. Плятекъ, В. Скосбель- скій, І. Ковальчинъ, Ник. Лещинакъ. Ю. Дуцько и о. Ю. Плятекъ 25 к.	265	—
41. Дек. Бирчанскій вѣдъ оо. М. Дороцкого и и Юл. Чучковича по 20 к.	40	—	61. Дек. Дрогобыцкій вѣдъ о. Авт. Рудавского	20	—
42. Дек. Суд-Вишенскій . . . по 20 к. вѣдъ оо. Л. Ты- ховского и А. Бованка, а вѣдъ о. Вас. Кондрацкого 21 к.	61	—	62. Дек. Любачѣвскій именно зложили по 20 к. оо. І. Рыбачевскій, Л. Фе- доновичъ, Евг. Пелехъ, Емилъ Крайчикъ, о. П. Ку- зикъ 10 к., о. М. Коку- ровичъ 30 к.	120	—
43. Дек. Сяноцкій а именно зложили по 20 к. оо. А. Пухиръ, Л. Сембра- товичъ, І. Гамерскій, О. Полянскій, Ап. Менцин- скій, К. Кузыкъ, П. Ясе- ницкій, П. Мексѣята, В. Савчакъ, М. Фенякъ, І. В. Грабець, П. Галѣянка, по 28 к. зложили оо. В. Са- ламонъ, Д. Куцерыбъ, 6 к. о. Іосифъ Лыщинскій а о. Ю. Сембратовичъ 120 к.	422	—	63. Впр. Капитула	300	—
44. Рабвій Франць	19	—	64. Зъ фундаціи бл. п. Лав- ровского	2000	—
45. $\frac{0}{100}$ Банку ипотечного . . .	1123	60			
46. Коростенскій Волод.	20	—			
47. Дек. Перемишко городек. вѣдъ оо. Н.з. Чабана и Л. Песторовача по 20 к.	40	—			
48. Яросевичъ Іоанъ	20	—			
49. Ольшанскій Іоанъ	20	—			
50. $\frac{0}{100}$ Банку красоваго	613	50			
51. $\frac{0}{100}$ Тов. кред. земск.	4548	02			
52. СС. Василиянки $\frac{0}{100}$	5	—			
53. Дек. Устрицкий вѣдъ о. Ст. Киричинского	20	—			
54. Дек. Бирчанскій вѣдъ о. Іоанна Рудавского	20	—			

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
65. Копко Максимъ	20	—	1. Переносъ	33328	70
66. Дек. Перемыско-загород. вѳдъ о. Іоана Скубиша	20	—	2. Передатокъ вдовамъ и сиротамъ на 1907 р.	1068	20
67. 0/0 вѳдъ книжокъ щадн.	2860	54	3. Штемплы на квиты	17	50
68. 0/0 за купоны 30/0 Л. з.	136	80	4. Иадержки подорожи, ко- мисіи шконтруючои	60	—
			5. Ремунараціи: касіера, контрольора, ликвидатора, секретарія, протоколянта Конс. и служащого за II. пѳврѳкъ 1907	630	—
всего	58969	49	всего	35104	40
розхѳдъ	35104	40			
остае	23865	09			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31 грудня 1907 має бути въ касѳ:

I. Фондъ коренный	готѳвка	22644 К. 66 с.,	цѳнный папери	380150 К. — с.
II. " резервовый	"	9515 К. 29 с.,	" "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	23865 К. 09 с.,	" "	— К. — с.
Всего готѳвою		56025 К. 04 с.,	ц. паперами	380150 К. — с.

Вѳдповѳдно до того справозданя найдено въ касѳ:

I. Въ цѳнныхъ паперахъ:		380150 К. — с.,		
II. 1. на книж. щадничихъ "Вѳры"	ч.	1892	7886 К. 11 с.	
2. " " " "Вѳры"	ч.	893	4139 К. 79 с.	
3. " " " "Нивы"	ч.	17	5354 К. 48 с.	
4. " " " "Руска щадница"	ч.	345	18874 К. 76 с.	
5. " " " "Рускои щадницѳ"	ч.	2287	2105 К. 52 с.	
6. готовыми			17664 К. 38 с.	
	разомъ		56025 К. 04 с.	

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подольнскій
предсѳдатель.

М. Копко
касирь.

Вѳдъ Ев. гр. кат. Консисторіи

Перемышль 13. Лютого 1908.

ХРОНИКА.

Надѣлені вѣдъ Святѣйшого Отца Пія X. совершенными вѣдпустами по вѣчній часы слѣдуючі Церкви :

- Ч. 1641. Церковь въ Ганчовой въ день Покрова Пресв. Богородицы лня 14. Жовтня.
- " 1642. Церковь въ Стояницахъ въ день Входа въ Храмъ Пресв. Богородицы 4. Грудня и въ день Успенія Пресв. Богородицы 28. Серпня.
- " 1643. Церковь въ Теплицяхъ въ день Рождества Пресв. Богород. 21. Вересня.
- " 1644. Церковь въ Порохнику въ день Успенія Пресв. Богородицы 28. Серпня.
- " 1645. Церковь въ Ванѳвцяхъ въ день св. о. Николая Чудотворца 19. Грудня.
- " 1646. Церковь въ Кляцку въ день Успенія Пресв. Богородицы 28. Серпня.
- " 1647. Церковь въ Быковъ дек. Мокрянського въ день Успенія Пресв. Богородицы 28. Серпня.
- " 1648. Церковь въ Цетули въ день св. Арх. Михаила 21. Листопада.
- " 1649. Церковь въ Воцанцяхъ въ день Воздвиженія Честного Креста 27. Вересня.
- " 1650. Церковь въ Чукви въ день Воведенія въ Храмъ Пресв. Богородицы 4. Грудня.
- " 1651. Церковь въ Кропильникахъ въ день св. В. Муч Георгія 6. Мая.

Каноничну институтію получили :

- Ч. 2112. о. Максимовичъ Іосифъ на парохію Лѣсковате.
- " 2145. " Артимовичъ Михаилъ на парохію Близанка.
- " 2151. " Сорокевичъ Іоанъ на парохію Щутковъ.
- " 2152. " Крайчикъ Василій на парохію Цеперѳвъ.
- " 2188. " Ольшанскій Валеріанъ на парохію Завадѳвъ.
- " 2189. " Крыницкій Юліанъ на парохію Шмитковъ.
- " 2190. " Кмитъ Юрій на парохію Звинячъ горъшній.
- " 2191. " Усцкій Мирославъ на парохію Пяткова.
- " 2192. " Кузикъ Петро на парохію Буцѳвъ.
- " 2193. " Яросевичъ Петро на парохію Звертѳвъ.
- " 2194. " Висневскій Николай на парохію Босько (въ дорозъ замъни).
- " 2195. " Дуткевичъ Сімеонъ на парохію Грушова.
- " 2196. " Кузикъ Корнилій на парохію Радымно (въ дорозъ замъни).
- " 2197. " Децко Андрей на парохію Дорожѳвъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 1310. о. Насальскій Володимиръ въ Пѣддубцяхъ, дек. Угнѣвского.
" 1814. " Бырка Іоанъ въ Боянци дек. Жовкѣвского.
" 1875. " Ильницкій Северинъ въ Грозьовой дек. Добромильского.
" 1876. " Була Михаилъ въ Россохахъ дек. Старосольского.
" 2049. " Максимовичъ Григорій въ Ждынѣ дек. Бѣцкого.
" 2147. " Серединскій Теодоръ въ Михалевицахъ дек. Комарнянского.
" 2144. " Рудавскій Іоанъ въ Речиговѣ дек. Горожаньского.
" 2192. " Горчицкій Носифъ въ Бруснѣ дек. Любачѣвского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 241. о. Крайчикъ Емилъ, самот. въ Яворѣвскѣмъ мал. Передмѣстю.
" 2001. " Михальчукъ Евстахій, управ. въ Радванцяхъ дек. Сокальского.
" 2048. " Паславскій Николай при катедральн. Храмѣ въ Перемышляхъ.
" 2188. " Тесля Михаилъ, самот. въ Вислоку выжнѣмъ дек. Яслиского.
" 2331. " Флюнтъ Зеновій новопост. пресвитеръ въ Мокротынѣ дек. Жовкѣвского.

- Ч. 2234. о. Василькевичъ Мокій поставленъ II проповѣдникомъ при катедральнѣмъ Храмѣ въ Перемышляхъ.

Именованя:

- Ч. 1497. о. Ковальскій Айталь, парохъ въ Новосѣдкахъ гост. им. м. деканомъ Комарнянскимъ.
" 2020. о. Калужняцкій Левъ, парохъ въ Рыботычахъ им. орд. сервитутнымъ комисаремъ на деканатъ Добромильскій.

Вѣдличія крылошаньскій получили :

- Ч. 2133. о. Чайковскій Александеръ, завѣд. деканата Добромильского и парохъ въ Передѣльницѣхъ.
" 2134. о. Конястянскій Іеронимъ, парохъ въ Вѣйску.

Грамоты похвальнѣе зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили.

- Ч. 763. Чест. Григорій Бартковъ и Гигорій Стадникъ господарѣ въ Крецовѣхъ перебуваючи въ Америцѣхъ за узбиране 779 к. на тамошну церковь.
Ч. 773. Чест. парохіане въ Боднарцѣхъ за похрыте бляхою церкви коштомъ 920 к. и за внутренне украшене церкви коштомъ 3040 кор.

- Ч. 889. Впов. Панѣ Юлія Красицка учителька въ Львовѣ, за жертву 200 к. на украшене и вѣдновлене Иконы Пренепор. Зачатія Преч. Д. Маріи въ Церквѣ въ Порохнику.
- Ч. 922. Чест. парохіяне въ Сосницѣ, именно: Андрей Гардый за жертву 200 к. Анна Левъ, Іоанъ Зелезь и Стефанъ Данилко за жертву по 100 к. на будову церкви.
- Ч. 974. Чест. Катарина Гаева, господинѣ въ Дубровцѣ за жертву 400 кор. для мѣсцевой церкви.
- Ч. 1148. Чест. Теодоръ и Катарина Коженіовскій, мѣщане въ Гуссаковѣ за справлене до мѣсцовой церкви патерицѣ, присвѣчникѣвъ передъ намѣсній образы, два образы на тетраподѣ и все свѣтло бляшане на престолѣ за 454 кор.
- Ч. 1254. Чест. Марія Шалко Чайковска зъ роду Попѣль и Григорій Попѣль въ Чайковичахъ за жертву 450 кор. на украшене мѣсцевой церкви.
- Ч. 1247. Чест. Анеля зъ Дашкевичѣвъ Чайковска въ Чайковичахъ за жертву на тамошну церковь 340 кор.
- Ч. 1155. Чест. Михайлъ Шубякъ господарь въ Воли нижній за жертву 400 кор. на справлене бальдахиму и монстранціи до своей церкви.
- Ч. 1317. Чест. Иванъ и Катарина Литвины господарѣ въ Малковичахъ за справлене до мѣсцевой церкви образа процесіонального за 150 кор.

НЕКРОЛОГІЯ.

- о. Турчмановичъ Теофилъ, парохъ въ Купновичахъ, уп. 1. цвѣтня 1908.
" Бѣржиньскій Антошій парохъ въ Посадѣ Рыботицкій, уп. 5. Цвѣтня 1908.

Души ихъ поручаются молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи

Перемышль 10. Цвѣтня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 1. Червня

Ч. VI.

Ч. 31.

Ч. 6138/07. Енциклика Св. Отца Папы Пія X. „*Pascendi dominici gregis*“.

До пнѣшного числа Епархіального Вѣстника долучає ся Енциклика Ёго Святости Папы Пія X. „*Pascendi dominici gregis*“ о наукахъ модерністѣвъ. Модернізмомъ называють ся ложні погляды и заблудженя яки въ новѣйшихъ часахъ проявили ся на поли філософіи, богословія, исторіи, критики и апологетики.

Переважна часть Енциклики зачинає ся тымъ, щобы выказати Модернізмъ вѣдь его розвитку ажъ до цѣлковитой негациі католицкой вѣры и звернути увагу на его небезпеку тымъ, що приклонники модернізму на внѣ поведатся такъ, мов-бы були католиками, що на прапоръ своимъ выписали будь то бы оборону католицизма и черезъ се вводять въ блудъ недослѣдченыхъ и якъ потайніи вороги вливають неспостережено їдъ свою въ жили тѣла св. Церкви. Модернізмъ намагає ся покорити собѣ розличніи галузи науковій и приготовити для себе почву черезъ оброблене тыхъ наукъ на свѣй ладъ. Енциклика слѣдитъ всѣ дороги модернізма и подрѣбно выказує его цѣли и заблудженя; она характеризує модерніста въ філософіи, въ вѣрѣ, въ богословію, въ исторіи и критицѣ, апологіи и реформаторствѣ. А именно: 1) въ філософіи суть модерністы приклонниками агностицизму, по котрому для чоловѣка все, що лежить поза тимъ що єсть видимимъ и въ такѣй формѣ яку видѣти, змыслами дослѣдити дасть ся, науково не существуетъ. Тому, учитъ агностицизмъ, чоловѣкъ не може прійти до познаня Бога нѣ до Ёго существованя посредствомъ рѣчей видимыхъ. Наука прето не може о Бозѣ ничего знати анъ о ествѣ и существѣ его ничего доказувати. Тѣлько фактъ що у людей єсть религія, узнають модерністы предметомъ наукового познаня, и для того предмету

шукають, пояснюючи причини в чувств. Чувство протое, котре веде до субективного пересвѣдченя о Бозѣ и рѣчей Божихъ, має бути після модерністѣвъ, підставою вѣры. Вѣдмова протое способности розумови людскому и пѣзнаню его, зъ рѣчей видимыхъ на щось высшого и духового и на Бога яко сотворителя всѣхъ рѣчей, заключати, есть не тѣлько правдивою ересію и въ певной мѣрѣ зборомъ всѣхъ ересей, но такожь и зневаженемъ людского духа, яке вѣдъ тисячѣвъ лѣтъ гѣрше не проявилося.

Такъ вѣдкидає модернізмъ цѣле богословіє природне и виѣшне откровеніє супротивъ науцѣ Собора Ватиканьского (De revel. cap. I, cap. IV и de Fide cap. III.), супротивъ словамъ св. Ап. Павла. (Римл. I. 20.)

Правда, що Бога можна пѣзнати такожь зъ вѣры, но не тѣлько зъ самои вѣры, якъ учать модерністы, після розумового пѣзнаня Бога понимає Его чоловікъ черезъ вѣру точнѣйше и глубше ажъ до самыхъ розумови не доступныхъ таинствъ. Но такожь и тая вѣра не есть вѣрою модерністѣвъ.

2) Що до вѣры учать модерністы: въ несвѣдомости (in incognoscibili) чоловіка мѣститъ ся яка то потреба божеского, безконечного; потреба тая усвѣдомляє ся при сприяючихъ обставинахъ якъ внутрѣйше (религійне) чувство, и тое внутрєнне чувство пѣзнає певнымъ родомъ інтуїціи сердца божески рѣчи, и существованє Бога, що именно тойже въ чоловіцѣ и поза чоловікомъ существує. Досвѣдченє тое, по науцѣ модерністѣвъ робить каждый чоловікъ, що ввѣвъ себе въ вѣдповѣдній моральній настрої, и „досвѣдъ той дѣлає каждого, кто его доживъ, въ властивѣмъ и правдивѣмъ значеню вѣруючимъ“. Въ чувствѣ тѣмъ находить модерніста не лише вѣру, „но по при вѣрѣ и въ такѣмъ розумнѣю вѣры, гадають они, лежить заразомъ и откровеніє“. Всею то противитєя католицкой вѣрѣ, яка учить, що вѣра божественна основує ся на виѣшнѣмъ откровенію и що обявлену правду вѣрити належить тому, що ю самъ Богъ объявилъ. (Соборъ Ватикан. зас. III. кан. 2 и 3 de fide).

3) Заблудженя модерністѣвъ въ науцѣ богословія выплывають изъ попередного: позаякъ вѣра після нихъ есть „чувствомъ религійнымъ“, то слѣдує зъ того що така вѣра якъ и предметъ вѣры (догматы) пѣдлягає розвиткови (эволюціи) и не есть неоспоримою правдою. Догматы суть після модерністѣвъ лише символами и помѣчними средствами для змѣнчивого розвиваючого ся чувства религійного.

И св. Тайны, по науцѣ модерністѣвъ суть постепенно вѣдъ Християнъ вынайденіи и Христомъ установленіи, суть они лише въ тѣмъ змыслѣ, що черезъ Християнъ вынайденіи були они на основѣ развитя религійной потребности, яка въ зародѣ въ Христовѣмъ чувствѣ религійномъ проявилася. По тѣйже науцѣ св. Тайны служити мають лишь до возбужденя чувства религійного.

Св. Письмо модерністы узнають зѣбранемъ надзвычайныхъ досвѣдченъ религійныхъ, вѣдманяючи ему Божого вдохновеня рѣвнаючи его зъ натхненемъ поетѣвъ. О Церквѣ Христовѣй учать, що тая не есть божеского, но людского походженя. Вправдѣ признають Церквѣ власть учительску, законодатну и обрядову, но власть тая, кажутъ, не походить вѣдъ Бога, но основує ся на загальномъ религійномъ пересвѣдченю людей. Жѣдають роздѣлу Церкви вѣдъ державы и пѣддани Церкви пѣдъ власть державы, зарѣвно якъ пониженя вѣры пѣдъ дослѣды науковѣ.

Після модерністів цвлю апології єсть: рѣшити всѣ спори науковї на основѣ дослѣдів историчныхъ и психологичныхъ, не узглядяючи св. Писанїя, щобы тими дослѣдами зневолити невѣруючого щобы прїйшовъ до его власного пересвѣдченя релігійного, будучого одинокою основою вѣры.

Въ загалѣ модерністы радї бы зреформовати не лишъ науку по и дісциплїну Церкви въ дуѣ демократичнѣмъ, знести целїбатъ, зменшити обряды церковнї, єсть то якъ бачимо, пова небезпечна Єресь походяча зъ гордостї и запереченя всякої поваги такъ Отцѣвъ св. якъ и Соборѣвъ вїленськихъ се єсть цѣлого Прованїя Церкви.

Енциклїка „*Pascondi Dominici gregis*“ основно збиває заблудженя модерністів и въ кѣнци подає средства якихъ Епископы ужити мають, щобы злему запобѣгати: Имено: I. Св. Отець жадає щобы одвѣтно рѣшеню бл. п. Льва XIII. научано во всѣхъ Сеншарахъ духовн. філософію св. Томи; щобы Богословіє позитивне основане на св. Отцяхъ, переданю и повазъ Церкви, учено въ сеї спосѣбъ, щобы и Богословіє схоластичне, противъ якого модерністы головно выступають, не поносило шкоды.

II. Щобы на учительвѣ не допускати людей маючихъ склонїнѣсть до модернізму, а если навчають, усувати ихъ. Такихъ не принимати до св. Рукоположеня нѣ не давати имъ академіцкихъ степенѣвъ.

III. Св. Отець жадає, щобы Епископы наблюдали письма модерністів и вѣддаляли ихъ зъ Університетѣвъ и духовныхъ Семинарѣвъ. Хочбы письма якї мали и клявулю „*позволено печатати*“ треба бути осторожнимъ и держатися належитъ приписѣвъ св. Отца Льва XIII. заключеныхъ въ арт. XXVI. Конституції *Officiorum*.

IV. Въ кождѣй дісцезїи наказує св. Отець установляти цензорѣвъ людей поважныхъ и ученыхъ зъ помѣжъ духовенства мирского. Монахи могутъ бути цензорами лишъ за згодою настоятелѣвъ. Св. Отець пригадує заказъ Конституції *Officiorum*, щобы духовнї безъ дозволу Епископѣвъ не занимали ся издавництвомъ газетъ и часописей.

V. По причинѣ, що модерністы пропагують свои погляды на конгресахъ и зѣбраняхъ, св. Отець взыває Епископѣвъ, щобы якъ найменше позваляли на урядженє таковыхъ священникамъ. Но если бы на урядженє того рода згромаженє позволили то лишъ пѣдъ условїємъ, щобы не пересправляли о предметахъ, рѣшенє котрыхъ належитъ до Столицѣ Апостольской и Епископѣвъ, такъ щобы власть ся не понесла ньякого укороченя. Въ громадженяхъ того рода не смѣють участвовати священники чужихъ епархїй, кромѣ если мають позволенє и порученє своихъ епископѣвъ. Ту пригадує св. Отець священникамъ слова бл. п. Папы Льва XIII. „щобы святою була священникамъ повага своихъ настоятелѣвъ и щобы знали, що урядъ священничїй не буде въ святимъ, нѣ пожиточнѣмъ, вѣ почитанымъ, коли не буде выконуваний зъ пѣдданемъ ся пѣдъ руководство епископѣвъ“.

VI. Для догляду въ выконаню розпорядкѣвъ св. Отця постановляє Папа Пїй X., щобы въ кождѣй епархїи установлена була рада духовенства такъ свѣтского якъ и монашого, котра вразъ зъ Епископомъ збирати ся має що два мѣсяцѣ зады зарядженя средствъ охоронныхъ.

VII. Въ конці наказує св. Отець, щоби, по рокови вѣдъ выдачі Енциклики а опѣсля що три роки, Епископы и генеральнї пастытелѣ Монашихъ чинѣвъ присылали до Риму справозданя зъ поручень заключеныхъ въ посланію св. Престола, дотычно наукъ въ духовныхъ Семинарахъ и другихъ заведеняхъ, навѣтъ не пѣдлагаючихъ власти Епископѣвъ.

Помимо, що блуды модернізму проявили ся лишъ у гдекотрыхъ професорѣвъ університетѣвъ нѣмецкихъ и гдеякихъ духовныхъ той народности, и що, дяковати Богу, у духовенствѣ нашего тогѣ рода заблуджень, нѣ приклонникѣвъ его нема, но для забезпеченя ся на будуще супротивъ жажды критикованя догматѣвъ Церкви и устрою єъ, а такожъ и задля сповненя приказу наложеного на Епископѣвъ згаданою енцикликою св. Отця установляємъ симъ совѣтъ надзираючій (consilium vigilantiae) яка, пѣдъ предѣдательствомъ Нашимъ, слѣдити має всякїй, хочбы найлекшій, обьявы модернізма. До совѣта того покликуємъ П. Т. Отцѣвъ: Волошиньского, Подолиньского, Войтовича, Стрыйского, Мрыца и Зубрицкого. Заразомъ цензорами выдавництва содержания религійного появляючихъ ся въ Перемыской епархїи, слѣдуючихъ П. Т. Отцѣвъ: Протопгумена Чина св. Ває. В. О. Плятонїда Филіса, игумена Монастира Дрогобыцкого о. Игнатїя Тысовского, о. Іоана Савчина, о. Назарїя Чабана, о. Дра Василя Масцюха и о. Дра Василя Пинилу.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 6. Мая 1908.

Ч. 32.

Ч. 147/орд Нове розпорядженє до листу пастырского зъ дня 13 (26) XI 1907,

Зъ покликомъ на Наше розпорядженє зъ дня 8. цвѣтня 1908 Ч. 111/орд. (Вѣст. епарх. Ч. V зъ р. 1908) при котрѣмъ пересылалисьмо Всеч. ОО. по одному примѣрнику листу пастырского Єго Ексцеленціи Высокопреосвященного Митрополита Галицкого до Духовенства галицкои Провинціи зъ дня 13 (26) XI. 1907, по вѣдѣнїюмъ порозумвню ся зъ Ексцеленцією Высокопреосв. Митрополитомъ и Преосвящ. Епископомъ Станиславѣвскимъ выдаємо нове розпорядженє, силою котрого поручаємо Всеч. Духовенству Нашои Епархїи, щоби вѣсѣ священники Намъ пѣдчиненїи въ кожду першу недѣлю мѣсяця до службы дня долучали службу „О умиренїи Церкви“ — а не службу „О призванє помочи св. Духа“, якъ се було зарядженє въ згаданѣмъ пастырскѣмъ посланію Ихъ Ексцеленціи Высокопреосв. Митрополита, при чѣмъ звертаємо увагу, що намѣрене парохѣвъ, завѣдателѣвъ и експозитѣвъ за своихъ вѣрныхъ, якъ такожъ намѣрене приватне всѣхъ прочихъ священникѣвъ литургїзаючихъ а необовязаныхъ до апликованя намѣрєня за вѣрныхъ, остяє ненарушенє.

Симъ нынѣшнимъ Нашимъ зарядженємъ зъобовязуємо не лишъ священникѣвъ занятыхъ въ душпастврствѣ, але всѣхъ ОО. Катехитѣвъ шкѣлъ народныхъ, вѣдѣловыхъ, шкѣлъ середныхъ и семинаріи учительскихъ.

ОО. Проповѣдники въ частыхъ проповѣдяхъ а ОО. Катехиты въ ексортахъ и при явнихъ случайностяхъ выяснять вѣрнымъ и молодежи шкѣльной въ приступный способъ молитвы згаданого намѣрена и то катехитично, догматично и морально. Вертаючи до того предмету часто при той нагодѣ доложить всѣхъ старанъ до освѣдомленя вѣрныхъ и молодежи шкѣльной въ той справѣ. До того належитъ: щобы по можности каждый вѣрный порученый нашѣй духовнѣй опѣцѣ знавъ якъ найточнѣйше всѣ правды вѣры, котрѣ вѣдносьятъ ся до сего предмету, а именно правду: о единствѣ вселенской Церкви, и то не лишь подъ зглядомъ догматичнымъ але и цѣлого устрою іерархичного и си организациі положеной черезъ Христа Спасителя, дальше о вселенскѣмъ приматѣ римскихъ Архіереѣвъ, о походженю св. Духа и вѣдъ Сына, о Непорочнѣмъ Зачатию Пресв. Богородицѣ, вѣдтакъ о томъ, що есть схизма або розколъ, якъ великимъ се есть зломъ не належати, а противно, якою то великою есть ласкою зъ неба належати до вселенской католицкой Церкви, въ кѣнци, якъ важнымъ для насъ обовязкомъ бодай молитвами працювати надъ тымъ дѣломъ приверненя церковной едности мѣжь западомъ а востокомъ.

Подаючи до загальнои вѣдомости се Наше зариджене зъобовязуемо въ со вѣсти ОО: настоятелѣвъ деканальныхъ и шкѣльных ординаріятскихъ комисарѣвъ, щобы бачнымъ окомъ наглядали и чували надъ его выповненемъ и о успѣху або занедбаню въ томъ зглядѣ присылали Намъ письменне справоздане. Деканы при визитаціяхъ парохій а шкѣльній ординаріятскій комисарь при визитаціяхъ шкѣль будутъ звертати на се бачну увагу. Заявляемо при томъ, що священникѣвъ занедбующихъ свѣдомо и добровѣльно обовязокъ въ той справѣ потягнемо до вѣдѣ чальности.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 15. Мая 1908.

Ч. 33.

Ч. 5970/07. Додатокъ до декрету „*Lamentabili sane exitu.*“

INSTRUCTIO S. ROM. ET UNIV. INQUISITIONIS

AD REVERENDISSIMOS

LOCORUM ORDINARIOS FAMILIARUMQUE RELIGIOSARUM

MODERATORES.

Recentissimo Decreto „*Lamentabili sane exitu*“ diei 3 Iulii c. a. ab hac S. Congregatione S. Romanae et Universalis Inquisitionis, iussu D. N. Pii Papae X, notati atque proscripti sunt praecipui quidam errores qui nostra aetate a scriptoribus, effrenata cogitandi atque scrutandi libertate abreptis, sparguntur, et altioris scientiae fuco et specie propugnantur.

Quum autem errores occulti serpere, et, quod maxime luctuosum est, incautos animos, iuvenum praesertim, occupare soleant, ac semel admissi difficil-

lime radicitus ex animo evellantur, immo, etiam eradicati, plerumque sponte sua repullulent, opportunum visum est Eminentissimis et Reverendissimis Dominis Cardinalibus, in rebus fidei et morum una mecum Inquisitoribus Generalibus, Decreto supra laudato monita quaedam adiungere, quibus plenius et efficacius attingatur finis quem S. Sedes in reprobandis erroribus sibi proposuerat, consequendum.

Memores igitur imprimis sint ad quos pertinet, necessarium esse ut sive in Seminariis clericorum saecularium et studiorum domibus Religiosorum, sive in Universitatibus, Lyceis, Gymnasiis aliisque educationis collegiis vel institutis, a iuvenum institutione omnino removeantur moderatores atque magistri qui damnatis erroribus infecti cognoscuntur, vel eorum suspecti merito habentur.

Necessarium pariter erit interdicerе, praesertim Seminariorum alumniis ac universim viris ecclesiasticis, ne nomen dent libellis periodicis, quibus neotericis errores sive aperte propugnantur sive latenter insinuantur, neque quidquam in eis publici iuris faciant. A qua regula non deflectant, etsi aliquando gravis ratio aliud suadere videatur, nisi de consensu Ordinarii.

Consultum postremo erit sacram ordinationem differre vel etiam prorsus denegare iis qui, quod Deus avertat, neotericis erroribus imbuti essent, quos non ex animo reprobarent atque reiicerent.

His autem pro zelo, quo erga gregem sibi creditum animantur Ordinarii illa adiacere non omittant consilia ac remedia quae pro ratione locorum et circumstantiarum opportuna iudicaverint ad zizania penitus ex agro Domini evellenda.

Datum Romae ex Aedibus S. O. die 28 augusti 1907. S. Card. Vannutelli.

Се подае ся до вѣдомости Всеч. Кліра.

Вѣдъ гр. кат. Ев. Ординаріята

Перемышль 5. Мая 1908.

Ч. 34.

Ч. 2442 О Товариствѣ св. Ап. Петра.

На прошене Выдѣлу філіи Товариства зпомоги убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли зъ 6. цвѣтня 1908 Ч. 39 подае ся Всеч. Духовенству епархіальному до вѣдомости :

Выказъ зложившихъ датки въ користь філіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часъ вѣдъ 1. Грудня 1907 до 1. цвѣтня 1908 въ коронахъ.

Урядъ деканальній Жовківскій 89-90 (зри Вѣсти. епарх. зъ р. 1907 Ч. 12) т. е. бл. п. о. Михайлъ Грушкевичъ 2-10, о. Василій Порождо 2-10, о. Володиміръ Подолінскій 2-10, о. Іосифъ Долошичкій 2-10, о. Андрей Тымкевичъ 2-10, о. Лазоръ Березовскій Ч. св. В. 2-10, о. Іоанъ Савчакъ 2-10, о. Александеръ Яремкевичъ 2-10, о. Петро Дуркотъ 2-10, о. Іоанъ Севиниць 2-10, о. Юліанъ Гумецкій 2-10, о. Александеръ Саноцкій 2-10, о. Іоанъ Радецкій 2-10, о. Викторъ Решети-

ловичъ 2·10, о. Іоанъ Тарасовичъ 2·10, о. Онисимъ Саламонъ 2·10, о. Владиміръ Утрыско 2·10, о. Александеръ Виханьскій 2·10, о. Романъ Кокотайло 2·10.

Урядъ парохіяльний въ Германовичахъ 17 т. е. церк. въ Германовичахъ 5, церк. въ Станиславчику 5, церк. въ Мальговичахъ 5, о. Емиліянъ Билиньскій 2, о. Яковъ Яхно 2.

Урядъ деканальний Дукляньскій 126 т. е. о. Михаиль Вербицькій 1, церк. въ Воли цеклиньскій 5, о. Захарія Чеснокъ 1, церк. въ Гировой 5, о. Филимонъ Киселевскій 1, церк. въ Грабѣ 5, церк. въ Ожинѣ 5, о. Кириль Коциловскій 1, церк. въ Тылявѣ 5, церк. въ Трестявѣ 5, о. Корнелій Копыстинскій 1, церк. въ Зиндрановѣ 5, церк. въ Барвинку 5, о. Іосифъ Пелеховичъ 1, церк. въ Крампой 5, церк. въ Котани 5 о. Владиміръ Дуркотъ 1, церк. въ Мысовѣ 5, о. Максимиліянъ Дуркотъ 1, церк. въ Ольховці 5, о. Іоанъ Мышковскій 1, церк. въ Перегримцѣ 5, о. Николаій Феленчакъ 1, церк. въ Полянѣ 5, о. Стефанъ Тарновичъ 1, церк. въ Ростайвѣ 5, о. Даніилъ Пирогъ 1, церк. въ Тыханѣ 5, церк. въ Жидѣвскимъ 5, о. Петръ Каламунецкій 1, церк. въ Радоцнѣ 5, о. Михаиль Юрчаксвичъ 1, церк. въ Чорибѣ 5, церк. въ Линіѣ 5, церк. въ Незнаевѣ 5, о. Маріянъ Мышковскій 1, церк. въ Мшаннѣ 5, о. Стефанъ Волинскій 1.

Урядъ деканальний Лѣскій 17 т. е. о. Іоанъ Бѣрецкій 2, о. Болеславъ Калужняцкій 2, о. Михаиль Шатыньскій 1, о. Дмитрій Чертежиньскій 1, о. Василій Мысикъ 2, о. Грынь 1, о. Михаиль Сливиньскій 1, о. Іоанъ Клюфасъ 1, о. Атаназій Венгриновичъ 2, о. Людоміръ Сембратовичъ 2, о. Северинъ Добрянскій 1, о. Кириль Пирожокъ 1, о. Адольфъ Раставецкій 1.

Урядъ деканальний Бирчаньскій 24 т. е. о. Михаиль Дороцкій 1, о. Владиміръ Коритовскій 1, о. Іоанъ Сабарай 1, о. Юліянъ Чучкевичъ 1, церк. въ Искани 5, церк. въ Глумчи 5, церк. въ Лодивѣ 5, церк. въ Рускомъ селѣ 5.

Урядъ деканальний Нижанковскій 50 т. е. о. Теодоръ Дяковъ 2, церк. въ Мижинци 6, церк. въ Гдешичахъ 6, церк. въ Зротовичахъ 6, о. Іосифъ Людкевичъ 2, церк. въ Боршевичахъ 6, о. Михаиль Жарскій 1, о. Павелъ Ступницкій 2, о. Владиміръ Пальницкій 1, о. Владиміръ Венгриновичъ 1, о. Василій Коть 1, церк. въ Нижанковичахъ 6, церк. въ Серакосяхъ 5, церк. въ Заболотцяхъ 5,

Урядъ деканальний Перемыско-Городскій 36 т. е. церк. въ Пралковцяхъ 5, церк. въ Кругели великомъ 5, церк. на Болоню Перем. 5, церк. въ Корытивкахъ 5, церк. въ Красичахъ 5, о. Ігнатій Калужняцкій 1, о. Іоанъ Михальчукъ 1, о. Іосифъ Максимовичъ 1, о. Мокій Василькевичъ 1, о. Левъ Несторовичъ 1, о. Михаиль Комарницкій 1.

‰ вѣдъ запомоги удѣлений церквѣ на Болоню 1907 21.

Рада повѣтова въ Турцѣ 50.

О. Северинъ Добрянскій 6 т. е. церк. въ Монастырци (лѣск.) 6.

Урядъ деканальний Дрогобыцькій 5.

Урядъ деканальний Сяноцкій 134 т. е. церк. въ Беску 10 церк. въ Вороблику шлях. 5, о. Викторъ Саламонъ 2, церк. въ Волицѣ 5, церк. въ Ратнавицѣ 5, церк. въ Карликовѣ 5, церк. въ Прибшиновѣ 5, церк. въ Воли Петровѣй 5, церк. въ Мореховѣ 5, церк. Завадцѣ 5, церк. въ Одреховѣ 5, церк. въ Пелиѣ 5,

церк. въ Дудицяхъ 5, церк. въ Прусъку 5, церк. въ Сяночку 5, церк. въ Сеньковой воли 5, церк. въ Сторожахъ великихъ 5, церк. въ Загутинѣ 5, церк. въ Токарни 5, церк. въ Тренчи 5, церк. въ Чертежи 5, церк. въ Костаровицѣ 5, о. Левъ Сембратовичъ 2, церк. въ Юрощяхъ 5, церк. въ Ялинѣ 5, церк. въ Грабовцѣ 5.

Урядъ доканальный Варяжскій 98 т. е. церк. въ Варяжи 5, церк. въ Городыци 5, церк. въ Лубовѣ 5, о. Василій Ляврецкій 1, церк. въ Войславичахъ 5, брацтво въ Войславичахъ 5, церк. въ Ниновичахъ 5, брацтво въ Ниновичахъ 5, о. Кароль Федоровичъ 1, церк. въ Гольчи 5, церк. въ Жнятинѣ 5, церк. въ Сулимовѣ 6, церк. въ Долженевѣ 5, о. Василій Фаргухъ 1, церк. въ Опольску 2, о. Владиміръ Левицкій 2, церк. въ Лѣскахъ 5, о. Петро Гиссовскій 1, церк. въ Нисмичахъ 5, о. Андрей Чарнецкій 1, церк. въ Тудорковичахъ 5, церк. въ Старогородѣ 5, о. Романъ Осмакъ 1, церк. въ Угрыновѣ 5, церк. въ Хоробровѣ 5, о. Михаилъ Ковшевичъ 2.

Урядъ парохіальный въ Перемышля 39 т. е. церк. въ Островѣ 5, о. Евгений Хоминскій 1, церк. въ Ваповцяхъ 5, церк. въ Бовинѣ 5, о. Данилъ Михайловъ 1, о. Михаилъ Тарчанинъ 2, о. Антоній Федорикъ 2, о. Емилианъ Котысь, о. Антоній Твердохлѣбъ 2, о. Василій Гучко 2, о. Іоанъ Лѣщинскій 2, о. Милонъ Левицкій 2, о. Константинъ Бугера 2, о. Ілія Гавришкевичъ 2, о. Стефанъ Гайда 2, о. Михаилъ Фуглевичъ 2.

Урядъ парохіальный Бирчанскій 12 т. е. о. Іоанъ Городецкій 1, церк. въ Павлокомѣ 5, о. Іоанъ Рудавскій 1, церк. въ Пятковѣ 5.

Урядъ деканальный Жукотыньскій 38 т. е. о. Андрей Гичко 1, о. Петръ Крупскій 1, о. Александеръ Полянскій 1, о. Михаилъ Зубрицкій 1, церк. въ Мшанци 5, о. Іоанъ Господаревскій 1, о. Викторъ Кончило 1, церк. въ Днѣстрику 5, о. Максимъ Калиничъ 1, о. Владиміръ Клюка 1, о. Дионизій Гичко 1, о. Емилианъ Калиничъ 1, о. Владиміръ Топольницкій 1, церк. въ Плоскомѣ 5, о. Владиміръ Левицкій 1, церк. въ Грозьовой (Жукот.) 5, о. Романъ Дрымаликъ 1, о. Василій Фидикъ 1, о. Петръ Княжыньскій 1, о. Романъ Стецевъ 1, о. Ілія Пристаиъ 1, о. Валилій Яремкевичъ 1.

Урядъ деканальный Любачовскій 21 т. е. о. Іоанъ Рыбачевскій 4, церк. въ Жуковѣ 5, церк. въ Горайци 5, о. Гарасовскій Теофиль 2, церк. въ Коровици 5.

О. Полиевктъ Кмитъ 2-06 т. е. вѣдь себе 1-06, проф. Анатолий Луцкъ 1.

О. Антоній Бачинскій 12 т. е. вѣдь себе 1, Теодоръ Шведа 1, церк. въ Чуловичахъ 5.

О. Юстинъ Манастырскій 6 т. е. вѣдь себе 1, церк. въ Голѣмѣ 5, о. Зеновъ Кривавичъ 4.

О. Іоанъ Моравскій 11 т. е. вѣдь себе 1, церк. въ Хмѣлю 5, церк. въ Кривомѣ 5.

Урядъ деканальный Моестискій 13 т. е. о. Николай Сенета 1, церк. въ Быковѣ 5, церк. въ Плешевичахъ 5, о. Іосифъ Рейнарвичъ 2.

Урядъ деканальный Ярославскій 10 т. е. о. Филимонъ Подолинскій 2, о. Михаилъ Калимонъ 1, о. Григорій Калимонъ 2, о. Григорій Спрысъ 2, о. Орестъ Гнатышакъ 1, о. Стефанъ Дорошъ 1, церк. въ Цетули 5, церк. въ Радавѣ 5.

Церковъ въ Ульвѣвку (Варяж.) 6, Дръ. Василій Пшило 1.

Урядъ деканальный Старосольскій 28 т. е. о. Северианъ Коростенскій 1, о. Михайлъ Дуркотъ 1, о. Іоанъ Мацѣвичъ 2, о. Димитрій Бордунъ 2, о. Іоанъ Шемердякъ 1, о. Корнилій Грушкевичъ 1, о. Василиій Адрияновичъ 2, о. Владиміръ Колеснскій 1, о. Аполлнарій Менциньскій 1, о. Ілія Киричнскій 1, церк. въ Воютичахъ 5, церк. въ Выкотахъ 5, церк. въ Сушици вел. 5,

О. Зенонъ Пясецкій 10 т. е. вѣдь себе 4, церк. въ Яблонѣ 6.

Церк. въ Воли Коблянскій 10, церк. въ Тиневичахъ 5.

О. Николай Миланчъ 6 т. е. вѣдь себе 1, церк. въ Старѣмъ мѣстѣ 5.

Урядъ деканальный Ольховецкій 20, т. е. о. Антоній Барновичъ 3, о. Романъ Чайковскій 2, церк. въ Тарнавѣ гѣрнѣй 5, церк. въ Ольховѣй 5, церк. въ Великополи 5.

Урядъ деканальный Дрогобыцкій 7 т. е. о. Антоній Рудакей 1, о. Юліанъ Шихъ 2, о. Іоанъ Мудракъ 4.

Урядъ деканальный Яслискій 10, т. е. церк. въ Лупковѣ 5, церк. въ Зубенску 5.

О. Чичловичъ Сим. 6, т. е. церк. въ Кобыльниці рускѣй 6.

Урядъ деканальный Мокрянскій 10, т. е. церк. въ Новошицахъ 6, церк. въ Прусахъ 4.

О. Владиміръ Венгриновичъ 7 т. е. вѣдь себе 2, церк. въ Вѣльцѣ росновскѣй 5.

О. Евстахій Кушиѣръ 6 т. е. вѣдь себе 1, церк. въ Горицяхъ 5.

О. Петръ Дуркотъ 22 т. е. вѣдь себе 1, церк. въ Болестрашичахъ 5, читальня Качковск. въ Болестрашичахъ 6, Петро Чорнякъ 1, Ілія Батыцкій 1, Михайлъ Дмитришинъ 1, Евдокія Генсерска 1, Анна Генсерска 1, Павлина Лукашевичъ 1.

О. Іосифъ Шавдровскій 12, т. е. вѣдь себе 2, церк. въ Мышлятичахъ 10, Урядъ деканальный Бирчанскій 11, т. е. о. Игнатій Гвоздовичъ 1, церк. въ Бирчи 5, церк. въ Рудавицѣ 5.

Урядъ деканальный Дрогобыцкій 4, т. е. о. Стефанъ Хилякъ 1, о. Антоній Хилякъ 1, о. Іоанъ Пастернакъ 1, о. Михайлъ Татомиръ 1.

Урядъ деканальный Старосольскій 3, т. е. о. Константинъ Грицкевичъ 3, церк. въ Берестянахъ 10, о. Николай Мацюракъ 6, т. е. вѣдь себе 1, вѣдь брацтва церк. въ Тростянці (Явор.) 5.

Вѣдь Выдѣлу филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли дня 1, цвѣтня 1908 о. Мрыць предсѣдатель. о. Дръ Василиій Масцюхъ касіеръ.

Дня 2. цвѣтня 1908 р. вѣдбуло ся засѣдане Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра, на котрѣмъ роздѣлено безворотнѣй запомоги въ высотѣ 3700 коронъ слѣдующимъ церквамъ: церквѣ въ Балигородѣ, Довгомостискахъ дек. Судово-Вишеньского и Волостковѣ дек. Судово-Вишеньского по 500 кор. церквамъ въ Баличахъ дек. Мостиского и Павлокомѣ дек. Бирчанского по 600 кор. церквѣ въ Болестрашичахъ 700 кор. церк. въ Плешевичахъ ад Быковѣ дек. Мостиского и въ Тиневичахъ ад Порохникъ по 150 коронъ.

Выдѣлъ придѣливъ церквѣ въ Болестрашичахъ бѣльшу запомогу ддятого бо се одинока парохія, въ котрѣй селяне въ бѣльшѣмъ числѣ вступили яко члены до Товариства. При той способности Товариство вѣдкликуе ся до всего Всч. Свя-

ценьства Епархїи, и просить, щобы черезъ громаднє вписованє ся въ члены Товариства, черезъ обильнє присиланє жертвъ, дало доказъ, що дбає про свои твердинѣ на Руси, про славу Бога та добро руского вароду.

Водѣ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей. Перемышль днѣ 10. цвѣтня 1908. о. Мрыць предсѣдатель, о. Василькевичъ секретарь.

Зѣ покликомъ на тутешнє рѣшенє зѣ 15. мая 1907 Ч. 2226 (Ч. VI Вѣстника енарх. зѣ р. 1907) стор. 65—66) Еписк. Ординарїятъ розпоряджає, щобы Всєч. ОО. Душпастырѣ кожного року въ праздникъ св. верх. Ап. Петра и Павла а въ случаю перешкоды въ найблизну послѣдуючу недѣлю зволили заповѣсти и по св. Літургїи водправили довѣльний акафієтъ, зѣ котрого впынувшї жертвы мають обернутися на рѣчь Товариства им. св. Петра и до Еп. Консистоїи предложити за посредствомъ Всєч. Урядѡвъ деканальныхъ до 15. серпня кожного року для дальшого дорученя сему Товариству.

Водѣ гр. кат. Еп. Ординарїята
Перемышль 15. цвѣтня 1908.

Ч. 35.

Ч. 2494. О амнестїи войсковой.

Президїя ц. к. Намѣстництва рескриптомъ зѣ днѣ 1. Цвѣтня 1908 Ч. 2757 заудѣлила слѣдуюче:

„Обїжникъ до Всєсвѣтлїйшихъ рим. кат. гр. кат. і вірм. кат. Консистоїий Архиепископскихъ і Епископскихъ в Галлчїнї.

Его цїс. і корол. Величество зволивъ наймилостивїйше Найвисшою постановою з 26. падолиста 1907 удѣлити з нагоди 60 лїтного ювілею Свого панованїя амнестїи дезертерамъ пописовимъ, якъ такожъ всѣмъ котрї належачи до вїйска, маринарки военної, або оборони краєвої допустили ся непослуху вїйсковому розказови покликуючому зглядно першої дезерцїї в наслїдокъ такого непослуху.

Згаданий актъ Монаршої ласки зїстав оголошений в цїлій основї в числї 37 „Вїстника розпоряджень для ц. і к. вїйска з 26. падолиста 1907 і в числї 39 Вїстника розпоряджень для ц. к. оборони краєвої“ з тоїже дати, а крімъ того зїставъ опублїкований по всѣхъ громадахъ в моїмъ оповїщеню з 11. грудня 1907 Ч. 22252/пр.

Удѣлена амнестїя має межї иньшими на цїли уможливленє повороту до вїтчїни тисячамъ горожанъ, котрї під грозою руїни економїчної або супроти браку працї удали ся за границу і в наслїдствї, занедбавши на часъ повернути, переступили приписи, наложенї закономъ вїйсковимъ на горожанъ держави.

Не підлягає сомнїву, що Найвисша амнестїя лише тогдї принесе правдивий хосєн тимъ, котрї зїстали нею обняті, если ся поведе розповсюдити вїдомість о тїмъ актї Монаршої ласки в якъ найширшихъ кругахъ людности.

В тій цілі я видав відповідне поручене до політичних властей повітових, однакж булоби пожадане в тім напрямі також співділане душпастирів всіх обрядів, понеже їх безпосереднє стиканє ся з людностю позваляє припускати, що за їх посередствомъ відомість о цісарській постанові досягне тії круги, котрі не завсїгди звертають досить уваги на урядові оголошеня.

В особенноти булоби пожадане, аби душпастирі крім повідомленя людности о виданю амнестії поучили парафян, що :

1) дезертери пописові т. е. тії, котрі не ставили ся в своїм часі до побору військового, мають ся найдалше до 1. грудня 1909 зголосити лично в Старостві своєї громади приналежности,

2) що так само пайпзнійше до 1. грудня 1909 мають ся зголосити у котрої небудь власти військової або політичної на обшарі Монархії і тії всі належачі до війська, маринарки воєнної або оборони краєвої, котрі з powodu непослуханя військового розказу покликующого, зглядно з powodu першої дезерції, поповненої через непослуханє такого розказу, суть пошукувані в дорозі карній або також zagrożені карним слїдством або карою дисциплінарною!

3) що наконець для запевненя охорони передь арештованем всім стараючим ся о амнестію, котрі зі заграниці повертають до краю, видано зарядженя, аби ц. і к. власти репрезентаційні (конзуляти) за границею виставляли таким особам на їх зголошенє ся докуме. ти легітимаційні, на котрих пізнійше власти краєві ствердять, що дотична особа доповнила приписаного повиспє під 1. зглядно під 2. зголошеня.

В наслідок рескрипту Єго Ексцеленції Пана Міністра віроісповідань і просьвіти з 31. сїчня 1908 Ч. 3279 упрашаю Всесьвітлійшу Консисторию о удїленє підвладним урядам парохіяльним відповідних сказівок, що до як найширшого публікованя Найвисної амнестії і відносячих ся до неї розпоряджень виконавчих, осебенно в напрямі виспє подавїм. Ц. к. Намістник Потоцкій.“

Поручаєся Всеч. Духовеньству оголосити єей актъ Монаршій ласки своимъ парохіянамъ, щобы сынѡвъ своихъ проживаючихъ за границями нашої Монархїи а переступившихъ припису наложеній закономъ войсковымъ повѣдомили о постановѣ Наймилостивійшого нашого Монархи.

В ѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 27. Мая 1908

Ч. 36.

Ч. 2948. Въ справѣ захованя старинныхъ Церквей.

Ц. к. Консерваторы западнои Галичины въ Краковѣ переслали до Еписк. Консисторій въ Перемышли письмо слѣдующого содержаня:

„Наши деревняні церкви належатъ до тыхъ памятникѡвъ минувшости нашого краю, ктѡй що разъ ббльше нищенї зубомъ часу робять мѣстце новымъ

мурованымъ церквамъ такъ що майже нѣтъ ни одного року, въ котрѣмъ незайшло бы кѣлька того рода случаївъ.

Зъ поводу що въ многихъ случаяхъ годъ ихъ захвати вѣдъ совершенной заглады то тымъ бѣльшій тяжить на насъ обовязокъ, щобы бодай почасті черезъ списане тыхъ церквей и ихъ забуткѣвъ спасти зъ нихъ тое, що есть возможнымъ и поднести цѣнность ихъ прилюдно.

Длятого то списане деревяныхъ церквей въ нашѣмъ краю стало ся поштулятомъ дуже важнымъ, такъ подъ взглядомъ науковымъ якъ еще бѣльше консерваторскимъ.

Щобы той потребѣ удоволити збѣръ ц. к. Консерваторѣвъ западной Галичины рѣшили зайнятись списомъ деревяныхъ церквей въ западной Галичинѣ узыскавши моральну и финансову поддержку зъ стороны ц. к. Комисіи центральной для забуткѣвъ историчныхъ въ Вѣдні и Соіму королевства Галичины.

Збѣръ ц. к. Консерваторѣвъ мае честь въ лиці повызшихъ даныхъ просити о ласкаве повѣдомлене его о кождоразовѣмъ буреню деревяныхъ церквей а заразомъ о выдане порученя подвладнымъ органамъ, щобы збѣръ ц. к. Консерваторѣвъ въ подобныхъ случаяхъ завѣдомляли, бо лише въ той спосѣбъ, о сила забутокъ не дасть ся уратовати, може бути списаний, вѣдрысований и вѣдфотграфований. Въ Краковѣ дня 28. Цвѣтня 1908. Предсѣдатель: Дрѣ Тышкевичъ, Секретарь: Крижановскій“.

Повызше подае ся Всеч. епар. Клирови до вѣдомости и вѣдповѣдного поштупованя.

Вѣдъ Еп. гр. к. Консистеріи

Перемышль 14. Мая 1908.

Ч. 37.

Ч. 3217. Въ справѣ непредпринимана нѣякихъ робѣтъ при старыхъ церквахъ маючихъ историчну вартѣсть.

Въ Нашѣй епархіи случивъ ся одинъ случай, що молодой, не опытный еще священникъ побѣливъ стару камьну церковь вапномъ, черезъ що затеръ правдивый, старинный видъ прекрасной будовы той церкви. Въ виду того, що на Нашѣмъ духовенствѣ тяжить особливый обовязокъ охороны нашихъ старинныхъ памятниковъ историчныхъ, поручаеь Всч. епар. клирови, въ даныхъ случаяхъ безъ повѣдомленя Еп. Консистеріи не предпринимати нѣякихъ реставрацій анѣ перебудованъ старинныхъ церквей, а Всеч. ОО. Настоятелямъ деканатѣвъ кладемо въ обовязокъ надъ тымъ наблюдать.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 15. Мая 1908.

Ч. 2725. О мѣсци уродженя Михаила Козловского.

Поручае ся Всеч. Урядамъ парохіальнымъ поглядати въ книгахъ метри-
кальныхъ запису дѣйствіи рожденія и крещенія Михаила Козловского сына Іоана
Козловского и Анны зъ Пискорѡвъ рожденного догадно около р. 1886—1888.

Пѡсля найденного запису дотычный Урядъ парохіальный выставить свѣ-
доцтво метрикальне и перешле тое за послѣплатою до Уряду парох. въ Лежаховѣ
п. Свнява ад Ярославъ.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 11. Мая 1908.

ХРОНИКА.

Ч. 119/орд. Святѣйшій Отець Піій Папа X. зволнѣвъ найласкавѣйше удѣлити гра-
мотою зъ 1. двѣтня 1908 П. Евгѣну Высочаньскому, презесови мѣста Сокаля, ор-
деръ рицарскій св. Григорія В.

Именованя.

- Ч. 2315. Всеч. о. Ковальскій Айталь М. деканъ и парохъ въ Новосѣлкахъ гост.
им. деканомъ Комарнянскимъ.
- Ч. 2542. Всеч. о. Ковальскій Айталь деканъ Комарнянскій им. орд. вѡдпоручни-
комъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Рудкахъ.
- Ч. 2406. Всеч. о. Струсевиць Алек. парохъ въ Прильбичахъ им. шк. орд. коми-
саремъ до надзору науки религіи въ школахъ народ. дек. Яворѡвского
на мѣсце увѡльненого на власне жадаве вѡдъ тои довжности Всеч. о.
Кручковского Михаила. Всеч. о. Волосянскій Іоанъ парохъ въ Кракѡвци
им. такимъ самимъ комисаремъ на мѣсце уступившого добровѡльно Всеч.
о. Маренина Стефана. Всеч. о. Левицкій Петро деканъ и парохъ въ Яво-
ровѣ им. такимъ комисаремъ для школъ въ мѣстѣ Яворовѣ.
- Ч. 2628. Всеч. о. Ковальскій Айталь деканъ Комарнянскій им. орд. комисаремъ
для справъ сервитутовыхъ.
- Ч. 3139. Впр. о. Войтовичъ Іоанъ, Схоляръ Капитулы им. орд. школъ. комисаремъ
для школъ середнихъ въ Самборѣ.
- Ч. 3388. о. Иванецъ Іосифъ парохъ въ Ременовѣ П. орд. школъ. комисаремъ на де-
канатъ Куликѡвскій.

Каноничну институцію получили.

- Ч. 2801. о. Пясецкій Зеновъ на парохію Турочки.
" 2802. " Тарновичъ Стефанъ на парохію Мшанна.

- Ч. 2803. о. Серединскій Теодоръ на парохію Михалевици дек. Комарнянського.
„ 2813. „ Полянскій Богданъ на Яблоницу польску.
„ 2814. „ Городьскій Димитрій на Сълецъ.
„ 2815. „ Рабѣй Францъ на Самбѣръ
„ 2837. „ Спрысъ Григорій на Дашѣвку.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2582. о. Прійма Іоанъ въ Старявѣ.
„ 2802. „ Мышковскій Маріанъ въ Розстайнѣмъ.
„ 2813. „ Богускій Іоанъ въ Чорнорѣкахъ.
„ 2656. „ Савчинъ Антоній въ Хотинци.
„ 2823. „ Карпякъ Михаилъ въ Посадѣ рыботыцкѣй.
„ 2888. „ Кузичъ Василій въ Купновичахъ.
„ 2543. „ Ковальчинъ Іоанъ пров. въ Лужку дѣльнѣмъ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2131. о. Кійко Стефанъ въ Угновѣ.
„ 2801. „ Вахнянинъ Емилианъ самот. въ Яблонѣвѣ.
„ 2814. „ Нычай Стефанъ въ Равѣ рускѣй.
„ 2815. „ Юзьякъ Михаилъ въ Самборѣ.
„ 3097. „ Бугера Константинъ самот. въ Межибродю.
„ 3096. „ Дякъ Михаилъ въ Липѣ.
„ 2660. „ Рудавскій Антоній управ. въ Сосницѣ.
„ 2795. „ Имѣнскій Филаретъ въ Оровѣмъ.

Вѣдличія крылошанскій получили:

- Ч. 2940. Всеч. о. Заремба Іосифъ парохъ въ Теплицяхъ.
„ 2848. Всеч. о. Коростеньскій Володимиръ парохъ въ Кропивнику новѣмъ и Всеч.
о. Пастернакъ Іоанъ парохъ въ Вацовичахъ, котрый то послѣдній именованный такожъ тит. Совѣтникомъ Еп. Консистеріа.

Увѣльнене вѣдъ испытю конкурсового получили:

- Ч. 2949. Всеч. о. Гумецкій Іосифъ парохъ въ Татаринѣвѣ.
„ 2982. Всеч. о. Глушкевичъ Теофилъ парохъ въ Малновѣ.
„ 3038. „ „ Жолкевскій Антоній парохъ Стоянцяхъ.

Вѣдпуетку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 2882. о. Козаневичъ Левъ деканъ Самбѣрскій на 3 мѣсяць.
„ 2953. „ Маляркевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ на 2 мѣсяць.

- Ч. 2983. о. Омеляньскій Евгеній парохъ въ Бутынахъ на 4 недѣль.
 „ 2986. „ Слоньскій Антоній парохъ въ Михалевичахъ на 8 недѣль.
 „ 3074. „ Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубиѣ на 4 недѣль.
 „ 3084. „ Волосяньскій Іоанъ парохъ въ Пиновичахъ на 4 недѣль.
 „ 3102. „ Баранецкій Сильвестеръ парохъ въ Краковци на 4 недѣль.
 „ 3156. „ Сынкевичъ Кипріяшъ парохъ въ Радохонцяхъ на 8 недѣль.
 „ 3199. „ Барновичъ Антоній парохъ въ Луковомъ на 4 недѣль.
 „ 3271. „ Гомза Іоанъ парохъ въ Молодычи на 8 недѣль.
 „ 3282. „ Вархолякъ Анатолий парохъ въ Оровомъ на 8 недѣль.
 „ 3322. „ Лятошинскій Теофилъ парохъ въ Ольшаницѣ на 5 недѣль.
 „ 3317. „ Добринскій Альбинъ парохъ въ Волосяницѣ вел. на 4 недѣль.
 „ 3333. „ Винницкій Іосифъ парохъ въ Ролевѣ на 4 недѣль.
 „ 3346. „ Баницкій Іосифъ парохъ въ Лѣщинахъ на 8 недѣль.
 „ 3347. „ Скородинскій Таддей парохъ въ Трускавци на 5 недѣль.
 „ 3399. „ Юзьвякъ Михайлъ парохъ въ Зворъ на 5 недѣль.
 „ 3425. „ Вилньскій Николай парохъ въ Камяні на 8 недѣль.
 „ 3473. „ Бѣрецкій Іоанъ парохъ въ Лѣску на 4 недѣль.
 „ 3479. „ Подолинскій Філемонъ парохъ въ Лазахъ на 6 недѣль.
 „ 3572. „ Паславскій Александеръ парохъ въ Лежайску на 6 недѣль.

Ч. 39.

Ч. 3420. Выказъ жертвъ на докѣнчене будовы церкви въ Искани надѣсланныхъ вѣдъ грудня 1907 до кѣнца марта 1908 въ коронахъ.

Вп. Іоанна Созаньска изъ Летнѣ 2:60, о. Іоанъ Злат. Отто въ Лишни 5, о. Влад. М. Коростеньскій парохъ Кропивника Нового 5, о. Т. Скородинскій въ Трускавци 4, о. Теодоръ Сапручъ, Колодрубь 6, о. Гр. Чайковскій, Бѣтля 5, о. Іоанъ Станчакъ, Высоцко 5, Братство церковне, Соколя 8, о. Теодоръ Мерена, въ Рѣпнику 2, Урядъ пар. въ Дошнѣ 10, о. Іоанъ Мышковскій, въ Перегримцѣ 2, о. Ал. Купцевъ пар. въ Улицку 2, о. Пав. Стукачъ, Тѣсна 2, о. Іоанъ Титаръ, пар. въ Ганчовѣй 10, о. Левъ Сембратовичъ, въ Чертежи, вѣдъ своихъ парохіянъ 7, Ур. парох. въ Ольховци 2, о. Іосифъ Шандровскій, Мышлятичи, вѣдъ себе и парохіянъ 3, о. Григ. Грыцьакъ въ Завишнѣ 3, Ур. пар. Добра адъ Свнява 2, о. Ник. Осмьловскій, парохъ въ Бѣлой 2, Братство церковне Соколя (вторично) 10, о. Василій Мокрыцкій, пар. въ Березцѣ 10, о. С. Кульчицкій, Воцанцѣ 1, о. Владиміръ Бачинскій въ Ходновичахъ 2, о. Іоанъ Рудавскій, зав. въ Пятковѣ 10, о. Кароль Должицкій, пар. Зѣболокъ 3, о. Петръ Іесынь въ Лѣтныи 8, о. Мих. Телепъ, пар. Рогозна 3, о. Вол. Вербенець въ Стѣбитъ 2, свящ. Ник. Сенета, пар. въ Быковѣ 1, о. Петръ Савицкій въ Грушовѣ 1, о. Т. Дорыкъ изъ Ветлина 2, о. Стеф. Козенка въ Рѣчицѣ 2, о. Дим. Чертежинскій въ Бѣбрцѣ 4, Пар. изъ Селискъ Явор. 1:40, о. Юліянъ Пятекъ пар. Дублянъ 4, Ур. пар. въ Волчѣмъ 1, о. Ник. Ивануѣвъ, Лопѣнка 1, Ур. пар. въ Прусѣку 2, о. Вас. Гошовскій въ Любачовѣ 2, о. І. Хр. Дуркотъ зъ Новой веси 10, о. Алек. По-

лянскій изъ Головецка дол. 7'35, Ур. пар. въ Каменцѣ Липнику 2, Ур. пар. Загѣрье ад Рудки 1, Ур. пар. въ Глинську 2, Церковь въ Вислоцѣ гор. 6, о. Вас. Балко. пар. въ Ямнѣ доль. 8, Ур. пар. въ Вислоцѣ ниж. 5, Ур. пар. Руда лѣсна 2, Ур. пар. Гордыня 2, о. Іоанъ Мудракъ въ Губичахъ 3, Ур. пар. въ Воли ниж. 1'40, о. Кипріянь Добрянскій въ Лежаховѣ 1, о. Михаилъ Накловичъ завѣд. Дорожкова 1, о. Н. Коронасъ изъ Крывого ад Тѣсна 2, Ур. пар. въ Поруднѣ 1, о. М. Калимонъ въ Кальниковѣ 2, о. Теоф. Лятошинскій въ Ольшаницѣ 2, о. Ант. Мокрицкій въ Цѣвковѣ 1, Церковь въ Коровицѣ 1, о. А. Виханскій въ Смерековѣ 1, свящ. Петръ Годованскій въ Сураховѣ 2, о. Ст. Онникевичъ изъ Хишевичъ 2, о. Ант. Барновичъ изъ Лукового 2, о. Мих. Шумило въ Стронятинѣ 2, свящ. Ал. Прухницкій въ Турцѣ 3, свящ. Вл. Калужняцкій въ Издебкахъ 4.

За всѣ тѣ щедрыя жертвы пересылае сердечне Спаси Бѣгъ. Исканъ дня 22 цвѣтня 1908. За комитетъ: свящ. Іоанъ Сабарай.

I. Дары милости для сѣв. Отця въ р. 1907.

Урядъ декан. Дуклянскій 49 к., Урядъ парох. въ Коровици 16 к., О. М. Кокуровичъ 4 к., Урядъ парох. въ Боську 10 к. 03 с.

II. Жертвы на св. мѣстця.

Урядъ парох. въ Коровици 28 к.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Литыньскій Іоанъ парохъ въ Чуквѣ уп. 15/4 1908.
„ Савицкій Григорій парохъ въ Схѣдниці уп. 24/4 1908.
„ Янишинъ Василій надѣлений еліментацією уп. 3/5 1908.
„ Бялинскій Ксаверій парохъ въ Лѣвчицяхъ уп. 7/5 1908.
„ Сенъ Петро парохъ въ Бенъковѣй Вишнѣ уп. 26/5 1908.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи
Перемышль 30. Мая 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 14. Липня

Ч. VII.

Ч. 40.

Ч. 4156. О речинци до св. Рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѡвъ духовного стану, укѡнчившихъ науки богословскій и желаючихъ принять св. Рукоположене, изывася щобы внесли до дни 5. серпня с. р. свои поданя, самі же явились въ канцелярїи Еп. Консистерїи дни 11. серпня с. р. о 9. год. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургїи котра о 8 год. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотренї: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкѡльныхъ, 2) моральности, 3) здоровли, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣщаня если суть женатї, 6) удоволеня повинности вѡйсковѡй.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординарїята

Перемышль 29. Червня 1908.

Ч. 41.

Ч. 4167. Речинець подаваня ся о принятє до духовного Семинара въ Львовѣ.

Кандидаты духовного стану, намѣряючі убугатися о принятє до духовного Семинара въ Львовѣ, мають до дни 16. и. ст. вересня с. р. включно, посредствомъ Веч. Урядѡвъ деканальныхъ, предложити свои поданя Еп. Консистерїи.

Поданя належитъ заосмотрити слѣдующими належито остемплеваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещенїя и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ пѡврочїй шкѡлъ народныхъ и гїмназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; въ случаю коли бы кандидатъ

мавъ доповнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво пѳзнѣйше лично предложити, 3) свѣдоцтво здоровья выдана лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ, що кандидатъ фѣзично способный до стану духовного, 4) посвѣдчене ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до звязи вѳйсковѳи або що ему прислугуе право освободженя вѳдъ чинной службѣ, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества подтвержене ц. к. Староствомъ.

Дня 28. вересня с. р. мають кандидаты, по выслуханю св. Літургїи о 8 год. въ катедральномъ Храмѣ начинающей ся, явитися о 9 год. до испыту.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемишль 29. Червня 1908.

Ч. 42.

Ч. 392/супр. О формѣ заключаня супружествъ вѳйсковыхъ осѳбъ.

Всесвѣтлѣйший и Преосвященный ц. и к. Вѳкарїатъ Апостольскїй для вѳйска въ Австріи приславъ тутъ слѣдующе пояснене о вѣнчаню осѳбъ вѳйсковыхъ :

„K. u. k. Apostolisches Feldvikariat. Nr. 3225. Euer Exzellenz! Ich erlaube mir auf das unter einem mitfolgende „Pastoralblatt für die k. u. k. katholische Militär- und Marinegeistlichkeit“ Nr. 3 d. J., beziehungsweise auf die Entscheidung der hl. Konzilskongregation vom 1. Februar l. J., ad VII und auf die mir durch die hiesige Apostolische Nuntiatur vom 18. v. M., Nr. 4091, mitgeteilte Eröffnung derselben Kongregation in betreff der Anwendung des Ehedekretes „Ne temere“ auf die Personen des k. u. k. Heeres und der k. u. k. Kriegsmarine aufmerksam zu machen.

Darnach bleibt bei Eheschliessungen solcher Personen das Tridentinische Recht für die Militär- und Marinegeistlichkeit auch weiterhin in voller Geltung, und kann somit der zuständige Militär- oder Marineseelsorger die seiner Jurisdiktion Unterstehenden überall, auch ausserhalb seines Territoriums, gültig und erlaubterweise trauen oder zu einer solchen Trauung einen beliebigen Priester, der die erforderlichen Qualitäten besitzt, delegieren. Und weil der zuständige Militär- oder Marineseelsorger als hiez u Berufener zu beurteilen hat, ob die beigebrachten Dokumente hinsichtlich des Militärbrautteils den militärischen Vorschriften entsprechend befunden worden sind, so kann der nicht zuständige Zivilpfarrer (des Trauungsortes) nur mit Delegation und Zustimmung, ja sogar der zuständige Zivilpfarrer der Braut nur mit Zustimmung, des zuständigen Militär- oder Marineseelsorgers Personen des k. u. k. Heeres oder der k. u. k. Kriegsmarine trauen.

Ich bitte daher ergebenst, den unterstehenden Diözesanklerus dementsprechend anweisen zu wollen. Wien, am 12. Mai 1908. Dr. Koloman Belopotoczky m. p. Bischof, Apostolischer Feldvikar“.

Рѣшене св. Зѣбраня Собору Тридентекого зъ 1. лютого 1908 звучить:

Dubium: Utrum et quomodo capellani castrenses, vel parochi nullum absolute territorium nec cumulative cum alio parochia habentes, at iurisdictionem directe exercentes in personas aut familias, adeo ut has personas sequantur, quocumque se conferant, valide matrimoniis suorum subditorum adsistere valeant? Responsum: Quoad capellanos castrenses aliosque parochos, de quibus in dubio, nihil esse immutatum.

Повыше пояснене и рѣшене св. Зѣбраня Собору подае ся Всеч. Духовенству до вѣдомости зъ порученемъ заховувати его въ даномъ случаю въ практицѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 2. Липня 1908.

Ч. 43.

Ч. 4104. Конкурсъ на II. сповѣдника при катедральномъ Храмѣ въ Перемышли.

Симъ оголошуе ся конкурсъ на II. сповѣдника при катедральномъ Храмѣ въ Перемышли.

Стараючія ся священники о тую посаду вишій внести свои прошеня до дня 15. Вересня 1908 до Еп. Консистеріи.

На посаду тую презентуе Впр. и Всв. гр. кат. Капитула въ Перемышли.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 26. Червня 1908.

Ч. 44.

Ч. 3046. О выдавництвѣ бібліотеки богословской.

Всесвѣтлѣйшій о. Александеръ Бачинскій домовый Пралать Его Свято-сти Папы Римск. канцлеръ Митроп. Капитулы въ Львовѣ просить о завѣдомленіи Всеч. Духовенства що, поки запасъ выстарчить, могутъ Всч. Уряды деканальні, парохіяльні и церкви набути въ Выдавництвѣ бібліотеки богословской въ Львовѣ пляць св. Юра Ч. 5.

1) веѣ дѣла Богословскі въ языцѣ рускомъ (брошуровані) а именно: а) Богословіе догматичне, б) Богословіе моральне, в) Богословіе пастырске, г) Право церковне и д) практичный провѣдникъ для священникѣвъ за зложенемъ готѣвкою 14 коропъ зъ долученемъ деклараци зъ пѣдписомъ настоятеля парохіи и двоухъ

провизорѣвъ церковныхъ, що найдалше до двохъ лѣтъ зложить другихъ 14 кор. на фондъ вдовичо сиротинскій або Товариство св. Петра Епархіи Перемыскои.

2) 7 томѣвъ св. Письма старого завѣта зъ поясненіями, Новый завѣтъ и псалтирь въ язицѣ церковнословенскѣмъ зъ переводомъ на языкъ народно рускій, (все брошуроване) разомъ 9 книжокъ за зложенемъ готѣвкою 24 кор. зъ долученемъ деклараціи, якъ высше, що найдалше до двохъ лѣтъ зложить другихъ 24 кор. чи то на фондъ вдовичо сиротинскій, чи на Товариство св. Петра Епархіи Перемыскои.

Ті деклараціи будуть предложені Всч. Еп. Консиеторіи въ Перемышли въ цѣли стягненія въ своимъ часѣ декларованыхъ належитостей на опредѣлені чезъ купуючихъ цѣли.

Пѣдъ такими самими условіями можуть Всч. Отцѣ набути такожь згадані дѣла для своихъ приватныхъ библіотекъ зъ тымъ що пѣдпись на дотычныхъ деклараціяхъ має бути легализованій урядомъ деканальнымъ. При тѣмъ примѣчаю, що ті датки чи то на фондъ вдовичо сиротинскій чи на св. Петра мають ужити ся на фондъ корѣнный, а зъ вѣдсоткѣвъ має 10 % дчисляти ся до фонду корѣнного, а 90 % мають роздѣляти ся чи то на запомогу вѣдѣвъ и сирѣтъ священническихъ, чи на будову новыхъ церквей въ Епархіи Перемыскѣй. Дятого прошу, щобы фонды зѣбраніи зъ сего жерела такъ Всч. комисіи фонду вдовичо сиротинского якъ и Выдѣлъ Товариства св. Петра мали въ книгахъ рахунковыхъ окремі рубрики, пѣдъ назвою:

1) Фондъ о. Александра Бачинского на запомогу вѣдѣвъ и сирѣтъ священническихъ Епархіи Перемыскои, а взглядно 2) фондъ о. Александра Бачинского на будову новыхъ церквей въ Епархіи Перемыскѣй.

Взываетъ ся прото Всч. Духовенство до користая зъ такъ догѣднои нагоды, даючої можнѣсть дешевымъ коштомъ заснованія взглядно заосмотренія существующихъ уже библіотекъ деканальныхъ, парохіальныхъ и церковныхъ въ дѣла богословскіи въ руско-народномъ язицѣ, зъ чого Всч. Священники могутъ легко користати, такъ для вѣдновленія своихъ богословскихъ вѣдомостей якъ и практичного ужитку, именно до приготовленія себе до испытѣвъ конкурсовыхъ чи то парохіальныхъ чи на катихитѣвъ.

При тѣмъ звертае ся такожь увагу на грошеву цѣль гуманну и богоугодну

Вѣдъ Еп. гр. кат. Еп. Консиеторіи

Перемышль 12. Червня 1908.

Ч. 3519. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 17. сѣчня до 31. марта 1908.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ . .	22644	66	380150	—					
2) Левицкій Мил. .	200	—	—	—					
3) Федоракъ Ант.	80	—	—	—					
4) Тарчанинъ Мих.	80	—	—	—					
5) Фуглевичъ Мих.	80	—	—	—					
6) Федоракъ Ант.	50	—	—	—					
7) Кійко Стефанъ	120	—	—	—					
прихѣдъ .	23254	66	—	—					
розхѣдъ .	—	—	—	—					
остае . .	23254	66	380150	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ѣ д ъ	Готѣвка		П р и х ѣ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1907 .	9515	29	7. Дек. Потелицкій вѣдъ о.		
2. Деканатъ Ярославскій .	140	—	I. Федева	20	—
именно зложило по 20 к.			8. Дек. Затварницкій . .	90	—
оо. I. Станчакъ, М. Кали-			именно зложили по 20 к.		
монъ, Гр. Калимонъ, Левъ			оо. Сав. Кмицикевичъ, Фр.		
Саноцкій, Ор. Гнатишакъ,			Згорлякевичъ, Вас. Соло-		
а о. Теодоръ Дорыкъ 40 к.			губъ I. Кузевъ, а о. I.		
3. Деканатъ Комарнянск.	43	18	Заяць 10 к.		
именно зложивъ С. Куль-			9. Др. Тить Мышковскій .	30	—
чицкій 43 к. 18 сот.			10. Доронъ Тимотей . . .	174	31
4. Дек. Старосамборскій .	120	—	11. Вахлявинъ Емиліанъ .	14	5
именно зложили по 20 к.			12. Лехицкій Захарія . . .	20	—
Д. Лепкій, Винк. Созань-			13. Дек. Дрогобыцкій вѣдъ		
скій Як. Яхно, М. Юзь-			о. Юліана Шиха	20	—
вякъ, Сев. Ясенцкій, Ев.			14. Деканатъ Мостискій вѣдъ		
Козаневичъ.			о. Іосифа Рейнаровича .	20	—
5. Кручковскій Михаилъ .	23	10	15. Борысевичъ Андрей . .	1	—
6. Дек. Белскій	120	—	16. Грушкевичъ Корнелій .	22	—
именно зложили по 20 к.			17. Олексинъ Василій . . .	20	—
оо. Ил. Крайчикъ, Іоанъ			18. Сенишинъ Іоанъ	38	41
Ковальскій, Мар. Мико-			19. Гумецкій Юліанъ . . .	40	—
лайчукъ, Кир. Селецкій,			20. Дек. Дрогобыцкій . . .	20	—
Волод. Грабъ.			вѣдъ о. Іоана Мудрака 20 к.		

Прихòдъ	Готòвка		Розхòдъ	Готòвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
21. Дек. Яел. вòдъ о. Т. Грабца	20	—	Перенось	—	—
22. Ключасъ Иоанъ	20	—	1. До фонда розпорядимого	2000	—
23. Деканатъ Затварницькій вòдъ о. Михаила Скроцкого	20	—	всего	2000	—
24. Гмитрикъ Плярионъ . . .	20	—			
25. Артимовичъ Михаилъ . . .	60	—			
26. Дек. Белз. вòдъ о. І. Черевки	20	—			
27. Дек. Сапоцкій вòдъ о. Константиновича	20	—			
28. Василькевичъ Григорій . .	416	09			
29. Дек. Старосольскій вòдъ о. І. Товарницького	20	—			
30. Дек. Самбòрскій	15	60			
31. Рудавскій Антоній	2	54			
32. Захарієвичъ Антоній . . .	37	33			
33. Дек. Олещицкій вòдъ о. Ан. Шведлицкого	20	—			
34. Сапрунь Стефанъ	107	79			
35. Дек. Мостискій вòдъ о. Мих. Дацька	20	—			
36. Генсіорскій Георгій	50	93			
прихòдъ	11361	62			
розхòдъ	2000	—			
остає	9361	62			

в) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Прихòдъ	Готòвка		Прихòдъ	Готòвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось зъ р. 1907	23865	09	С. Хилякъ, Ант. Хилякъ, К. Король, Ант. Лавров- скій, М. Татоміръ, И. Па- стернакъ, М. Журавецкій, І. Дашкевичъ, Ем. Гор- ницькій, Ник. Стецишинъ, Т. Скородиньскій.		
2. Ихъ Ексселенція Пре- освященній Константинъ . . .	200	—	15. Пирòгъ Данильъ	60	—
3. Барновичъ Антоній	60	—	16. Гукевичъ Алексей	50	—
4. Козаневичъ Анатолий	40	—	17. Деканатъ Дрогобыцкій именно вòдъ о. Григорія Савицкого	20	—
5. Саламонъ Левъ	40	—	18. Артимовичъ Михаилъ . . .	40	—
6. Лазоришакъ Миронъ	40	—	19. Сорокевичъ Иоанъ	40	—
7. Менщяньскій Антоній	40	—	20. Крайчикъ Василій	40	—
8. Гаранджа Павелъ	40	—	21. Максимовичъ Іосифъ	40	—
9. Стоцевъ Левъ	40	—	22. Кузыкъ Петро	40	—
10. Іесипъ Петро	40	—			
11. Клишь Теофилъ	40	—			
12. Яремкевичъ Юліанъ	40	—			
13. Гамерскій Володимиръ . . .	40	—			
14. Дек. Дрогобыцкій	260	—			
именно зложили по 20 к. Н. Ивановскій, В. Созаньскій					

П р и х ђ д љ	Готѡвка		Р о з х ђ д љ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
23. Криницкій Юліанъ . . .	40	—	1. Переносъ	—	—
24. Ольшанскій Валеріанъ	40	—	2. Вдовамъ и сиротамъ по		
25. Яросевичъ Петръ . . .	40	—	рядочна запомога вразъ		
26. Кузыкъ Корнилій . . .	40	—	зъ милостинею улѣленою		
27. Децко Андрей	40	—	Общ. Собран. за р. 1907	25652	20
28. Усцкій Мирославъ . . .	40	—	3. Передатокъ за р. 1908	640	—
29. Дуткевичъ Симеонъ . . .	40	—	4. Издержки подорожи ко-		
30. Зъ фонда резервного			мисіи ликонструющей . . .	60	—
для доповненя роздѣльной			5. Служба консистор. . . .	15	—
квоты для вѡвъ	2000	—	6. Опаль и саяа на Обще		
прихѡдъ	27395	09	Собраніе	20	—
розхѡдъ	26415	22	7. Порто почтове	28	02
остае	979	87	всего	26415	22

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. марта 1908 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	23254 К. 66 с.,	цѣнный папери	380150 К. — с.
II. " резервовый	"	9361 К. 62 с.,	" "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	979 К. 87 с.,	" "	— К. — с.
Всего готѡвкою		33595 К. 15 с.,	ц паперами	380150 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣбныхъ паперахъ:		380150 К. — с.,
II. 1. на книж. щадничихъ "Вѣры"	ч.	1592 7886 К. 11 с.
2. " " " "Вѣры"	ч.	893 4139 К. 79 с.
3. " " " "Нивы"	ч.	17 5354 К. 48 с.
4. " " " "Руска щадница"	ч.	345 13274 К. 76 с.
5. " " " "Руской щадницѣ"	ч.	2287 2105 К. 52 с.
6. готовыми		835 К. 49 с.
разомъ		33596 К. 05 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Конко
касирь.

Вѡдъ Еп. гр. кат. Консисторіи

Перемышль 28. Мая 1908.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію прийятї:

- Ч. 4049. На парохію Тыличь, дек. Мушиньского: I. Венгриновичъ Емилъ, II. Княжниській Петро, III. Вислоцкій Игнатій.
- Ч. 4051. На парохію Поддубцѣ, дек. Угнѣвского: 1. Насальскій Волод., 2. Лесакъ I., 3. Крушиньскій Теодоръ, 4. Папъ Волод., 5. Сенишинъ Іоанъ, 6. Лысякъ Мирославъ, 7. Карпакъ Мих., 8. Михальчукъ Дим., 9. Ольшаньскій Володимиръ, 10. Сембратовичъ Евгеній.
- Ч. 4052. На парохію Рычигѣвъ, дек. Горожаньского: 1. Насальскій Волод., 2. Яцевъ Алекс., 3. Давидовичъ Брон., 4. Лопатякъ Ник., 5. Максимовичъ Гр., 6. Ганасевичъ Іоанъ, 7. Горницкій Модестъ, 8. Рудавскій Іоанъ, 9. Король Кароль, 10. Скоморовичъ Панталеймонъ.
- Ч. 4053. На парохію Честынь, дек. Куликѣвского: 1. Лесакъ Іоанъ, 2. Яцевъ Алек., 3. Лахъ Дим., 4. Демціо Мих., 5. Гоцкій Алексѣй, 6. Поськира Мих., 7. Ольшаньскій Волод., 8. Грабець Іоанъ.
- Ч. 4054. На парохію Луку, дек. Мокряньского: 1. Накловичъ Мих., 2. Дацько Мих., 3. Рудавскій Іоанъ, 4. Король Кароль.
- Ч. 4055. На парохію Россохи дек. Старосольского: 1. Шевчикъ Іоанъ, 2. Венгриновичъ Волод., 3. Була Михаилъ, 4. Горницкій Модестъ, 5. Грабець Іоанъ.
- Ч. 4056. На парохію Ждмня, дек. Бѣцкого: 1. Дуркотъ Теодозій, 2. Максимовичъ Гр., 3. Копыстьянскій Евгеній, 4. Рудавскій Іоанъ.
- Ч. 4058. На парохію Грозіова, дек. Добромильского: Ильницкій Северинъ.
- Ч. 4059. На парохію Мигова, дек. Добромильского: 1. Гуменюкъ Ромаць, 2. Кикта Пав.
- Ч. 4060. На парохію Новосвѣльцѣ Гневонь, дек. Сянѣцкого: Гоцкій Алек., 2. Кусайла Теодоръ, 3. Сембратовичъ Евгеній.
- Ч. 4061. На парохію Брусно, дек. Любачѣвского: 1. Яцевъ Алекс., 2. Федевъ Іоанъ, 3. Гоцкій Алек., 4. Поськира Мих., 5. Гуменюкъ Романъ, 6. Рудавскій Іоанъ, 7. Горчицкій Іосифъ.
- Ч. 4048. На парохію Скло дек. Яворѣвского: 1. Барновичъ Ант., 1. Яцевъ Алек., 3. Гоцкій Алекс., 4. Лопатякъ Ник., 5. Поськира Мих., 6. Максимовичъ Гр., 7. Кишакевичъ Ник., 8. Дацько Мих., 9. Горницкій Модестъ, 10. Калимонъ Іоанъ, 11. Рудавскій Іоанъ
- Ч. 3628. О. Добрянскій Николай, получилъ кан. институтію на парохію Дубровица.

Именованя:

- Ч. 3861. Всеч. о. Мышковскій Іоанъ, парохъ въ Перегримцѣ им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- Ч. 3863. Всеч. о. Дуркотъ Максимиліянь, парохъ въ Ольхѣвди им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.

- Ч. 3864. Всеч. о. Дуркотъ Макс. им. дѣйственнымъ деканомъ Дукляньскимъ.
" 2834. " " Балко Вас., парохъ въ Трѳіцѣ — орл. шк. комисаремъ на деканатъ Добромилльскій.

Вѳдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 3863. Всеч. о, Дуркотъ Макс, парохъ въ Ольхѳвци.
" 3862. " " Копыстьяньскій Корнилій, парохъ въ Зиндрановѳй.
" 4224. " " Дуркотъ Теодозій, парохъ въ Смерекѳвци.

Презенты получили:

- Ч. 3992. Всеч. о. Ильницкій Генрикъ на Торчиновичи дек. Самбѳрскаго.
" 4393. " " Дуркотъ Теодозій на Ждыню, дек. Бѳдкаго.

Вѳдпустку для поратованя здорова получили:

- Ч. 3601. Всеч. о. Лысякъ Волод, парохъ въ Добремили на 4 недѣль.
" 3632. " " Гандякъ Мих., парохъ въ Березицѣ на 8 недѣль.
" 3639. " " Мацускій Левъ, парохъ въ Горлынь на 8 недѣль.
" 4073. " " Кузьматинцкій Софроній, парохъ въ Дахновѣ на 6 недѣль.
" 4082. " " Лепкій Даниль, парохъ въ Старѳмъ Самборѣ на 6 недѣль.
" 4150. " " Двудѣтъ Илярій, парохъ въ Монастырци на 6 недѣль.
" 4149. " " Пелухъ Евстахій, парохъ въ Лѳвчи на 6 недѣль.
" 4109. " " Хотынецкій Кипріянь, парохъ въ Ярославю на 6 недѣль.
" 4193. " " Тымкевичъ Андрей, парохъ въ Желдци на 8 недѣль.
" 4211. " " Савула Теодоръ, парохъ въ Дмитровичахъ на 4 недѣль.
" 4286. " " Шатыньскій Мих., парохъ въ Тырявъ вол. на 10 недѣль.
" 4233. " " Константиновичъ Емилъ, парохъ въ Сявоцѣ на 6 недѣль.
" 4264. " " Куновскій Геронимъ, парохъ въ Бильчи на 7 недѣль.
" 4277. " " Дуркотъ Александеръ, парохъ въ Явѳркахъ на 4 недѣль.
" 4345. " " Решетило Іоанъ, парохъ въ Магеровѣ на 6 недѣль.

Сотрудництва получили:

- Ч. 3628. О. Калимонъ Іоанъ, самостѳйне въ Остробужи дек. Угнѳвскаго.
" 4185. " Гела Иляріонъ, самост. въ Шляхтовѳй дек. Мушиньскаго.
Ч. 4185. О. Витыкъ Стефанъ получилъ завѣдательство парохіи въ Беньковѳй вишпи.

Увѳльнене вѳдъ испыта конкурсовога получили:

- Ч. 3870. О. Накловичъ Іоанъ, парохъ въ Ниновичахъ.
" 4243. " Раставецкій Маркиль парохъ въ Грѳмиъ,

Въ часѣ візитаціи кан. деканата Дукалянского р 1908 освящено чиномъ Архієрейскимъ слѣдующій церкви :

1. Церковь Рождества Пресв. Богородицы въ Тылавъ, дня 13. (26) мая въ день св. мученицы Глукеріи.

2. Церковь въ Зиндрановій св. О. Николая Миръ Ликійскихъ чудотворца, дня 14. (27.) мая въ день св. мученика Ісідора, иже во островѣ Хіосъ.

3. Церковь св. Безгр. Космы и Даміана въ Радоцнъ, дня 23. мая (5. Червня) въ день Преп. Отца нашего и исповѣдника Міхаила, ина Синадскаго.

4. Церковь св. В. М. Димитрія въ Дошвици, дня 23. мая (8. Червня) въ день св. апла Карна.

Ч. 3165. Выказъ книгъ присланныхъ Всеч. Душпастьями до бібліотеки капитульной въ Перемышли въ роцѣ 1907.

І. Зъ деканата Сяноцкого вѣдъ о. Алексія Очабрука пароха въ Вѣлици :

1. Евангеліе учительное писане въ XVII. вѣцѣ, 2. Трифолой писанный въ XVII. в.
3. Часть Часослова печатаного въ Львовѣ 1692, 4. Псалтирь in 32° печатанный где?
5. Акафістникъ друкованный въ Львовѣ 1742, 6. Акафістникъ друкованный где?

Всеч. о. Викторъ Саламонъ, парохъ въ Вороблику королев : 1. Ирмологіонъ писанный въ XVII. вѣцѣ, 2. Служечникъ друков. въ Львовѣ 1666.

Всеч. о. Теодоръ Кусайла, самот. сотруд. въ Межибродю : 1. Апостоль писан. въ р. 1596, 2. Ирмологіонъ писанный въ Перемышли 1747 in folio, 3. Літургиконъ печатан. въ Львовѣ 1681, 4. Псалтирь печатану где?

Всеч. о. Антоній Клячинскій парохъ въ Мореховъ : 1. Миніею праздничну зъ XVII. в., 2. Евангеліе писане въ XVIII. в., 3. Чашу цинову зъ діскосомъ, звѣздою и ложницею.

Всеч. о. Антоній Менциньскій, пар. въ Новосельцяхъ : 1. Уставъ церковный писанный въ XVI. вѣцѣ, 2. Служебникъ друков. въ Львовѣ 1691.

Всеч. о. Петръ Мекелита, парохъ въ Пруску : 1. Проповѣды руски писани латиньскою азбукою о. Антоніемъ Лаврецькимъ парохомъ Чертежа въ р. 1840, 2. Dni Pańskie, Słońcem Bożego Słowa wypogodzone (Проповѣды) X. Jana Wolskiego S. J. Kraków 1712, 3. Ключъ Разумнія Іоаннікія Галитовского печат. въ Львовѣ 1663, 4. Плацаниця мыла (якъ Глигонъ) зъ XVII. в.

Всеч. о. Іоанъ Крыницкій, парохъ въ Сеньковой Воли : Часть Служебника печатан. въ Стратинѣ 1604.

Всеч. о. Димитрій Крцерыбъ парохъ въ Синявѣ : Ключъ Разумнія Іоаннікія Галитовского печат. въ Львовѣ 1665.

Всеч. о. Викторъ Савчакъ, парохъ въ Сторожахъ великихъ : Часть Літур-

тикона печат. въ Львовѣ 1666, 2. Часословъ друк. въ Львовѣ 1692, 3. Часть Псалтири печат. въ Вильнѣ 1572 in fol., 4. Часть Псалтыри печатаной где?

Всеч. о. Володимиръ Полянскій, парохъ въ Трещи: 1. Триодъ постну печат. Львовѣ коли?, 2. Триодъ цвѣтну печат. въ Львовѣ 1730, 3. Служебникъ Львовѣ 1691, 4. Требникъ печатан. Львовѣ 1682, 5. Псалтирь печат. Львовѣ 1702.

Выс. Преподоб. о. Левъ Сембратовичъ, деканъ и парохъ въ Чертежи: 1. Служебникъ зъ Требникомъ писаный въ XVI. вѣцѣ, 2. Октоихъ писаный зъ XVII. в., 3. Служебникъ печат. Львовѣ 1691, 4. Поминикъ душъ на пергаменѣ зъ XVII. в.

Всеч. о. Мих. Феякъ, парохъ въ Ялнѣ: 1. деревлянну позолочену монстранцію зъ XVII. в., 2. металеву малу монстранцію зъ XVII. в., 3. Служебникъ друк. въ Львовѣ 1666, 4. Часть Псалтири печат. въ Почасвѣ 1731?, 5. Часть Часослова печат. где?, 6. Октоихъ печат. въ Львовѣ 1671.

Зъ церкви въ Яблониці польскои: дарохранительницю цинову.

Всеч. о. Олимпъ Полянскій, парохъ въ Юрѳвцяхъ: 1. Евангеліе рукописне зъ XVI. в. котре належало колись до церкви въ „Целли“ (Пельня), 2. 8 окладокъ зъ метрикъ, до котрыхъ вправлені були картки изъ Евангелія рукописного зъ концемъ XV. в.

II. Всеч. о. Іоанъ Мудрый, парохъ въ Бонарѳвцѣ деканата Коросняньского: Изборникъ рукописный in folio 210 картокъ зъ XV. вѣка.

III. Всеч. о. Аньоній Мокрицкій, парохъ въ Цѣвковѣ деканата Олещицкого: Уставъ церковный рукописъ зъ XVII. вѣка.

IV. Всеч. о. Кароль Федоровичъ деканъ и парохъ въ Войславичахъ деканата Варяжского: 1. Требникъ рукописный зъ XVII. в., 2. Осмогласникъ писаный въ XVII. в., 3. Метрика зъ р. 1785 церкви въ Ульвѳвку деканата Угнѳвского, 4. Поученія избранни отъ св. Евангелія часть I. на все недѣли, часть II. на праздники, Кирилла Транквилліона печатаный въ Рахмани 1619, 5. Евангеліе рукописне въ концѣ XVI. в., 6. Триодъ цвѣтну рукописну зъ р. 1704, 7. Літургиконъ друк. въ Вильнѣ въ р. 1692 а доповненый въ Лаврѣ Супральскоій 1695.

V. Всеч. о. Іоанъ Ковальскій парохъ въ Ваневѣ дек. Белзского: Акафистникъ печат. въ Кієвѣ 1693.

VI. Всеч. о. Іоанъ Сиротинскій, парохъ Домашева дек. Угнѳвского: Трифологіонъ печатаный въ Львовѣ за Еппа Єремія Тисаровского (1607—1641).

VII. Б. п. Всеч. о. Стефанъ Киричинскій, парохъ въ Данѳвцѣ дек. Устрицкого: 1. Евангеліе рукоп. около р. 1700, 2. Апостоля рукописъ зъ XVI. в., 3. Минею рукоп. зъ XVI. в.

VIII. Всеч. о. Левъ Тиховскій, парохъ въ Молошковичахъ дек. Судовишенського: 1. Евангеліе рукоп. зъ початку XVII. в., Апостоля in 4. зъ XVII. вѣка,

3. Тріодъ поству зъ XVII. в., 4. Тріодъ цвѣтну зъ XVII. в., 5. Ірмологіювъ пис. въ XVII. в., 6. Октоихъ писан. XVIII. в., 7. Тріодъ поству печатану около 1600 р., 8. Тріодъ цвѣтну печат. около 1650 р., 9. Минею праздничну печатану около полов. XVII. в., 10. Службеникъ печатан. въ Львовѣ 1646.

IX. Всеч. о. Теофиль Гарасовскій, парохъ въ Коровици дек. Любачѣвского: 1. Евангеліе учительное рукописне зъ XVII. вѣка, 2. Октоихъ in fol. печатаный въ Дермані 1604, 3. Часословъ in 4^о печатаный въ Львовѣ 1692.

Всѣмъ тымъ Веч. Отцямъ складае подяку Кавитула. Перемышль 12. мая 1908.

-
- Ч. 1449. Высоке ц к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 15/2 1908 Ч. 15258 продовжило платю зъ фонда рел. на дальшій одень рікъ для сопомочника въ Нижанковичахъ.
- Ч. 1451. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/2 1908 Ч. 13006 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Издебкахъ.
- Ч. 1452. Тоежь розпорядженемъ зъ 3/2 Ч. 13005 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Зѣбожахъ.
- Ч. 1565. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/2 1908 Ч. 18764 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Хацѣвѣ.
- Ч. 1536. Тоежь розпорядженемъ зъ 25/2 Ч. 22620 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вороблику королевскѣмъ.
- Ч. 1530. Тоежь розпорядженемъ зъ 2/2 1908 Ч. 40207 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Спасовѣ.
- Ч. 1619. Тоежь розпорядженемъ зъ 25/2 1908 Ч. 22619 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Гѣйчи.
- Ч. 1620. Тоежь розпорядженемъ зъ 29/2 1908 Ч. 24205 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жовтанцяхъ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи

Перемышль 11. Липня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 31. Сернія

Ч. VIII.

Ч. 46.

Ч. 276/орд. 0 въ правахъ духовныхъ.

Якъ що року, такъ и въ бѣжучомъ роцѣ вѣдбудутся въ Перемышли въ вересни въправы духовнѣ. Именно зачнутся въ понедѣлокъ дня 14. вересня вечеромъ о годинѣ 8 оѣ а закѣчатся въ пятницу дня 18. вересня рано всѣольнымъ причастіемъ.

Великій пожитокъ, ба конечнѣсть въправъ духовныхъ есть такъ знана, що не потребу о томъ розводитися. Запрашаю протое Веч. Духовенство до численнѣи участи въ тыхъ реколекціяхъ и молю Бога о обильнѣе благословенѣ для всѣхъ участникѣвъ, щобы зъ того вышлѣи и слава Бога и пожитокъ для священства и вѣрныхъ.

Помѣщенѣе пригѣтовится въ семинаріи духовнѣи, участники зволють повѣдомити о своимъ намѣреню Веч. Урядъ парохіальнѣи въ Перемышли до дня 12. вересня.

Въ часѣ въправъ духовныхъ анѣ Епископъ, анѣ Кривошанѣ не будутъ въ можности принимати священникѣвъ и иншѣ стороны.

Уряды парохіальнѣи повѣдомлять о тыхъ въправхъ духовныхъ оо. сотрудиникѣвъ и оо. катехитѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 27. Сернія 1908.

† **Константинъ**
Епископъ.

Ч. 47.

Ч. 3107. О выдавництвѣ Книжочки „Отче нашъ въ читаняхъ“.

„Отче нашъ въ читаняхъ“ — написавъ священникъ Олександръ Коренець, катехитъ въ Стрию, — книжочка въ малу 8-ку, стор. 104, се дѣйстви, цѣнна и интересна книжочка, що мае на цѣли звернути увагу вѣрныхъ на красу, високу стѣйностъ та глубокий змість Молитвы Господной а въ слѣдъ за тымъ побудити читателя, щобы тымъ пильнѣйше и набожнѣйше „Отче нашъ“ мовивъ, жите свое подела поданныхъ тамъ воучень уладивъ, та душу въ чесноти хрестиянскій прикрасивъ.

Поручае ся Всч. Духовенству и Вѣрнымъ Епархіи тую пожиточну працю Всч. Автора, котре можна купити за 60 сот. у него самого въ Стрию, або въ книгарни Товар. им. Шевченка у Львовѣ, улицы Театральна Ч. 1.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 22. Серпня 1908.

Ч. 48.

Ч. 4497. Выказъ жертвъ въ користь Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли.

На прошене Выдѣлу Філіи Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей имени св. Апост. Петра въ Перемышли зъ 11 липня 1908 подае до вѣдомости:

Выказъ зложившихъ датки въ користь Філіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часѣ вѣдъ 1. цвѣтня до 1. липня 1908 въ коронахъ:

Товариство „Днѣстеръ“ 400.—

О. Михайль Зубрицкій вѣдъ священникѣвъ деканату Жукотыньского 12-90.

Урядъ дек. Ярославскій 37, т. е.: вѣдъ о. Теодора Дорика 1, церкви въ Ветлинь 5, о. Іоана Грицикевича 1, о. Іоана Косоноцкого 1, о. Стефана Дороша 1, о. Филимона Подольского 2, о. Кипріяна Добрянського 1, церкви въ Лежаховѣ 5, о. Дмитрія Ухнята 1, о. Пнокентія Рудавского 2, о. Петра Андрейчика 1, о. Іоана Брилинського 1, о. Ореста Гнатинака 1, о. Григорія Калимона 2, о. Василя Клиша 2, о. Петра Годованського 1, церкв. въ Сухоровѣ 5, о. Іос. Зарембы 1, о. Антонія Савчина 1, о. Кипріяна Хотинецкого 2.

Урядъ дек. Судововышенскій 46, т. е.: вѣдъ церкви въ Стоящихъ 5, Волостковѣ 5, Ожомли 5, Мужилевичахъ 5, Долгомостискахъ 5, Мѣлятинѣ 5, о. Авдreja Телеса 2, о. Теодора Савулы 2, о. Романа Кордасевича 2, о. Атаназія Бованки 4, о. Іосифа Круликовського 2, о. Мирона Литинського 1, о. Антонія Жолкевского 1, п. Теодора Бобяка, офіціяла 2.

Урядъ дек. Мостискій 26, т. е.: вѣдъ о. Володимира Ясеницкого 1, церкви въ Радичахъ 5, о. Андр. Бенцѣна 1, церкв. въ Баличахъ 5, о. Климента Хотин-

нецкого 1, церкв. въ Чернявѣ 5, о. Теодора Банаха 1, церкв. въ Цвѣржи 5, о. Мирона Черлючкаевича 1, о. Володимира Гамерского 1.

Урядъ дек. Яворѳвскій 20, т. е.: вѳдъ о. Петра Левицкого 2, о. Теофиля Лятошиньского 2, церкв. въ Ольшаници 5, о. Михаила Кручковского 1, церкв. въ Нагачевѣ 5, въ Семерѳвцѣ 5.

Урядъ дек. Олеховецкій 49, т. е.: вѳдъ о. Юсифа Гамерского 1, церкв. въ Залужи 5, о. Василия Полянського 1, о. Романа Чайковского 1, о. Юана Калужняцкого 2, о. Алексея Виковича 1, о. Володимира Заяця 1, церкв. въ Половнѣ 5, Высочанахъ 5, Каменнѳмъ 5, о. Присташа Юліяна 1, церкв. въ Чашинѣ 5, о. Георгія Генсьорского 1, церкв. въ Кальниці 5, Суковатѳмъ 5, Каменцѣ 5.

Урядъ дек. Короснянскій 1, т. е.: вѳдъ о. Юана Богуского.

Урядъ дек. Любачѳвскій 31, т. е.: вѳдъ о. Северина Метелѣ 2, церкв. въ Люблиниці 5, о. Володимира Паша 2, церкв. въ Воробличинѣ 5, о. Николай Колтушюка 2, о. Ореста Сиротиньского 1, о. Василия Волошиньского 1, о. Георгія Вербицкого 1, о. Михаила Кукуревича 2, церк. въ Бѣгалахъ 5, Лукавци 5.

Урядъ дек. Сокальскій 24, т. е.: вѳдъ о. Емиліяна Крипичкого 2, о. Юана Калиньского 2, о. Александра Филевича 2, о. Димитрія Михальчука 2, о. Юліяна Яремкевича 2, о. Михаила Николаевича 2, о. Василия Левицкого 2, о. Иляріона Гелы 2, о. Стефана Сапруна 2, о. Емиліяна Давидовича 2, о. Антія Мендиньского 2, о. Юана Матвіяса 2, о. Юана Тарасовича 2.

Урядъ дек. Самбѳрскій 20, т. е.: вѳдъ о. Юана Лесака 1, о. Франца Рабѣя 1, о. Юліяна Билиньского 1, о. Стефана Береского 1, о. Льва Мацуского 1, о. Михаила Юзвяка 1, о. Юана Татомира 1, о. Юана Гапасевича 1, о. Николая Боберского 1, о. Димитрія Гординьского 1, о. Евгенія Козаневича 1, о. Льва Козаневича 4, о. Сильвестра Баранецкого 5.

О. Легуцкій Юліянь 12, т. е.: вѳдъ церкви въ Порѣчу грунтъ 12.

Урядъ дек. Оленицкій 25, т. е.: вѳдъ церкв. въ Улазовѣ 5, Нѣмстовѣ 5, о. Феденяча 1, о. Чернецкого 1, о. Кобриня 1, о. Черкавского 1, церкв. въ Дахновѣ 5, въ Залужи 5, о. Онуфрія Малецкого 1.

Вѳдѣль Рады повѣтовой въ Самборѣ 20.

Урядъ дек. Добромшльскій 10, т. е.: вѳдъ Генрика Полянського 1, о. Єронима Копыстиньского 1, о. Стефана Кійка 1, о. Володимира Лысяка 1, о. Григорія Романця 1, о. Михаила Тимчишина 1, о. Льва Калужняцкого 1, о. Василия Балка 1, о. Северина Иаьницького 1, о. Алексія Чайковского 1.

Вѳдъ Вѳдѣлу Филіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышля, дня 1. липня 1908. о. Мрыць, предѣдатель. о. Дрѣ Василій Масцохъ, касіеръ.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышля, дня 14. Липня 1908.

Ч. 49.

Ч. 4761. О издавництвѣ о. Льва Джулинскаго.

Всечестному Духовенству поручае ся такъ для бібліотекъ парохіальныхъ якъ и читаленъ селянскихъ церковно-народнѣхъ Издавництва Всч. о. Льва Джулинскаго, пароха въ Ланшинѣ: 1) Посланикъ, 2) Книжочки мисійнѣхъ. Оба тѣхъ издавництва получить можна у Львовѣ, улица Длугоша 33.

„Посланикъ“ за 4 К на рѣкъ, „Книжочки мисійнѣхъ“ за 5 примѣрниковѣхъ 3 К 60 с. рѣчно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Серія 1908.

Ч. 50.

Ч. 5198. Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣль пріяня кандидатѣхъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. п. Еппа Свѣгурскаго въ Перемышлѣ на рѣкъ 1908/9 вызначаея речинець на день 1. жовтня 1908 н. ст. Условія пріяня конечно потребнѣхъ суть слѣдующіе: 1. Укѣнченнѣхъ 17. рѣкъ житя. 2. Непорочнѣхъ обычаѣхъ. 3. Укѣнчена четверта а по крайной мѣрѣ трета кляса школѣхъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ. 4. Добрыи чистыи голосѣхъ.

Убѣгателѣхъ довжнѣхъ свои поданя неостемпльованѣхъ, заосмотренѣхъ въ потребнѣхъ свѣдоцтва, черезъ дотычнѣхъ Урядѣхъ парох. Епископскаго Консистеріи предложити найдалше до 25. вореся с. р. а самѣхъ лично дня 1. жовтня н. ст. явитись въ школѣхъ дяковскѣхъ Института въ Перемышлѣ. Кто зъ кандидатѣхъ выше наведенныхъ условій недоповнитѣхъ, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня може дотычнѣхъ Урядѣхъ парох. сопроводжаючи подане убѣгателя, подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожь имя и станѣхъ вѣтця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Серія 1908.

Ч. 51.

Ч. 4788. Выказъ жертвъ зложеныхъ на будову церкви въ Прусткѣ.

Жертвы зложенѣхъ въ Коронахъ:

о. Ник. Коропасъ въ Кривѣмѣ 2, о. Ник. Иванусѣхъ въ Лопѣницѣ 1, о. Гр. Грицикъ въ Завишнѣ 3, Урядѣхъ парохъ въ Гвкани 1, о. Ор. Копыстьянскѣхъ въ Лубнѣхъ 1, о. Ив. Тытарѣхъ въ Ганчовѣхъ 5, о. Ив. Сорокевичѣхъ въ Ждвинѣ 3, о. Вас. Лаврецкѣхъ въ Варяжи 2, Урядѣхъ парохъ въ Конотопахъ 4:50, о. Гр. Чайковскѣхъ въ Бѣтли 5, о. Я. Борковскѣхъ въ Высоцку нижн. 5, п. Стефанія Пьотровска въ Ильнику 1, Выдѣль Рады повѣт. въ Турцѣхъ 10, о. Т. Сапрунѣхъ въ Колодрубяхъ 2, Читальня Мих. Качковскаго въ Колодрубяхъ 2, Урядѣхъ парохъ въ Лѣмнѣхъ 2, о. Мих. Артемовичѣхъ въ Посадѣ Рыбот. 1, о. Вас. Балко и парохіянѣхъ въ Трѣбци 10, о. Ив. Пастернакъ въ Вацовичахъ 2, о. Ив. Мудракъ въ Губичахъ 3, о. Ив.

Злат. Отто въ Липинѣ 3-60, о. А. Вархолякъ и парохіане въ Оровомъ 5, о. Скородинскій въ Трускавиці 3, о. Ив. Дашкевичъ въ Густановичахъ 3, Урядъ парох. въ Ольховиці 2, о. Ив. Мышковскій въ Перегримцѣ 2, Урядъ пар. въ Радоцині 4, Урядъ парох. въ Глиньску 2, о. А. Виханскій въ Смерковѣ 1, Урядъ парох. въ Влчу горьши. 1, Комитетъ церк. въ Диѣстрику дуб. 1, о. Тома Шумило въ Курилѡвцѣ 2, о. М. Зятикъ въ Миротинѣ 2, о. Сим. Кульчицкій въ Воцанцяхъ 2, Урядъ парох. въ Загорю коло Рудокъ 2, о. Ст. Онникевичъ въ Хвишевичахъ 2, о. Мудрый въ Бонарѡвцѣ 2, Урядъ пар. въ Ванковѣ 5, о. Ив. Бѣренскій въ Лѣску 6, п. Емилія Мугиловичъ въ Льску 4, Церковъ въ Коровиці 1, о. В. Гомовскій въ Любачевѣ 1, о. Петро Савицкій въ Грушовѣ 1, о. Мих. Накловичъ въ Дорожовѣ 1-30, о. Петро Іесипъ въ Лѣтинѣ 4, п. Елена Бенцѣвъ въ Валичахъ 1, о. Ник. Сенета въ Быковѣ 1, о. Шандровскій и парохіане въ Мишлятичахъ 2, о. Волод. Ясеницкій въ Радичахъ 2, о. Черкавскій въ Соколѣ 8, Брацтво церк. въ Соколѣ 10, о. І. Хр. Дуркотъ въ Новѣй-Вси 4, о. Гр. Коштыянскій въ Свѣтницѣ 5, о. Мих. Жарскій въ Циковѣ 1, о. А. Мокрицкій въ Цѣвковѣ 1, о. А. Барновичъ въ Луковомъ 3, Громадяне въ Чашинѣ 3, Церковъ въ Баховѣ 2-67, Урядъ парох. въ Каменцѣ липникъ 2, Урядъ пар. въ Рудѣ лѣсноѣ 2, о. В. Демчукъ въ Рудѣ манаст. 3, о. А. Куцевъ въ Улицку 2, Урядъ парох. въ Горднихъ 2, Урядъ парох. въ Лавровѣ 2, Урядъ парох. въ Лопушанцѣ хом. 3, о. Йос. Лыциньскій въ Карликовѣ 4, о. Ив. Гамерскій и парохіане въ Пельнѣ 15, о. Ю. Сембратовичъ и парохіане въ Сеньковѣ Воли 13, о. Д. Куцерыбъ въ Сигявѣ 10, о. Е. Константиновичъ въ Сяноцѣ 5, Урядъ парох. въ Токарни 2, Урядъ парох. въ Чертежи 40, Урядъ парох. въ Юрѡвцяхъ 50, о. Мих. Фенякъ въ Ялинѣ 4, о. Евг. Омелянскій и парохіане въ Бутынахъ 10, Урядъ парох. въ Каровѣ 1, о. Ст. Козенка въ Рѣчиці 2, Церковъ въ Завадовѣ 4-72, Урядъ парох. въ Поруднѣ 1, о. Мих. Телепъ въ Рогозинѣ 2, о. Дорикъ въ Ветлинѣ 2, о. І. Станьчакъ въ Высоцку 1, о. Ив. Калимонъ и парохіане въ Дубровиці 4, о. К. Добрянскій въ Лежаховѣ 1, о. Вас. Клѣшъ въ Сѣнявѣ 1, о. Петро Годованскій въ Суроховѣ 2, о. Йосифъ Заремба въ Теплицяхъ 2, Урядъ парох. въ Выслоцѣ нижн. 5, Урядъ пар. въ Выслоцѣ выжи. 3, Урядъ парох. въ Воли миховѣ 6, Урядъ парох. въ Дошнѣ 10, Урядъ парох. въ Воли нижн. 1-40, о. Др. Мих. Людкевичъ въ Перемышли 4, о. Н. Чабанъ въ Перемышли 4, о. В. Арданъ въ Перемышли 1, о. Ил. Гмитрикъ въ Самборѣ 3, о. Пол. Кмитъ въ Дрогобычи 1, о. І. Сѣкержинскій въ Сяноцѣ 10, Дрѣ Ст. Федакъ у Львовѣ 5, Дрѣ А. Лысякъ адв. у Львовѣ 2, п. Елена Окуневска въ Городенцѣ 5, Дрѣ Л. Озаркевичъ, лѣкаръ въ Городку 1, Дрѣ И. Дрогомирскій адвок. въ Золочевѣ 10, Дрѣ Л. Алексевичъ, адвок. въ Станиславовѣ 5, Дрѣ В. Шараневичъ адвок. въ Равѣ рускѡй 5, Дрѣ Савюкъ, адвок. въ Сяноцѣ 10, п. Йос. Громницкій нотаръ въ Бродахъ 1, п. К. Розлудцкій нотаръ въ Букѡвску 10, п. В. Левницкій нотаръ въ Винникѡхъ 2, Дрѣ Ив. Литвинскій лѣкаръ въ Галичи 5, п. М. Мойсевичъ нотаръ въ Залѡзцяхъ 5, п. И. Растваецкій нотаръ въ Куляковѣ 2, п. И. Чеховичъ нотаръ въ Николасвѣ и. Ди. 5, п. А. Пуциньска въ Сяноцѣ 10, п. Д. Селецкій нотаръ въ Устрикахъ дол. 2, Дрѣ В. Кобринскій лѣк. у Львовѣ, п. И. Левницкій нижин. у Львовѣ 10, п. В. Гресякъ кравецъ у Львовѣ 2, п. К. Подляшецкій адвок. въ Камѣнцѣ стр. 10, Дрѣ С. Дрималикъ лѣк. въ Жовквѣ 1, п. В. Левницкій нот. въ Козовѣ 5, п. М. Бѣлоусъ въ Коломыѣ 2, п. И.

Бугель нот. въ Кракѡвци 1, Дрѣ Д. Кузыкъ адв. въ Кутахъ 8, Дрѣ Н. Яцевъ лѣкаръ въ Магеровѣ 2, Товариство „Самопомѣч“ въ Станиславовѣ 10, Тов. обезп. „Дибетеръ“ у Львовѣ 20, Каса зачетна „Помѣч“ въ Топоревѣ 20, Дрѣ И. Полохайло лѣк. въ Любачевѣ 1, Тов. „Защита землѣ“ у Львовѣ 20, Институтъ Станропихійскій у Львовѣ 20, п. А. Почивка въ Сяноцѣ 5, Дрѣ М. Ладжиинскій, проф. гимн. въ Сяноцѣ 10, п. Евг. Кмицѣкевичъ уряди. въ Сяноцѣ 1, п. М. Кишакевичъ судя въ Березовѣ 6, п. Стрончковскій уряди. Банку Австр. Угорск. у Львовѣ 3, п. И. Бачинскій, кавит. у Львовѣ 3-10, Товар. „Просвѣта“ у Львовѣ 25, п. М. Криницкій въ Сяноцѣ 1, п. Д. Левкевичъ проф. гимн. въ Перемышля 2, п. Волод. Сембратовичъ судя въ Сяноцѣ 22, о. А. Летоцкій въ Трестяницѣ 1, о. Т. Телиховскій въ Бурштинѣ 10, Церковъ въ Стетѣльникахъ 5, Урядъ пар. въ Залуквѣ 5, Урядъ парох. въ Вистовѣй 8, п. Анеля Кичура въ Носовѣ 250, Монастиръ оо. Василянъ въ Краснопуци 1, Брацтво церк. въ Махибѡвцяхъ 1, о. А. Барановскій въ Пуковѣ 1, о. В. Филиповскій въ Бенкѡвцяхъ 4, о. В. Юзичинскій въ Островѣ 4, Урядъ парох. въ Фразѣ 2, о. Мих. Бачинскій въ Григоровѣ 1, о. А. Пеленскій въ Книгиничахъ 1, о. Сим. Заяць въ Ходоровѣ 2, о. Илѣ Андруцившукъ въ Краснѡмъ 1, Церковъ въ Кабарѡвцяхъ 2, о. Кузьма въ Плуговѣ 6, Урядъ пар. въ Тростяницѣ мал. 1-70, о. Д. Свистунъ въ Овлуцку 2, о. С. Яцковскій въ Хмѣльнѡмъ 2, о. В. Рожейовскій въ Новосѣлкахъ лѣскихъ 1-20, Церковъ въ Закомарю 2, о. І. Пелехатый въ Нуцу 3, о. Ю. Туркевичъ въ Пониквѣ вел. 5, Урядъ пар. въ Дмитровѣ 4, о. Йос. Красицкій въ Неставичахъ 2, о. Ст. Тупликъ въ Сѣльци Бенкѡвѣ 4, о. Ю. Яримовчъ въ Ольхѡвци 2, Урядъ парох. въ Чижиковѣ 7, Урядъ парох. въ Балучинѣ 3, о. А. Одрѣзковъ въ Мольчицяхъ 5, о. Л. Сѣчинскій въ Мшанѣ 2, о. Йосифъ Фолисъ въ Скидловѣ 14, Брацтво церковне въ Осталовичахъ 2, Церковъ въ Новосѣлкахъ загальн. 4, о. А. Целевичъ и парохіане въ Лозанѣ 4, о. І. Адамъ въ Рокитнѣ 2, о. Т. Леонтовичъ въ Зашковѣ 1, о. Глинскій въ Миклашовѣ 2, о. Ил. Пачовскій въ Пикуловичахъ 2, о. К. Глѣбовицкій въ Бризѣ 3, о. Н. Лада въ Солуковѣ 10, о. Т. Дзьоба въ Рудѣ 1, о. Мих. Яселицкій въ Николаевѣ 1, о. М. Левицкій въ Янѡвцѣ 2, о. Е. Бѣлецкій и парохіане въ Ясно дол. 5, Урядъ парох. въ Струтинѣ нижн. 3, о. Яр. Лучакѡвскій въ Оравѣ 1, о. Ем. Юхиновичъ въ Тухли 2, Церковъ въ Явинковатѡмъ 5, Брацтво церк. въ Вѡкиѣ 2, о. Балинскій въ Зарваници 3, о. І. Иванчукъ въ Кринѡмъ 1, о. Из. Глинскій въ Буцисевѣ 2, о. Ил. Глинскій въ Козѡвцѣ 2, о. Ив. Любовичъ въ Островѣ 2, о. Ю. Стрончковскій въ Прошовѣй 2, Брацтво церковне въ Суцинѣ 5, о. Мих. Галонька въ Могильницѣ 3, о. А. Зарихта въ Шляхтинцяхъ 2, о. Крил. Йос. Кобылянскій у Львовѣ, Дрѣ І. Бартошевскій у Львовѣ (проповѣди-спрод.) 10, о. Ю. Дзеровичъ, катех. гимн. въ Бережанахъ 2, о. Мих. Клюкъ въ Зарубцяхъ 2, о. Богд. Бодянскій у Львовѣ 2, о. А. Стефановичъ, катех. сем. у Львовѣ 1, о. Йос. Панашинскій въ Кульпарковѣ 10, Дрѣ Йос. Мѣльницкій, крвл. у Львовѣ 2, п. З. Бурачиньска въ Калуши 2, п. Генр. Гельсбрантъ въ Сяноцѣ 2, о. Кар. Пачовскій въ Богородчанахъ стар. 7, п. Евгения Хмѣлевска въ Кричѣ 2, о. Збудовскій въ Зубрици 2, о. А. Кобринскій въ Ракішци 2, о. Ст. Купанецъ въ Постолювцѣ 2, о. В. Демянчукъ въ Хлопѡвцѣ 2, о. Стрѣльцевъ въ Шидлѡвцяхъ 2, о. В. Левицкій въ Блюдникахъ 1, п. Гаймбергеръ въ Блюдникахъ 2, о. Илія Мардаровичъ въ Камянкахъ вел. 2, о. Йос. Смеречинскій въ Воскресинцяхъ 1, о. Д. Воевудка въ Пе-

реревѣ 3, о. А. Рожка въ Красноярѣ 2, Урядъ парох. въ Ростокахъ 6, Церковь въ Рѣчицѣ 2, о. А. Сабать въ Рѣчицѣ 2, о. Павлуевичъ въ Рѣчицѣ 1, о. Т. Добрянскій въ Соколівцѣ 2, о. Мих. Проскурницій въ Бабицяхъ 2, о. Мих. Булла въ Ворцеви 2, о. Н. Скарчевскій въ Залѣю 1, о. Н. Соневцкій въ Иваню пустомъ 2, Брацтво церковне въ Корельцѣ 10, о. Я. Сербинскій въ Кричу гор. 2, о. Ем. Кушникъ въ Ольхѣрци 2, о. Ив. Смольный въ Панѣвцяхъ зел. 2, о. В. Чомкевичъ зъ родиною и церква въ Стрылківцяхъ 8, о. В. Ганкевичъ въ Устю Еписк. 1, о. Ник. Дрогомирскій въ Делятинѣ 2, Урядъ парох. въ Дортъ 2, Церковь въ Саджанцѣ 10, о. Левицкій въ Вербѣжи низки. 2, о. Евг. Даниловичъ и парохіане въ Испасѣ 13:60, о. І. Моцибровичъ въ Ключевѣ велик 3, Церковь въ Лючи 4, о. А. Слюсарчукъ въ Рунгорахъ 2, Урядъ парох. въ Шешорахъ 5:50, Урядъ пар. въ Давидківцяхъ 9, Урядъ парох. въ Кривенькомъ 18:23, Урядъ парох. Залѣю 2, о. І. Чмола въ Улашківцяхъ 5, о. Гр. Федюкъ въ Ганківцяхъ 2, о. Л. Обухевичъ въ Джуровъ 2:50, о. Ем. Дрогомирскій въ Княжѣмъ 4, п. Евфрозина Залозецка въ Княжѣмъ 4, о. Ер. Баринъ въ Угриновѣ дол. 4, о. В. Кисѣлевскій въ Гринѣвцяхъ 4:50, Урядъ парох. въ Долині 2:63, о. В. Салевичъ въ Оклявахъ 1, о. І. Кисѣлевскій и церковь въ Олешѣ 2, о. П. Ступницкій въ Товмачи 5, о. Мarmorовичъ въ Виноградѣ 2, о. А. Сумякъ въ Волосовѣ 2, о. Ив. Коцюба въ Тысьменици 1, о. Ив. Кloseвичъ въ Гнильчу 4, о. Ив. Крижановскій въ Олешовѣ 2, Урядъ парох. въ Шульганѣвцѣ 2, о. Д. Колодницкій въ Ягольниці, Урядъ парох. въ Садовій (Буковина) 3, о. Иос. Сохоръ въ Заставій (Буковина) 2, о. Ив. Порайко въ Станиславовѣ 2, Дрѣ Фр. Щепковичъ, крилош. въ Станиславовѣ 3, п. Вол. Куриловичъ, сов. Суду у Львовѣ 10, п. С. Сапругъ, учен. VIII. кл. гимн. въ Дембци 1, о. І. Литвиновичъ, крилош. въ Станиславовѣ 3, п. Т. Ревзковичъ, совѣти. Суду у Львовѣ 1:20, п. Вол. Трунъ въ Тарнополи 4, Дрѣ С. Дмоховскій, лѣк. въ Перемишляхъ 4, п. Сѣчиньска зъ Инст. дѣвоч. въ Перемишляхъ 2, Дрѣ Литвиновичъ въ Теревовлі 5, о. Мих. Куневичъ у Львовѣ 20, п. Сим. Кульчицкій у Львовѣ 8, п. Т. Никитанъ въ Чемеринцяхъ 2, бл. п. Емилія Мигуловичъ въ Лѣску 100, Тов. „Бескидъ“ въ Сяноцѣ 100, п. Ольга Гериневичъ, учит. въ Пруску 6, п. Ром. Яминьскій, совѣти. Суду у Львовѣ 3, п. Иос. Кульчицкій, совѣти. Суду въ Самборѣ 10, п. Мих. Кульчицкій, совѣти. Суду въ Богородчанахъ 2, п. Т. Ясеницкій, совѣти. Суду въ Самборѣ 2, Дрѣ Р. Ковниевичъ, секр. Суду въ Бурштині 3, о. Евг. Сембратовичъ въ Яблонци рускѣй 5, п. Ст. Михальчакъ зъ Сяночка 1:51, п. Анна Долинська, учит. въ Перемишляхъ 2.

На розбѣславяхъ 2417 вѣдозвъ, надѣйшло 297 переказѣвъ, що становить квоту 1432 Коронъ.

Всѣмъ П. Т. жертводателямъ за ласкаві датки — складаю именемъ своихъ бѣдныхъ парохіанъ сердечне „Спаси-Богъ!“

Кому лежить на серци та твердия на окраинахъ Руси — нехай не пожалуе бодай І Кор. надѣслати на такъ важну цѣль — а Богъ стократно винагородить.

Въ имени комитету парохіального. Пруску, 28. Липня 1908. о Петро Мекелита, парохъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 4. Серпня 1908.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 4652. о. Кусайла Теодоръ на парохію Новосѣлцѣ Гневомъ.
„ 4683. „ Була Михаилъ на парохію Россохи.
„ 5154. „ Ольшанскій Володимиръ на парохію Честынь.
„ 5220. „ Горницкій Модестъ на парохію Скло.

- Ч. 2015. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 12/3 1908 Ч. 28980 продовжило платню зъ фонда рел: на дальшій оденъ рѣкъ для сопомочника въ Якубовой Вали.
Ч. 2435. Тое розпорядженемъ зъ 10/3 1908 Ч. 8725 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Добровлянахъ.
Ч. 3271. Тое розпорядженемъ зъ 6/5 1908 Ч. 55169 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Гордынѣ.
Ч. 3336. Тое розпорядженемъ зъ 2/5 1908 Ч. 54658 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Сиѣтвицѣ.
Ч. 3337. Тое розпорядженемъ зъ 2/5 1908 Ч. 54659 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Климковцѣ.
Ч. 3394. Тое розпорядженемъ зъ 10/5 1908 Ч. 55358 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Бутынахъ.
Ч. 3395. Тое розпорядженемъ зъ 8/5 1908 Ч. 49407 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Себечовѣ.

Некрологія.

- о. Сѣлецкій Іоанъ, парохъ въ Медвежи, упок. 27. Липня 1908.
„ Левицкій Володимиръ, пар. въ Конотонахъ, упок. 31. Липня 1908.
„ Лѣвциньскій Іоанъ, пар. въ Команьчи, упок. 16. Серпня 1908.
Души ихъ поручаються молитвамъ Всч. Кліра.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Серпня 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдапо 25. Вересня

Ч. IX.

Ч. 52.

Ч. 5788. Речинець до явленя ся пытомцѣвъ въ Семинари въ Львовѣ.

Подае ся до вѣдомости кандидатѣвъ духовного стану, принятыхъ до духовного Семинара на II. и III. рѢкъ богословія во Львовѣ, що мають явити си въ Семинари и представити ся Всечестивѣйшому Отцю Ректору дня 13. жовтня сего року найпѣзнѣйше до години 7. вечеромъ.

Пытомць Семинара, котрѣ по выборѣ принятыи будутъ на I. рѢкъ богословія, довжнѣ явитися въ Всеч. Ректоратѣ дня 10. жовтня.

Всеч. Отцѣвъ Деканѣвъ взгядно Всеч. ОО. Парохѣвъ въ котрыхъ парохіи пытомцѣ II. и III. року на феріяхъ шкѢльных перебувають, мають донести Всеч. Ректоратови Львовского Семинара урядово о поведенію тыхъ пытомцѣвъ и о вѢдбутой въ часѣ феріѣ шкѢльных трикратной св. сповѣди и св. причастію.

За пытомцѣвъ маючихъ вступити на IV. р. богословія, того рода справоздане, мають Всеч. оо. Деканы взгядно Парохи прислати до Всеч. Ректорату дух. Семинара въ Перемышли.

ВѢдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 19. Вересня 1908.

Ч. 53.

Ч. 4782. Въ справѣ епроданя Иконостазу въ Бѣлой.

Церковь парохіяльна въ Бѣлой, повѣта Чорткѣвского (почта и стациа телеграф. Чорткѣвъ 3 клм.) мае на продажъ старинный Иконостазъ, прегарный памятникъ рускои, церковной штуки, лишь тому, що для нововыбудовой Церкви есть, за великій и задля того въ ней анѣ въ цѣлости умѣщенный анѣ переробленный бути не може.

Пѣсля докладного вымѣру згаданий Иконостазъ есть по обохъ бокахъ высокій 5 метр. и 40 цтм., въ самѣй серединѣ 6 метр. 65 цтм., широкѣсть выносить 6 метр. 60 цтм. Зъ уваги, що група краевыхъ консерваторѣвъ узнала згаданий Иконостазъ памятникомъ о высоко артыстычныхъ прикметахъ зъ характеромъ цѣнного забытку минувшости заслугуючого безусловно на удержане, булабъ велика шкода, наколибъ згаданий памятникъ нашої церковной штуки не найшовъ мѣстця въ рускихъ церквахъ а бувъ змушений задля своей величины — олинити ся въ котрѣмъ зъ краевыхъ музеѣвъ

Подаючи се до вѣдомости Всч. Духовенства, упрашае ся рефлектуючихъ на згаданий Иконостазъ, котрый за дуже дешеву цѣну набути можна — удати ся впрость до гр. кат. парох. Уряду въ Бѣлой.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консисторіи
Перемышль 4. Серпня 1908.

Ч. 54.

Ч. 4945. Въ справѣ емиграціи до Бразиліи.

Зъ покликомъ на тутешній рѣшеня зъ 14. мая 1907 Ч. 2474 (Вѣст. епар. Ч VII/07 и 16. грудня 1907 Ч. 8443 (Вѣст. епар. Ч. I 08 повѣдомляе ся Всеч. Духовенство душпаствереке, що пѣсля надѣсланой вѣдѣзвы Австрійского Товариства св. Рафаила въ Вѣднѣ (XIII Kienmayergasse 11) зъ 20 липня 1908 правительство Бразиліи въ теперѣшнѣмъ часѣ стараеся стягнути бѣльше число европейскихъ переселенцѣвъ до Бразиліи и въ той цѣли жертвуе имъ свободный перевозъ зъ Триесту або Гамбургу, надѣлене пралѣсами до корчованя и культуры а навѣтъ певный задатки грошеві до закупива конечного урядженя ся за сплатою въ протягу 7 лѣтъ. Якъ сумный досвѣдъ зъ послѣднихъ лѣтъ учить, несовѣстны агенты предовсамъ схотять баламутити нашъ народъ въ Галичинѣ и захвалюванемъ раю бразилійского наклоняти до емиграціи.

Но Бразилія задля убійчого пѣдсона е для Русинѣвъ краемъ смерти, краиною прямо страшною. Тамъ нѣтъ належитой правной опѣки для переселенцѣвъ а надто зъ причины недостатку дорѣгъ комуникаціонныхъ тамошній жители могутъ плоды гѣркой своєї праць позбувати лише по дуже низкихъ цѣнахъ. Лишь въ трехъ полудневыхъ державахъ Parana, Sa Catarina и Rio Grande do Sul суть условны

до колонизації користивійші и тамъ и вѣдносны душпастьрскі суть лучшій. Въ иншихъ але околицияхъ нашій переселенцѣ суть позбавлені часто черезъ довшій часъ потѣхи нашої св. вѣры католицкои.

Въ виду сего Еписк. Ординаріятъ поручае Всеч. Духовенъству остеръгати своѣй душпастьрскѣй опѣцѣ повѣреныхъ вѣрныхъ передъ нерозумною и шкѣдливою емиграцію до Бразиліи и въ тѣй цѣли вѣдсылае до вѣдозвы „Руского Товариства св. Рафаила въ Львовѣ“ (ул. Коперника Ч. 36) удѣленон тутешнымъ рѣшенемъ зъ 16. грудня 1907 Ч. 8443 (Вѣсти. епарх. Ч. 1/08).

Єслибы але декотрі парохіане ніякъ не далися вѣдкликати вѣдъ намѣреной емиграціи до Бразиліи, Всеч. Отцы зволять для такихъ особъ выстаратися будьто въ австрійскѣмъ Товариствѣ св. Рафаила въ Вѣдни, будьто въ єго філіи „Рус. Товариствѣ св. Рафаила въ Львовѣ“ о потрѣбній близшій инструкціи що до подорожи самои якъ и щодо осѣдленя єъ чужинѣ, щобы убезпечити имъ душевне и дочесно добро а охоронити вѣдъ вызыску и заклады моральной та матеріяльной.

Речене товариство удѣлае безкористно жаданіи инструкціи.

[Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята

Перемышль 15. Версеня 1908.

Ч. 55.

Ч. 5668. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 30. червня 1908. II. кварталъ.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	23254	66	380150	—	1. Переносъ . . .	—	—	—	—
2. Пясецкій Зен. .	80	—	—	—	2. Выдано Л. Заставный Б. кр. Ser. III N. 1370	—	—	1000	—
3. Дрималикъ Ром.	200	—	—	—	всего . . .	—	—	1000	—
4. За выльосованный Л. З. Б. крає. S. III. N. 1370	1000	—	—	—					
5. Мод. Горницкій	200	—	—	—					
6. Кійко Стефанъ .	80	—	—	—					
всего . . .	24814	66	380150	—					
розхѣдъ . . .	—	—	1000	—					
остає . . .	24814	66	379150	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	11361	62	1. Перенось	2000	—
2. Яцѣвъ Александеръ . . .	50	—	2. Эквивалентъ за р. 1908	625	—
3. Яворскій Іоанъ	60	—	всего	2625	—
4. Яцѣвъ Александеръ . . .	100	—			
5. Дрымаликъ Романъ	57	24			
6. Виткъ Стефанъ	28	33			
7. Кудерыбъ Димитрій	34	—			
8. Калимонъ Михаилъ	250	—			
9. Куцѣй Даниилъ	100	—			
всего	12041	19			
розхѡдъ	2625	—			
остае	9416	19			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переиось	27395	09	Инокент. Рудавскій, І. Наз-		
2. Тарновичъ Стефанъ	40	—	кловичъ 87 к. 38 с. І.		
3. Рабѣй Францъ	40	—	Брилинскій, Григорій Ка-		
4. Полянскій Богданъ	40	—	лимонъ, Вас. Клѣшь 40 к.		
6. Пясецкій Зенонъ	40	—	П. Годованскій, Іосифъ		
7. Дек. Самбѡрскій	140	—	Заремба, Ант. Савчинъ,		
именно зложили по 20 к.			Кириянъ Хотинецкій.		
ОО, Варанецкій Сидльв.,			12. Деканатъ Сокальскій .	160	—
Берескій Стефанъ, Кор-			именно зложили по 20 к.		
ласевичъ Викторъ. Юзь-			Емил. Криницкій, І. Ка-		
викъ Михаилъ, Францъ			лѣнскій, Дим. Михаль-		
Рабѣй, Евгений Козанье-			чукъ, Мих. Миколаевичъ,		
вичъ, и о. Левъ Козанье-			Вас. Левецкій, Пл. Гела,		
вичъ.			Ст. Сапрунъ и І. Матвіясъ		
8. Жертва Тов. Двѣсторъ	200	—	13. Дек. Олешницкій	322	06
9. Павловскій Константинъ	60	—	именно зложили по 20 к.		
10. Добрянскій Николай . . .	40	—	ОО. А. Мокрицкій, І. Чер-		
11. Деканатъ Ярославскій .	507	—	кавскій, Малецкій 21, Па-		
именно зложили по 20 к.			вловскій и о. Іоанъ Су-		
ОО. Теодоръ Дорыкъ, І.			хій 221 к. 6 с.		
Грицикевичъ, І. Прокопъ,			14. Дек. Мостискій	140	—
І. Калимонъ, І. Косоноц-			именно зложили по 20 к.		
кій, Мих. Калимонъ, І. Го-			Вол. Ясеницкій, Анд. Бен-		
лѣчекъ, Стефанъ Дорошь,			цѣнъ, Них Боднаръ, Мих.		
Ф. Подолинскій, Кипр.			Черлючакевичъ, Волод.		
Добрянскій, Ілия Мако-			Гамерскій, І. Дуцко, Н.		
вей, Димитрій Ухнятъ,			Сенета.		

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
15. Дек. Добромильскій . . . именно зложили по 20 к. О. Л. Калужняцкій, П. Кикта, Ев. Хилиякъ.	60	—	именно зложили по 20 к. О. П. Цапинскій, Т. Качмарчикъ, А. Гукевичъ, І. Париловичъ, Д. Хилиякъ І. Русинякъ, Гнатинакъ, І. Дуркотъ, Хр. Іоанъ, И. Вислоцкій, Д. Мохнацкій, Вол. Козловскій, Вас. Смо- линскій, Лысякъ Мир. Волянскій Стеф., Мохнац- кій Волод., Дуркотъ Алек. Дуркотъ І. Хриз., Григо- рій Копыстянскій.		
16. Дек. Судово-Вишеньск. именно зложили по 20 к. Р. Кордасевичъ. Л. Ты- ховскій, Ат. Бованко, и о. Ант. Жолкевскій 40 к.	100	—	22. Дек. Горожанскій . . . именно зложили по 20 к. Маркиль Раставоцкій, І. Филиповичъ, І. Гумецкій, Ан. Бачинскій, Т. Са- прунъ, М. Залць, Ю. Ле- гунцкій, М. Матковскій	160	—
17. Дек. Яворѣвскій . . . именно зложили по 20 к. І. Головка, П. Подлускій, Валер. Ольшанскій, по 40 кор., Стеф. Мацюракъ Гр. Журавецкій, Стефанъ Щурко и о. Ник. Мацю- ракъ 64 к.	244	—	23. Дек. Короснянскій . . . именно зложили по 20 к. О. В. Ольшанскій, Т. Мерена, І. Мудрый, Алек. Прислопскій, І. Богускій, 30 к. Л. Мѣйскій 28 к.	158	—
18. Дек. Ольховецкій . . . именно зложили по 20 к. Ан. Барновичъ, Іос. Га- мерскій, Алек. Виковичъ, В. Полянскій, Юл. При- сташъ, Вол. Заяць, Юр. Генсіорскій. І. Калужняц- кій, Р. Чайковскій.	180	—	24. Дек. Любачѣвскій . . . именно зложили по 20 к. Н. Колтунюкъ, о. Спро- тимъскій, С. Метеля, В. Папъ, Е. Гриневецкій, Геор. Вербицкій, І. Ко- стекъ, М. Кокуровичъ, о. Алек. Козенка 27 к. 01 с. и о. Л. Федоновичъ 28 к. 51 с.	215	52
19. Дек. Перемыско-загород- скій именно зложили по 20 к. Ан. Макаръ, Захарісе- вичъ, Ан. Весоловскій, Кор. Кузикъ, Стеф. Фе- доренко, Ан. Гайдуке- вичъ, Кузикъ Петро, Вол. Бачинскій, Крвавичъ Зе- нонъ 1 к. 5 с.	161	05	25. Кійско Стефанъ	20	—
20. Дек. Нижанкѣвскій . . . именно зложили по 20 к. В. Гинилевичъ, М. Жар- скій, Ем. Билинскій, В. Венгриновичъ, Теод. Дя- кѣвъ, П. Стуняцкій, В. Ильницькій.	140	—	26. Дек. Куликѣвскій . . . именно зложили по 20 к. Т. Козакъ, Теод. Мусій, І. Карпевичъ. Л. Набакъ, Іос. Иванецъ, М. Шумило, Іос. Пелехъ, Д. Гура 22 к.	162	—
21. Дек. Мушинскій . . .	376	—	27. % Б. ипотечного	1123	50
			28. % Тов. кред. зем.	4548	02

П р и х ђ л ь	Готѡвка		Р о з х ђ л ь	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
29. 0/0 В. красного	593	28	1. Переносъ	26415	22
30. 0/0 Л. з. Австр. Общ.	44	10	2. Передатки	2927	-
31. Деканатъ Лѣскій	120	—	3. Пенсія за р. 1907 (доплатково)	212	40
именно зложили по 20 к. ОО. Бол. Калужняцкій, Г. Макаръ, Ат. Венгриновичъ, Людомиръ Сембратовичъ, Грынь Юанъ, С. Добрянскій.			4. Порто Експед. протоколѡвъ	5	20
			5. Печатня	265	—
			6. Штемпль на кнѣты	16	88
			7. Ремуперація за дѣловодство канцелярійне по день 20 червня 1908	630	—
всего	37550	60	всего	30471	70
розхѡдъ	30471	70			
остае	7078	30			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 30 червня 1908 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	24814 К. 66 с., цѣнный паперы	379150 К. — с.
II. " резервный	"	9416 К. 19 с., " "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	7078 К. 30 с., " "	— К. — с.
Всего готѡвкою		41309 К. 15 с., ц. паперами	379150 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		279150 К. — с.,
II. 1. на кож. щадничихъ „Русков Щадницъ“	ч. 345 . . .	13274 К. 76 с.
2. " " " " " " " " " " " "	ч. 2287 . . .	2105 К. 52 с.
3. " " " " " " " " " " " "	ч. 2354 . . .	6800 К. — с.
4. " " " " "Вѣры“	ч. 893 . . .	4130 К. 79 с.
5. " " " " " " " " " " " "	ч. 1592 . . .	7886 К. 11 с.
6. " " " " "Нивы“	ч. 17 . . .	5354 К. 48 с.
7. готовыми		1748 К. 49 с.
	разомъ	41309 к. 15 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подольскій
предсѣдатель.

М. Конко
касієрь.

Вѡдъ Еп. гр. кат. Консисторіи

Черемшль, 18. Вересня 1908.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 5107. Всеч. о. Парыловичъ Іоанъ, парохъ въ Злоцкомъ им. дѣйствителъ деканомъ Мушинскимъ на мѣсе увольненого на власне прошене вѣдъ той довжности Впр. о. Копыстлянского Григорія пароха въ Сибѣницѣ.
- Ч. 5330. Всеч. о. Бескидъ Антоній, парохъ въ Тарнавцѣ им. деканомъ Яслискимъ.
- Ч. 5202. Всеч. о. Колодѣй Сімеонъ, парохъ въ Воли Миговой им. М. деканомъ Яслискимъ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5352. о. Кусайла Теодоръ на парохію Новосельце Гнезномъ.
- „ 5360. „ Була Михайлъ на парохію Россохи.

Презенты получили:

- Ч. 5220. о. Горницкій Модестъ на парохію Скло дек. Зворѣвского.
- „ 5608. „ Пльницкій Северинъ на парохію Грозлова дек. Добромильского.
- „ 5752. „ Пелехъ Іосифъ на Боянецъ дек. Жовковського.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5159. о. Калимонъ Іоанъ, парохіи въ Лѣвчицахъ.
- „ 5543. „ Дякъ Михайлъ въ Яселю.
- „ 5439. „ Саноцкій Алек., парохіи въ Мацониѣ доѣзджающе въ Мервничяхъ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2873. о. Твердохлѣбъ Антоній въ Оленичахъ.
- „ 3869. „ Давидовичъ Кароль въ Бобятынѣ.
- „ 5146. „ Логинскій Іоанъ въ Бутынахъ.
- „ 5703. „ Котысъ Володимиръ въ Чайковичахъ.
- „ 5739. „ Малецкій Онуфрій самостѣйне въ Остобожи.

-
- Ч. 3410. Высоке п. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 9/5 1908 Ч. 29730 продовжило на дальшій рокъ дотацію для сопомочника въ Каменць старесело.
- Ч. 3411. Тое розпорядженемъ зъ 9/5 1908 Ч. 36292 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Бобятынѣ.

- Ч. 3488. Тое розпорядженемъ зъ 23/4 1908 Ч. 46373 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.
- Ч. 3658. Тое розпорядженемъ зъ 19/5 1908 Ч. 61951 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Команьчи.
- Ч. 3666. Тое розпорядженемъ зъ 28/4 1908 Ч. 47600 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Борыславю.
- Ч. 3657. Тое розпорядженемъ зъ 20/5 1908 Ч. 52841 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ляшкахъ мурованыхъ.
- Ч. 3681. Тое розпорядженемъ зъ 21/5 1908 Ч. 61952 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Желдци.
- Ч. 3847. Тое розпорядженемъ зъ 21/5 1908 Ч. 60121 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Загору дек. Комарнянського.
- Ч. 3900. Тое розпорядженемъ зъ 29/5 1908 Ч. 63296 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ульвѣнку.
- Ч. 3902. Тое розпорядженемъ зъ 30/5 1908 Ч. 64211 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Плоскѣмъ.
- Ч. 4141. Тое розпорядженемъ зъ 11/6 1908 Ч. 71324 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Сеньковой воли.
- Ч. 4134. Тое розпорядженемъ зъ 26/5 1908 Ч. 64427 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкаго.
- Ч. 4181. Тое розпорядженемъ зъ 16/6 1908 Ч. 71778 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яблѣнцѣ нижній.

Н е к р о л ь о г і я .

О. Радецкій Іоанъ, парохъ въ Мервечахъ уп. 31/8 1908.

Душа его поручаея молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 23. Вересня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 9. Жовтня

Ч. X

Ч. 56.

Ч. 4958. Въ справѣ дѣла опѣки надъ занедбаными дѣтьми зъ нагоды 60-лѣтнего ювелея панованя Его ц. к. Ап. Величества Францъ Іосифа I.

Австрійска держава дождада ся незвычайно радѣстнаго торжества. Его Величество, Найяснѣйшій нашъ Цѣсаръ и Король Францъ Іосифъ I въ сѣмъ роцѣ празднуе 60-лѣтній ювелей Свого панованя! Разомъ зъ Нимъ все народы, подчиненіи Его скиптрови, дякують Провидѣнію Божому за видиму благодать Всевышнього, котра для блага цѣлои державы въ крѣпости духа и силѣ тѣла удержуе щасливо пануючого Монарха и позволяе Ему зъ вѣтцѣвскою печаливостю славно кермовати судьбою державы!

Зъ нагоды сего рѣдкои хвилѣ все народы Австрійи суть перенятіи чувствами щирои радости, сынѣвскои преданности и любви та глубокои вдячности къ милостиво володѣющому своему Монархови. Они радѣбы поставити живій помяникъ своихъ непохитныхъ чувствъ. Въ томъ взглядѣ незрѣвнана челевѣколюбивѣсть и милосердіе нашего Возлюбленнаго Монарха къ бѣднымъ и занедбанымъ ближнимъ служитъ за всказѣвку въ переведенію илѣхотныхъ почуванъ зъ нагоды Цѣсарского ювелея. Его цѣс. и кор. Апостольске Величество зволивъ высказати бажане, щобы Его ювелей обходжено передовѣсьмъ поднѣятемъ дѣль милосердія именно супротивъ занедбанныхъ убогихъ дѣтей.

Въ томъ напрямѣ ведесе въ Вѣднѣи и въ всехъ коронныхъ краяхъ ожи-

влена акція щоби зъ зложенихъ вже и дальше впливаючихъ на сю цѣль жертвъ можна основати взѣрцеві заведеня для убогой занедбаной молодежи.

Суспѣльнѣсть складае великія жертвы у всѣхъ краяхъ коронныхъ на такъ внеслу цѣль ратованя убогихъ дѣтей передъ упадкомъ и нуждою. Кожда инстиутція, кожда единица, розпоряджуюча значѣйшими средствами матеріяльными, починае ся до попертя въ мовѣ будучой акціи. Маєтково засѣбнѣйшіи круги финансові, промислові и торговельні ведуть передъ на сѣмъ ноли. Кождый край коронный збирае жертвы на сю цѣль для себе, лише певну часть зъ власныхъ складокъ, яку самъ вызначить, має вѣдати до диспозиціи центральної комисіи въ Вѣднѣ на рѣчь згаданихъ взѣрцевыхъ заведень.

Щоби такъ високо гуманну акцію підперти а посередно дати выразъ глубокой почести и непохитной привязанности всѣхъ вѣрныхъ. Нашои Епархіи до особы Великодержавного Императора-Ювилета, Еписк. Ординаріятъ вызвае Всечестне Духовенство мірске и монаше щоби зъ своихъ скудныхъ средствъ підпомогло ювилейне дѣло милосердія и въ своимъ кружѣ дѣйствія занялося збиранемъ жертвъ на уряджене въ нашомъ краю взѣрцевыхъ заведень опѣки и выхованя для убогихъ-ванедбанихъ дѣтей.

Хотя нашъ край богатствомъ не дорѣвнуе цвѣтучимъ краямъ захѣднымъ, хотя нашъ рускій народъ есть однимъ зъ убожнихъ мѣжь народами Австріи, плакаемо милу надѣю, що безъ сумнѣву не схоче подъ повисшимъ взглядомъ остати по заду, но по своѣй можности численными бодай дробными пожертвованями причинит ся до увеличеня цѣсарского ювилея и воздвиженя нѣ нашомъ краю такъ потребныхъ заведень опѣки и выхованя для занедбанихъ убогихъ дѣтей.

Зѣбраніи въ кождѣй парохіи жертвы належитъ посредствомъ Всеч. Урядѣвъ деканальныхъ до 15. грудня 1908 надѣлала Еписк. Консисторіи для перестаня Президіи ц. к. Намѣстництва.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль 15. Вересня 1908.

Ч. 57.

Ч. 812/орд. Праздничній картины греко-кат. Церкви.

О. Дръ Діонисій Дорожпвскій выдавъ цѣнне дѣло: „Праздничній картины греко-кат. Церкви. Дѣло нашего спасенія представлено въ праздникахъ церковного року зъ додаткомъ житєписей знаменитшихъ творцѣвъ нашего греко-католич. Богослуженя“.

Книга тая надає ся дуже для нашихъ вѣрныхъ такъ интелігенціи якъ и сельскаго народа, и може много пожитку принести для релігійности вѣрныхъ, а и священству може бути дуже придатною. Выдане є дуже красне, папѣръ тревалий, друкъ выразный и старанный, при тѣмъ дѣло тоє прикрашено єсть 14 колѣороваными образами и численными картинами въ текстѣ.

Дѣло тоє Всєч. Священству и вѣрнымъ горячо поручає ся; въ цѣли набути звертати ся належитъ до Всєч. Автора.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 8. Жовтня 1908.

Ч. 58.

Ч. 5996. Конкурсь на опорожненій парохіи:

Зъ речинцемъ вношена прошенъ до 30. Листопада 1908 высталяють ся на конкурсь слѣдуючі парохіи :

1. Горинка, деканата Балигородскаго : наданя приватнаго ;
2. Крыве ад Тѣсна, деканата Балигородскаго : Патрона право почиває ;
3. Рябе, деканата Балигородскаго : Патрона право почиває ;
4. Новиця, деканата Бѣцкаго : " " "
5. Смерековець, деканата Бѣцкаго : наданя приватнаго ;
6. Конотошы, деканата Варижскаго : Патрона право почиває ;
7. Лѣвчиць, деканата Горожаньскаго : приватнаго наданя ;
8. Посада рыботицка, деканата Добромильскаго : приватнаго наданя.

(Кандидаты о тую парохію будутъ мусѣли при каноничной институтіи зложити письменне заявленє, що згодять ся на свентуальне вѣдлученє доч. Бориславка вѣдъ матернои церкви въ Посадѣ рыб.)

9. Медвежа, дек. Дрогобыцкаго : цѣсарскаго наданя ;
10. Схѣдниця, " " приватнаго наданя ;
11. Унятвчъ, " " " "
12. Розстайне, деканата Дуклиньскаго : приватнаго наданя ;
13. Мервичъ, " Жовкѣвскаго : " "
14. Хмьль, " Затварницкаго : " "
15. Лежайскъ " Каньчуцкаго : " "
16. Бєвѣкова Вишня, деканата Комариньскаго : приватнаго наданя.
17. Ковюшки корол., " " Патрона право почиває ;
18. Купновичи, деканата Комариньскаго : приватнаго наданя.

19. Чорнорѣки, деканата Коросняньского : приватного наданя ;
20. Старява, " Мостиского : приватного наданя ;
21. Войкова, деканата Мушиньского : цѣсарского наданя ;
22. Чашинь, " Ольховецкого : приватного наданя ;
23. Белзецъ, " Потелицкого : " "
24. Чукѳвъ, " Самбѳрского : " "
25. Хотынсець, " Ярославского : " "
26. Команьча, " Яелиского : " "
27. Поляны сурович., деканата Яелиского : " "
28. Ясель, деканата Яелиского : приватного наданя.

Речинець розумѣе ся въ сей способѣ, що поданя до дня 30. Листопада 1908 мають бути зъ дотычныхъ Урядѳвъ дек. такъ выслані, щобы въ дни 30. Листопада 1908 були въ Еп. Консесторіи.

Поданя не заосмотрені потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового), якъ и такі, котрибы до 30. Листопада 1908 тутъ не вплинули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консесторіи.

Перемышль 2 Жовтня 1908.

Ч. 59.

Ч. 6026. О выданію Дромъ Іосифомъ Мѣльницкимъ книжки „Богословіє поровственне“

Всесвѣтл. и Выс. Прен. О. Дрѣ Іосифѣ Мѣльницкій крылошанинъ Капитулы Митрополитальной въ Львовѣ, выдавъ книжку „Богословіє поровственне“ часть загальна и спеціяльна въ однѳмъ томѣ.

Цѣнна тая праця для кожного Священника дуже пожадана, поручае ся Всеч. Духовенству зъ тымъ, що получить еѣ можна у Всесвѣтл. Автора за чотыри короны франко пѳдъ опаскою.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 8. Жовтня 1908.

Ч. 5754. О вынайдено метрикъ уродженя, вѣнчана и смерти Витошинскихъ.

На внесене тутъ прошене П. Т. Романа Витошинского ц. к. Совѣтника финансового въ Львовѣ, поручаеь Всеч. Урядамъ парохіальнымъ поглядати въ книгахъ метрикальныхъ слѣдующихъ записовъ метрикальныхъ :

1. Метрыки: рождена, вѣнчана и смерти: Іерея Якова Витошинского, уже въ р. 1740 пароха въ Мацьковичахъ и може тамъ по р. 1760 усопшого.

Сопруга его называла ся Евдокія.

2. Метрыки вѣнчана Іерея Назаря Витошинского, сына попередного рождениого въ Мацьковичахъ, а въ лѣтахъ 1786—1826 пароха въ Люблинци и тамъ въ р. 1826 усопшого.

Сопруга его называла ся Саломея, донька Іосифа Ростоцкого.

3. Метрыки смерти Саломеи зъ Ростоцкихъ Витошинскои, сопруги Іерея Назаря Витошинского, пароха зъ Люблинца, усопшой може по р. 1813 въ незнакомой мѣстцевосги.

На случай вынайдена, дотычный Ур. парох. зволить до 30 Жовтня т. р. о томъ довести петентови замешкалому въ Львовѣ при улици Малецкого Ч. 6. І. 4., котрый обявявъ понести кошта выготовленя метрикъ и вынадгородити за поднятый трудъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 22. Вересня 1908.

ХРОНИКА.

Именованя :

Ч. 4877. о. Дуркотъ Александеръ, парохъ въ Явѣркахъ им. орд. вѣдноручникомъ до ц. к. Рады школь. окружной въ Новѣмъ Торзѣ.

Ч. 5337. о. Савчакъ Іоанъ, парохъ въ Замочку им. Завѣдателемъ деканата Жонкѣвского.

Ч. 5435. о. Парыловичъ Іоанъ, деканъ Мушинскій и парохъ въ Злоцкѣмъ им. орд. комисаремъ въ справахъ сервитутовыхъ на деканатъ Мушинскій.

Ч. 4914. о. Яцевъ Антоій, парохъ въ Махновѣ им. орд. школь. комисаремъ на деканатъ Угнѣвскій.

Вѣдличія крылошаньскій получили :

- Ч. 5474. о. Стецевъ Михаилъ, парохъ въ Чайковичахъ и о. Косоноцкій Якобъ, парохъ въ Подѣльцяхъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5820. о. Ганасевичъ Іоанъ, парохіи Чукѣвъ дек. Самбѣрскаго.
" 5821. " Пѣхъ Теодоръ парохіи Схѣдниця дек. Дрогобыцкаго.
" 5728. " Козакъ Анатоль парохіи Конотопы дек. Варяжскаго.
" 5739. " Лѣщиньскій Іоанъ, парохіи Унятычи дек. Дрогобыцкаго.
" 5786. " Накловичъ Михаилъ парохіи Медвежа дек. Дрогобыцкаго.
" 6102. " Милянчъ Николай парохіи Лежайскъ дек. Канчуцкаго.

Сотрудництва получили :

- Ч. 5356. о. Лѣщиньскій Іосифъ въ Угерцяхъ незабитовскихъ дек. Комарнянскаго.
" 5688. " Стецишинъ Николай въ Линѣ дек. Бирчанскаго.
" 5732. " Флюнтъ Зиновій въ Ульѣвѣку, дек. Варяжскаго.

Новопоставленій пресвитеры получили слѣдующій сотрудничества :

- Ч. 5688. о. Лазурко Петро въ Стебнику, дек. Дрогобыцкаго.
" 5689. " Гробельскій Брониславъ въ Лежайску, дек. Канчуцкаго.
" 5690. " Цеголикъ Іоанъ управ. въ Карликовъ, дек. Сяноцкаго.
" 5691. " Чичула Іоанъ въ Спасовъ, дек. Сокальскаго.
" 5692. " Ганякъ Іосифъ въ Верхратѣ, дек. Потелицкаго.
" 5693. " Татомиръ Юліанъ въ Самборѣ.
" 5709. " Гѣрнякъ Михаилъ въ Сяноць.
" 5710. " Боднаръ Володимиръ, въ Молодичу, дек. Ярославскаго.
" 5711. " Куцьль Романъ въ Сянявѣ, дек. Ярославскаго.
" 5712. " Адрияновичъ Евгенийъ въ Боляновичахъ, дек. Мостискаго.
" 5713. " Прокурать Михаилъ въ Мокротинѣ, дек. Жовкѣвскаго.
" 5714. " Грушкевичъ Теодоръ въ Михалевичахъ, дек. Дрогобыцкаго.
" 5715. " Вѣласъ Михаилъ въ Бѣтли, дек. Высочанскаго.
" 5740. " Трешневскій Александръ въ Зѣболкахъ, дек. Куликѣвскаго.
" 6073. " Лакота Григорій въ Тростянци, дек. Яворѣвскаго.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 5178. о. Константиновичъ Емилъ, парохъ въ Сяноць.
" 5788. " Цашиньскій Петро, парохъ въ Берестѣ.

Ч. 5956. о. Домбровскій Діонизій, парохъ въ Выссовій.

„ 5976. „ Моравскій Іеронимъ, парохъ въ Крывомъ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословенємъ получили:

Ч. 1597. Чест. парохіяне въ Кореницъ за vymальоване олѣйными фарбами церкви коштомъ 2300 кор. до чого причинилися спѣвгромадяне перебуваючі тимчасово на зарѣбкахъ въ Прусахъ квотою 310 кор.

Ч. 1785. Впов. Панѣство Францішокъ и Францішка гр. Потулицкі властитель земскихъ посылостей въ Мысцовій за дароване на реставрацію церкви мѣцевой цѣлого матеріялу будовляного вартости 1000 кор. Чест. парохіяне села Мыцова за вѣдновлене дому Божого до чого причинили ся парохіяне перебуваючи на зарѣбкахъ въ Америцѣ и такъ: прихожане въ Bonne, Terre, Nessia, Desloge прислали 1950 к., прихожане St. Loris, Madison 1400 к. и дѣвчата въ Coheos 527 кор.

Ч. 2614. Поважана Панѣ Маріи Бульвиньска вдова по б. п. Антонію мѣцанинѣ и бувшомъ провизорѣ церкви на Болоню ад Перемышль за жертву на вѣдновлене церкви на Болоню 200 кор.

Ч. 3796. Чест. Юрко Чорный и Ева Стеваньчакъ селяне въ Бобрѣвцѣ, первый за справлене для мѣстцевой церкви звона за 400 кор., друга за справлене свѣтлого фелона за 100 кор.

Ч. 3815. Вповаж. Панѣ Емилиа зъ Биржиньскихъ Маркова, жена Совѣтника Суду въ Бучачи за жертву на вѣдновлене церкви въ Посадѣ Рыбътицкой 200 к.

Ч. 5048. Чест. парохіяне въ Баличахъ за поставлене величавого дому Божого. Чест. Михаилъ Паславскій начальникъ громады въ Баличахъ за справлене до церкви паука за 200 кор. и за труды понесені коло будовы церкви. Чест. Петро Крупа муляръ въ Баличахъ за вымуроване майже безкористно дому Божого. Чест. Петро Хома будѣвничій и господаръ въ Баличахъ, за ровне и совѣтне занимае ся будовою церкви.

Ч. 5177. Чест. Теодоръ Кочубай, Алексій Лоза, Теодоръ Даньчукъ и Стефанъ Лоза селяне въ Кусеничахъ и такъ Ч. Теодоръ Кочубай купивъ образъ процесіональный за 230 к., Ч. А. Лоза образъ за 150 к. Ч. Теодоръ Даньчукъ жертвовавъ паука за 230 кор. Ч. Стефанъ Лоза евангеліе за 100 кор, а квоту 1600 кор. зложили парохіяне на вѣдновлене цѣлов цер-

кви и иконостасу. Чест. Іоанъ Стельмахъ, Григорій Цуръ, Стефанъ Гарасимовъ, Андрей Саганъ и Марія Сняданко селяне въ Мацьковичахъ и такъ Ч. Іоанъ Стельмахъ жертвовавъ паукъ за 240 кор. Ч. Гр. Цура образъ за 180 кор., Ч. Стефанъ Гарасимъ 120 кор. Ч. Андрей Саганъ 100 к., а Ч. Марія Сняданко 100 кор.

Ч. 5288. Чест. Павлина Дучиньска старша сестрыця Брацтва св. о. Николая при церквѣ въ Островѣ коло Перемышля за справлене до церкви мѣсцевої свѣтлого фелона за 300 кор.

Ч. 5538. Чест. Петро Сулима Попель провизоръ церк. въ Чайковичахъ за справлене для мѣсцевої церкви фелона за 250 кор.

Ч. 4609. Высок. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 15/7 1908 Ч. 87894 продовжило на дальній рѣкъ дотацію для сопомочника въ Завадцѣ дек. лѣского.

Ч. 5066. Тое розпорядженемъ зъ 25/8 1908 Ч. 95973 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Дошиѣ.

Ч. 5108. Тое розпорядженемъ зъ 1/8 1908 Ч. 99620 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Уличнѣмъ.

Ч. 5236. Тое розпорядженемъ зъ 18/8 1908 Ч. 90094 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Дворячѣхъ.

Ч. 5237. Тое розпорядженемъ зъ 18/8 1908 Ч. 96871 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Боляновичахъ.

Ч. 5238. Тое розпорядженемъ зъ 1/8 1908 Ч. 101053 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Вацовичахъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 8. Жовтня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 27. Жовтня

Ч. XI.

Ч. 61.

Ч. 324 орд. О подорожи до Риму.

Всесвѣт. и Высокопреосв. Митрополитій Ординаріатъ оглосивъ слѣдующе:

„Ч. 7893. Въ справѣ паломництва до Риму.

Якъ католики цѣлого свѣта, такъ и наші Русины обходятъ торжественно 50-лѣтній юбилей святѣйшого Отца Папы Пія X и въ одушевленю дають доказъ найгорячѣйшой любви, поного привязаня и преданности для святѣйшого Юбилея и до св. Апостольского Престола. Въ той цѣли не тѣлько берутъ участь въ торжественныхъ богослуженяхъ и урочистыхъ обходахъ и манифестаціяхъ въ честь святѣйшого Отца вѣдбувающихся ся, але такожъ возьмутъ участь въ паломництвѣ, яке въ першій половинѣ падолиста с. р. до Риму для зложеня у стѣпъ Ёго Святости Папы Пія X выразу чувствъ горячѣйшой любви, поного привязаня и преданности вѣдбути ся має. Митр. Ординаріатъ запрашае якъ найусердѣйше Всч. Духовенство и Вѣрныхъ, щобы по можности въ тѣмъ паломництвѣ участь взяли и свое зголошене и грошѣ до товжъ якъ найскорше до канцеляріи М. Консистоіи надсылали. Близшій інформаціи зѣстануть въ своимъ часѣ оповѣщеніи, а ту лише подае ся, що кошта подорожи (с. е. бѣлеты жел.) зъ Львова до Риму и назадъ выносятся: I Львѣвъ, Вѣденъ, Понтеба, Больонія, Флѣоренція, Римъ за I клясу 373-50 кор., за II кл. 248-98 кор., за III клясу 147-94 коронъ, або II Львѣвъ,

Будапешть, Фіюме, Анкона, Римъ за I клясу 300·70., за II клясу 204·62 кор., за III клясу 174 коронъ. Крімъ того на прокормлене и нощлѣги такъ въ дорожѣ якъ и въ Римѣ треба мати зъ якихъ 200 жоронъ.

ВѢДЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОГО ОРДИНАРІЯТА.

Львѡвъ, дня 19. жовтня 1908.

† А Н Д Р Е Й
Митрополитъ.

Подаючи повисше до вѣдомости Всч. духовенства поручаєся, щоби всѣ кто въ тѡмъ пазомництвѣ участь взяти схоже, зверталиєя впростъ до Всев. Высокопреп. Митроп. Консисторіи въ Львовѣ.

Зѡбраніи жертвы для св. Отца належить якъ найскорше тутъ прислати.

ВѢДЪ гр. кат. Еп. Ординарїята

Перемышль 26. Жовтня 1908.

Ч. 62.

Ч. 5658. О выдаю о. Л. Лужницкимъ книжки „Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ“.

Выдѣль Товариства св. Апост. Павла въ Львовѣ выдавъ книжочку „Оставьте дѣтей приходити къ мнѣ Ч. II. Пояснене до науки катехизму“ Всеч. о. Лужницкого, 16ка ст. 75, котру поручає ся Всеч. Духовенству.

ВѢДЪ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 14. Жовтня 1908.

Ч. 63.

Ч. 6590. О выданю п. І. Стыфимъ властителемъ печатнѣ въ Перемышли портрету св. Отця Пія X. по поводу 50-лѣтнего Юбилею священства.

Панъ Іосифъ Стыфі властитель печатнѣ въ Перемышли выдавъ портреты въ честь 50-лѣтнего юбилея Его Святости Папы Пія X, якихъ взѡрцѣ приносить нынѣшне число Епархіального Вѣстника.

Цѣна за 100 штукъ:

N. 1 на хорошѡмъ папери	1 к. 80 с.
N. 2 " " " " " " " " " " " "	2 к. — с.
N. 3 " " " " " " " " " " " "	3 к. — с.

Цѣна за 100 штукъ :

N. 1 на картонъ	2 к. 50 с.
N. 2 " "	3 к. — с.
N. 3 " "	4 к. — "

Поручаея Всеч. Духовенству користати зъ оферты п. Іосифа Стыфіого и куповати названі портреты артистично выкѣнчені яко памятку ювілейну, высылаючи гроші впростъ на адресу : Іосифъ Стыфі влaститель печати въ Перемышлѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 26. жовтня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

№ 1.

№ 2.

**ПАМ'ЯТКА
ЮБИЛЕЮ 50 ЛІТНОГО СВЯЩЕНЬСТВА**

ЕГО СВЯТОСТІ ПІЯ Х.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 16. Листопада

Ч. XII.

Ч. 64.

Ч. 6799. Речинець до св. Рукополаганя.

Кандидаты духовного стану, покѣнчивші науки богословски и желающі принять св. Рукоположене, мають свои поданя внести до дня 1. грудня 1908 и представити ся лично дня 8. грудня с. р. о год. 9. передъ полуднемъ въ канцеляріи Еп. Консвисторіи по выслуханю св. Літургій въ катедральн. Храмѣ.

До подань належить долучити: 1. свѣдоцтва всеѣхъ наукъ школьныхъ, 2. моральности, 3. здоровья, 4. убожества, подтвержденного ц. к. Староствомъ 5. супружества, если женатѣ, 6. вдоволеня повинности войсковой.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 4. Листопада 1908.

Ч. 65.

Ч. 6454. О Товариствѣ им. св. Андрея.

На предложене ту прошене Всеч. Выдѣлу Товариства гр. к. священникѣвъ имени св. Андрея въ Львовѣ повѣдомляеся Всеч. Духовенство Епархіяльне, що на дни 14. мая 1908 вѣйшло въ жите „Товариство гр. к. священникѣвъ им. св. Андрея“, котрого статутъ зѣставъ рескриптомъ ц. к. Намѣстництва зъ 30 сѣчня 1908 Ч. 4650 затвержденный.

Статутъ сего товариства звучить, якъ слѣдуе:

»СТАТУТ

Товариства греко-кат. священників імени „св. Андрея“ у Львові.

I. Назва і осідок.

§ 1.

Товариство називає ся: „Товариство гр. кат. священників ім. св. Андрея“ і єсть товариством добродійним.

§ 2.

Місцем осідку Товариства єсть місто Львів.

II. Ціль Товариства.

§ 3.

Товариство має на цілі давати спомогу і улекшувати лічене в місцях купелевих і кліматичних тим своїм дійсним членам і їх женам і дітям, що до котрих єсть надія, що по відбутю лічення до здоровля повернуть, а то через приimanє їх до приютів, які Товариство основувати буде.

III. Средства Товариства.

§ 4.

Средствами Товариства єсть:

- 1) вкладки членів і вписове,
- 2) добровільні жертви і записи,
- 3) підмоги з публичних фондів,
- 4) доходи з майна Товариства.

IV. Члени Товариства.

§ 5.

Членом Товариства може бути кожда особа.

§ 6.

Члени ділять ся на членів: почесних, основателів, добродіїв, спомагаючих і дійсних.

Члени і їх обовязки.

§ 7.

1) Членів почесних іменують на внесене Виділу Загальні Збори за незвичайні заслуги для Товариства.

2) Членом основателем стає ся той, котрий на цілі Товариства зложить одноразово квоту 500 корон.

3) Членом добродієм зістає той, котрий зложить на цілі Товариства що найменше 100 корон.

4) Членом спомагаючим єсть кождий, що зобовязує ся платити річні вкладки в квоті по 2 кор.

5) Членами дійсними можуть бути лиш гр.-кат. священники, а виїмково також кандидати священничого стану, котрі зложать вписового 2 короні і зобовязують ся платити річну вкладку по 5 к.

Члени основателі і члени добродії єсть заразом дійсними членами, єсли єсть гр.-кат. священниками.

Основателями, зглядно добродіями Товариства стають ся і ті, котрі зложать на цілі Товариства який дар, або утворять фундацію, не вписуючи ся в члени.

Дійсні члени в часі, коли користають з добродійств Товариства мають обовязок молитися за членів товариства — а по можности відправити одну Службу Божу.

Члени дійсні, котрі вплатають вкладками до висоти 100 корон, стають ся тим самим членами добродіями, а котрі вплатають ратами до висоти 500 корон, стають ся членами основателями.

§ 8.

Права членів.

Члени почесні, основателі і добродії, єсли не єсть членами дійсними, мають право брати участь в Загальних зборах Товариства з голосом інформаційним і дорадчим, як також предкладати Виділови Товариства письменні внесеня що до адміністрації майном Товариства.

Члени спомагаючі мають право предкладати Виділови Товариства письменні внесеня що до адміністрації майном Товариства.

Члени дійсні мають право брати участь в заряді Товариства з голосом рішаючим по мысли § 17 і 23 статута і користати по мысли § 3 статута зі всіх заведень і інститутів Товариства.

Імена всіх членів почесних, основателів і добродіїв, як також основателів і добродіїв нечленів, мають бути в золоту книгу Товариства вписані.

§ 9.

Виступлене з Товариства.

- 1) Член може кожного часу з Товариства виступити.
- 2) Член, котрий через два роки не платить вкладок, уважає ся за виступившого з Товариства.

§ 10.

Виключене члена.

З важних причин може Виділ виключити члена з Товариства.

Виключеному прислугоє відклик проти его виключеня до Загальних Зборів.

В наслідок виключеня, як також виступленя з Товариства трагить член всі права в Товаристві і не має права жадати ані звороту заплачених вкладок ані ніякого відшкодованя.

V. Спосіб уділюваня підмог і прийнять до приютів.

§ 11.

1) Товариство уділює підмоги потребующим лічити ся дійсним членам зглядно їх женам і дітям, а виімково також кандидатам стану духовного, о скілько средства Товариства на се вистарчать;

2) Потребуючих лічити ся принимає Виділ Товариства на письмєнні прошеня, заосмотрєні сьвідощвом лікарским, в кождім случаю з окрема і то лиш на один сезон до приютів товариства, о скілько в них буде місце.

3) Виімково може Виділ Товариства уділяти підмоги в случаях нетерплячих проволоки також на ліченє ся поза приютами Товариства, если таке ліченє єсть для відзисканя здоровля після ореченя лікаря Товариства необходимым і если средства Товариства на се позвляють.

§ 12.

Письмєнні прошеня о прийнять до приютів належить вносити до Виділу Товариства, котрий перед полагодженєм засягає фахової опінії лікаря Товариства.

VI. Заряд Товариства:

A. Протектор.

§ 13.

Товариство стоить під протекторатом кождочасного гр. кат. Митрополита

у Львові, а в случаю непринятя через Него протекторату, під протекторатом того г. к. Епископа, котрого Загальні Збори Товариства на протектора упросять. Наколиби ні один з Епископів не хотів прийняти тої почесги, вибирає Виділ котрогось із старших достойників Церкви.

§ 14.

Протекторови прислугоють слідуєчі права:

- 1) брати участь в Загальних Зборах;
- 2) упевняти ся, чи ведєне Товариства єсть згідне з основами і приписами Церкви і в тій ціли вглядати в книги і протоколи Товариства і жадати всіляких пояснєнь, врешті

3) право спротивленя ся рішеням незгідних з духом Церкви;

4) іменувати на предложенє Виділу лікаря.

B. Виділ.

§ 15.

В осідку Товариства єсть Виділ.

§ 16.

Виділ складає ся з предсідателя (голови), его заступника, секретара, касиєра, трох виділових і лікаря з голосом до радчим

§ 17.

Вибір Виділу.

Членів Виділу вибирають Загальні Збори з поміж дійсних членів на 3 роки через аклямацію або абсолютну більшість голосів, дійсних, а то предсідателя і 6 виділових, котрі з поміж себе вибирають заступника предсідателя, секретара і касиєра

В случаю уступленя члена Виділу перед упливом часу, Виділ доповняє ся через кооптованє.

Лікаря іменує Протектор на пропозицію Виділу.

§ 18.

Круг діланя Виділу.

До круга діланя Виділу належить:

- 1) ведєне Товариства в загалі;
- 2) заряд цілим движимим і недвижимим майном Товариства;
- 4) робленє видатків на ціли Товариства аж до висоти 10.000 корон, о скіль-

ко правильний заряд приютами таких видатків вимагає;

5) заряд приютами, приймає до них і виключує з них, установлює умови, під якими приймає наступне, установлює в них нагляд і послуги;

6) складане річних рахунків і предкладане їх Протекторови і Загальним Зборам;

7) предкладане Загальним Зборам внесене що до іменування почесних членів і зміни статутів;

8) заступство Товариства на вні через предсідателя, або єго заступника, а письма, або оповіщення, виходячі від Тойаристаа, підписує предсідатель, або єго заступник і секретар;

9) приймає членів основателів, добродіїв, спомагаючих і дійсних,

§ 19.

Засідання Виділу.

1) Засідання Виділу скликає предсідатель або єго заступник правильно щомісяця;

2) на жадане однак щонайменше трох членів Виділу мусить бути засідане скликане.

§ 20.

Правосильність порішень.

До важности рішень треба присутности щонайменше чотирох членів Виділу.

§ 21.

Рішення западають безглядною більшостію голосів, при рівности голосів рішає сей погляд, за котрим голосував предсідатель.

Загальні Збори.

§ 22.

Загальні Збори скликає Виділ, а то звичайні щотри роки, надзвичайні на жадане принайменше 50 членів до участі в Загальних Зборах управнених, або на рішене Виділу.

Скликане се має бути оповіщене в одним руским дневнику і через письмєнні запрошення принайменше на 14 днів перед речинцем Зборів.

Місце і час зборів означує Виділ.

На загальних зборах проводить предсідатель Виділу, або єго заступник.

§ 23.

Круг ділання Зборів.

Загальні Збори:

1) приймають і затверджують на внесене комісії ревізійної звіт з рахунків і адміністрації через Виділ предложений;

2) вибирають трох членів комісії ревізійної для провірення звітів і частійшої ревізії каси;

3) вибирають предсідателя и Виділ.

4) Зізвляють на видатки понад 10000 корон.

5) зізвляють на продаж і обтяжене майна Товариства;

6) рішають про устроюване або зношене приютів;

7) рішають про зміну статутів;

8) рішають про розв'язане Товариства.

§ 24.

До комплекту Загальних Зборів треба щонайменше 30 членів дійсних.

Еслиби на оповіщених Зборах таке число членів не яволося, скликає Виділ другі Загальні Збори, важні без огляду на число явившихся членів.

Рішення западають безглядною більшостію голосів.

Лиш до справ під 4) — 8) § 23. треба більшости $\frac{2}{3}$ голосів присутних членів.

VII. Мировий Суд.

§ 25.

Всякі спори в Товаристві полагає Мировий суд, складаючийся з 2 членів, по однім через кождо сторону з поміж членів Товариства іменованим, які знов вибирають зверхника рівнож в поміж членів Товариства.

Еслиби що до зверхника не було згоди іменує єго Протектор.

Суд мировий рішає більшостію голосів.

VIII. Порішене про майно.

§ 26.

В случаю розв'язання Товариства, рішають про майно Товариства Загальні Збори а еслиби се не сталося, прехо-

дить майно Товариства на Товариство „Народна Лічниця у Львові“. а в разі неістнованя сего Товариства, рішає Покро-

витель Товариства про ужите майна Товариства, котре однак мусить бути призначене на добродійні ціли.“

На вѣдбувшихся въ дни 14. Мая 1908 загальныхъ зборахъ въ мовѣ будущого Товариства выбрано головою Товариства: Всев. о. Дра Атаназія Окуневскаго, емерит. ц. к. повѣтового лѣкара а членами Выдѣлу П. Т. ОО. Василя Давидяка пароха при церквѣ Успенія Пресв. Богородицы, Антонія Глодзиньскаго, ц. к. краевого инспектора шкѣльного, Теодозія Лежогубскаго катихита школы реальной, Іоана Рудовича катихита академ. гимназіи, Іллярія Панькѣвскаго вицеректора духовн. семинаріи и Александра Малицкаго префекта духовн. семинаріи. Выдѣлъ сей уконституовався въ той способъ, що заступникомъ головы выбрано о. Василя Давидяка, касіеромъ о. Іоана Рудовича, а секретаромъ о. Алек. Малицкаго. Заложена реченымъ Товариствомъ цѣль есть высокогуманна.

Колижъ другіи станы вже давно подумали о основаню для себе подобныхъ товариствъ, щобы на случай утраты здоровья нести помѣчь и улекнувати лѣчене въ мѣсцяхъ купелевыхъ и климатичныхъ, тожъ и Всеч. Духовенство певно зъ радостію повитае основане въ мовѣ будущого Товариства, котре мае служити для добра пѣдунавшихъ на здоровю священникѣвъ и членѣвъ ихъ родинъ.

Тяжка заводова праця священнича середъ вѣдостатку, невыгѣдь и различныхъ небезпеченствъ густо-часто пѣдрывае силы физичній служителя церкви. А тіи силы суть потребніи до численныхъ трудѣвъ для добра церкви, суспѣльности и родинъ власныхъ!

Въ кругахъ родинныхъ гр. к. священникѣвъ пѣсля загальнои судьбы рода людскаго неразъ находятъ болѣзни, котрыхъ лѣчене есть конечно wskazанымъ але на великій смутокъ родины може неразъ задля браку фондѣвъ такой стае немѣжливимъ.

Залишене покрывленія пѣдорваныхъ силъ и лѣченя утраченого здоровья неразъ зъ початку може спричинити предвчасну кѣнечину убогой единици.

На чію родину, коли и въ якимъ положеню найде упадокъ силъ або болѣзнь? се укрьте передъ нашими очима.

Всказанымъ проте есть, щобы весь загаль нашого клира, котрый зъ скудныхъ средствъ обильніи складавъ и складае жертвы на гуманніи, просвѣтніи и культурніи цѣли, вѣспѣльними и соединеными силами поперъ интенциі новооснованого товариства гр. к. священникѣвъ имени „св. Андрея“ а Всемилостивый Господь певно не вѣдмовить Свого благословеня до свѣтлого розвою такъ краснаго и потребнаго товариства!

Тожъ Еписк. Ординаріятъ якъ найтѣпльїше поручае Всеч. клирови товариство им. „св. Андрея“ и въ Бозѣ надѣся, що Всеч. Духовенство численнымъ

приступленемъ въ члены сего товариства и всякимъ возможнымъ способомъ зволить въ добре понятѣмъ власнѣмъ интересъ чинно поперти се богоугодне дѣло челоуѣколюбія и милосердія для членѣвъ своего улюбленого стану пѣдъ девизомъ „одеиъ за всѣхъ, всѣ за одного“.

Всеч. ОО. Деканѣвъ зобовязуе ся предлежаще рѣшене поставити до обговорена на найближнѣмъ Соборчику деканальнѣмъ.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята

Перемышль, 5 Листопада 1908.

Ч. 67.

Ч. 6200. О устройствѣ и реформѣ календаря гр. руск. Церкви.

Незвычайно интересна и пѣдъ нынѣшину хвилю дуже цѣнна книжка выдана зѣстала еще въ р. 1903 въ Львовѣ Всесвѣтл. и Высокопреподобнымъ Отцемъ Дромъ Іосифомъ Мельницкимъ, бувшимъ вицеректоромъ Семинара Львовского, Крылошаниномъ Митрополитальной Капитулы, книжка пѣдъ титуломъ: „О устройствѣ и реформѣ календаря греко-русской Церкви“, на котру симъ особенну увагу Всеч. Клира звертае ся.

Цѣль того издавництва основно и ясно высказуе „передне слово“, въ котрѣмъ сказано: „Одна зъ найважнѣйшихъ наукъ, якъ въ церковнѣмъ такъ въ горожаньскѣмъ житію есть наука о календарі. Но на нещастье есть она въ школахъ занедбана. Що нашій Отць лею достойно занималися, свѣдчать календарі и скрижали пасхальніи въ Часословахъ и Псалтиряхъ и вказѣвки въ Служебникахъ, котріи подають въ букввахъ и числахъ результатъ предпринятыхъ студій, но не показують дороги, на которѣй можемъ дѣйти до тыхъ выслѣдѣвъ и не поясняютъ засадъ устройства своего, а поражаютъ насъ заразъ назвами, зъ которыхъ не умѣемъ собѣ справы злати. Такъ въ Часословѣ Почасевскѣмъ зъ року 1811 находимъ при кѣнци перве скрижалѣ пѣдъ титуломъ: „Отъ сотворенія міра обращеніе индиктіона 532 лѣтъ 14-тое“ (отъ года міра 6917, Христа 1409, до года міра 7448, Христа 1940). А въ старыхъ издавняхъ Служебника подаются загадочніи указы о тѣмъ которую недѣлю рядовую по Сѣшествію Св. Духа подобаеть воспріимати по 1. недѣли по Просвѣщенію. Кто не студіовавъ нарочно справы календарной, мусятъ рѣкъ въ рѣкъ механично шукати собѣ въ тыхъ скрижальныхъ движимыхъ и недвижимыхъ днѣй празничныхъ и уважати, якъ погодити читанье Апостолѣвъ и Евангелій недѣль рядовыхъ и празничныхъ на литургіи и есть все въ сбавѣ ошибнутися. Крімъ того особенно въ нашихъ днѣхъ и въ православнѣй Росіи писовано о

потребѣ реформы ошибочнаго календаря греко-рускаго, и повстае вопросъ, якъ погодити реформу съ скрижалями книгъ церковныхъ.

Дятого пожадана есть книжка, котора бы поучала основно о устройствѣ календаря греко-рускаго и подаючи възъ астрономіѣ и календаріографіѣ потрібніи вѣдомости, показала можливостъ реформы при охоронѣ головныхъ засадъ нашего календаря.

Первый у насъ бувъ бл. п. Митрополитъ Д-ръ Григ. Яхимовичъ, который р. 1836 въ своѣй росправѣ „Abhandlung über die Regeln, nach welchen die Slaven des gr. Ritus den Ostertag berechnen“, будучи еще почет. каноникомъ львѣвски гр. Митроп. церкви и професоромъ религіѣ на ц. к. университетъ львѣвскѣмъ, умѣло розѣбравъ вопросы касающіися календаря нашего. Въ слѣдъ его поішли молодшіи и опубликовали въ письмахъ періодичныхъ свои розвѣдки въ той справѣ. Тыми працями захооченый уважавемъ за свою довжностъ до сего скарбу народнои просвѣты доложить мои ленты, и потрудивши ся не мало, выдаю мою росправу о календарі благодарячи провидѣніе боже, що выслало передъ мною на поле календаріографіѣ много способныхъ дѣлателей и достарчило менѣ пожеланныхъ пособій до вгадани розвязки всехъ вопросовъ календарныхъ.“

Яки предметы оброблені суть въ той книзѣ, выказуе слѣдующій „списъ главъ“ именно:

	Сторона.
I. Хронологія	1
II. Календарь	1
III. Ера и Индиктъ	3
IV. Рѣкъ пасхальный	4
V. Властивости календарей юліяньскаго, григор. и греко-рускаго	7
VI. О періодѣ сонѣчнѣмъ	10
VII. Дифференція календарей	12
VIII. Вычисленье дня седмичаго для певнаго датумъ и вычисленье буквъ недѣльной певнаго року	13
IX. Якъ вынаходится зъ юліяньскаго буквы недѣльной григоріянска буква недѣльна	15
X. Періодъ кругѣвъ луны	16
XI. Епакты	16
XII. Якъ вынаходится епакта для юліяньскаго и греко-рускаго кал.	17
XIII. О григоріянскихъ епактахъ	18
XIV. Календарь новолуній	19
XV. О срокахъ Пасхи пося календарей юліяньскаго и григоріянск.	21
XVI. О срокахъ пасхальныхъ пося календаря греко-рускаго	23
XVII. Гаусса формулка	24
XVIII. Цикль пасхальный	27
XIX. О буквахъ роковыхъ и числахъ празничныхъ	28
XX. Табелярній выданя пасхаліѣ зрячѣи	29

Скрижалъ лѣтъ XX. столѣтія по порядку ключей граничныхъ по- сля юліянскаго календаря	31
Скрижалъ для юліянскихъ чиселъ праздничныхъ и русскихъ ключей граничныхъ на лѣта вѣдь 0 до 2667	32—33
XXI. Индикціонъ	34
XXII. Скрижали пасхаліѣ зрящои	35
XXIII. Способъ реформы нашего календаря	36
XXIV. Реформа круговъ сонѣсныхъ въ календари греко-рускѣмъ	37
XXV. Реформа круговъ луны въ греко-рускѣмъ календари	37
XXVI. Календарь епактъ, скрижалъ IX	39
XXVII. Пасхалія, скрижалъ X., XI. и XII. вѣдь 40 до 50	

Пѣдъ нынѣшну пору, коли уже и по часописяхъ появились толки о можливой а може и конечной реформѣ календаря церковного (юліянскаго), мало кто зъ интересованыхъ въ той реформѣ Русинѣвъ, а навѣтъ Священникѣвъ, котрї практично вглядати мають въ книги церковнїи, часто не розумѣють справы календарской.

Прото праці Всесвѣтл. о. Дра Мѣльницкаго кождому Всч. Священникови стае въ добрѣй пригодѣ и кождый якъ наибѣльше зъ неи користати повиненъ щѣбы не стягнути на себе замѣту пословиць саесус де колорібус.

Всеч. о. Деканамъ поручае ся звернути на згадану книжку пыльну увагу, набути еи до библіотекъ деканальныхъ, поручити до библіотекъ парохїяльныхъ и при нагодѣ Соборчикѣвъ деканальныхъ назначати вѣдь часу до часу дискусію на той тематъ на пѣдставѣ той студїи.

Книжку, о котрѣй мова, получить можна у Впр. Автора въ Львовѣ.

Вѣдь гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 5. Листопада 1908.

Ч. 67.

Ч. 6579. Конкуресъ на посаду катихита въ школѣ 5 кл. муж. въ Мостахъ вел. и 4 клас. муж. школѣ въ Куликовѣ.

Ц. к. Рада школна окружна въ Жовквѣ оголошуе п. дн. 7. Жовтня 1908 Ч. 3020 конкуресъ на: 1) посаду катихита въ школѣ 5-класовой мужеской въ Мостахъ великахъ и на 2) посаду катихита въ школѣ 4 класовой мужеской въ Куликовѣ зъ поборами III класы платнѣ.

Дотычнїи прошеня належитъ вносити въ речинци, котрїи буде назначенїи въ Дневнику урядовѣмъ ц. к. Рады шк. краевой.

О томъ повѣдомляе ся Всеч. Духовенство.

Вѣдь гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 31. Жовтня 1908.

Ч. 6795. Въ справѣ Товариства запомоги убогихъ гр. к. Церквей им. св. Ап. Петра.

На прошене Выдѣлу Филіи Товариства запомоги убогихъ гр. к. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышля зъ 2. листопада 1908 Ч. 62 подає ся до вѣдомости Всеч. Клиру епархіального слѣдуючу вѣдозву:

„ПОДЯКА. Въ користь Товариства им. св. Ап. Петра въ Перемышля пожертвовали въ сѣмъ роцѣ нашій Товариства: Народна Торговля 600 к., Днѣстеръ 400 к., Ризници 250 к. За ті жертвы Выдѣлъ Товариства має честь зложити сердечну подяку. А подяка тымъ бѣльша належится тымъ Товариствамъ длятого, бо згаданій Товариства вѣдъ самого початку заснованія Товариства им. св. Ап. Петра удѣляють ему рѣкрѣчно значійшій запомоги. Выдѣлъ Товариства им. св. Ап. Петра, зваживши сю такъ важну для Товариства обставину, почуває ся до милого обовязку звернутись, зъ зазивомъ до Всч. Клира Епархіи, до Комитетѣвъ церковныхъ и всѣхъ вѣрныхъ нашои Епархіи, поспирати згаданій Товариства, черезъ закупно свѣтла и вина літургічного въ Народной Торговли, черезъ убезпечене церквей и будынкѣвъ въ Днѣстеръ, черезъ закупно ризъ и прирядѣвъ церковныхъ въ Ризници.

При той случайности Выдѣлъ Товариства св. Ап. Петра вѣдкликує ся до всего Всч. Священства Епархіи и просить, щобы черезъ громадне вписоване ся въ члены Товариства, черезъ обильне присилане жертвъ дало доказъ, що дбає про свои твердинѣ на Руси, про славу Бѣга та добро руского народа.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей въ Перемышля дня 2. надоліста 1908. о. Мрыць предсѣдатель, о. Василькевич секретарь.“

Еписк. Ординаріятъ зъ свои стороны горячо поручає Всеч. Духовенству якъ найревнѣйше поспирати наше многонадѣйне и такъ необходимо потребне Товариство запомоги убогихъ гр. к. церквей им. св. Ап. Петра.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 5. Листопада 1908.

Ч. 6645. О будовѣ дому на примѣщенє приватной жен. семинаріи въ Львовѣ.

Епископскій Ординаріятъ припоручає Всеч. Духовенству низше подану вѣдозву комитету будовы дому для приватной женської семинаріи учительской въ Львовѣ для звеличенія Юбилей Его Величества Цѣсаря Франць Іосифа Іго.

„ВѢДОЗВА!“

Для звеличєня ювілея шістьдесять лѣтного правлѣня Его Величества Цѣсаря Францъ Юсефа I. завязавъ ся въ Львовѣ комитетъ пѣдъ протекторатомъ Его Ексцелєнціи Высокопреосвященнаго Митрополита, якій поставивъ собѣ задачею построи ти будынокъ на примѣщенє приватной женської Семинаріи учительской зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, удержуванои рускимъ Товариствомъ педагогичнымъ. При своимъ основаню руководивъ ся комитетъ бажанемъ Его Величества, щобы всѣ жертвы зъ нагоды ювілея звернути на одну цѣль а то: выхованє дитини, проте и найкраснимъ памятникомъ ювілея буде, коли весь рускій загаль своими лептами причинить ся до здвигненя вѣдповѣднаго будынку, чымъ забезпичить правильный розвѣй институту, въ якій его доньки будуть выховувати ся на вѣрныхъ доньокъ св. Церкви, щирыхъ робѣтницъ на вивѣ народнои просвѣты, що въ серцяхъ дѣтей буде вицѣплювати любовъ Бога, любовъ своего народа та всего, що добре и гарне. Отсимъ звертає ся комитетъ до Высокопреподобнаго Духовенства зъ уклѣбною просебою, щобы морально и матеріяльно пѣдпомогло его змаганя, та заохотило своихъ вѣрныхъ, щобы и они, хоть найдрѣбѣйшими жертвами, причинили ся до ихъ здѣйсненя. Жертвы просимо прислати на книжочку щадничу кредитового Товариства „Днѣстеръ“ Ч. 4000. Комитетъ“.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 7. Листопада 1908.

Ч. 70.

Ч. 6847. Выказъ касовый филии Товариства запомоги убогихъ гр. к. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли.

На предложєне пѣдъ днемъ прошєне Выдѣлу филии Товариства запомоги убогихъ гр. к. церквей въ Перемышли зъ 3 листопада 1908 Ч. 63 подає ся до вѣдомости Всєч. Епарх. Духовенства.

Выказъ

зложившихъ датки въ користь Филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли вѣдъ 1. липня до 1. листопада 1908 (продов. Вѣстника Епар. стор. 98) въ коронахъ:

Народна Торговля 600; Ризниця 250;

Деканатъ Куликѣвскій 156 т. е. о. Димигрій Телєсницкій 1, о. Север. Мацѣоракъ 1, о. Михайль Залитачъ 1, о. Кароль Должицкій 1, о. Михайль Гарчанпъ 1, о. Волод. Гѣцкій 1, о. Теодоръ Козакъ 1, о. Теофиль Мусѣй 1, о. Константинъ Грушкевичъ 1, о. Юанъ Каревичъ 1, о. Левъ Набакъ 1, о. Юсефъ Ива-

нецъ 1, о. Дам'янъ Гура 1, о. Михаилъ Шумило 1, о. Іосифъ Пелехъ 1, о. Васи-
лій Крайчикъ 1, о. Михаилъ Постъкира 2, церк. въ Арташовѣ 5, церк. въ Дорого-
шевѣ вел. 5, церк. въ Дорогошевѣ мал. 5, церк. въ Жолтанцахъ 5, церк. въ Звер-
товѣ 5, церк. въ Зьболкахъ 5, церк. въ Колоденци 5, церк. въ Кукизовѣ 5, церк.
въ Печихвостахъ 5, церк. въ Руданцахъ 5, церк. матер. въ Куликовѣ 5, церк.
въ Гребенцяхъ 5, церк. въ Нагорныхъ 5, церк. въ Могилянахъ 5, церк. въ Пере-
дримихахъ вел. 5, церк. въ Ремоновѣ 5, церк. въ Вислобокахъ 5, церк. въ Стро-
патынѣ 5, церк. въ Пóдлѣскахъ мал. 5, церк. въ Сулимовѣ 5, церк. въ Удновѣ 5,
церк. въ Новомъ селѣ 5, церк. въ Кошелевѣ 5, церк. въ Цеверовѣ 5, церк. въ Че-
стиняхъ 5.

Урядъ дек. Порохницькій вѣдъ Ур. пар. въ Сконовѣ (съ акаф.) 11.

Урядъ деканальный Яслискій 44. т. е. о. Левъ Воляньскій 1, о. Андрей
Кочиркевичъ 1, о. Романъ Копыстяньскій 1, о. Николай Волошиновичъ 1, о. Вол.
Хомницкій 1, о. Людв. Гасько 1, о. Викторъ Кмищкевичъ 1, о. Іоанъ Мерена 2,
о. Ант. Бескидъ 2, о. Волод. Полошиновичъ 3, о. Іалярій Венгриновичъ 3, о. Іоанъ
Льщиньскій 5-10, о. Михаилъ Гробельскій 6, о. Михаилъ Тесля 6, о. Симеонъ Ко-
лодѣй 7-90.

Урядъ деканальный Потелицкій 30 т. е. о. Николай Осмѣловскій 2, о. Ан-
тоній Колпачкевичъ 2, о. Василій Боровецъ 2, о. Левъ Саламонъ 1, церк. въ Ка-
менцѣ лѣс. 6, о. Іоанъ Федевъ 2, о. Антоній Фолнсъ 2, о. Іоанъ Козакъ 2, о. Ана-
толь Козакъ 2, о. Василій Демчукъ 2, о. Тадей Минчакевичъ 2, о. Алексей Куи-
цевъ 2, о. Сильво теръ Стецякъ 2, о. Адріанъ Леонтовичъ 1.

Деканатъ Устрицкій 8209 т. е. Григорій Сирьсъ 1, о. Николай Панькѣв-
скій 2, о. Іосифъ Дубъ 4, о. Іосифъ Билиньскій 4, о. Михаилъ Попель 1, зъ па-
рохін Панова поодинокіи парохіане 16-80, скарбона церк. 10, родина о. пароха 4,
зъ парохін Рудавки поодинокіи парохіане 5, скарбона церк. 10, зъ парохін Сте-
бника поодинокіи парохіане 11-20, скарбона церк. 10, съ акафист. 309.

Урядъ дек. Нижанкѣвскій 61 т. е. о. Володимиръ Гишлевичъ 1, церк.
въ Тисовѣ 5, церк. въ Брилинцяхъ 5, о. Володимиръ Ильницькій 1, церк. въ Горо-
хѣвцяхъ 5, церк. въ Витонинцяхъ 5, церк. въ Книжицяхъ 5, церк. въ Конохахъ
5, о. Волод. Венгриновичъ 1, церк. въ Нижанковичахъ 5, церк. въ Серакосцяхъ 5,
церк. въ Заболотцяхъ 5, о. Павло Стулицкій 1, о. Михаилъ Жарскій 1, о. Нико-
лай Котецкій 1, о. Дръ Николай Малинякъ 1, о. Іосифъ Мацакъ 1, о. Емилинь
Билиньскій 1, в. Зеновія Билиньска 1, церк. въ Ставцелавчику 5, о. Василій Ан-
тоничъ 1.

О. Алексей Очабрукъ (съ акаф.) 7, о. Михаилъ Тесля (съ акаф.) 5,
о. Панталеймонъ Скоморовичъ (съ акаф.) 5, о. Григорій Копыстяньскій (акаф.) 5,
о. Даніилъ Бодревичъ 16 т. е. церк. въ Угорцѣ 4, церк. въ Порохнику 4, церк.
въ Гавловичахъ 4, церк. въ Тыневичахъ 4.

Урядъ парох. въ Долгомостискахъ (акаф.) 6.

Урядъ парох. Германовичи 12·16 т. е. зъ акафисту 2·16, церк. въ Германовичахъ 5, церк. въ Малговичахъ 5.

Урядъ парох. Яворѳвъ Наконечце 14 т. е. зъ акаф. 12, п. Михайлина Гординьска 2.

Урядъ дєв. Любачѳвскій 7 т. е. о. Іоанъ Подляшецкій 2, церк. Кобильниці Волоска.

О. Іосифъ Вилиньскій 6 т. е. вѳдъ себе 1 и церк. въ Устрикахъ дол. 5, о. Алекс. Гоцкій въ Опарѳвняхъ (акаф.) 6·40, о. Ілія Крайчикъ 10 т. е. церк. въ Будиницъ 5, церк. въ Василевѳ 5, о. Волод. Ільницькій (акаф.) 4.

Урядъ парох. въ Ваховѳ (акаф.) 12·89, о. Андрей Борисевичъ 22·05 т. е. вѳдъ себе 1, церк. въ Дорогоевѳ 6, зъ акаф. 15·05, о. Левъ Паппъ въ Тулигол. (акаф.) 5, о. Петръ Дуркотъ въ Болестр. (акаф.) 3, о. Володимиръ Вербенець 46·16 т. е. зъ акаф. 2·70 зъ тацъ по церк. 15·06, Григорій Салукъ, провиз. 1, Василій Похировскій 1, Іоанъ Бонталь, пров. 1, Симеонъ Семхакъ 1, Никита Мурдза 1, Яковъ Жиба 1, Панталеймонъ Малецкій дяць 1, Яковъ Свинчакъ 1, Марія Салукъ 1, Яковъ Гариша 1, Ева Похировска 1, Феликса Дзяць 1, Текля Стечиньска 1, Таціянна Ключасъ 1, Юлія Жига 1, Марія Труханъ 1, Ксеся Грабъ 1, Теодора Цвекъ 1, Григорій Цвекъ 1, Михаїль Ключасъ 1, Катарина Мальчиньска 1, п. Юлія Вербенець 1, о. Володимиръ Вербенець 1, п. Іосифа Кмицикевичъ учит. 1, Григорій Жига 1, Яковъ Глѳвко 1, Марія Ожибко 1, Ева Мотичакъ 0·40, Ева Щурко 1.

Урядъ дек. Бирчаньскій 169·47 т. е. о. Леонтий Адрияновичъ 1, о. Ігнацій Гвоздовичъ 1, о. Михаїль Гандякъ 1, о. Іоанъ Жарскій 1, о. Владиславъ Калужняцкій 1, о. Орестъ Калужняцкій 1, о. Григорій Пержило 1, о. Мирославъ Усцкій 1, о. Теодоръ Савойка 1, о. Орестъ Солтикевичъ 1, о. Михаїль Кузьмакъ 1, о. Константинъ Полянскій 1, о. Евгений Сембратовичъ 1, о. Николай Стецъшинъ 1, о. Іоанъ Сабарай 1, о. Антоній Копыстинскій 1, церк. въ Бахури 5, церк. въ Дыновъ 5, церк. въ Бересцъ 5, церк. въ Совциѳ 5, церк. въ Бирчи 5, церк. въ Рудаць 5, церк. въ Глудно 5, церк. въ Вари 5, церк. въ Издебкахъ 5, церк. въ Обаримѳ 5, церк. въ Коньску 5, церк. въ Пятковъ руск. 5, церк. въ Селскахъ 5, церк. въ Володжу 5, церк. въ Улючи 5, церк. въ Грушовъ 5, церк. въ Яворнику руск. 5, церк. въ Жегатинѳ 5, церк. въ Добрѳй шляхоцк. 5, церк. въ Яблѳнць руск. 5, церк. въ Исканѳ 5, церк. въ Липѳ 5, церк. въ Брежавъ 5, церк. въ Малявъ 5.

Зъ акафисту въ Липѳ 19·47.

Зъ акафисту въ Бирчи 2, въ Издебкахъ 2, въ Коньскѳмъ 2, въ Улючи 2, и Добрѳй 2.

Зъ акафисту въ Бересцъ 1, въ Пятковѳ 1, въ Селскахъ 1, въ Яворнику руск. 1.

Урядъ деканальный Балигородскій 162 т. е. церк. въ Букѳвцы 5, церк. въ Твсной 5, церк. въ Габковцяхъ 5, церк. въ Должици 5, церк. въ Лишиѳ 5, о. Павелъ Стукачъ 1, в. Антонина Стукачъ 1, церк. въ Гочевѳ 5, керк. Дзюрдзевѳ 5, о. Юсифѳ Кузьмакъ 1, церк. въ Волковыѳ 5, церк. въ Завозѳ 5, о. Теофиль Клишь 1, церк. въ Загочевю 5, о. Волод. Чайковскій 1, п. Чайковска 1, церк. въ Ветлинѳ 5, о. Михайль Осѳдачъ 1, п. Осѳдачъ 1, церк. въ Смереку 5, церк. въ Кальлицы 5, церк. въ Струбовискахъ 5, о. Мирославъ Устїяновскій 1 п. Устїяновска 1, церк. въ Лопинцѳ 5, церк. въ Буцѳ 5, церк. въ Тисковѳ 5, о. Николай Иванусѳвъ, 1, п. Иванусѳвъ 1, церк. въ Горянцѳ 5, церк. въ Радевѳ 5, о. Ром. Ладжиньскій 1, церк. въ Полянчику 5, церк. въ Матковѳ 5, церк. въ Солинѳ 5, о. Волод. Гукевичъ 1, церк. въ Кривѳмъ 5, о. Ник. Короласъ 1, церк. въ Рѳбѳмъ 5, церк. въ Гучвицяхъ 5, о. Гамерскій 1, церк. въ Яворци 5, церк. въ Лузѳ 5, церковь въ Завѳ 5.

Церковь въ Вѳрку 6.

Урядъ парох. въ Баховѳ вѳдъ церк 5.

Урядъ парох. въ Вѳлькахъ мазов. 6, т. е. вѳдъ церкви въ Вѳлькахъ маз. 5, о. Лонгинъ Тустановскій 1.

Урядъ парох. въ Колодрубяхъ 20 т. е. церк. въ Колодрубяхъ 6, читальня им Качковского въ Колодрубяхъ 6, церк. въ Поверговѳ 6, о. Теодоръ Сапрунъ 2, о. Юлианъ Крилицкій 4, т. е. вѳдъ себе 2, п. Бронислава Крылицка 2, Катарина Гмитрыкъ 1.

Урядъ декан. Затварницкій 38, т. е. о. Николай Була 1, о. Іерономъ Моравскій 1, церк. въ Кривѳмъ 5, церк. въ Творильнѳмъ 5, о. Іоанъ Яросевичъ 1, церк. въ Райскѳмъ 5, о. Атаназій Котысь 1, церк. въ Телесници Сям. 5, о. Францъ Згорлякевичъ 1, о. Пларїонъ Тѳна 1, церк. въ Чорнѳй 5, о. Стефанъ Козбуръ 1, церк. въ Цариньскѳмъ 5, о. Юсифѳ Котецкій 1.

Урядъ дек. Дрогобыцкій 18 т. е. о. Стефанъ Хилякъ 1, о. Іоанъ Отто 1, церк. въ Лишиѳ 5, церк. въ Монастырѳ 5, о. Петро Хоминьскій 1, Антѳнъ Рудавскій 1, о. Николай Ясеницкій 1, о. Іоанъ Пастернакъ 1, Михайль Пастернакъ 1, о. Модестъ Горницкій 1.

Урядъ декан. Яслискій 15, т. е. о. Николай Бачиньскій 3, о. Василій Охничъ 3, о. Милошь Левицкій 3, о. Петро Габлянскій 3, о. Іоанъ Марковъ 3.

Урядъ парох. въ Глиньску 7 т. е. церк. въ Глиньску 5, о. Василій Породко 2.

Урядъ декан. Короснянскій 89 т. е. церк. въ Близницѳ 5, церк. въ Гвоздяницѳ 5, церк. въ Бонарѳвцѳ 24, Іоанъ Мудрый 1, Іоанъ Гопей 1, Петро Завойскій 1, Стефанъ Шунчокъ 1, Даниль Гомякъ 1, церк. въ Ванѳвпѳ 5, о. Левъ Мѳйскій 1, о. Волод. Ольшаньскій 1, церк. въ Краснѳй 5, о. Александеръ При-

слопекій 2, церк. въ Рѣпнику 20, о. Теодоръ Мерена 2, церк. въ Опаровцѣ 6, о. Алексей Гоцкій 2, церк. въ Чорнорѣкахъ 5, о. Іоанъ Богускій 1.

Деканатъ Бѣцкій 188 т. є. вѣдъ всѣхъ церквей по 1, а кромъ того селянинъ І. Карель зъ Климковки 1, яко членски вкладки.

О. Мокій Василькевичъ 4, т. є. вѣдъ о. Теодора Пасѣчиньского 2, о. І. Сенечка 2.

Урядъ дек. Львскій 37 т. є. о. Болеславъ Калужняцкій 2, церк. въ Ольшаниці 5, о. Іоанъ Гринь 1, о. Дмитрій Чертежиньскій 1, церк. въ Мичковцяхъ 5, о. Северинъ Добрянскій 1, о. Григорій Макарь 1, церк. въ Орельці 5, о. Іоанъ Клюфасъ 1, о. Василій Мысикъ 2, церк. въ Ваньковѣ 5, о. Людомиръ Сембратовичъ 1, о. Михаиль Сливиньскій 2, церк. въ Тырявѣ Вол. 3, о. Іоанъ Бѣрецкій 2.

Вильнуло до Товариства вѣдъ вочатку до 1. листопада с. р.	3221 К 19 с
було выдатковъ	111 К 67 с

Остає въ касѣ	3109 К 52 с
---------------	-------------

Вѣдъ Выдѣлу Филіи Товариства св. А. Петра въ Перемышлі. Перемышль, дня 1. листопада 1908. о. Мрынць, предсѣдатель, о. Дръ Василій Масцохъ касієръ.

Всєч. Кліръ зволить всѣми до розпорядимости его служачими средствами поспирати щоразъ свѣдѣйше успѣване сего многополезного Товариства для хвалы Божои и добра св. катол. церкви.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 6. Листопада 1908.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 6695. о. Горницкій Модестъ, на парохію Скло.
- „ 6696. „ Гумснюкъ Романъ, на парохію Мигова.
- „ 6697. „ Ольшаньскій Володимиръ, на парохію Честынъ.
- „ 6698. „ Венгриновичъ Емилианъ, на парохію Тыличъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5580. о. Дацько Михаиль парохіи Мервичъ.
- „ 6619. „ Посѣкира Михаиль парохіи Брусно.

- Ч. 6753. о. Горчицкій Іосифъ парохіи Порудно.
„ 6698. „ Лысякъ Мирославъ парохіи Мацѣвѣой.
„ 5585. „ Съкора Николай парохіи въ Радохонцяхъ.

Сотрудництва получили :

- Ч. 6508. о. Шеховичъ Іоанъ въ Креховѣ.
„ 6025. „ Федевичъ Іоанъ въ Старѣй соли.
„ 6165. „ Дрималикъ Романъ въ Ванѣвцѣ.
„ 6620. „ Федорякъ Антоній, управ. въ Хащовѣ.
„ 6959. „ Сенечко Іоанъ, новопост. пресвитеръ въ Боршевичахъ.
„ 6960. „ Пасъчпыньскій Теодоръ новопост. пресвитеръ въ Никловичахъ.

Именованія :

- Ч. 6332. Орд. комисаріями для испытѣвъ квалификаційныхъ на учительвъ въ ц. к. Семинаріяхъ учительскихъ именованіи. Впр. о. Пралать Іоанъ Войтовичъ для Перемышля. Впр. крыл. парохъ въ Краковъ для Кракова и Тарнова, Всеч. Тома Шумило деканъ и парохъ въ Курылѣвцѣ для Рѣшова. Всеч. Левъ Козаневичъ деканъ и парохъ въ Миятковичахъ для Самбора, Теодоръ Мерена деканъ и парохъ въ Рѣшнику для Коросна, Впр. Василій Левицкій деканъ и парохъ въ Сокаля для Сокаля, Всеч. Кипріянь Хотынецкій парохъ въ Ярославу для Ярослава, Всеч. Максимиліанъ Дуркоть парохъ въ Ольхѣвци для Ясла.

Испытователями же при повыспихъ испытанъ именованіи :

Всеч. Максимъ Ковко учитель религіи въ ц. к. Семинаріи въ Перемышля для Перемышля, Всеч. Іоанъ Камъньскій, парохъ въ Залѣсю для Рѣшова, Кракова и Тарнова, Всеч. Михайль Ортынскій, катихитъ при ц. к. учпт. Семинаріи въ Самборѣ для Самбора, Всеч. Алексей Грицькъ катихитъ при ц. к. учпт. Семинаріи въ Сокаля для Сокаля, Всеч. Іоанъ Мудрый, парохъ въ Бонарѣвцѣ для Коросна, Всеч. Емиліанъ Погорецкій, катихитъ ц. к. гімназіи въ Ярославу для Ярослава, Всеч. Михайль Вербицкій, парохъ въ Цеклинскѣй Воли для Ясла.

- Ч. 6305. Всеч. Северинъ Метелля, парохъ въ Люблинци им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.

- Ч. 6413. М. деканами Мушиньского деканата именованіи: Всеч. Емиліанъ Венгрияновичъ, парохъ Тыличу и Всеч. Петръ Сандовичъ, парохъ въ Брунарахъ.

- Ч. 6574. Всеч. Іосифъ Круликѣвскій, дотепершній М. деканъ Судововишеньскій парохъ въ Долгомостискахъ им. завѣдателемъ того деканата.

Вѣдличія крылошанскій получили :

- Ч. 6437. Всеч. о. Антоній Яцевъ, парохъ въ Малновѣ.
„ 6571. „ „ Іосифъ Круликѣвскій, парохъ Долгомостискахъ.
„ 6674. „ „ Іосифъ Иванецъ, парохъ въ Ременовъ.
„ 6757. „ „ Алексей Маляркевичъ парохъ въ Никловичахъ.

Увѣльнене вѣд испыту конкурсового получили :

- Ч. 6603. Всеч. о. Александеръ Дуркотъ, парохъ въ Явѣркахъ.
„ 6676. „ „ Михайль Жарскій, парохъ въ Цыковъ.
„ 6902. „ „ Теофиль Хомицкій, парохъ въ Биличахъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Паславскій Александеръ, парохъ въ Лежайску, уп. 30/9 1908.
„ Козаневичъ Евгений, завѣд. въ Миговѣй, уп. 21/10 1908.
„ Сѣнкевичъ Киприанъ, парохъ въ Радохонцяхъ, ул. 4/11 1908.
Души ихъ поручаються молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріа

Перемышль, дня 14. Листопада 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кандлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1908.

Выдано 10. Грудня

Ч. XIII.

Ч. 71.

Ч. 7058. Конкурсъ на посаду катихита при школѣ 5-класовой мужеской въ Борыславю.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Дрогобычи оголосила п. дн. 6. Листопада 1908 Ч. 1135/1 конкурсъ на посаду катихита при школѣ 5-класовой мужеской въ Борыславю зъ обовязкомъ удѣляния науки религін такожь въ мѣсцевой школѣ женской.

Тое подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 19. Листопада 1908.

Ч. 7065. О богослужебныхъ стипендіяхъ бл. п. Архипрезвитера Шашкевича.

Управляючій Совѣтъ Института „Народный дѣмъ“ въ Львовѣ яко управитель стипендіино-богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича бывшаго Архипрезвитера Капитулы Перемишлской проситъ подъ днемъ 11. Листопада 1908 Ч. 1246/08, щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на р. 1909 на десять стипендій богослужебныхъ.

Той фундаціиной грамоты § 8 буква д. постановляе, що стипендіи по 100 кор. повинні въ первой линіи получить найниже дотованіи сотрудники, экспонированіи сотрудники и завѣдатель парохіи, дальше загально знаніи убоги, численною родиною обремененіи парохіи. Богослужебній ти стипендіи надае Впр. Капитула.

Повеже зъ печаткомъ року 1909 уже въ мѣсяцю Сѣчню має ся одна служба божа зъ парастасомъ водіравити, длатого взымае ся управленыхъ до получения реченой стипендіи на р. 1909, щобы свои неостемпльованіи прошеніи въ речинци до 25. Студня 1908 посредствомъ ур. дек. Еп. Консисторіи предложили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемишль 25. Листопада 1908.

Ч. 7980. Конкурсъ стипендіиной фундаціи бл. п. Єрея Михаила Пожаковского.

Епископска Консисторія, яко управителька стипендіиной фундаціи бл. п. Єрея Михаила Пожаковского, бывшаго гр. к. пароха въ Устїяновой, оголошуе симъ конкурсъ на рѣкъ школьный 1908/9 на двѣ стипендіи по 200 кор. рѣчно.

О ти стипендіи могутъ ся убѣгати ученицѣ убогі, низшихъ або вышихъ школъ публичныхъ, катслицкого вѣроисповѣданя, а въ первой линіи сродники бл. п. Єрея Пожаковского и его жены бл. п. Юстїны зъ Товарницкихъ Пожаковской а въ недостатку тыхже дочки родичевъ шляхоцкого або мѣщаньского роду, замешкалыхъ на предмѣстїю Засане въ Перемишлїи, котріи зобовяжуть ся разъ въ рѣкъ черезъ часъ побирания стипендіи жертвовати одну литургію за упокой душѣ Михаила, Юстїны, Григорія, Іоана и Маріи Пожаковскихъ и дадутъ на престоль двѣ свѣчки.

Стипендіи суть платніи въ двоухъ рѣвнихъ ратахъ по скѣвченю каждого школьного пѣв року, если надѣленіи стипендією выкажутся добрымъ успѣхомъ въ науцѣ.

Управненихъ до получения повызшой стипендіи взымае ся, щобы свои не-остемпльовані прошеня, заосмотрені: 1) Свѣдоцтвомъ крещеня, 2) Свѣдоцтвомъ добраго успѣху въ наукахъ въ речинци до 31/1 1909 посредствомъ ур. дек. або катедрального парохіяльного въ Перемышль Еп. Консистеріи предложили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 31. Жовтня 1908.

Ч. 7206. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. липня до 15. жовтня 1908. III. кварталъ.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Перенось . . .	24814	66	380150	—	1) Перенось . . .	—	—	1000	—
2) На фонд. Впр. Ал. Бачиньского	14	—	—	—	2) Решта для за- купна реально- сти для С. С. Ва- силіянокъ по рѣ- шеню Общого Собранія 1907 р.	3600	—	—	—
3) Куцль Романъ	120	—	—	—	3) Закупленный Л. З. 3 0/0 Общого Австр. Зав. . .	557	40	—	—
4) Гробельскій Бр.	200	—	—	—	4) Выданае 3 0/0 Л. Заставный Общ. Австр. Завед- нія выльсова- ный S. 6250/11 и 6250/12 . . .	—	—	400	—
5) Цегеликъ Іоанъ	120	—	—	—					
6) Федорякъ Ант.	50	—	—	—					
7) Чичула Іоанъ .	70	—	—	—					
8) За выльсован. л. з. Общ. Австр. Заведенія . . .	400	—	—	—					
9) Закуплено Л. З. 8 0/0 Общ. Австр.	—	—	400	—					
10) Gewinn вѣдъ двохъ Лист. заст. выльос.	—	—	60	—					
всего . . .	25788	66	380610	—	всего . . .	4157	40	1400	—
розхѣдъ . . .	4157	40	1400	—					
остае . . .	21631	26	379210	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Перенось	12041	19	1) Перенось	2625	—
2) Дек. Куликѡвскій именно зложили 60 к. о. Кароль Должицкій и о. Даміянъ Гура 15 с.	60	15	всего	2625	—
3) Козый Стефанъ	310	—			
4) Лесакъ Іоанъ	40	—			
5) Дек. Угнѡвскій именно зложили по 20 к. ОО. В. Мосевичъ, Г. Каро- вецъ, по 21 к. зложили ОО. М. Долошицкій, Ст. Козенко, К. Миколаевичъ, а о. Мих. Карнякъ 54·85	157	85			
6) Маларкевичъ Алексей	250	—			
7) Дороцкій Михаилъ	7	24			
всего	12866	53			
розхѡдъ	2625	—			
остае	10241	53			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	37550	—			
2. Дек. Сяноцкій именно зложили по 20 к. ОО. П. Мекелита, А. Оча- брукъ, О. Полянскій, В. Савчакъ, П. Ясеницкій, о. І. Грабець 15 к., Д. Ку- церыбъ 28, Іос. Лѣщинь- скій 10 к.	153	—			
3. Дек. Любачѡвскій вѡдъ о. І. Подляшецкого	20	—			
4. Бѣрецкій Іоанъ	20	—			
5. Дек. Яслискій именно зложили по 20 к. ОО. Л. Волянскій, Р. Кмицикевичъ, І. Мерена, Н. Бурмичъ, Ан. Кочир- кевичъ, О. Копыстянскій, Н. Волошиновичъ, А. Бе- скидъ, І. Гринишинъ, В. Хомицкій, Люд. Гасько, М.	308	—			

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Гробельскій, И. Венгриновичъ, С. Колодѣй, и І. Лѣщинскій 28 к.			12. Дек. Устрицкій . . .	180	—
6. Дек. Потелицкій . . . именно зложили по 20 к. В. Плешкевичъ, Н. Осмьловскій, Ю. Манастирскій, Л. Саламонъ, Лѣонгивъ Тустановскій, В. Демчукъ, Н. Ломницкій, Ад. Леонтовичъ.	160	—	именно зложили по 20 к. ОО. Н. Панькѣвскій, Іосифъ Дубъ, І. Олексинъ, І. Билинскій, Гр. Спрысъ, Ю. Негребекій, М. Попель, Артемій Мельникъ, Т. Войтовичъ.		
7. Дек. Сяноцкій вѣдь о. Бог. Полянського . . .	20	—	13. Кмѣть Полісвкть . . .	10	30
8. Дек. Затварницкій . . . именно зложили по 20 к. ОО. Ст. Сороковскій, С. Кмицикевичъ, Н. Була, Іеронимъ Моравскій, Іос. Котецкій, П. Луцкій, І. Яросевичъ, А. Котысъ, Ф. Згорлякевичъ, Стеф. Козбуръ, Іляр. Туна.	220	—	14. Була Михаилъ . . .	40	—
9. Дек. Балигородскій . . . именно зложили по 20 к. ОО. П. Стукачъ, Р. Ладжинскій, Н. Иванусъвъ М. Осѣлачъ, В. Чайковскій; Волод. Гукевичъ, І. Кузьмакъ, Ан. Федорякъ М. Устіяновскій, Ю. Вендзиловичъ, Т. Клишь, К. Ясеницкій.	240	—	15. Дек. Бѣцкій . . .	320	—
10. Дек. Сяноцкій . . . вѣдь ОО. І. Гамерского и М. Феняка по 20 к.	40	—	именно зложили по 20 к. ОО. Алек. Говда, Влад. Калужняцкій, Д. Домбровскій, І. Титаръ. П. Подляшецкій, Григ. Калиновичъ, Гр. Максимовичъ, Ю. Константиновичъ, Д. Полошинновичъ, Е. Меицинвкій, В. Курилло, К. Копыстянскій, І. Дуркотъ, З. Барновичъ, Т. Дуркотъ, Ем. Юрчакевичъ		
11. Дек. Старосамбѣрскій . . . именно зложили по 20 к. В. Горницкій, Ед. Кушнъръ, Д. Лепкій, Я. Яхно, и Вол. Венгриновичъ 40 к.	120	—	16. Кароль Король . . .	40	—
			17. Теодозій Дуркотъ . . .	40	—
			18. Ильницкій Генрикъ . . .	40	—
			19. Бурмичъ Николай . . .	40	—
			20. Дек. Дрогобыцкій . . .	200	—
			именно зложили по 20 к. ОО. І. Мудракъ, М. Журавецкій, Т. Скобельскій, А. Брановскій, С. Хилякъ, І. Отто, Т. Хоминскій, А. Рудавскій, Н. Ясеницкій, І. Пастернакъ.		

Прихòдь	Готòвка		Розхòдь	Готòвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
21. Дек. Яслискій	80	—	1. Перевось	30471	70
именно зложили по 20 к.			2. Вдовамъ за р. 1907 . . .	130	—
Д. Габла, М. Левцикій,			3. Передатокъ на р. 1908	2319	40
Вол. Полощениновичъ и Н.			4. Порто почтове	—	20
Бачиньскій			5. Купоны	14	—
			6. Комисія шконтруюча . . .	70	—
всего	39341	30			
розхòдь	33015	30			
остат	6826	—	всего	33015	30

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 15 жовтня 1908 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готòвка	21631 К. 26 с.,	цѣннїи папери	379210 К. — с.
II. " резервовый	"	10241 К. 53 с.,	" "	— К. — с.
III. " роздорядимый	"	6826 К. — с.,	" "	— К. — с.
Всего готòвкой		38698 К. 79 с.,	ц. паперами	379210 К. — с.

Вòдповадно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнннхъ паперахъ:	279210 К. — с.,	
II. 1. на книж. щадничихъ „Рускои Щадницѣ“ ч. 345	10474 К. 76 с.	
2. " " " " " ч. 2287	3105 К. 52 с.	
3. " " " " " ч. 2354	6800 К. — с.	
4. " " " " „Вѣры“ ч. 893	4139 К. 79 с.	
5. " " " " " ч. 1592	7886 К. 11 с.	
6. " " " " „Нивы“ ч. 17	5354 К. 48 с.	
7. готовыми	938 К. 13 с.	
разомъ		38698 к. 79 с.

М. Комаринцкій

секретарь.

М. Подолинській

предсѣдатель.

М. Копко

касирь.

Вòдь Еп. гр. кат. Консисторїи

Перемышль 23 Листопада 1908.

ХРОНИКА.

Ч. 507/орд. Св. Отець зволивъ найласкавше черезъ brevia зъ 27. жовтня 1908 именовати:

1. Всев. и Впр. о. Архіпресвитера Кароля Волошиньского Апостольскимъ Протоиотаріємъ ad instar partis.

2. Всев. и Впр. о. Кустоца Мирона Подолянського Апостольскимъ Протоиотаріємъ ad instar partis. Зъ тими достоивствами есть сполученый usus pontificalium.

3. Всев. и Впр. о. Крилошанина Михаила Мрыца Прлатомъ Домовымъ св. Отца.

Грамотою зъ 5. листопада 1908 Веч. о. Емвліяна Погорецкого, катихита въ Ярославю, почест. Шамбеляномъ Своимъ.

Каноничну институцію получили :

Ч. 7764. о. Гукевичъ Константинъ на парохію Жегестовъ, дек. Мушиньского (въ дорозъ замъны).

Ч. 7765. о. Гукевичъ Алексій на парохію Квасенина, дек. Добромильского (въ дорозъ замъны).

Ч. 7766. о. Посъкира Михаилъ на парохію Брусно дек. Любачовского.

Ч. 7767. о. Пльницкій Северинъ на парохію Грозіова, дек. Добромильского.

Ч. 6392. о. Коледъй Симеонъ, парохъ въ Воли Миговой именов. орд. школь. комисаремъ до школь народныхъ деканата Яслиского.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословеніємъ получили :

Ч. 4921. Чест. Іоанъ Зазуля, господаръ въ Дублянахъ за жертву 320 кор. на вѣдновлене бочного престола въ матерн. церквѣ въ Дублянахъ. Чест. Теодоръ Мохнацкій, господаръ въ Дублянахъ за жертву 200 к. на новый кивоть до матерн. церкви. Чест. Ева Багрій, господинѣ въ Нагуевичахъ за жертву 200 к. на мальоване дочер. церкви въ Нагуевичахъ. Честна Анна Гаврылюкъ господинѣ въ Нагуевичахъ за жертву 200 к. на помальоване доч. церкви въ Нагуевичахъ. Чест. Стефанъ Гарнавскій, госпо-

даръ въ Якубовой Воли за жертву 246 кор. на справлене паука до церкви мѣстц. а 200 к. на паукъ до церкви въ Вацовичахъ.

Ч. 6506. Чест. Иванъ Тисъ начальникъ громады, Даниль Романчукъ и Стефанъ Павасюкъ, члены комитету парох. въ Ременовѣ за труды понесені коло будовы мурованой мѣсцевой церкви. Впов. Панъ Іоанъ Кинци, властитель бѣльшихъ посѣлостей въ Ременовѣ за великодушне причиненсея до будовы мурованой церкви. Чест. парохіане въ Ременовѣ за вымуроване въ короткомъ часѣ величавого Дому Божого. Чест. Максимъ Сушко, господаръ въ Ременовѣ за жертву 600 кор. на справлене кивота до мѣсцевой церкви.

Ч. 6691. Чест. Михаилъ Карповичъ, господаръ зъ Нового двора ад Кристиницѣ за справлене до мѣсцевой церкви креста процесіонального за 100 к., патерицѣ за 100 кор. а 60 к. на украшене церкви.

Ч. 6856. Чест. Кириль Плечень, господаръ въ Искани за жертву 100 к. на закупно образа Преч. Дѣвы Маріи до мѣсцевой церкви. Чест. Тимотей Куманякъ за жертву 133 к. 40 с. на докѣчене будовы новой церкви. Чест. Димитрій Чура, провизоръ церк. въ Искани за труды понесені около будовы церкви за и жертву 85 к. на закупно образа св. о. Никодая до бочного престола. Всеч. о. Іоанъ Сабарай, парохъ въ Искани за труды и стараня понесені коло будовы новой церкви. Чест. парохіане въ Искани за побудоване мѣсцевой церкви.

Некрологія.

О. Тарновичъ Стефанъ, парохъ въ Мшаннѣ, уп. 3. Грудня 1908.

Душа его поручаея молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 8. Грудня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1908.

Выдано 23. Грудня

Ч. XIV.

Ч. 75.

Ч. 524/орд. Паломничество до Риму по поводу Юбилею Папы Пія X.

Въ томъ роцѣ обходитъ св. Отець Піи X. пятьдесятылѣтній Юбилей Свого священства а разомъ зъ Головою Церкви и цѣлый свѣтъ католицкій радѣстно и торжественно святкуе тое велике торжество.

На наше, Епископату краевого вѣспѣлье вѣзване въ вѣсѣхъ церквахъ Нашои епархіи вѣдбули ся торжественнѣ богослуженя по тому поводу, а кромѣ того въ многихъ мѣсцевостяхъ особными обходами, якъ академіями и вечерками дано выразъ радости нашего руского народа по поводу того юбилея, а рѣвножь и выразъ вѣрности, преданности и любони къ Головѣ Церкви.

Заразомъ въ томъ роцѣ зъ вѣсѣхъ сторѣнъ свѣта удавалися паломництва до Риму, щобы въ такѣмъ важнѣмъ и свѣтлѣмъ роцѣ лично зближитися до Намѣстника Христового и лично зложити Ему свѣи поклѣнъ, свои желаня и свои чувствна.

Межи тыми паломниками не могло браковати и небракло и насъ русиновъ. Пѣдъ проводомъ настоятеля нашей церковной провинціи, Ексцеленціи Высокопреосвященного Митрополита Андрея, удалися тамъ оба Епископы и понадъ сорокъ особъ, частію священниковъ, частію свѣтскихъ. По прибыту до Риму були мы найсампередъ присутнѣ дня 16. листопада на понтифікальнѣй службѣ Божѣй, котру св. Отець вѣдправивъ въ базиліцѣ св. Петра. Попередженнѣ понадъ 250 Архіепскопами и Епископами, 28 Кардиналами и непосреднымъ оточенемъ Своихъ, прибывъ св. Отець до тои величавои, наибѣольшои на свѣтъ святывъ въ котроѣ нахо-

дидо ся понадъ 50.000 вѣрныхъ. По вступныхъ богослуженяхъ вѣдправивъ св. Отець службу Б. при Папскѣмъ престолѣ, звернений до народа лицемъ при прекраснѣмъ спѣвѣ и величавыхъ церемоніяхъ, при котрѣй то службѣ Б. спѣвалк деяки части якъ Слава, Апостолъ и Евангеліе не лише по латинѣ, але и по грецки.

Певно, що кождому, кто бачивъ тоє богослужене, позѣстане оно въ памяти до кѣнці житя. По службѣ Б. улѣливъ св. Отець всѣмъ присутнымъ Ап. благословеньства.

Дня 17. листопада були мы всѣ три Архіереѣ на аудіенціи у св. Отца разомъ зъ вѣйма Епископами Австрійскои Державы, які були присутніи въ Римѣ. а було вѣхъ 17. На зложену адресу Отець св. вѣдповѣвъ въ слѣдуючій способъ:

Любіи сыны и всечестніи братя!

Дякую Вамъ, що Вы такъ численно зѣбрали ся на мѣй юбилей и покрѣпляете та втѣшаете мене своею приявою. Я все Вамъ радъ, але теперъ справили Вы менѣ особливу радѣсть. Сегодня можу до Васъ звернути ся словами св. Павла: „Хто есть нашою розрадою? Вы е наша розрада. Слава Господеви, що намъ дає розраду въ нашихъ клопотахъ.“

Я заклопотаній, обремененій, притѣбленій. Що може менѣ дати розраду въ тѣмъ положеніи, якъ не Ваша приява, Вашіи молитвы, Ваша участь? Великіи е напасти, які вѣра приневолена терпѣти, зъ устѣхъ сторѣнъ еи нападають и всюди. Розгорѣла ся боротьба на жите и смерть проти Церкви и еи наукъ, Вы повинніи станути при менѣ въ сѣйи боротьбѣ, Вы повинніи зъ мною бороти ся Вашою дѣяльністю у Вашихъ діецезіяхъ.

Въ св. літургіи, котру я служивъ вчера для святкованія мого юбилею, чули Вы, якъ Господь накликує насъ всѣхъ до пильнованія. Пильнуйте! Пильнуйте! Ванъ клиръ, щобы вѣнъ усѣмъ привѣчуванъ вѣзрцемъ и прикладомъ всякихъ чеснотъ.

Пильнуйте выховане Вашего клиру, Вашихъ семинарій, щобы священникъ якъ высловивъ ся св. Еронимъ, посѣдавъ Бога, якъ его повиненъ Богъ посѣдати!

Пильнуйте повѣреного Вамъ народу! Зважайте на се, якъ вѣнъ усуди окруженій небезпеками и ворогомъ загрожений въ спасеніи своєи души.

Пильнуйте особливо въ тыхъ часахъ, бо часы зліи! До Васъ вѣдвось ся се, що сказавъ св. Павло: „Они не можутьъ вже стерпѣти здоровои науки, але люблять науку, котра скобоче ихъ уши и пѣдлещує забагамъ ихъ серця“. Але Вы повинніи пильнувати и проповѣдати слово Боже, чи оно людамъ догѣдно чи недогѣдно. Проповѣдуйте отже бевнастанно, безъ боязни, безъ огляду на свѣтову мудрѣсть, котра може Вамъ вѣдшентує, що лѣпше мовчати, що се не на часѣ, щиро голосити правду. Нѣ, не мовчѣть! Певно що при тѣмъ повинніи Вы руководити ся терпеливостію и розумомъ, але се не повинно Васъ доводити до того, щобы Вы мовчали, де пора говорити. Треба теперъ явно и щиро проповѣдати чисту правду

свѣтови, щобы ворогъ не застѣявъ куколю мѣжь нарѣдъ тымчасомъ коли Вы будете мовчати. Повторно наказую Вамъ отже, не мовчѣть и не бѣйте ся дати свѣдоцтво правдѣ. Зъ всею силою проповѣдайте чисту науку Христову и словнѣть такимъ способомъ свѣй святыи обовязокъ. Не мовчѣть, щобы мовчане не стало судомъ для Васъ.

При сѣй нагодѣ дякую Вамъ такожь за все, що Вы менѣ вчинили, за сѣ жертвы и дары, якѣ Вы принесли бѣдуючому Петрови. Дякую моимъ любимъ братьямъ, якъ и епископамъ. Памятайте про мене и въ молитвахъ! Впрочемъ даю всѣмъ, якъ сего выжидаете, повновласть, якого небудь дня удѣлити апостольского благословеня, зъ котрымъ мае бути злученый повный вѣдпусть для всѣхъ, що попереду прийали достойно свѣй тайны покуты и евхаристіи.

Благословлю Васъ цѣлымъ сердцемъ! Занесѣть мое благословене такожь Вашимъ священникамъ и Вашимъ вѣрнымъ. Скажѣть имъ, що я маю ихъ у своимъ сердцю и поручаю ся ихъ молитвамъ. Будьте всѣ едины въ любви и молитвѣ.

Святыи Рафаилъ нехай проводить Васъ домѣвъ, щобы Вы щасливо и здорово вернули до своихъ дієцезій. Аминь.

Зъ причины, що св. Отець, утрудженый многими принятями и богослуженемъ при наставшой втоды въ Римъ слотѣ не здужавъ, авдѣснця наша, русинѣвъ, вѣдбула ся доперва 21. листопада рано. Прибули мы всѣ три Архїереѣ, прибули священники и свѣтскї паломники, прибули двѣ папѣ, и всѣ мы, 44 особѣ, оставили ся въ троновѣй салѣ. За хвилию явивъ ся св. Отець, Самъ, якъ отецъ помежи своимъ дѣтьми, обѣйшовъ всѣхъ, подавъ каждому руку до уцѣлованя, принявъ адресу вѣдъ Ексцеленціи, Высокопреосвященного Митрополита и промовивъ въ слѣдуючій способъ: „Прибулисте до мене, щобы менѣ по поводу моего юбилею выразити свои чувства и свои желаня. Вѣдбулисте дорогу далеку зъ немалымъ накладомъ и часу и трудѣвъ, щобы мене вѣдвѣдати и оказати свою жичливѣсть, преданнѣсть и любовь. Я дякую вамъ за се, и мило менѣ дуже, що васъ ту виджу, бо люблю васъ щиро и желаю вамъ всего блага вѣдъ Бога а доля ваша лежитъ менѣ на сердци. Хорошѣть въ вашихъ сердцахъ вѣру живу, а Христосъ най буде всегда въ сердцахъ вашихъ и цѣле жите ваше и поступоване най опирае ся на науцѣ Христа. Вертайте щасливо и здорово до дому и скажѣть тамъ вашимъ, що Папа любитъ васъ всѣхъ и молится за васъ и памятае о васъ и благословитъ васъ. А св. Рафаилъ най провадитъ васъ щасливо до дому и мае васъ въ своей опѣцѣ. Присутнымъ Епископамъ и священникамъ надаю власть, щобы своимъ вѣрнымъ въ своихъ церквахъ удѣляли Апостольске благословенство а зъ нимъ, якъ знаете сполученый есть вѣдпусть загальный для всѣхъ, котры суть по сповѣды и по св. причастію“.

Въ концѣ удѣливъ св. Отець всѣмъ зѣбранимъ Ап. благословенства и заявивъ, що осѣвчае всѣ крестики, медалики, коронки и привязуе до нихъ вѣдпусты.

Дай Боже, щоби тіи слова, и благословенство св. Отца скрѣпили въ насъ всѣхъ вѣру св. дай Боже щоби наша праця и жите наше, оперте на скалѣ Петровѣй а маючи одно на думцѣ: Христа Господа и славу Его, принесло нашому рускому народови богаті плоды и запевнило спасеніе вѣчне!

Письмо тое належить перечитати вѣрнымъ въ церквѣ, а оо. Катихиты перечитають тоеже молодежи при ескортѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 21. Грудни 1908.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ч. 76.

Ч. 517/орд. Авдіенція Австрійского Епископату и представителѣвъ Клиру у Его цѣс. и кор. Апост. Величества Цѣсаря.

Дня 26. листопада, 1908 зволивъ Найяснѣйшій Панъ, Его цѣс. и кор. Величество Цѣсаръ Францъ Іосифъ І. пріяняти найласкавше на торжественной Авдіенціи членѣвъ Австрійского Епископату и представителѣвъ Клира мірского и монашого, котрй явилися, щоби высказати свои вѣрнопѣдданчі чувства вѣрности, преданности и любви по поводу рѣдкого, 60 лѣтнего славного пановани нашого такъ горячо любленого Монарха.

Зѣбралося понадъ 30 Архіепископѣвъ и Епископѣвъ, и по надъ 200 представителѣвъ свѣтского и монашого духовенства.

Зъ Нашон епархіи були присутні: Епископъ, и Всесв. и Впр. ОО. Митратъ Архіпресвитеръ Кароль Волошиньскій и Апост. Протонотарій, парохъ Сокаля, Василій Левицкій.

Коли прибувъ Монархъ, промовивъ Его Еміненція Кардиналъ Груша, князь Архіепископъ Вѣденскій, въ слѣдуючій способъ:

Euere kaiserliche und königliche Apostolische Majestät!

In tiefster Ehrfurcht naht sich der Episkopat Österreichs, vereinigt mit den Vertretern aus dem Säkular- und Regularklerus, dem erhabenen Throne Eurer Majestät, um seine Beglückwünschung und Huldigung darzubringen zur Feier Allerhöchstdero diamantenen Regierungsjubiläums.

Dieses Jubelfest, einzig dastehend in der Geschichte unserer alterwürdigen Monarchie, ist für uns alle zum gemeinsamen Familienteste geworden. Die sechs De-

zennien Allerhöchstdero glorreichen Regierung, die ihrer Vollendung nunmehr entgegengehe, haben die Bande patriotischer Liebe und Treue zwischen Eurer Majestät und den Völkern Österreichs immer fester und fester geschlungen.

Die erlauchte Herrscherdynastie, deren ruhmgekröntes Oberhaupt wir in Eurer Majestät verehren, sie ist und bleibt das einigende Band im grossen Völkerreiche, und die geheiligte Person Eurer Majestät leuchtet uns allen voran durch die vielen glänzenden Herrschertugenden, durch das unerschütterliche Gottvertrauen und das hingebende Pflichtgefühl.

Mit unseren Priestern und Gläubigen vereint wollen wir im Te Deum laudamus Gott dem Allmächtigen Dank sagen für den besonderen Schutz, mit dem die göttliche Vorsehung Euere Majestät bisher begleitet hat, und wollen Gott inständigst bitten, dass er auf die Fürsprache der heiligen Patrone Österreichs unseren innigst geliebten Landesvater noch viele, viele Jahre bis an den spätesten Lebensabend erhalten möge zum Wohle der seiner Führung anvertrauten Völker.

Geruhen Euere Majestät entgegenzunehmen die Huldigung unserer Dankbarkeit für die hochherzige Unterstützung aller kirchlichen Institutionen zur Förderung religiösen und patriotischen Sinnes und Lebens sowie für die väterliche Fürsorge, welche Euere Majestät während dieses langen Zeitraumes dem geistigen und leiblichen Wohle der Untertanen durch unzählige Werke der Barmherzigkeit angedeihen liessen.

Zum Schlusse bitten wir die Versicherung unserer unentwegten Treue und unserer nie wankenden Anhänglichkeit an Eure Majestät und das angestammte Herrscherhaus zum alleruntertänigsten Ausdruck bringen zu dürfen.

Gott segne, Gott erhalte und beschütze Eure kaiserliche und königliche Apostolische Majestät!

На тоє звѣлявъ Найяснѣйшій Пань вѣдповѣсти, якъ слѣдує:

„Ein gültiges Geschick hat Mir beschieden, die sechzigste Wiederkehr des Tages zu erleben, an dem ich den Thron Meiner Väter bestiegen habe. Indem ich andachtsvoll der göttlichen Vorsehung für diese seltene Gabe danke, sehe ich mit grosser Freude den Episkopat und die übrigen Vertreter des österreichischen Säkular- und Regularklerus um mich versammelt.

Die heiligsten Güter der Menschheit sind in Ihre Hand gelegt. Sie verwalten das was über alle Wirren der Zeit, ja über alles Zeitliche erhaben ist, das Ewige im Menschen. Durch die treue Erfüllung der Pflichten Ihres geistlichen Amtes leisten Sie aber auch dem Staate und der ganzen Gesellschaft einen grossen, ja einen unschätzbaren Dienst. Die Sorge des Tages wird die Menschen immer trennen, Streit und Parteiung sind unvermeidlich, Ihre Sendung aber ist es, die Versöhnung und den Frieden zu künden, den die Welt sich selbst nicht geben kann.

Der Glaube ist der sichere Anker, an dem ein jeder in den Stürmen und Kämpfen des Lebens Halt und Stütze findet. Sie können bei der Lehre des Glaubens und der Verwaltung Ihres Amtes stets des Schutzes der Staatsgewalt sicher sein.

Ich selbst bin ein treuer Sohn der Kirche, die mich in schweren Stunden Ergebenheit gelehrt, die Mir so oft im Unglücke Trost geboten, die Mir und Meinem Hause eine treue Führerin auf allen Lebenswegen gewesen. Ihren Vertretern entbiete Ich an diesem für Mich unvergesslichen Tage Meinen wärmsten und persönlichen Dank“.

Повыше подае ся до вѣдомости Всч. духовенства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 22. Грудня 1908.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 77.

Ч. 6675. Енцикліка св. Отца Пія П. X.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

PII

DIVINA PROVIDENTIA

P A P A E X

IN QVINQUAGESIMO NATALI SACERDOTII SVI

EXHORTATIO

AD CLERUM CATHOLICUM

PIVS PP. X.

DILECTI FILII

SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Haerent animo penitus, suntque plena formidinis, quae gentium Apostolus ad Hebraeos scribebat ¹⁾, quum illos commonens de obedientiae officio praepositis debitaе, gravissime affirmabat: *Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri*. Haec nimirum sententia si ad omnes pertinet, quotquot in Ecclesia praesunt, at maxime in Nos cadit, qui, licet impares, supremam in ea auctoritatem, Deo dante, obtinemus. Quare noctu atque interdium sollicitudine affecti, meditari atque eniti non intermittimus quaecumque ad incolumitatem faciant et incrementa dominici gregis. Interhaec unum praecipue Nos occupat: homines sacri ordinis eos omnino esse, qui pro muneris officio esse debent. Persuasum enim habemus, hac maxime via de religionis statu bene esse lactiusque sperandum. Idecirco, statim ut Pontificatum inivimus, quamquam universita-

¹⁾ XIII, 17.

tem cleri contuentibus, multiplices eius laudes elucebant, tamen venerabiles fratres catholici orbis Episcopos impensissime hortandos censuimus, ut nihil constantius nihil efficacius agerent, quam ut Christum formarent in iis, qui formando in ceteris Christo rite destinantur. Sacrorum autem Antistitum quae fuerint in hac re voluntates probe novimus. Novimus qua providentia, qua navitate in excolendo ad virtutem clero assidue connituntur: de quo illis non tam laudem impertivisse quam gratias palam habuisse libet.

At vero, quum ex huiusmodi Episcoporum curis iam plures e clero gratulamur caelestes concepisse ignes, unde gratiam Dei, ex impositione manum presbyterii susceptam, vel resuscitarunt vel acuerunt, tum adhuc conquerendum superest, alios quosdam per diversas regiones non ita se probare, ut in ipsos tanquam in speculum, prout dignum est, plebs christiana coniciens oculos, sumere possit quod imitetur. Ad hos porro cor Nostrum per hasce litteras patere volumus; videlicet ut cor patris, quod in conspectu aegroantis filii anxia palpitat caritate. Hac igitur suadente, hortationibus Episcoporum hortationes addimus Nostras: quae quamvis eo spectent potissimum ut devios torpentesve ad meliora revocent, tamen etiam ceteris admoveant velimus incitamenta. Commonstramus iter quo quisque studiosius in dies contendat ut vere sit, qualem Apostolus nitide expressit, *homo Dei*¹⁾, iustaeque expectationi Ecclesiae respondeat. — Nihil plane inauditum vobis aut cuiquam novum dicemus, sed quae certe commeminisse omnes oportet: spem autem indit Deus, vocem Nostram fructum non exiguum esse habituram. Id equidem flagitamus: *Renovamini... spiritu mentis vestrae, et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, et sanctitate veritatis*²⁾; eritque hoc a vobis in quinquagesimo sacerdotii Nostrum natali pulcherrimum acceptissimumque munus. Quumque Nos, *in animo contrito et spiritu humilitatis*³⁾, exactos in sacerdotio annos recogitabimus Deo; quidquid humani dolendum sit, videbimur quodammodo expiare, admonendo vos et cohortando *ut ambulatis digne Deo per omnia placentes*⁴⁾. — Qua tamen in hortatione, non vestras tantum utilitates tuebimur, sed communes etiam catholicarum gentium; quum aliae ab aliis dissociari nequaquam possint. Etenim non eiusmodi est sacerdos, qui bonus malusve uni sibi esse queat; sed eius ratio et habitus vitae sane quantum habet consequentis effectus in populum. Sacerdos reapse bonus ubi est, quale ibi donum et quantum est!

Hinc porro, dilecti filii, hortationis Nostrae exordium capimus, ut vos nimirum ad eam vitae sanctimoniam, quam dignitatis gradus postulat, excitemus. — Quicumque enim sacerdotio potitur, eo non sibi tantum, sed aliis potitur: *Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quae sunt ad Deum*⁵⁾. Id ipsum et Christus indicavit, qui ad significandum quo demum actio sacerdotum spectet, eos cum sale itemque cum luce comparatos voluit. Lux ergo mundi, sal terrae, sacerdos est. Neminem sane fugit id praecipue fieri christiana veritate tradenda: at vero quem pariter fugiat, institutionem eiusmodi pro nihilo fere esse, si, quae sacerdos verbo tradat, exemplo suo non comprobet? Qui audiunt, contumeliose illi quidem, sed non immerito obiiciunt: *Confitentur se nosse Deum, factis autem negant*⁶⁾; doctrinamque respiciunt, nec sacerdotis fruuntur luce. Quam ob rem ipse Christus, factus sacerdotum forma, re primum, mox verbis docuit: *Coepit Iesus facere, et docere*⁷⁾. — Item, sanctimonia

¹⁾ I. Tim. VI, 11.

²⁾ Ephes. IV, 23, 24.

³⁾ Dan. III, 39.

⁴⁾ Coloss. I, 10.

⁵⁾ Hebr. V, 1.

⁶⁾ Tit. I, 16.

⁷⁾ Act. I, 1.

posthabita, nihil admodum sacerdos sal terrae esse poterit; corruptum enim et contaminatum integritati minime aptum est conferendae: unde autem sanctitas abest, ibi corruptionem inesse oportet. Quapropter Christus, eandem insistens similitudinem, sacerdotes tales sal infatuatum dicit, quod ad nihilum valet ultra, nisi ut millatur foras atque adeo conculcetur ab hominibus¹⁾.

Quae quidem eo apertius patent, quod sacerdotali munere haud nostro nos fungimur nomine, sed Christi Iesu. Sic nos inquit Apostolus, existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei²⁾: pro Christo ergo legatione fungimur³⁾ — Hac nempe de causa Christus ipse, non ad servorum, sed ad amicorum numerum nos adscripsit: Iam non dicam vos servos... Vos autem dixi amicos: quia omnia quaecumque audivi a Patre meo, nota feci vobis... Elegi vos, et posui vos ut eatis, et fructum afferatis⁴⁾. — Est igitur nobis persona Christi gerenda: legatio vero ab ipso data sic obeunda, ut quo ille intendit, eo nos pertingamus. Quoniam vero idem velle idem nolle, ea demum firma amicitia est: tenemur, ut amici, hoc sentire in nobis, quod et in Christo Iesu, qui est sanctus, inuocens, impollutus⁵⁾: ut legati ab eo, debemus doctrinis eius ac legi conciliare fidem hominum, easdem nimirum nos ipsi primum servantes: ut potestatis eius participes ad animos vinculis culparum levandos, conari nos omni studio oportet ne illis implicemur. At maxime ut ministri eius in praecellentissimo sacrificio, quod ^{perenni virtute} mundi vita innovatur, debemus ea animi conformatione uti, qua ille ad aram crucis seipsum obtulit hostiam immaculatam Deo. Nam si olim, in specie solummodo ac figura, tanta a sacerdotibus postulabatur sanctitas; eequid a nobis, quum victima est Christus? Quo non oportet igitur esse puriorem tali fruente sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum carnem hanc dividendam? os quod igni spiritali repletur, linguam quae tremendo nimis sanguine rubescit⁶⁾? Perapte S. Carolus Borromaeus, in orationibus ad clerum, sic instabat: „Si meminissemus, dilectissimi fratres, quanta et quam digna in manibus nostris posuerit Dominus Deus, quantam istiusmodi consideratio vim haberet ad nos impellendum ut vitam ecclesiasticis hominibus dignam duceremus! Quid non posuit in manu mea Dominus, quando proprium Filium suum unigenitum, sibi coaeternum et coequalem, ^{posuit} In manu mea posuit thesauros suos omnes, sacramenta et gratias; posuit animas, quibus illi nihil est carius, quas sibi ipsi praetulit in amore, quas sanguine suo redemit: in manu mea posuit caelum, quod et aperire et claudere ceteris possim... Quomodo ergo adeo ingratus esse potero tantae dignationi et dilectioni, ut peccem contra ipsum? ut illius honorem offendam? ut hoc corpus, quod suum est, inquinem? ut hanc dignitatem, hanc vitam, eius obsequio consecratam, maculem?”⁴

Ad hanc ipsam vitae sanctimoniam, de qua iuvat paulo fusius dicere, magnis Ecclesia spectat perpetuisque curis. Sacra idcirco (Seminaria instituta) ubi, si litteris ac doctrinis imbuend. sunt qui in spem cleri adolescent, at simul tamen praecipueque ad pietatem omnem a teneris annis sunt conformandi. Subinde vero dum ipsa candidatos diuturnis intervallis, gradatim promovet nusquam, ut mater sedula, hortationibus de sanctitate assequenda parcit. Iucunda quidem ea sunt ad recolendum. Quum enim primo in sacram militiam cooptavit, voluit nos ea rite profiteri: Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei: tu es, qui restitues haereditatem meam mihi⁷⁾ Quibus inquit Hieronymus, monetur clericus ut qui, vel idse pars Domini est, vel Dominum par-

¹⁾ Matth. v, 13.

²⁾ I Cor. IV. 1.

³⁾ II Cor. v, 20.

⁴⁾ Ioan. XV, 15, 16.

⁵⁾ Hebr. VII, 26.

⁶⁾ S. Io. Chrysost. hom. LXXXII in Matth. II. 5.

⁷⁾ Ps. XV, 5.

tem habet, talem se exhibeat, ut et ipse possideat Dominum, et possideatur a Domino¹⁾ — Subdiaconis accensendos ipsa quam graviter est allocuta! Iterum atque iterum considerare debetis attente quod onus hodie ultro appetitis: ... quod si hunc ordinem susceperitis, amplius non licebit a proposito resilire, sed Deo... perpetuo famulari, et castitatem, illo adiuvante, servare oportebit. Tum denique: Si usque nunc fuistis tardi ad ecclesiam, amodo debetis esse assidui: si usque nunc somnolenti, amodo vigiles: ... si usque nunc inhonesti, amodo casti... Videte cuius ministerium vobis traditur! — Diaconatu porro augendis sic per Antistitem a Deo precata est: Abundet in eis totius forma virtutis, auctoritas modesta, pudor constans, innocentiae puritas et spiritalis observantia disciplinae. In moribus eorum praecepta tua fulgeant, ut suae castitatis exemplo imitationem sanctam plebs acquirat. — Sed eo acrius movet communitio iniciandis sacerdotio facta: Cum magno timore ad tantum gradum ascendendum est, ac providendum ut caelestis sapientia, probi mores et diuturna iustitiae observatio ad id electos commendat... Sit odor vitae vestrae delectamentum Ecclesiae Christi, ut praedicatione atque exemplo aedificetis domum, id est familiam Dei. Maximeque omnium urget illud gravissime additum: Imitamini quod tractatis: quod profecto cum Pauli praecepto congruit: ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu²⁾.

Talis igitur quum sit mens Ecclesiae de sacerdotum vita, mirum nemini esse possit, quod sancti Patres ac Doctores omnes ita de ea re consentiant, ut illos fere nimios quis arbitretur: quos tamen si prudenter aestimemus, nihil eos nisi apprime verum rectumque docuisse iudicabimus. Eorum porro sententia haec summatim est. Tantum scilicet inter sacerdotem et quemlibet probum virum intercedere debet discriminis, quantum inter caelum et terram: ob eamque causam, virtuti sacerdotali cavendum non solum ne gravioribus criminibus sit affinis, sed ne minimis quidem. In quo virorum tam venerabilium iudicio Tridentina Synodus stetit, quum monuit clericos ut fugerent *levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent*³⁾: maxima scilicet, non re ipsa, sed respectu peccantis, in quem, potiore iure quam in templorum aedificia, illud convenit: *Domum tuam decet sanctitudo*⁴⁾.

Iam sanctitas eiusmodi, qua sacerdotem carere sit nefas, videndum est in quo sit ponenda: id enim si quis ignoret vel praepostere accipiat, magno certe in discrimine versatur. Equidem sunt qui putent, quin etiam profiteantur, sacerdotis laudem in eo collocandam omnino esse, ut sese aliorum utilitatibus totum impendat: quamobrem, dimissa fere illarum cura virtutum, quibus homo perficitur ipse (eas ideo vocitant *passivas*), aiunt vim omnem atque studium esse conferenda ut *activas* virtutes quis excolat exercentque. Haec sane doctrina mirum quantum fallaciae habet atque exitii. De ea Decessor noster fel. rec. sic pro sua sapientia edixit⁵⁾: „Christianas... „virtutes, alias temporibus aliis accommodatas esse, is solum velit, qui Apostoli verba non meminerit: Quos praescivit, et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui⁶⁾. Magister et exemplar sanctitatis omnis Christus est, ad cuius regulam aptari omnes necesse est, quotquot adventum beatorum sedibus inseri. Iamvero haud mutatur Christus progredientibus saeculis, sed idem *heri et hodie: ipse et in saecula*⁷⁾; Ad omnium igitur aetatum homines pertinet illud: *Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde*⁸⁾, nulloque non tempore Christus se nobis exhibet *factum obe-*

¹⁾ Ep. LII, ad Nepotianum, n. 5.

²⁾ Coloss. I, 28.

³⁾ Sess. XXII, de reform., c. 1.

⁴⁾ Ps. XCII, 5.

⁵⁾ Ep. Testem benevolentiae, ad Archiep. Baltimor., 22 ian. 1899.

⁶⁾ Rom. VIII, 29.

⁷⁾ Hebr. XIII, 8.

⁸⁾ Matth. XI, 29.

„dientem usque ad mortem¹⁾); valetque quavis aetate Apostoli sententia: *Qui... sunt Christi carnem suam crucifixerunt cum vitis et concupiscentiis²⁾* Quae documenta si quidem spectant unumquemque fidelium, propius tamen ad sacerdotes attinent: ipsique prae ceteris dicta sibi habeant quae idem Decessor Noster apostolico ardore subiecit: „Quas utinam virtutes multo nunc „plures sic colerent, ut homines sanctissimi praeteritorum temporum! qui demissione animi, obedientia, abstinentia, *potentes fuerunt opere et sermone*, emolumento maximo, nedum religiosae rei, „sed publicae ac civilis“. Ubi animadvertere non abs re fuerit, Pontificem prudentissimum iure optimo singularem abstinentiae mentionem intulisse, quam evangelico verbo dicimus, abnegationem sui. Quippe hoc praesertim capite, dilecti filii, robur et virtus et fructus omnis sacerdotalis muneris continetur: hoc neglecto, exoritur quidquid in moribus sacerdotis possit oculos animosque fidelium offendere. Nam si turpis lucri gratia quis agat, si negotiis saeculi se involvat, si primos appetat accubitus ceterosque despiciat, si carni et sanguini acquiescat, si quaerat hominibus placere, si fidat persuasibilibus humanae sapientiae verbis; haec omnia inde fluunt, quod Christi mandatum negligit conditionemque respuit ab ipso latam: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum³⁾*.

Ista Nos quum adeo inculcamus, illud nihilo minus sacerdotem admonemus, non sibi demum soli vivendum sancte; ipse enimvero est operarius, quem Christus *exiit... conducere in vineam suam⁴⁾*. Eius igitur est fallaces herbas evellere, serere utiles, irrigare, tueri ne inimicus homo superseminet zizania. Cavendum propterea sacerdoti ne, inconsulto quodam intimae perfectionis studio adductus, quidquam praetereat de muneris partibus quae in aliorum bonum conducant. Cuiusmodi sunt verbum Dei nuntiatio, confessiones rite excipere, adesse infirmis praesertim morituris, ignaros fidei erudire, solari moerentes, reducere errantes, usquequaque imitari Christum: *Qui pertransiit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo⁵⁾* — Inter haec vero insigne Pauli monitum sit menti defixum: *Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat, Deus⁶⁾*. Liceat quidem cantes et flentes mittere semina; liceat ea labore multo fovete: sed ut germinent edantque optatos fructus, id nempe unius Dei est eiusque praepotentis auxilii. Hoc accedit magnopere considerandum, nihil praeterea esse homines nisi instrumenta, quibus ad animorum salutem utitur Deus; ea oportere idcirco ut apta sint quae a Deo tractentur. Qua sane ratione? Num ulla putamus vel insita vel parta studio praestantia moveri Deum ut opem adhibeat nostram ad suae gloriae amplitudinem? Nequaquam: scriptum est enim: *Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes; et infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: et ignobilia mundi, et contemptibilia elegit Deus, et ea quae non sunt, ut ea quae sunt destrueret⁷⁾*. Unum nimirum est quod hominem cum Deo coniungat, unum quod gratum efficiat, atque non indignum eius misericordiae administrum: vitae morumque sanctimonia. Haec, quae demum est supereminens Iesu Christi scientia, sacerdoti si desit, desunt ei omnia. Nam, ab ea disiectae, ipsa exquisitae doctrinae copia (quam Nosmetipsi nitimur in clero provehere), ipsaque agendi dexteritas et sollertia, etiamsi emolumenti aliquid vel Ecclesiae vel singulis afferre possint, non raro tamen detrimenti iisdem sunt flebilis causa. Sanctimonia vero qui ornatur et affluat, is quam multa possit, vel infimus, mirifice salutaria in populo Dei aggredi et perficere, complura

¹⁾ Philipp. II, 8.

²⁾ Gal. v. 24.

³⁾ Matth. XVI 24.

⁴⁾ Matth. xx, 1.

⁵⁾ Act. x, 38.

⁶⁾ I Cor. III, 7.

⁷⁾ I Cor. I, 27, 28.

ex omni aetate testimonia loquuntur: praeclare non remota memoria, Ioannes Bapt. Vianney, animarum in exemplum curator, cui honores Caelitum Beatorum Nosmet decrevisse laetamur. — Sanctitas una nos efficit, quales vocatio divina exposcit: homines videlicet mundo crucifixos, et quibus mundus ipse sit crucifixus; homines in novitate vitae ambulantes, qui, ut Paulus monet ¹⁾ *in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis se ipsos exhibeant ut ministros Dei; qui unice in caelestia tendant, et alios eodem adducere omni ope contendant.*

Quoniam vero, ut nemo unus ignorat, vitae sanctitas eatenus fructus est voluntatis nostrae, quoad haec gratiae subsidio roboretur a Deo, abunde nobis Deus ipse providit, ne gratiae munere, si velimus, ullo tempore careamus; idque in primis assequimur studio precandi. — Sane precationem inter et sanctimoniam is necessario intercedit usus, ut altera esse sine altera nullo modo possit. Quocirca consentanea omnino veritati est ea sententia Chrysostomi: *Arbitror cunctis esse manifestum, quod simpliciter impossibile sit absque precationis praesidio cum virtute degere*²⁾; acuteque Augustinus conclusit: *Vere novit recte vivere, qui recte novit orare*³⁾. Quae nobis documenta Christus ipse et crebra hortatione et maxime exemplo suo firmiter persuasit. Nempe orandi causa vel in deserta secedebat, vel montes subibat solus; noctes solidas totus in eo exigebat; templum frequenter adibat; quin etiam, stipantibus turbis, ipse erectis in caelum oculis palam orabat; denique suffixus cruci, medios inter mortis dolores, cum clamore valido et lacrimis supplicavit Patri. — Hoc igitur certum ratumque habeamus, sacerdotem, ut gradum officiumque digne sustineat suum, precandi studio eximie deditum esse oportere. Saepius quidem dolendum quod ipse ex consuetudine potius id faciat quam ex ^{animi ardore} *animo ardore*; qui statis horis ^{oscitanter psallat} *oscitanter psallat* vel pauculas interserat preces, nec deinde ullam de die partem memor tribuat alloquendo Deo, pie sursum adspirans. Sed enim sacerdos multo impensius ceteris paruisse debet Christi praecepto: *Oportet semper orare*⁴⁾; cui inhaerens Paulus tantopere suadebat: *Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione*⁵⁾: *Sine intermissione orate*⁶⁾. Animo quippe sanctimoniae propriae aequae salutis alienae cupido quam multae per diem sese dant occasiones ut in Deum feratur! Angores infimi, tentationum vis ac pertinacia, virtutum inopia, ^{remissio ac sterilitas operum} *remissio ac sterilitas operum*, offensiones et negligentiae creberrimae, timor demum ad iudicia divina; haec omnia valde incitant ut ploremus coram Domino, ac, praeter impetratam opem, bonis ad ipsum meritis facile ditescamus. Neque nostra tantummodo ploremus causa oportet. In ea, quae latius ubique funditur, scelerum colluvione, nobis vel maxime imploranda exorandaque est divina clementia; nobis instandum apud Christum, sub mirabili Sacramento omnis gratiae benignissimo prodigum: *Parce, Domine, parce populo tuo.*

Illud in hac parte caput est, ut aeternarum rerum meditationi certum aliquod spatium quotidie concedatur. Nemo est sacerdos qui possit hoc sine gravi incuriae nota et animae detrimento praetermittere. Ad Eugenium III, sibi quondam alumnum, tunc vero romanum Pontificem, Bernardus Abbas sanctissimus scribens, cum libere obnixaque admonebat, ne unquam a quotidiana divinorum meditatione vacaret, nulla admissa excusatione curarum, quas multas et maximas supremus habet apostolatus. Id autem se iure exposcere contendebat, utilitates eiusdem exercitationis ita enu-

¹⁾ II Cor. II, 5 et seqq.

²⁾ De precatione, orat. I.

³⁾ Hom. IC ex 50.

⁴⁾ Luc. XVIII, 1.

⁵⁾ Coloss. IV, §2.

⁶⁾ I Thess. V, 17.

merans prudentissime: *Fontem suum, id est mentem, de qua oritur, purificat consideratio. Deinde regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat et ordinat; postremo divinarum pariter et humanarum verum scientiam confert. Haec est quae confusa disternit, hiantia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera vestigat, verisimilia examinat, ficta et fucata explorat. Haec est quae agenda praeordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat aut incorrectum aut correctione egens. Haec est quae in prosperis adversa praesentit, in adversis quasi non sentit; quorum alterum fortitudinis, alterum prudentiae est¹⁾. Quae quidem magnarum utilitatum summa, quas meditatio parere est nata, nos item docet atque admonet, quam sit illa, non modo in omnem partem salutaris, sed admodum necessaria.*

Quantumvis enim varia sacerdotii munia augusta sint et plena venerationis, usu tamen frequentiore fit ut ipsa tractantes non ea plane qua par est religione perpendant. Hinc, sensim defervescente animo, facilis gressus ad socordiam, atque adeo ad fastidium rerum sacerrimarum. Accedit, quod sacerdotem quotidiana consuetudine versari necesse sit quasi *in medio nationis privatae*, ut saepe, in pastoralis ipsa caritatis perfunctione, sit sibi pertimescendum ne lateant inferni anguis insidiae. Quid, quod tam est proclive, de mundano pulvere etiam religiosa corda sordescere? Apparet igitur quae et quanta urgeat necessitas ad aeternorum contemplationem quotidie redeundi, ut adversus illecebras mens et voluntas, renovato subinde robore, obfirmetur. — Praeterea expedit sacerdoti quadam instrui facilitate assurgendi nitendique in caelestia, qui caelestia sapere, eloqui, suadere omnino debet; qui sic debet vitam omnem supra humana instituere, ut quidquid pro sacro munere agit, secundum Deum agat, instinctu ductuque fidei. Iamvero hunc animi habitum, hanc veluti nativam cum Deo coniunctionem efficit maxime ac tuetur quotidianae meditationis praesidium; id quod prudenti cuique tam perspicuum est, ut nihil opus sit longius persequi. — Quarum rerum confirmationem petere licet, sane tristem, ex eorum vita sacerdotum, qui divinarum meditationem vel parvi pendunt vel plane fastidiunt. Videas enim homines, in quibus *sensus Christi*, illud tam praestabile bonum, oblanguit; totos ad terrena conversos, vana consectantes, leviora effutientes; sacrosancta obeuntes remisso, gelide, fortasse indigne. Iampridem ipsi, unctionis sacerdotalis recenti charismate perfusi, diligenter parabant ad psallendum animam, ne perinde essent ac qui tentant Deum; opportuna quaerebant tempora locaque a strepitu remotiora; divina scrutari sensa studebant, laudabant, gemebant, exsultabant spiritum effundebant cum Psalte. Nunc vero, quantum mutati ab illis sunt!... — Itemque vix quidquam in ipsis residet de alacri ea pietate quam spirabant erga divina mysteria. Quam dilecta erant olim tabernacula illa! gestiebat animus adesse in circuitu mensae Domini, et alios ad eam atque alios advocare pios. Ante sacrum quae mundities, quae preces desiderantis animae! tum in ipso agendo quanta erat reverentia, augustis caeremoniis decore suo integris; quam effusae ex praecordiis gratiae: feliciterque manabat in populum bonus odor Christi!... — *Rememoramini, obsecramus, dilecti filii, memoramini... pristinos dies²⁾*: tunc nempe calebat anima, sanctae meditationis studio enutrita.

In his autem ipsis, qui *recogitare corde³⁾* gravantur vel negligunt, non desunt sane qui consequentem animi sui egestatem non dissimulent, excusentque, id causae obtendentes, se totos agitationi ministerii dedidisse, in multiplicem aliorum utilitatem. Verum falluntur misere. Nec enim assueti cum Deo colloqui, quum de eo ad homines dicunt vel consilia christianae vitae impertiunt, prorsus carent divino afflatu; ut evangelicum verbum videatur in ipsis fere intermortuum.

¹⁾ De Consid. I, I, c. 7.

²⁾ Hebr. x, 32.

³⁾ Ierem. XII, 11.

Vox eorum, quantavis prudentiae vel facundiae laude clarescat, vocem minime reddit Pastoris boni, quam oves salutariter audiant: strepit enim diffluitque inanis, atque interdum damnosi fecunda exempli non sine religionis dedecore et offensione bonorum. Nec dissimiliter fit in ceteris partibus actuosae vitae: quippe vel nullus inde solidae utilitatis proventus vel brevis horae, consequitur, imbre deficiente caelesti, quem sane devocat uberrimum *oratio humiliantis se*¹⁾. — Quo loco facere, quidem non possumus quin eos vehementer doleamus, qui pestiferis novitatibus abrepti, contra haec sentire non vereantur, impensamque meditando et precando operam quasi perditam arbitrentur. Proh funesta caecitas! Utinam, secum ipsi probe considerantes, aliquando cognoscerent quorsum evadat neglectus iste contemptusque orandi. Ex eo nimirum germinavit superbia et contumacia; unde nimis amari exerevere fructus, quos paternus animus et commemorare refugit et omnino resecare exoptat. Optatis annuat Deus; qui benigne devios respiciens, tantâ in eos copia *spiritum gratiae et precum* effundat, ut errorem deflentes suum, male desertas vias communi cum gaudio volentes repetant, cautiores persequantur. Item ut olim Apostolo²⁾, ipse Deus sit Nobis testis, quo modo eos omnes cupiamus in visceribus Iesu Christi!

Illis igitur vobisque omnibus, dilecti filii, alte insideat hortatio Nostra, quae Christi Domini est: *Videte vigilate et orate*³⁾. Praecipue in pie meditando studio uniuscuiusque elaboret industria, elaboret simul animi fiducia, identidem rogantis: *Domine, doce nos orare*⁴⁾. Nec parvi quidem momenti esse nobis ad meditandum debet peculiaris quaedam causa; scilicet quam magna vis consilii virtutisque inde profuat, bene utilis ad rectam animarum curam, opus omnium perdifficile. — Cum re cohaeret, et est memoratu dignum, Sancti Caroli pastorale alloquium: „Intelligite, fratres, nil „aeque ecclesiasticis omnibus viris esse necessarium ac est oratio mentalis, actiones nostras omnes praecedens, concomitans et subsequens; *Psallam*, inquit propheta, *et intelligam*⁵⁾. Si Sacramenta ministras, o frater, meditare quid facis; si Missam celebras, meditare quid offers, si psallis, meditare cui et quid loqueris; si animas regis, meditare quonam sanguine sint lavatae⁶⁾. Quapropter recte ac iure Ecclesia nos ea davidica sensa iterare frequentes iubet: *Beatus vir, qui in lege Domini meditatur; voluntas eius permanet die ac nocte, omnia quaecumque faciet semper prosperabuntur*. — Ad haec, unum denique instar omnium sit nobile incitamentum. Sacerdos enim si *alter Christus* vocatur et est communicatione potestatis, nonne talis omnino et fieri et haberi debeat etiam imitatione factorum?... *Summum igitur studium nostrum sit in vita Iesu Christi meditari*⁷⁾.

Cum divinarum rerum quotidiana consideratione magni refert ut sacerdos piorum librorum lectionem, eorum in primis qui divinitus inspirati sunt, coniungat ^{assiduus}. Sic Paulus mandabat Timotheo: *Attende lectioni*⁸⁾. Sic Hieronymus, Nepotianum de vita sacerdotali instituens, id inculcabat: *Nunquam de manibus tuis sacra lectio deponatur*: cuius rei hanc subtexebat causam: *Disce quod doceas: obtine eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut possis exhortari in doctrina sana, et contradicentes revincere*. Quantum enimvero proficiunt sacerdotes qui constanti hoc praestant assuetudine; ut sapide praedicant Christum, utque mentes animosque audientium, potius quam emolliant et mulceant, ad meliora impellunt, ad superna erigunt desideria! — Sed alia quoque de causa, atque eâ in rem vestram, dilecti filii, frugifera, praeceptio

¹⁾ Eccli. XXXV, 21.

²⁾ Philipp. I, 8.

³⁾ Marc. XIII, 33.

⁴⁾ Luc. XI, 1.

⁵⁾ Ps. c. 2.

⁶⁾ Ex orationib. ad clerum.

⁷⁾ De imit. Chr. I, 1.

⁸⁾ 1 Tim. IV, IV, 13.

valet eiusdem Hieronymi: *Semper in manu tua sacra sit lectio*¹⁾. Quisenim nesciat maximam esse in amici animum vim cuiuspiam amici qui candide moneat, consilio iuvet, ^{originem} carpat excitet, ab errore avocet? *Beatus, qui invenit amicum verum*²⁾... *qui autem invenit illum, invenit thesaurum*³⁾. Iamvero amicos vere fideles ^{adversarios} nobis pios libros debemus. De nostris quippe officiis ac de praescriptis legitimae disciplinae graviter commonefaciunt; repressas in animo caelestes voces suscitant, ^{depravata} desidiam propositorum castigant; dolosam obturbant tranquillitatem; minus probabiles affectiones, dissimulatas, coarguunt; pericula detegunt, saepenumero ineautis patentia. Haec autem omnia sic illi tacita cum benevolentia praestant, ut se nobis non modo amicos praebeant, sed amicorum perquam optimos praebeant. Siquidem habemus, quum libeat, quasi leteri adhaerentes, intimis necessitatibus nullam non hora promptos; quorum vox nunquam est acerba consilium nunquam cupidum, sermo nunquam timidus aut mendax. — Librorum piorum saluberrimam efficacitatem multa quidem eaque insignia declarant exempla; at exemplum profecto eminet Augustini, cuius promerita in Ecclesiam amplissima inde auspiciam duxerunt: *Tolle, lege, tolle lege... Arripui* (epistolas Pauli apostoli), *aperui et legi in silentio... Quasi luce securitatis infusa cordi meo, omnis dubitationis tenebrae diffugerunt*⁴⁾ Sed contra heu! saepius accidit nostra aetate, ut homines e clero tenebris dubitationis sensim offundantur et saeculi obliqua sectentur, eo praesertim quod piis divinisque libris longe alios omne genus atque ephemeridum turbam praecipitent, ea quidem scitentia errore blando ac luc. Vobis, dilecti filii, cavete: adultae provectaeque aetati ne fidite, neve sinite spe fraudulenta illudi, ita vos posse aptius communi bono prospicere. Certi custodiantur fines, tum quos Ecclesiae leges praestituunt, tum quos prudentia cernat et caritas sui: nam venena istaec semel quis animo imbiberit, concepti exitii perraro quidem effugiet damna.

Perro emolumenta, tum a sacra lectione, tum ex ipsa meditatione caelestium quaesita, futura certe sunt sacerdoti uberiora, si argumenti quidpiam accesserit, unde ipsemet dignoscat an lecta et meditata religiose studeat in usu vitae perficere. Est apposite ad rem egregium quoddam documentum Chrysostomi, sacerdoti praesertim exhibitum. Quotidie sub noctem, antequam somnus obrepat, *excita iudicium conscientiae tuae; ab ipsa rationem exige, et quae interdum mala cepisti consilia... fodica et dilania, et de eis poenam sume*⁵⁾. Quam rectum id sit ac fructuosum christianae virtuti, prudentiores pietatis magistri luculenter evincunt, optimis quidem monitis et hortamentis. Praeclarum illud referre placet e disciplina Sancti Bernardi: *Integritatis tuae curiosus explorator, vitam tuam in quotidiana discussione examina. Attende diligenter quantum proficias vel quantum deficias... Stude cognoscere te... Pone omnes transgressionis tuas ante oculos tuos. Statue te ante te tamquam ante alium; et sic te ipsum plange*⁶⁾.

Etiam in hac parte probrosum vere sit, si Christi dictum eveniat: *Filii huius saeculi prudentiores filii lucis*⁷⁾! Videre licet quanta illi sedulitate sua negotia procurent: quam saepe data et accepta conferant; quam accurate ^{et sic} restricteque rationes subducant; iacturas factas ut doleant, seque ipsi acrius excitent ad sarcindas. Nos vero, quibus fortasse ardet animus ad aucupandos honores, ad rem familiarem augendam, ad captandam praesidio scientiae praedicationem unice et gloriam; negotium maximum idemque perarduum, sanctimoniae videlicet adeptionem, lan-

¹⁾ Ep. LXIII ad Paulinum, II. 6.

²⁾ Eccl. XXV, 12.

³⁾ Ib., VI, 14.

⁴⁾ Conf. I. VIII, c. 12.

⁵⁾ Exposit. in Ps. II, n. 8.

⁶⁾ Meditationes plissimae, c. v, de quotid. sui ipsius exam.

⁷⁾ Luc. XVI, 8.

guentes, fastidiosi tractamus. Nam vix interdum apud nos colligimus et exploramus animum; qui propterea paene silvescit, non secus ac vinea pigri, de qua scriptum: *Per agrum hominis pigri transivi, et per vineam viri stulti: et ecce totum repleverant urticae, et operuerunt superficiem eius spinae, et maceria lapidum destructa erat*¹⁾. — Ingravescit res, crebrescentibus circum exemplis pravis, sacerdotali ipsi virtuti haud minime infestis, ut opus sit vigilantius quotidie incedere ne vehementius obniti. Iam experiendo cognitum est, qui frequentem in se censuram et severam de cogitatis, de dictis, de factis peragat, eum plus valere animo, simul ad odium et fugam mali, simul ad studium et ardorem boni. Neque minus experiendo compertum, quae incommoda et damna fere accidant declinanti tribunal illud, ubi sedeat iudicans iustitia, stet rea et ipsum accusans conscientia. In ipso frustra quidem desideres eam agendi circumspectionem, quae adeo in christiano homine probatur, de minoribus quoque noxis vitandis; eamque verocundiam animi, maxime sacerdotis propriam, ad omnem vel levissimam in Deum offensam expavescentis. Quin immo indiligentia atque neglectus sui nonnunquam eo deterius procedit, ut ipsum negligent poenitentiae sacramentum: quo nihil sane opportunius infirmitati humanae suppeditavit Christus insigni miseratione. — Diffitendum certe non est, acerbeque est deplorandum, non ita raro contingere, ut qui alios a peccando fulminea sacri eloquii vi deterret, nihil tale metuat sibi culpisque obcallescat, qui alios hortatur et incitat ut labes animi ne morentur debita religione detergere, id ipse tam ignave faciat atque etiam diuturno mensium spatio cunctetur, qui aliorum vulneribus oleum et vinum salutare novit infundere, saucius ipse secus viam iaceat, nec medicam fratris manum, eamque fere proximam, providus sibi requirat. Heu quae passim consecuta sunt hodieque consequuntur, prorsus indigna coram Deo et Ecclesia, perniciose christianae multitudini, indecora sacerdotali ordini!

Haec Nos, dilecti filii, pro conscientiae officio quum reputamus, oppletur animus aegritudine, et vox cum gemitu erumpit: Vae sacerdoti, qui suum tenere locum nesciat, et nomen Dei sancti, cui esse sanctus debet, infideliter polluat! Optimorum corruptio, deterrimum: *Grandis dignitas sacerdotum, sed grandis ruina eorum, si peccant, laedemur ad ascensum, sed timeamus ad lapsum: non est tanti gaudii excelsa tenuisse, quanti moeroris de sublimioribus corruisse*²⁾! Vae igitur sacerdoti, qui, immemor sui, precandi studium deserit, qui piarum lectionum pabulum respuit, qui ad se ipsum nunquam regreditur ut accusantis conscientiae exaudiat voces! Neque erudescencia animi vulnera, neque Ecclesiae matris ploratus movebunt miserum, donec eae feriant terribiles minae: *Excava cor populi huius, et aures eius aggravata: et oculos eius claudere ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et convertatur, et sanem eum*³⁾.
⁴⁾ *Triste omen ab unoquoque vestrum, dilecti filii, avertat dives in misericordia Deus; ipse qui Nostrum intuetur cor, nulla prorsus in quemquam amaritudine affectum, sed omni pastoris et patris caritate in omnes permotum: Quae est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriae? nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum*⁴⁾?

At videtis ipsi, quotquot ubique estis, quaenam in tempora, arcano Dei consilio, Ecclesia inciderit. Videte pariter et meditamini quam sanctum officium vos teneat, ut a qua tanto dignitatis honore donati estis, eidem contendantis adesse et succurrere laboranti. Itaque in clero, si unquam alias, nunc opus maxime est virtute non mediocri; in exemplum integra, experrecta, operosa, paratissima demum facere pro Christo et pati fortia. Neque aliud quidquam est quod cu-

¹⁾ Prov. XXIV, 30, 31.

²⁾ S. Hierom. in Ezech. I. XIII, c. 44. v. 30.

³⁾ Is. VI, 10.

⁴⁾ I Thesa. II, 19.

pidiore. Nos animo precemur et optemus vobis, singulis et universis. — In vobis igitur intemerato semper honore floreat castimonia, nostri ordinis lectissimum ornamentum, cuius nitore sacerdos, ut adsimilis efficitur angelis, sic in christiana plebe venerabilior praestat sanctisque fructibus fecundior. — Vigeat perpetuis auctibus reverentia et obedientia, iis solemniter promissa, quos divinus Spiritus rectores constituit Ecclesiae: praecipue in obsequio huic Sedi Apostolicae iustissime debito mentes animique arctioribus quotidie fidelitatis nexibus devinciantur. — Excellatque in omnibus caritas, nullo modo quaerens quae sua sunt: ut, stimulis qui humanitas urgent invidiae contentionis cupidave ambitionis cohibitis, vestra omnium studia ad incrementa divinae gloriae fraterna aemulatione conspirent. Vestrae beneficia caritatis *multitudo magna languentium, caecorum, claudorum, aridorum*, quam miserrima, expectat, vel maxime expectant densi adolescentum greges, civitatis et religionis spes carissima, fallaciis undique cineti et corruptelis. Studete alacres non modo sacra catechesi impertienda, quod rursus enixiusque commendamus, sed, omni quacumque liceat ope consilii et sollertiae, bene optimeque mereri de omnibus. Sublevando, tutando, medendo, pacificando, hoc demum velitis ac propemodum sitiatis, lucrari vel obstringere animas Christo. Ab inimicis eius heu quam impigre, quam laboriose, quam non trepide agitur instatur, exitio animarum immenso! Ob hanc potissime caritatis laudem Ecclesia catholica gaudet et gloria-tur in clero suo, christianam pacem evangelizante, salutem atque humanitatem afferente, ad gentes usque barbaras: ubi ex magnis eius laboribus, profuso nonnunquam sanguine consecratis. Christi regnum latius in dies profertur et fides sancta enitet novis palmis augustior. — Quod si, dilecti filii, effusae caritatis vestrae officiis simultas, convicium, calumnia, ut persaepe fit, responderit, nolite ideo tristitiae succumbere *nolite deficere bene facientes*¹⁾. Ante oculos obversentur illorum agmina, numero meritisque insignia, qui per Apostolorum exempla, in contumeliis pro Christi nomine asperrimis, *ibant gaudentes, maledicti benedicbant*. Nempe filii sumus fratersque Sanctorum, quorum nomina splendent in libro vitae, quorum laudes nuntiat Ecclesia: *Non inferamus crimen gloriae nostrae*²⁾!

Instaurato et aucto in ordinibus cleri spiritu gratiae sacerdotalis, multo quidem efficacius valebunt Nostra, Deo adspirante, proposita ad cetera, quaecumque late sunt, instauranda. Quapropter ad ea quae supra exposuimus, certa quaedam adiacere visum est, tamquam subsidia eidem gratiae custodiendae et alendae opportuna. Est primum, quod nemini sane non cognitum et probatum, sed non item omnibus re ipsa exploratum est, pius animae recessus ad Exercitia, quae vocant, spiritualia; annus, si fieri possit, vel apud se singulatim, vel potius una cum aliis, unde largior esse fructus consuevit, salvis Episcoporum praescriptis. Huius instituti utilitates iam Ipsi satis laudavimus, quum nonnulla in eodem genere ad cleri romani disciplinam pertinentia ediximus³⁾. — Nec minus deinde proficiet animis, si consimilis recessus, ad paucas horas, menstruus, vel privatim vel communiter habeatur; quem morem libentes videmus pluribus iam locis inductum ipsis Episcopis faventibus, atque interdum praesidentibus coetui. — Aliud praeterea cordi est commendare: adstrictiorem quamdam sacerdotum, ut fratres addecet, inter se coniunctionem, quam episcopalis auctoritas firmet ac moderetur. Id sane commendabile quod in societatem coalescant ad mutuaam opem in adversis parandam, ad nominis et munerum integritatem contra hostiles astus tuendam, ad alias istiusmodi causas. At pluris profecto interest, consociationem eos inire ad facultatem doctrinae sacrae excolendam, in primisque ad sanctum vocationis propositum impen-

¹⁾ II. Thesa. III, 13.

²⁾ I. Mach. IX, 10.

³⁾ Ep. Experiendo ad Card. in Urbe Vicarium, 27 dec. 1904.

sioŕe cura retinendum, ad animarum provehendas rationes, consiliis viribusque collatis. Testantur Ecclesiae annales, quibus temporibus sacerdotes passim in communem quandam vitam conveniebant, quam bonis fructibus id genus societas abundavit. Tale aliquid quidni in hanc ipsam aetatem, congruenter quidem locis et muniis, revocari queat? pristini etiam fructus, in gaudium Ecclesiae, nonne sint recte sperandi? Nec vero desunt instituti similis societates, sacrorum Antistitum comprobatione auctae; eo utiliores, quo quis maturius, sub ipsa sacerdotii initiis, amplectatur. Nosmetipsi unam quandam, bene aptam experti, fovimus in episcopali munere, eandem etiamnum aliasque singulari benevolentia prosequimur. Ista sacerdotalis gratiae adiumenta, eaque item quae vigil Episcoporum prudentia pro rerum opportunitate suggerat, vos, dilecti filii, sic aestimate, sic adhibete, ut magis in dies magisque *digne ambuletis vocatione qua vocati estis*¹⁾ ministerium vestrum honorificantes, et perficientes in vobis Dei voluntatem, quae nempe est *sanctificatio vestra*.

Huc enimvero feruntur praecipuae cogitationes curaeque Nostrae: propterea sublatis in caelum oculis, supplices Christi Domini voces super universum clerum frequenter iteramus: *Pater sancte sanctifica eos* *). In qua pietate laetamur permultos ex omni fidelium ordine Nobiscum comprecantes habere, de communi vestro et Ecclesiae bono vehementer sollicitos: quin etiam iucundum accidit, haud paucas esse generosioris virtutis animas, non solum in sanctis scriptis, sed in media ipsa saeculi consuetudine, quae ob eandem causam sese victimas Deo votivas non intermissa contentione exhibeant. Puras eximiasque eorum preces in odorem suavitatis summus Deus accipiat, neque humillimas abnuat preces Nostras. Faveat, exoramus, clemens idem et providus: atque e sanctissimo dilecti Filii sui Corde divitias gratiae, caritatis, virtutis omnis universum in clerum largiatur. — Postremo, libet gratiam ex animo vicem referre vobis, dilecti filii de votis faustitatis quae, appetente sacerdotii Nostri natali quinquagesimo, multiplici pietate obtulistis: votaŕue pro vobis Nostra, quo cumulatiŕe eveniant, magnae Virgini Matri concredita volumus, Apostolorum Reginae. Haec etenim illas sacri ordinis felices primitias exemplo suo edocuit quomadmodum perseverarent unanimes in oratione, donec induerentur superna virtute: eandemque ipsis virtutem multo sane amplioŕem sua deprecatione impetravit, consilio auxit et communivit, ad fertilitatem laborum laetissimam. — Optamus interea, dilecti filii, ut pax Christi exaltet in cordibus vestris cum gaudio Spiritus Sancti; auspice Apostolica Benedictione, quam vobis omnibus peramanti voluntate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die IV Augusti anno MCMVIII, Pontificatus Nostri ineunte sexto.

PIVS PP. X.

Тое подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства и поручаея на найблизпѣмъ соборчику декан. вѣспѣльно перечитати и прекраснѣ наставленя св. Отца обговорити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята

Перемышль 21. Грудня 1908.

¹⁾ Ephes IV. 1.

*) Ioan. XVII, 11, 17.

ХРОНИКА.

Тит. Совѣтниками Еп. Консисторіи именовані:

Всеч. о. Ковшевичъ Михаилъ, выс. деканъ Варяжскій и парохъ въ Уль-
вѣвку и Всеч. о. Федоровичъ Кароль, деканъ Варяжскій и парохъ въ Войславичахъ.

Вѣдличія крылошанскіи получили:

- Ч. 227/орд. о. Дуркотъ Володимиръ, парохъ въ Мысцовѣи и о. Сълецкій Алексан-
деръ, парохъ Дошницѣ.
Ч. 7906. о. Прислопскій Александеръ, парохъ въ Красной и о. Мудрый Іоанъ, парохъ
въ Бонэрѣвцѣ.
Ч. 8334. о. Калимонъ Григорій пар. Рышковѣи воли, о. Прокопъ Іоанъ, парохъ
въ Добрѣи и о. Кляшъ Василій, парохъ въ Свнявѣ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 8114. о. Пасѣчинскій Теодоръ въ Радымнѣ.
„ 8381. „ Боднаръ Володимиръ въ Дубнѣ.
„ 8522. „ Гриньчукъ Іоанъ, нов. пресв. въ Никловичахъ.
„ 8523. „ Сенета Богданъ, нов. пресв. въ Чорнѣи.
„ 8524. „ Гарасовскій Станиславъ, н. прес. въ Волчи дѣльнѣи.
„ 8525. „ Тимчукъ Іоанъ, нов. пресв. въ Молодычи.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 8460. На парохію Поляны суровичі: Гамерскій Іоанъ.
„ 8462. На парохію Посада Рыботицка: 1. Гоцкій Ал., 2. Саламонъ Онисимъ, 3.
Лысякъ Мирославъ, 4. Карпякъ Михаилъ, 5. Скоморовичъ Панталеимонъ.
Ч. 8463. На парохію Ростайне: Мышковскій Маріанъ.
Ч. 8464. На парохію Чукѣвъ, 1. Венгриновичъ Антоній, 2. Попель Мих., 3. Кня-
жинскій Петро, 4. Яцевъ Алек., 5. Давидовичъ Брониславъ, 6. Господар-
евскій Іоанъ, 7. Бишинскій Ник., 8. Филиповичъ Іоанъ, 9. Лесакъ Іоанъ
10. Крушинскій Теодоръ, 11. Целеховичъ Іосифъ, 12. Гячко Ник., 13.
Лудкій Петръ, 14. Рыхлевскій Волод., 15. Грынъ Іоанъ, 16. Татомиръ
Мих., 17. Ковальчинъ Іоанъ, 18. Максимовичъ Гр., 19. Юзьвякъ Мих., 20.
Ганасевичъ Іоанъ, 21. Клюфасъ Іоанъ, 22. Дацько Михаилъ.

- Ч. 8465. На парохію Унятычй : 1. Билинській Николай, 2. Ивануєвъ Ник., 3. Ковальчинъ Іоанъ, 4. Кишакевичъ Ник., 5. Кикта Павло.
- Ч. 8466. На парохію Медвежа : 1. Котысь Атаназій, 2. Калужняцкій Волод., 3. Гукевичъ Володимиръ.
- Ч. 8468. На парохію Лѳвчиць : 1. Гумецкій Іосифъ, 2. Пелехъ Евстахій, 3. Насальській Волод., 4. Филиповичъ Іоанъ, 5. Винницькій Іосифъ, 6. Шандровській Іосифъ, 7. Васильчакъ Евдокимъ, 8. Петрикъ Волод., 9. Легуцкій Юліанъ, 10. Стецевъ Романъ, 11. Саламонъ Онисимъ, 12. Калимонъ Іоанъ, 13. Рудавакскій Іоанъ.
- Ч. 8459. На парохію Чашинъ : 1. Гичко Ник., 2. Баницкій Іосифъ, 3. Гамерскій Іоанъ, 4. Пристанъ Юліанъ.
- Ч. 8469. На парохію Лежайскъ : 1. Савицкій Андрей, 2. Бенцѳнъ Андрей, 3. Кишакевичъ Николай, 4. Пшепюрскій Андрей, 5. Клюфасъ Іоанъ.
- Ч. 8471. На парохію Команча : 1. Вендзиловичъ Юліанъ, 2. Попель Мих., 3. Княжинській Петръ, 4. Сабарай Іоанъ, 5. Юрчакевичъ Мих., 6. Подляшецкій Петръ, 7. Гоцкій Алек., 8. Грынъ Іоанъ, 9. Венгриновичъ Волод., 10. Гробельскій Мих., 11. Кишакевичъ Ник., 12. Хилякъ Евгеній.
- Ч. 8472. На парохію Хотинець : 1. Попель Мих., 2. Калужняцкій Волод., 3. Насальській Волод., 4. Федевъ Іоанъ, 5. Гомза Емилъ, 6. Дуркотъ Іоанъ, 7. Виковичъ Алексей, 8. Крушинській Теодоръ, 9. Хилякъ Анатолю, 10. Копыстянській Романъ, 12. Накловичъ Мих., Фенякъ Мих., 13. Гоцкій Ал., 14. Дяковъ Теодоръ, 15. Баницкій Іосифъ, 16. Гавасевичъ Іоанъ, 17. Стецевъ Романъ, 18. Вербенець Волод., 19. Клюфасъ Іоанъ, 20. Венгриновичъ Волод., 21. Калимонъ Іоанъ, 22. Савчинъ Антоній.
- Ч. 8474. На парохію Белзець : Кошель Іосифъ.
- Ч. 8475. На парохію Схѳдняця : 1. Венгриновичъ Антоній, 2. Насальській Волод., 3. Мацюракъ Вас., 4. Савицкій Петро, 5. Карпякъ Мих., 6. Пѳхъ Теодоръ.
- Ч. 8477. На парохію Смерековецъ : 1. Баницкій Іос., 2. Калиновичъ Гр., 3. Максимовичъ Гр., 4. Венгриновичъ Володимиръ.

Презенты получили :

- Ч. 8461. о. Дуцько Юліанъ на парохію Новиця.
- Ч. 8478. „ Чеховичъ Іосифъ на парохію Конотопы.

- Ч. 8020. о. Говда Александеръ, парохъ въ Болварцѳ получилъ увѳльнене вѳдъ испыта конкурсового.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословенємъ получили :

- Ч. 550. Чест. Марія Гнатышинъ господинъ въ Звертовъ за жертву 200 кор. на потреби церкви.
- Ч. 1029. Чест. Анна Земба господинъ въ Шляхтовой за справлене до мѣсцевой церкви фелона за 200 кор.
- Ч. 7905. Чест. Стефанъ Семаньчикъ Антоній Бриль, Василій Нечистый селяне зъ Волицъ перебуваючі на заробку въ Америцъ за жертву 850 к. на потреби мѣсцевой церкви.
- Ч. 8179. Чест. Андрей¹ Станевичъ, господаръ въ Острожци за жертву 200 к. на справлене св. Евангелія,
- Ч. 8187. Впов. Панъ Стефанъ Созаньскій, властитель бѣлшихъ посѣлостей въ Созани за жертву на церковь въ Старомъ Самборѣ 1000 франковъ.
- Ч. 1674. Вблаг. Панъ Іоанъ Крижановскій, властитель земскихъ посѣлостей въ Гольчи за справлене до церкви въ Гольчи фелона, монстранціи и пушки на св. дары. Чест. пирохіане въ Жогатынѣ за приступлене до побудованя мѣсцевой церкви. Чест. Теодоръ и Параскевія Сабаньскі господаръ въ Ульвѣвку за справлене до мѣсцевой церкви фелона за 150 к. и плаценицъ за 50 к. Чест. парохіане въ Ульвѣвку за зложене значныхъ жертвъ на украшене и потреби мѣсцевой церкви. Всеч. о. Вислій Лаврецькій, парохъ въ Варяжи за совѣстно и ревне сповнюване обовязковъ около добра и спасеня повѣренныхъ собъ парохіанъ.
- Ч. 8324. Чест. Николоай Андрушкѣвъ и Іоанъ Лободоцькій господарѣ въ Цеперовѣ за справлене до мѣсцевой церкви першій двѣ пары фанъ за 240 к. а другій за пару фанъ и креста за 250 кор.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 21. Грудня 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.